

เลขที่สัญญา 86/2555
โครงการย่อยที่ 4

โครงการย่อยที่ 4 แนวทางจัดสภาพแวดล้อมและที่พักอาศัยที่เป็นมิตรสำหรับ
ผู้สูงอายุพื้นที่ในลำน้ำห้วยจรเข้มาก จังหวัดบุรีรัมย์
The Approaches for Organizing Friendly Environment and Housing for
Elderly in Huai Chorakhe Mak Stream Area in Buriram Province

ภายใต้ชุดโครงการ
แนวทางพัฒนาสุขภาวะด้านสังคมของผู้สูงอายุในพื้นที่ลำน้ำห้วยจรเข้มาก จังหวัดบุรีรัมย์

โดย

สมบัติ ประจัญสานต์

โครงการวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนจากสถาบันวิจัยและพัฒนา
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
พ.ศ. 2555

เลขที่สัญญา 86/2555
โครงการย่อยที่ 4

โครงการย่อยที่ 4 แนวทางจัดสภาพแวดล้อมและที่พักอาศัยที่เป็นมิตรสำหรับ
ผู้สูงอายุพื้นที่ในลำน้ำห้วยจรเข้มาก จังหวัดบุรีรัมย์
The Approaches for Organizing Friendly Environment and Housing for
Elderly in Huai Chorakhe Mak Stream Area in Buriram Province

ภายใต้ชุดโครงการ
แนวทางพัฒนาสุขภาวะด้านสังคมของผู้สูงอายุในพื้นที่ลำน้ำห้วยจรเข้มาก จังหวัดบุรีรัมย์

โดย

สมบัติ ประจัญศานต์

โครงการวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนจากสถาบันวิจัยและพัฒนา
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
พ.ศ. 2555

กิตติกรรมประกาศ

โครงการวิจัยแนวทางจัดสภาพแวดล้อมและที่พักอาศัยที่เป็นมิตรสำหรับผู้สูงอายุ พื้นที่ในลำน้ำห้วยจรเข้มาก จังหวัดบุรีรัมย์ ครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ รศ.มาลินี จุฑาปะมา อธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ อาจารย์พิสมัย ประชานันท์ ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา ที่อำนวยความสะดวกและสนับสนุนการทำวิจัย ขอขอบคุณในการให้ความอนุเคราะห์ของผู้นำและประธานชุมชน กลุ่มอาสาสมัครสาธารณสุข (อสม.) ผู้สูงอายุและคนในชุมชนบ้านบุชีเหล็ก ตำบลแสลงพัน อำเภอลำปลายมาศ บ้านม่วงใต้ ตำบลบ้านบัว อำเภอเมือง บ้านหนองหัวลิง ตำบลอิสาน อำเภอเมือง และชุมชนวัดอิสาน เขตเทศบาลเมืองบุรีรัมย์ อำเภอเมือง ทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ร่วมมือในการรวบรวมข้อมูล รวมถึงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดบุรีรัมย์ในการรับประวัติและภาพถ่ายที่ที่พักอาศัยเพื่อให้ความอนุเคราะห์ซ่อมแซมที่พักอาศัยของผู้สูงอายุต่อไป

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงานวิจัยครั้งนี้จะอำนวยประโยชน์แก่ผู้ที่ต้องการศึกษาค้นคว้าและนำไปสู่การจัดสภาพแวดล้อมและที่พักอาศัยที่เป็นมิตรสำหรับผู้สูงอายุที่เป็นรูปธรรมของจังหวัดบุรีรัมย์ในลำดับต่อไป

สมบัติ ประจัญสานต์

20 ตุลาคม พ.ศ.2556

ชื่อโครงการวิจัย	แนวทางจัดสภาพแวดล้อมและที่พักอาศัยที่เป็นมิตรสำหรับผู้สูงอายุ พื้นที่ในลำน้ำห้วยจรเข้มาก จังหวัดบุรีรัมย์
ผู้วิจัย	สมบัติ ประจัญตานต์
ระยะเวลาดำเนินโครงการ	ตุลาคม พ.ศ.2555- ตุลาคม พ.ศ.2556

บทคัดย่อ

โครงการวิจัยแนวทางจัดสภาพแวดล้อมและที่พักอาศัยที่เป็นมิตรสำหรับผู้สูงอายุ พื้นที่ในลำน้ำห้วยจรเข้มาก จังหวัดบุรีรัมย์ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลของผู้สูงอายุ เลือกสุ่มกรณีศึกษาจำนวน 136 คน ตามพื้นที่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำของลำน้ำห้วยจรเข้มาก ได้แก่ 1) บ้านบุชีเหล็ก ตำบลแสงพัน อำเภอลำปลายมาศ 2) บ้านม่วงใต้ ตำบลบ้านบัว อำเภอเมือง 3) บ้านหนองหัวลิง ตำบลอิสาน อำเภอเมือง และ 4) ชุมชนวัดอิสาน เขตเทศบาลเมืองบุรีรัมย์ อำเภอเมือง ใช้การสัมภาษณ์เจาะลึก และสำรวจสภาพที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมในชุมชน โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัย 3 ประการ ได้แก่ 1) ศึกษาสภาพแวดล้อมของสถานที่สาธารณะในชุมชน 2) ศึกษาที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ และ 3) เสนอแนวทางการจัดสภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยที่เป็นมิตรกับผู้สูงอายุ ผู้วิจัยพบว่า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ มีบ้านพักอาศัยที่สร้างมานานกว่า 30 ปี กรรมสิทธิ์เป็นของผู้สูงอายุและสร้างบนที่ดินของตนเอง ส่วนใหญ่เป็นบ้านเดี่ยว วัสดุครึ่งปูนครึ่งไม้ จำนวนชั้นเดียวสัดส่วนใกล้เคียงกับบ้านสองชั้น ช่วงกลางวัน ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ใช้เวลาอยู่กับพื้นที่เฉลียงหน้าบ้านหรือใต้ถุนบ้าน นอนตอนกลางคืนที่ชั้นล่างของบ้าน สภาพบ้านมีความสัมพันธ์กับสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม แต่ยังคงมีบ้านของผู้สูงอายุจำนวน 2 คน ไม่มีไฟฟ้าใช้ จำนวน 4 คน ไม่มีห้องน้ำห้องส้วมใช้ ส่วนใหญ่ไม่มีการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย สอดคล้องกันทุกพื้นที่ โดยผู้สูงอายุส่วนใหญ่ไม่เรียกร้องให้มีการปรับปรุงบ้าน เพื่อให้ตนเองอยู่อย่างสะดวก ปลอดภัย แต่อาศัยความเคยชิน การปรับตัว และการระมัดระวังตัวเอง สภาพแวดล้อมในชุมชนยังไม่ได้รับการปรับปรุงเพื่อให้ผู้สูงอายุเท่าที่ควร วัดในชุมชนเป็นสถานที่ที่ผู้สูงอายุเดินทางไปทำกิจกรรมแล้วเห็นว่ามีสภาพเสี่ยงต่อการหกล้มเนื่องจากพื้นลื่นทำให้เข้าใช้สอยไม่สะดวก ไม่ปลอดภัย อุปสรรคสำคัญในการปรับปรุง คือ งบประมาณ ดังนั้น การปรับปรุงที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อยต้องอาศัยองค์กรทางสังคม เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ องค์กรการกุศล ภาคเอกชนเข้ามาสนับสนุนดำเนินการเพื่อให้เป็นที่พักอาศัยและสภาพแวดล้อมที่เป็นมิตรกับผู้สูงอายุ รวมทั้งอาศัยคนในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมดูแลผู้สูงอายุเพื่อก่อให้เกิดสุขภาวะที่ดีร่วมกัน

คำสำคัญ: ผู้สูงอายุ สภาพแวดล้อม ที่พักอาศัย จังหวัดบุรีรัมย์

Research Title The Approaches for Organizing Friendly Environment and Housing for Elderly in Huai Chorakhe Mak Stream Area in Buriram Province

Researcher Sombat Prajinsant

Project Period October 2555 - October 2556

ABSTRACT

The research project were collected from a case study group of 136 elderly who are living along of the Huai Chorakhe Mak stream: 1) Bu Khi Lek village, Salaeng Phan sub-district, Lam Plai Mat district, 2) Muang Tai village, Ban Bua sub-district, Muang district, 3) Nong Hua Ling village, Esarn sub-district, Muang district, and 4) Esarn Temple community in Muang Buriram municipality in Muang district, Buriram province by using purposive sampling technique. In-depth interview and a survey of the conditions of housing and community's environment were employed. The 3 objectives of the research were 1) to examine the environment of public places in the community, 2) to investigate elderly housing, and 3) suggest approaches for organizing friendly environment and housing for the elderly. It was found that most of interviewees owned a house that was built 30 years ago. The home ownership belonged to the elderly. The houses were built on the elderly lands. Most of the houses were built in a single house style –half of the house was made out of concrete and the other half was made of wood. The houses have one storey but the proportion/scale of the houses is similar to the proportion/scale of two storey houses. During day time, most of the elderly spent their time at either a porch or an open basement of the house. At night, the elderly slept on the ground floor. The conditions of the houses were associated with the economic status and social status of the elderly. It was found that 2 elderly owned a house without electricity. There were 4 elderly living in a house without a toilet. It was also found that most of the houses have not been improved in order to provide convenience and security to the elderly to be in line with other areas. Most of the elderly did not request for a house improvement for providing themselves convenience and security, but they tried to get accustomed to their houses, adapt themselves to their houses, and be careful when living in their houses instead. The environment in the community has not been improved enough. From the observation, temples were the places that the elderly went to do activities the most but there a risky condition that the elderly might fall down because the floors were slippery which caused a problem to the elderly because they could not utilize the temples conveniently and safely. The important obstacle for improving environment and housing was a budget. Therefore, improving the housing of the elderly who have low income should rely on the assistance or support from social organizations such as Local Administration Organization, Social Development and Human Security Office, charities, and private sectors. These social organizations should step in and support the operation regarding organizing friendly environment and housing for the elderly. Moreover, the people in the community must participate in giving cares to the elderly in order to create the well-being in the community.

Keywords: elderly, environment, housing, Buriram province

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ.....	ก
บทคัดย่อ.....	ข
ABSTRACT	ค
สารบัญ	จ
สารบัญภาพ	ช
สารบัญตาราง.....	๗
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย.....	3
1.3 ขอบเขตของการวิจัย.....	3
1.4 วิธีดำเนินการวิจัย.....	4
1.5 ระยะเวลาทำการวิจัย.....	5
1.6 นิยามศัพท์	5
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับผู้สูงอายุ.....	6
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับสุขภาพ.....	9
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อผู้สูงอายุ.....	10
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดสภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยที่เป็นมิตรกับผู้สูงอายุ.....	12
2.5 แนวทางการออกแบบอาคารเพื่อความปลอดภัยสำหรับผู้สูงอายุ.....	14
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	24
2.7 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	27
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	29
3.1 ขั้นตอนการวิจัย	29
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	36
3.3 การรวบรวมข้อมูล.....	37
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	38
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	39

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.1 สภาพแวดล้อมของสถานที่สาธารณะในชุมชนพื้นที่กรณีศึกษาลำน้ำห้วยจรเข้มาก.	39
4.2 สภาพที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุในพื้นที่กรณีศึกษาลำน้ำห้วยจรเข้มาก	60
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	366
5.1 สรุป	366
5.2 อภิปรายผล	369
5.3 ข้อเสนอแนะ	376
5.4 การนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์	386
 บรรณานุกรม	 388
 ภาคผนวก	 396
 ประวัติผู้วิจัย	 406

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	28
3.1 แผนที่ตั้งพื้นที่กรณีศึกษาในกลุ่มลำน้ำห้วยจรเข้มาก.....	30
3.2 เวทีแนะนำโครงการ ณ บ้านบุชีเหล็ก และร่วมสร้างแนวการสัมภาษณ์ กับแกนนำ อสม..	31
3.3 การร่วมสร้างแนวการสัมภาษณ์ กับแกนนำ อสม. ณ บ้านหนองหัวลิง.....	32
3.4 เวที แนะนำโครงการ ณ บ้านม่วงใต้	32
3.5 ร่วมสร้างแนวการสัมภาษณ์ กับแกนนำ อสม. ณ บ้านม่วงใต้	33
3.6 เวที แนะนำโครงการ และร่วมสร้างแนวการสัมภาษณ์ กับแกนนำ อสม. ณ ชุมชนวัดอิสาน	33
3.7 ผู้วิจัยและแกนนำเยี่ยมบ้านและสัมภาษณ์ผู้สูงอายุ	35
3.8 บรรยากาศในเวทีคืนข้อมูลเชิงปริมาณและสะท้อนข้อมูลเชิงคุณภาพ	38
4.1 ภาพถ่ายทางอากาศแสดงที่ตั้งชุมชนบ้านบุชีเหล็ก	39
4.2 สภาพแวดล้อมองค์การบริหารส่วนตำบลแสงพัน.....	40
4.3 สภาพแวดล้อมโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลแสงพัน	41
4.4 ภาพถ่ายทางอากาศแสดงที่ตั้งชุมชนบ้านม่วงใต้.....	43
4.5 ศาลากลางบ้าน.....	44
4.6 โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านบัว.....	45
4.7 ภายในอาคารโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านบัว.....	46
4.8 ศาลาการเปรียญของวัดทุ่งสว่างศรี.....	47
4.9 ภายในศาลาการเปรียญของวัดทุ่งสว่างศรี.....	47
4.10 ห้องส้วมของวัดทุ่งสว่างศรี.....	48
4.11 ภาพถ่ายทางอากาศแสดงที่ตั้งชุมชนบ้านหนองหัวลิง	49
4.12 ที่ทำการเทศบาลตำบลอิสาน	50
4.13 โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลหนองโพรง.....	51
4.14 วัดบ้านหนองโพรง.....	52
4.15 ภาพถ่ายทางอากาศแสดงที่ตั้งชุมชนวัดอิสาน.....	53
4.16 ที่ทำการชุมชน.....	54
4.17 ศูนย์แพทย์ชุมชนโรงพยาบาลบุรีรัมย์ สาขา 3	55
4.18 ห้องน้ำ.....	49
4.19 ตลาดสดเทศบาลเมืองบุรีรัมย์.....	56

สารบัญญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
4.20 ภายในตลาดสด.....	56
4.21 ทางเข้าวัดอิสลาม.....	57
4.22 ภายในศาลาการเปรียญวัดอิสลาม.....	57
4.23 ละลม.....	58
4.24 บ้านพักอาศัยของนางมะลิ สุขสนิท.....	61
4.25 บ้านพักอาศัยของนางหม่อม แก้วกล้า.....	63
4.26 บ้านพักอาศัยของนาย พัน สดใส.....	65
4.27 บ้านพักอาศัยของนาย สังคม ศรีอำนาจ.....	67
4.28 บ้านพักอาศัยของนาย ไสว ผาข้างเฟือก.....	69
4.29 บ้านพักอาศัยของนาย มอน สุขสนิท.....	71
4.30 บ้านพักอาศัยของนางหนูแดง สุขสนิท.....	73
4.31 บ้านพักอาศัยของนางฮู้ ศรีอำนาจ.....	75
4.32 บ้านพักอาศัยของนาย ผุย อินทโชค.....	77
4.33 บ้านพักอาศัยของนาย บุญจันทร์ ศรีอำนาจ.....	79
4.34 บ้านพักอาศัยของนาย มี สุขสนิท.....	81
4.35 บ้านพักอาศัยของนาง ช่อ วิเศษสัตย์.....	83
4.36 บ้านพักอาศัยของนาง ชุน เนืองนิล.....	85
4.37 บ้านพักอาศัยของนาย ทรง สุขศรีนาค.....	87
4.38 บ้านพักอาศัยของนาย แป้น เนืองนิล.....	89
4.39 บ้านพักอาศัยของนาง ทองดี เนืองนิล.....	91
4.40 บ้านพักอาศัยของนาย จันทร์ อินทพันธ์.....	93
4.41 บ้านพักอาศัยของนาง จอม แก้วกล้า.....	95
4.42 บ้านพักอาศัยของนาง ไข่ สาราทิ.....	97
4.43 บ้านพักอาศัยของนาย ดำ แก้วกล้า.....	99
4.44 บ้านพักอาศัยของนาย ยี่ ทนเหมาะ.....	101
4.45 บ้านพักอาศัยของนาง ทองมา หลอนโพนทัน.....	103
4.46 บ้านพักอาศัยของนาง หอม ละมุล.....	105
4.37 บ้านพักอาศัยของนาง ม้วย ทนเหมาะ.....	107

สารบัญญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
4.48 บ้านพักอาศัยของนาง เย็น สุขศรีนาค.....	109
4.49 บ้านพักอาศัยของนาง ทองจันทร์ สดใส.....	111
4.50 บ้านพักอาศัยของนาย สงวน สุขสนิท.....	113
4.51 บ้านพักอาศัยของนาง ลี บุญธรรม.....	115
4.52 บ้านพักอาศัยของนาง สมพร วิเศษรัมย์.....	117
4.53 บ้านพักอาศัยของนาง บุตรีดี ทราบรัมย์.....	119
4.54 บ้านพักอาศัยของนาง สร้อย ผาข้างเฟือก.....	121
4.55 บ้านพักอาศัยของนาย สามารถ หาเลากรณ์.....	123
4.56 บ้านพักอาศัยของนาย พุทธา ปานทอง.....	125
4.57 บ้านพักอาศัยของนาย อติศร วิเศษรัมย์.....	127
4.58 บ้านพักอาศัยของนาง ดัด อาญาเมือง.....	129
4.59 บ้านพักอาศัยของนาง คง ประทุมรัมย์.....	131
4.60 บ้านพักอาศัยของนาย แสง วอนรัมย์.....	133
4.61 บ้านพักอาศัยของนาง แถว ตะวันหะ.....	135
4.62 บ้านพักอาศัยของนาย ผล อุรีรัมย์.....	137
4.63 บ้านพักอาศัยของนาง หู้ แยมประโคน.....	139
4.64 บ้านพักอาศัยของนาย หมื่น การณรงค์.....	141
4.65 บ้านพักอาศัยของนาง ประกอบ เรืองรัมย์.....	143
4.66 บ้านพักอาศัยของถ่วง อักษรณรงค์.....	145
4.67 บ้านพักอาศัยของนางสาว สุข อุดลย์รัมย์.....	147
4.68 บ้านพักอาศัยของนาง บุญมา ประโลมรัมย์.....	149
4.69 บ้านพักอาศัยของนาย ทอง ประลูนรัมย์.....	151
4.70 บ้านพักอาศัยของนาง คำ อกรรัมย์.....	153
4.71 บ้านพักอาศัยของนาง โต๊ะ อุไรรัมย์.....	155
4.72 บ้านพักอาศัยของนาย คุณ อะพรรัมย์.....	157
4.73 บ้านพักอาศัยของนาง ม้วน ปักษารรัมย์.....	159
4.74 บ้านพักอาศัยของนาง ผึ้ง อาภรณ์รัมย์.....	161
4.75 บ้านพักอาศัยของนาง ตัด เอกรัมย์.....	163

สารบัญญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
4.76 บ้านพักอาศัยของนาง ทุก มลัสนิท.....	165
4.77 บ้านพักอาศัยของนาง แดง เอกรัมย์.....	167
4.78 บ้านพักอาศัยของนาง เคย ปะลุวันรัมย์.....	169
4.79 บ้านพักอาศัยของนางสาว สว่าง การณรงค์.....	171
4.80 บ้านพักอาศัยของนาง เหม วอนรัมย์.....	173
4.81 บ้านพักอาศัยของนาง สมร ปุสันรัมย์.....	175
4.82 บ้านพักอาศัยของนาง เลื่อน ดอกเดช.....	177
4.83 บ้านพักอาศัยของนาง รอม อุไรรัมย์.....	179
4.84 บ้านพักอาศัยของนาง ทอง ปะลุวันรัมย์.....	181
4.85 บ้านพักอาศัยของนาง จวบ อารณรัมย์.....	183
4.86 บ้านพักอาศัยของนาง ลัน อพรรัมย์.....	185
4.87 บ้านพักอาศัยของนางสาว อี๊ด ปลันรัมย์.....	187
4.88 บ้านพักอาศัยของนางสาว สองเมือง อะดุนรัมย์.....	189
4.89 บ้านพักอาศัยของนาง เคลือบ การณรงค์.....	191
4.90 บ้านพักอาศัยของนางสาว สะอื้น อารมรัมย์.....	193
4.91 บ้านพักอาศัยของนาง เหม อุไรรัมย์.....	195
4.92 บ้านพักอาศัยของนาง ลำดวน มานรัมย์.....	197
4.93 บ้านพักอาศัยของนาย บุ่น คณะรัมย์.....	199
4.94 บ้านพักอาศัยของนาง บัว อุตะมะ.....	201
4.95 บ้านพักอาศัยของนาย สิงห์ มานรัมย์.....	203
4.96 บ้านพักอาศัยของนาง สี อุตะมะ.....	205
4.97 บ้านพักอาศัยของนาง มารดา อุตมศักดิ์.....	207
4.98 บ้านพักอาศัยของนาง บัวผัน อุตะมะ.....	209
4.99 บ้านพักอาศัยของนาง ยุพิน ประดิษฐ์วงศ์.....	211
4.100 บ้านพักอาศัยของนาย ชาลี ศรีวิเศษ.....	213
4.101 บ้านพักอาศัยของนาย สมหมาย สีคิม.....	215
4.102 บ้านพักอาศัยของนาง ยุพิน มานรัมย์.....	217
4.103 บ้านพักอาศัยของนาย สง่า จันทา.....	219

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
4.104 บ้านพักอาศัยของนาง สุพี จินเภา.....	221
4.105 บ้านพักอาศัยของนาง ลำไย ชัยมัง.....	223
4.106 บ้านพักอาศัยของนาง บัวลี คณะรัมย์.....	225
4.107 บ้านพักอาศัยของนาย อารมณ พินันพร.....	227
4.108 บ้านพักอาศัยของนาง เพียร สุขแสน	229
4.109 บ้านพักอาศัยของนาง คุณ คณะรัมย์.....	231
4.110 บ้านพักอาศัยของนาง สมร คณะรัมย์.....	233
4.111 บ้านพักอาศัยของนาย ประจวบ ขุดเขียนสีบ.....	235
4.112 บ้านพักอาศัยของนาง เขียน เขตมนต์ชัย.....	237
4.113 บ้านพักอาศัยของนาง ชื่น โขรัมย์.....	239
4.114 บ้านพักอาศัยของนาง เปี่ยม ขิวรัมย์.....	241
4.115 บ้านพักอาศัยของนาย พรพมา สาริยะ.....	243
4.116 บ้านพักอาศัยของนาย บุญมี เต็มมี.....	245
4.117 บ้านพักอาศัยของนาง พุท มารรัมย์.....	247
4.118 บ้านพักอาศัยของนาง แจ่ม ครูรัมย์.....	249
4.119 บ้านพักอาศัยของนาง นารี ชาญวาทิก.....	251
4.120 บ้านพักอาศัยของนาง สุข คณะรัมย์.....	253
4.121 บ้านพักอาศัยของนาย เริน ยุทธสุนทร.....	255
4.122 บ้านพักอาศัยของนาย พรหม สุขเกษม.....	257
4.123 บ้านพักอาศัยของนาง วันดี ครูรัมย์.....	259
4.124 บ้านพักอาศัยของนาย กอง ศราธีรประภา.....	261
4.125 บ้านพักอาศัยของนาง สมบูรณ์ ศิวาอาจ.....	263
4.126 บ้านพักอาศัยของนาง กองสี ชินรัตน์.....	265
4.127 บ้านพักอาศัยของนาง บุญช่วย สาทะรัมย์	267
4.128 บ้านพักอาศัยของนาง สักวาล บำรุงธรรม	269
4.129 บ้านพักอาศัยของนาง นวน บำรานนท์	271
4.130 บ้านพักอาศัยของนาง สง่า กุมภรัตน์	273
4.131 บ้านพักอาศัยของนาง สงวน ขุนรัมย์	275

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
4.132 บ้านพักอาศัยของนาง ส่วย สุขโข.....	277
4.133 บ้านพักอาศัยของนาง เฉลียว สลูปพล.....	279
4.134 บ้านพักอาศัยของนาง สมยวง จงรัมย์.....	281
4.135 บ้านพักอาศัยของนาง เกียน นิงรัมย์	283
4.136 บ้านพักอาศัยของนาง เพียรจิต ยอดปิ่นไกร.....	285
4.137 บ้านพักอาศัยของนาง เพ็ชร ชั่งรัมย์.....	287
4.138 บ้านพักอาศัยของนาง บุญร่วม โปธิเจียม.....	289
4.139 บ้านพักอาศัยของนาย เพ็ชร เรืองไพศาล	291
4.140 บ้านพักอาศัยของนาย วรวิทย์ คุณมี	293
4.141 บ้านพักอาศัยของนาย ทอน พุทธพงษ์	295
4.142 บ้านพักอาศัยของนาง พรทิพย์ สุขประสพโชค.....	297
4.143 บ้านพักอาศัยของนาง เปลี่ยน ขติณานัง.....	299
4.144 บ้านพักอาศัยของนาย ล้อม บำรัมย์.....	301
4.145 บ้านพักอาศัยของนาง จัด เชิดสุข.....	303
4.146 บ้านพักอาศัยของนาง จัด เชิดสุข.....	305
4.147 บ้านพักอาศัยของนาง สิ้น นามพุดชา	307
4.148 บ้านพักอาศัยของนาย น้อย เชื่อมรัมย์.....	309
4.149 บ้านพักอาศัยของนาย ปล้อง เชื่อมรัมย์	311
4.150 บ้านพักอาศัยของนาง อรดี วงศ์วีรัชย์.....	313
4.151 บ้านพักอาศัยของนาย โพธิ์ หงษ์นคร	315
4.152 บ้านพักอาศัยของนาง เจือ ไชยบุระ.....	317
4.153 บ้านพักอาศัยของนาง ละเอียด สุขรัตน์	319
4.154 บ้านพักอาศัยของนาง อยู่ นาคหาม.....	321
4.155 บ้านพักอาศัยของนาง บุญถึง แว่นรัมย์.....	323
4.156 บ้านพักอาศัยของนาง เทียร เยรัมย์.....	325
4.157 บ้านพักอาศัยของนาย บุญช่วย ถาวรรัตน์	327
4.158 บ้านพักอาศัยของนาง สำราญ จะยรัมย์.....	329
4.159 บ้านพักอาศัยของนาย บุรินทร์ สุกุลรัชตะ	331

สารบัญญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
5.1 แนวคิดการออกแบบที่จอดรถ	378
5.2 แนวคิดการออกแบบที่จอดรถ.....	379
5.3 แนวคิดการออกแบบป้ายและสัญลักษณ์	379
5.4 แนวคิดการออกแบบทางสัญจร ทางเท้า.....	380
5.5 แนวคิดการออกแบบทางลาดขอบถนน ทางลาดตัดขอบคันหิน.....	380
5.6 แนวคิดการออกแบบทางลาดภายนอกอาคาร.....	381
5.7 แนวคิดการออกแบบทางลาดเข้าสู่อาคาร ทางลาดภายในอาคาร.....	381
5.8 แนวคิดการออกแบบบันได.....	382
5.9 แนวคิดการออกแบบห้องนอน.....	383
5.10 แนวคิดการออกแบบห้องน้ำ.....	384
5.11 การติดตั้งอุปกรณ์ในห้องน้ำสูงอายุ.....	385

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า	
2.1	ข้อจำกัดของผู้สูงอายุ และผลกระทบต่อผู้สูงอายุด้านสภาพแวดล้อม.....	11
4.1	อายุของผู้ให้สัมภาษณ์	333
4.2	เพศของผู้ให้สัมภาษณ์.....	333
4.3	ระดับการศึกษาของผู้ให้สัมภาษณ์	334
4.4	สถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์.....	334
4.5	จำนวนบุตรของผู้ให้สัมภาษณ์.....	335
4.6	การอยู่อาศัยของผู้ให้สัมภาษณ์	335
4.7	ภูมิลำเนาของผู้ให้สัมภาษณ์.....	336
4.8	การประกอบอาชีพในปัจจุบันของผู้ให้สัมภาษณ์.....	336
4.9	ผู้สูงอายุมีร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง ไม่มีการเจ็บ ป่วย พิการ.....	337
4.10	ผู้สูงอายุมีโรคประจำตัว.....	337
4.11	ผู้สูงอายุมีโรคประจำตัว.....	338
4.12	ระยะเวลาที่เป็นโรคประจำตัว	339
4.13	สภาพการเคลื่อนไหวและทำกิจวัตรประจำวันของผู้สูงอายุ.....	339
4.14	ผู้สูงอายุประกอบกิจกรรมภายนอกบ้านสามารถเคลื่อนไหวได้.....	340
4.15	ผู้สูงอายุสามารถขึ้นลงบันไดจากชั้นล่างของอาคารไปยังชั้นบนได้เอง.....	340
4.16	ระยะเวลาที่ผู้สูงอายุพักผ่อนด้วยการนอนหลับ (ชั่วโมงต่อวัน).....	342
4.17	ระยะเวลาที่ผู้สูงอายุพักผ่อนด้วยการดูโทรทัศน์ (ชั่วโมงต่อวัน).....	343
4.18	ระยะเวลาที่ผู้สูงอายุพักผ่อนด้วยการพบปะพูดคุยกับเพื่อนบ้าน (ชั่วโมงต่อวัน).....	343
4.19	ผู้สูงอายุมีการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ (3 ครั้งต่อสัปดาห์ ครั้งละ 30 นาที).....	344
4.20	การออกกำลังกาย.....	344
4.21	ผู้สูงอายุเข้ารับการตรวจสุขภาพจากสถานพยาบาลอย่างสม่ำเสมอ	345
4.22	สถานที่ที่ผู้สูงอายุเข้ารับการตรวจสุขภาพจากสถานพยาบาลอย่างสม่ำเสมอ.....	345
4.23	ผู้สูงอายุนอนหลับแล้ว หลังจากตื่นนอนรู้สึกไม่สดชื่น.....	346
4.24	ผู้สูงอายุนอนหลับแล้ว หลังจากตื่นนอนรู้สึกเหนื่อยเพลียเวลากลางวันเนื่องจากนอนไม่พอ.....	346
4.25	การπίสภาวะของผู้สูงอายุในระยะ 1 สัปดาห์ที่ผ่านมา.....	347
4.26	การอุจจาระของผู้สูงอายุในระยะ 3 สัปดาห์ที่ผ่านมา.....	347
4.27	สภาพบ้านเรือนของผู้สูงอายุ	348

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.28 กรรมสิทธิ์.....	348
4.29 อายุของบ้าน	349
4.30 บ้านหรือที่พักของผู้สูงอายุมีความมั่นคงแข็งแรง.....	349
4.31 ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่ใดในบ้าน.....	350
4.32 ผู้สูงอายุนอนตอนกลางคืนที่ชั้นใดของบ้าน.....	350
4.33 หากผู้สูงอายุนอนที่ชั้นบนของบ้าน บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะใด.....	351
4.34 สภาพห้องนอนหรือบริเวณที่นอนของผู้สูงอายุ.....	351
4.35 สภาพห้องน้ำและห้องส้วมของผู้สูงอายุ.....	352
4.36 โถส้วมที่ผู้สูงอายุใช้ในบ้านเป็นแบบใด.....	352
4.37 ลักษณะการอาบน้ำของผู้สูงอายุ.....	353
4.38 ในห้องส้วมมีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม.....	353
4.39 ระดับความสูงต่างจากพื้นบริเวณภายนอกบ้านกับพื้นภายในบ้านของผู้สูงอายุ.....	354
4.40 ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้านของผู้สูงอายุ.....	354
4.41 ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม.....	354
4.42 พื้นที่ภายในบ้านที่ผู้สูงอายุที่มีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม.....	355
4.43 ระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมาผู้สูงอายุเคยหกล้มภายในบ้าน.....	355
4.44 พื้นที่ภายในบ้านที่ผู้สูงอายุเคยลื่นหกล้มภายใน 6 เดือนที่ผ่านมา.....	356
4.45 ภายในบ้านของผู้สูงอายุมีแสงสว่างที่เพียงพอต่อการมองเห็น.....	356
4.46 บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ท่านใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย.....	357
4.47 การปรับปรุงสภาพบ้านของผู้สูงอายุ.....	357
4.48 สภาพพื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ.....	358
4.49 ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่อาศัย.....	358
4.50 สภาพถนนในชุมชนของผู้สูงอายุ.....	359
4.51 สภาพอากาศในชุมชนของผู้สูงอายุ.....	359
4.52 ในชุมชนของผู้สูงอายุมีพื้นที่สำหรับออกกำลังกาย และพักผ่อนหย่อนใจ.....	360
4.53 ในชุมชนของผู้สูงอายุมีน้ำกินที่สะอาด เพียงพอ	360
4.54 ในชุมชนของผู้สูงอายุมีน้ำใช้ที่สะอาด เพียงพอ	360
4.55 ในชุมชนของผู้สูงอายุมีการกำจัดขยะที่ดี.....	361

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.56	ในชุมชนของผู้สูงอายุมีสถานที่ให้บริการที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน..... 361
4.57	ใน 6 เดือนที่ผ่านมา ผู้สูงอายุเคยหกล้มนอกรั้วบ้าน.....362
4.58	สถานที่ในชุมชนที่ผู้สูงอายุเดินทางไปทำกิจกรรมแล้วเห็นว่ามีสภาพเสี่ยงต่อการหกล้ม... 362
4.59	สถานที่ในชุมชนที่ผู้สูงอายุเดินทางไปทำกิจกรรมแล้วเห็นว่ามีสภาพเสี่ยงต่อการหกล้ม... 363
4.60	ในชุมชนของผู้สูงอายุมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน..... 363
4.61	สถานที่ภายในชุมชนของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพแวดล้อม..... 364
4.62	รายการการปรับปรุงอาคารสาธารณะในชุมชน..... 364
4.63	ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงสภาพแวดล้อมในชุมชน..... 365

บทที่ 1

บทนำ

โครงการวิจัยแนวทางจัดสภาพแวดล้อมและที่พักอาศัยที่เป็นมิตรสำหรับผู้สูงอายุ พื้นที่ในลำน้ำห้วยจรเข้มาก จังหวัดบุรีรัมย์ มีความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาจากแนวคิดตระหนักถึงคุณค่าของผู้สูงอายุ และเห็นว่าคนในชุมชนล้วนแต่เห็นคุณค่าของผู้สูงอายุ ไม่ควรปล่อยให้ผู้สูงอายุที่มีการเปลี่ยนแปลงในทางเสื่อมถอยทางร่างกาย ดำรงชีวิตประจำวันในสภาพแวดล้อมที่ไม่เป็นมิตรเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุหกล้ม เสี่ยงต่อภาวะทุพพลภาพและเสียชีวิต โดยที่ลูกหลาน และชุมชนไม่ได้เตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกหรือจัดสภาพแวดล้อมและที่พักอาศัยที่เอื้อต่อการกิน อยู่ นอนในบ้าน หรือการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมในสถานที่สาธารณะซึ่งมีรายละเอียดของวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย ระยะเวลาดำเนินการ วิธีดำเนินการวิจัย แผนการวิจัย และนิยามศัพท์ ดังนี้

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยกำลังเผชิญหน้ากับภาวะการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของประชากรผู้สูงอายุ (อายุ 60 ปีและมากกว่า) จากข้อมูลการสำรวจประชากรของสำนักงานสถิติแห่งชาติในปี 2550 พบว่า ประเทศไทยมีประชากร 65.6 ล้านคน ซึ่งในจำนวนนี้เป็นผู้สูงอายุถึง 7.02 ล้านคน หรือคิดเป็น 10.7% ของประชากรทั้งประเทศและมีแนวโน้มว่าสัดส่วนนี้จะเพิ่มสูงขึ้นอีกเท่าตัวในระยะเวลา 10 ปีข้างหน้า ซึ่งหมายความว่า ขณะนี้ประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเรียบร้อยแล้ว (มีประชากรอายุเกิน 60 ปีมากกว่าร้อยละ 10) การประมาณการการเพิ่มขึ้นของประชากรผู้สูงอายุ การเพิ่มขึ้นของจำนวนผู้สูงอายุดังกล่าว มีทั้งจุดเด่นและจุดด้อย กล่าวคือภาวะประชากรผู้สูงอายุนี้แสดงให้เห็นถึงศักยภาพของการบริการด้านการแพทย์และอนามัยของประเทศไทย รวมทั้งการที่ผู้สูงอายุมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรักษาสุขภาพ ทำให้มีอายุยืนยาว ส่วนจุดด้อยคือ ผู้สูงอายุเหล่านี้เป็นวัยภาวะการพึ่งพาช่วยเหลือตัวเองได้น้อย ประชากรในวัยทำงานต้องทำการผลิตเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของประเทศ และต้องดูแลผู้สูงอายุเหล่านี้ รัฐบาลเองต้องจัดสรรงบประมาณเพิ่มขึ้นเพื่อให้หลักประกันทางสังคมแก่ผู้สูงอายุ เช่น จัดเบี้ยเลี้ยงยังชีพผู้สูงอายุ จัดการรักษาพยาบาลและให้บริการทางการแพทย์ จัดสถานที่ดำเนินการเพื่อให้สวัสดิการสังคมกับประชากรดังกล่าว เนื่องจากผู้สูงอายุไม่สามารถเพิ่มประสิทธิภาพทางการผลิตในระบบเศรษฐกิจ ในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมาประเด็นเกี่ยวกับผู้สูงอายุได้ทวีความสำคัญ เพราะในหลายประเทศรวมทั้งประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ปัจจุบันรัฐบาลได้กำหนดให้มีการเตรียมความพร้อมในสังคมไทยสู่สังคมผู้สูงอายุ เป็นยุทธศาสตร์หนึ่ง

ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และมีการจัดทำ นโยบายและแผนเกี่ยวกับผู้สูงอายุของ ประเทศ ประกอบด้วย ปฏิญญาผู้สูงอายุไทย พ.ศ.2542 แผนผู้สูงอายุแห่งชาติ พ.ศ.2545 - 2564 และพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ.2546 ได้กำหนดทิศทาง การปฏิบัติเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ ผู้สูงอายุครอบคลุมทั้งด้านการได้รับปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่าและมีศักดิ์ศรี การได้รับความเคารพ การดูแลเอาใจใส่การยอมรับบทบาทระหว่างสมาชิกในครอบครัว การได้รับโอกาสทางการศึกษา การถ่ายทอดความรู้ การเรียนรู้สุขภาพอนามัยของตนเอง การมีบทบาทและมีส่วนร่วมใน กิจกรรมของสังคม รวมถึงการได้รับการดูแลขั้นพื้นฐานจากรัฐ **การอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยโดยตรงแก่ผู้สูงอายุในอาคาร สถานที่ ยานพาหนะหรือการบริการสาธารณะอื่น** และ กฎกระทรวงกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคารสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพและคนชรา พ.ศ. 2548 ซึ่งนโยบายส่วนใหญ่ไม่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดประโยชน์แก่ผู้สูงอายุได้อย่างทั่วถึง สภาพทั่วไปของที่อยู่อาศัยไม่มีส่วนใดสิ่งใดที่จัดทำให้เหมาะสมกับการอยู่อาศัยของผู้สูงอายุโดยเฉพาะ (ประมวล พิศัยพันธุ์.2534 : บทคัดย่อ) ผู้สูงอายุขาดการปรับปรุงสิ่งแวดล้อมที่บ้าน ส่วนพักผ่อน ห้องน้ำ ใช้เวลาส่วนใหญ่ในพื้นที่ของตนเองตั้งแต่เช้าจรดค่ำ ขาดคุณภาพชีวิตที่ดีและมีความเสี่ยงต่อ อุบัติเหตุ การดูแลผู้สูงอายุในชุมชนจึงเป็นบทบาทของสังคมไทยให้เข้ามามีส่วนร่วมกันเพื่อหลีกเลี่ยง สภาพ **บ้านเก่า คนแก่ ชุมชนทรุดโทรม** (วิฑูรย์ เหลียวรุ่งเรือง และคณะ. 2552 : 4) ในการจัด สภาพแวดล้อมที่เป็นมิตรสำหรับผู้สูงอายุเป็นสิ่งสำคัญ เป็นการวางแผนและดำเนินการทำให้ สภาพแวดล้อมปลอดภัยเหมาะสมกับการใช้ชีวิตประจำวัน และไม่ก่อให้เกิดอันตรายกับผู้สูงอายุ ซึ่ง ครอบคลุมที่อยู่อาศัย สิ่งอำนวยความสะดวกในชุมชน ได้แก่ ตลาด สวนสาธารณะ วัด สถานที่ ราชการ พื้นที่สาธารณะ ระบบขนส่งมวลชน โดยเน้นการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายและการยอมรับสิทธิ ขั้นพื้นฐานของผู้สูงอายุ (ไตรรัตน์ จารุทัศน์ และคณะ.2550 อ้างถึงใน วิฑูรย์ เหลียวรุ่งเรือง และคณะ. 2552 : 4) ในปัจจุบัน สำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้สูงอายุ สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาสและผู้สูงอายุ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้จัดทำคู่มือ การออกแบบสภาพแวดล้อมสำหรับคนพิการ ผู้สูงอายุและคนทุพพลภาพเพื่อรณรงค์แก่ส่วนราชการและ สมาคมสถานปนิทสยามในพระบรมราชูปถัมภ์ได้จัดทำคู่มือปฏิบัติวิชาชีพการออกแบบสภาพแวดล้อม สำหรับคนพิการ ผู้สูงอายุและคนทุพพลภาพประกอบการออกแบบสถาปัตยกรรมเพื่อให้เห็นความสำคัญ จัดสรรงบประมาณเตรียมการเพื่อการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและที่พักอาศัยที่เป็นมิตรแก่ผู้สูงอายุ ผู้ พิการและคนทุพพลภาพ แต่ปัจจุบันยังไม่ได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

ผู้วิจัยจึงตระหนักถึงคุณค่าของผู้สูงอายุ และเห็นว่าคนในชุมชนล้วนแต่เห็นคุณค่าของผู้สูงอายุ ไม่ควรปล่อยให้ผู้สูงอายุที่มีการเปลี่ยนแปลงในทางเสื่อมถอยทางร่างกาย ดำรงชีวิตประจำวันใน สภาพแวดล้อมที่ไม่เป็นมิตรเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุทุกล้ม เสี่ยงต่อภาวะทุพพลภาพและเสียชีวิต โดยที่ลูกหลานและชุมชนไม่ได้เตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกหรือจัดสภาพแวดล้อมและที่พักอาศัยที่เอื้อ

ต่อการกิน อยู่ นอนในบ้าน หรือการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมในสถานที่สาธารณะ ความสำคัญในประเด็นดังกล่าวสามารถสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมให้ภาคีที่เกี่ยวข้องร่วมกันสร้างสรรค์ ปรับปรุง จัดสภาพแวดล้อมและที่พักอาศัยที่เป็นมิตรแก่ผู้สูงอายุ โดยอาศัยกระบวนการวิจัยแบบมีส่วนร่วม เพื่อให้เกิด **ชุมชนต้นแบบที่มีการจัดสภาพแวดล้อมและที่พักอาศัยที่เป็นมิตรแก่ผู้สูงอายุ** ทำให้ผู้สูงอายุสามารถดำรงชีวิตภายในบ้านและสภาพแวดล้อมภายนอกบ้านได้อย่างปลอดภัย เป็นการเพิ่มคุณภาพชีวิตในช่วงสุดท้ายของชีวิต สร้างสุขภาวะให้เกิดแก่ผู้สูงอายุซึ่งสภาพแวดล้อมที่แม้แต่ผู้สูงอายุก็สามารถใช้สอยได้ดีนั้น สิ่งนั้นคนในครอบครัวหรือในชุมชนก็ย่อมใช้สอยได้ดีเช่นกัน เนื่องจาก สภาพแวดล้อมมีอิทธิพลและมีความสำคัญต่อบุคคลทุกวัย ผู้สูงอายุนับว่าเป็นบุคคลวัยที่พึ่งพาสภาพแวดล้อมมากที่สุด ทั้งนี้เพราะว่าเมื่อสภาพร่างกายเสื่อมถอยลง โอกาสการพึ่งพาผู้อื่นจะเพิ่มมากขึ้น การจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมจะช่วยให้ผู้สูงอายุสามารถพึ่งพาตนเอง และมีความรู้สึกรับผิดชอบ ดังนั้น การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความพึงพอใจของผู้สูงอายุมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ความสนใจในสภาพแวดล้อมของผู้สูงอายุสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมจะช่วยให้ผู้สูงอายุมีชีวิตอิสระ ลดการพึ่งพาผู้อื่น สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับสถานภาพของผู้สูงอายุจะเป็นเครื่องกระตุ้นให้ผู้สูงอายุตระหนักและพึ่งพาตนเองรวมทั้งทำประโยชน์ต่อสังคมอย่างเต็มศักยภาพ (วิฑูรย์ เหลียวรุ่งเรืองและคณะ 2552 : 19) ซึ่งจะเป็นก้าวสำคัญของสังคมที่ไม่ทอดทิ้งกัน ทั้งผู้นำและคนในชุมชน รวมถึงหน่วยงานองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นจะตระหนัก ให้ความสำคัญ เรียนรู้ เข้าใจ ริเริ่มและลงมือปฏิบัติการเตรียมความพร้อมสำหรับการพัฒนาชุมชนไปสู่สังคมผู้สูงอายุเพื่อสุขภาวะที่ดีของทุกคนในชุมชน

ทั้งนี้ โครงการวิจัยนี้เป็นโครงการย่อยหนึ่งของชุดโครงการวิจัยแนวทางพัฒนาสุขภาวะด้านสังคมของผู้สูงอายุในพื้นที่ลุ่มน้ำห้วยจรเข้มาก จังหวัดบุรีรัมย์ ตามนโยบายของสถาบันวิจัยที่กำหนดวิจัยเชิงพื้นที่น้ำห้วยจรเข้มาก จังหวัดบุรีรัมย์

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

- 1.2.1 ศึกษาสภาพแวดล้อมของสถานที่สาธารณะในชุมชนของผู้สูงอายุพื้นที่ลุ่มน้ำห้วยจรเข้มาก
- 1.2.2 ศึกษาที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุในพื้นที่ลุ่มน้ำห้วยจรเข้มาก
- 1.2.3 เสนอแนวทางการจัดสภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยที่เป็นมิตรกับผู้สูงอายุในพื้นที่ลุ่มน้ำห้วยจรเข้มาก

1.3 ขอบเขตของโครงการวิจัย

พื้นที่การวิจัยกำหนดพื้นที่ชุมชนตามลุ่มน้ำห้วยจรเข้มากของจังหวัดบุรีรัมย์ 4 ชุมชน ได้แก่

- 1.3.1 บ้านบุชีเหล็ก ตำบลแสงพัน อำเภอลำปลายมาศ ซึ่งมีสภาพเป็นชุมชนชนบทที่มีสภาพแห้งแล้ง ใช้น้ำฝนเพื่อการเกษตรกรรม
- 1.3.2 บ้านหนองหัวลิง ตำบลอิสาณ อำเภอมือเมือง ซึ่งมีสภาพเป็นชุมชนกึ่งเมืองกึ่งชนบทที่มีสภาพแห้งแล้ง ใช้น้ำฝนเพื่อการเกษตรกรรม
- 1.3.3 บ้านม่วงใต้ ตำบลบ้านบัว อำเภอมือเมือง ซึ่งมีสภาพเป็นชุมชนชนบท ได้รับประโยชน์จากน้ำในอ่างเก็บน้ำห้วยจรเข้มากเพื่อการเกษตรกรรม
- 1.3.4 เขตเมือง ได้แก่ ชุมชนวัดอิสาณในเขตเทศบาลเมืองบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นชุมชนที่ใช้ประโยชน์จากน้ำประปาที่ผลิตจากน้ำในอ่างเก็บน้ำห้วยจรเข้มาก

1.4 วิธีดำเนินการวิจัย

วิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัย เชิงคุณภาพผสมเชิงปริมาณ โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย เป็น 8 ขั้นตอน ดังนี้

- 1.4.1 คัดเลือกชุมชนกรณีศึกษาโดยอาศัยผู้เชี่ยวชาญที่ปรึกษาโครงการ และผู้บริหารโครงการ ผู้บริหารสถาบันวิจัยและพัฒนา ผู้อำนวยการแผนชุดโครงการวิจัยทั้ง 6 ชุดโดยมีหลักการเลือกสุ่มกรณีศึกษาโดยพิจารณาตามเขตที่ตั้งตามลำน้ำให้ได้พื้นที่ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ และเขตเทศบาล
- 1.4.2 จัดเวทีแนะนำโครงการและร่วมสร้างแบบสัมภาษณ์ ใน 4 ชุมชนกรณีศึกษากับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นแกนนำชุมชน และอสม. จำนวน 25 คน
- 1.4.3 ศึกษาข้อมูลผู้สูงอายุ โดยการสัมภาษณ์เจาะลึก และสำรวจสภาพที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมในชุมชนประกอบการถ่ายภาพ ชุมชนละ 34 ชุด รวม 136 คน โดยให้แกนนำ อสม.ร่วมเป็นผู้จัดเก็บข้อมูล สัมภาษณ์ผู้ดูแลผู้สูงอายุ และหน่วยงานสนับสนุนด้านที่อยู่อาศัยในพื้นที่
- 1.4.4 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ เพื่อให้ได้ค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- 1.4.5 จัดเวทีคืนข้อมูลในแต่ละพื้นที่และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ
- 1.4.6 จัดเวทีสนทนากลุ่มผู้สูงอายุ แกนนำชุมชนถึงแนวทางในการจัด สภาพแวดล้อม และที่อยู่อาศัยที่เป็นมิตรกับผู้สูงอายุในพื้นที่กรณีศึกษาลำน้ำห้วยจรเข้มาก
- 1.4.7 สรุปผลการวิจัยและ เขียนร่างรายงานวิจัย แล้วตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและพิสูจน์อักษร
- 1.4.8 จัดทำรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ บทความงานวิจัย และจัดทำโปสเตอร์เผยแพร่งานวิจัย

1.5 ระยะเวลาทำการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้แบ่งกิจกรรมออกเป็น 11 กิจกรรม โดยใช้ระยะเวลาทำการวิจัยรวม 12 เดือน นับจากการลงนามทำสัญญา โดยมีแผนการดำเนินงานดังนี้

กิจกรรม	ช่วงเวลา (เดือน)												ผู้รับผิดชอบ	
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12		
1.คัดเลือกชุมชนกรณีศึกษา	↔													ผู้วิจัย
2.สำรวจพื้นที่ ประสานความร่วมมือกับชุมชน	↔													ผู้วิจัย
3.จัดเวทีเปิดโครงการและร่วมสร้างแบบสัมภาษณ์		↔												ผู้วิจัย
4.ศึกษาข้อมูลผู้สูงอายุ			↔	↔										แกนนำ
5.สำรวจสภาพที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมในชุมชน				↔	↔									นักวิจัย
6.วิเคราะห์ข้อมูล						↔	↔							นักวิจัย
7.จัดเวทีคืนข้อมูลและจัดเวทีสนทนากลุ่มผู้สูงอายุ							↔	↔						ผู้วิจัย
8.สรุปผลการวิจัย								↔	↔					ผู้วิจัย
9.ร่างรายงานการวิจัย									↔	↔				ผู้วิจัย
10.จัดทำรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์										↔	↔			ผู้วิจัย
11.เขียนบทความการวิจัยจัดทำโปสเตอร์เผยแพร่											↔	↔		ผู้วิจัย

1.6 นิยามศัพท์

ชุมชนบ้านบุชีเหล็ก หมายถึง บ้านบุชีเหล็ก ตำบลแสงพัน อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์

ชุมชนบ้านหนองหัวลิง หมายถึง บ้านหนองหัวลิง ตำบลอิสาน อำเภอมือง จังหวัดบุรีรัมย์

ชุมชนบ้านม่วงใต้ หมายถึง บ้านม่วงใต้ ตำบลบ้านบัว อำเภอมือง จังหวัดบุรีรัมย์

ชุมชนวัดอิสาน หมายถึง ชุมชนวัดอิสานในเขตเทศบาลเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

โครงการวิจัยแนวทางจัดสภาพแวดล้อมและที่พักอาศัยที่เป็นมิตรสำหรับผู้สูงอายุ พื้นที่ในลำน้ำห้วยจรเข้มาก จังหวัดบุรีรัมย์ ครั้งนี้ผู้วิจัยได้มีการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยกำหนดคำค้น ดังนี้

ผู้สูงอายุ

สุขภาพ

สภาพแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อผู้สูงอายุ

การจัดสภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยที่เป็นมิตรกับผู้สูงอายุ

แนวทางการออกแบบอาคารเพื่อความปลอดภัยสำหรับผู้สูงอายุ

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับผู้สูงอายุ

กรมประชาสงเคราะห์ (2525 : 11) ให้ความหมายผู้สูงอายุว่า ความสูงอายุในการพัฒนาการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องในระยะสุดท้ายของช่วงอายุมนุษย์ ความสูงอายุนี้เริ่มต้นตั้งแต่เกิดมาดำเนินไปสิ้นสุดของชีวิตนั้นๆ และกำหนดอายุ 60 ปีขึ้นไปเป็นผู้สูงอายุ

ฝน แสงสิงแก้ว (2526 : 66) ได้กล่าวถึงผู้สูงอายุว่า หมายถึง บุคคลในวัยสุดท้ายของวงจรชีวิต เริ่มตั้งแต่วัยทารก วัยเด็ก วัยหนุ่มสาว วัยผู้ใหญ่ และวัยชรา การกำหนดเกณฑ์อายุว่าผู้สูงอายุจะมีอายุเท่าไรนั้นแล้วแต่เกณฑ์ของแต่ละประเทศ สำหรับคนไทยนั้นกำหนดเกณฑ์ปลดเกษียณอายุราชการคือตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป ถือเป็นารเริ่มต้น

สมาคมแม่บ้านสาธารณสุข (2536 : 23) ให้ความหมายผู้สูงอายุว่า ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป ซึ่งเป็นเกณฑ์ที่องค์การสหประชาชาติได้ประชุมสมัชชาโลกว่าด้วยผู้สูงอายุในปี 2535 ได้กำหนดขึ้นและใช้มาตรฐานเดียวกันทั่วโลก

เอก ธนะศิริ (2541 : 18 - 19) ให้เกณฑ์การมองผู้สูงอายุว่า มองกันที่เหตุผล 3 ทางคือทางศาสนา ทางวิทยาศาสตร์ และทางบริหารจัดการ แต่มีข้อยุติที่องค์การอนามัยโลกว่า ความแก่หรือผู้อาวุโส หรือผู้สูงอายุนั้น ชิดเส้นที่อายุ 60 ปีเป็นเกณฑ์ตัดสิน

ต้อ ชุมสาย (2524 : 19 - 22) ได้กล่าวถึง หลักเกณฑ์ในการตัดสินใจว่าใครคือผู้สูงอายุทางวิชาการว่า

1. ด้านสังคมวิทยา ถือว่าบุคคลที่มีอายุมากขึ้นจนถึงขั้นต้องให้สังคมอนุเคราะห์มาก

กว่าที่จะอนุเคราะห์สังคมถือว่าเข้าสู่วัยสูงอายุ

2. ด้านกฎหมาย ตามพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน ข้าราชการที่อายุ 60 ปี บริบูรณ์ถือว่าเข้าสู่วัยผู้สูงอายุต้องปลดเกษียณ

3. ด้านสรีรวิทยา โดยเฉลี่ยตั้งแต่เกิดจนถึงอายุ 20 ปียังไม่เข้าสู่วัยผู้สูงอายุ แต่หลังจากนั้นจะเป็นกระบวนการเข้าสู่วัยผู้สูงอายุ และบุคคลจะเข้าสู่วัยนี้เร็วหรือช้า ขึ้นกับพฤติกรรมและสภาวะแวดล้อมของบุคคลนั้น

4. ด้านจิตวิทยา กล่าวว่า เมื่อบุคคลใดมีอาการสั้นน้อยๆ จำได้ยาก ลืมง่าย ช่วงความใส่ใจน้อยลง จิตใจสงบน้อยลง เป็นห่วงมากขึ้น จีบจดในการกระทำเล็กๆ น้อยๆ เสถียรภาพทางอารมณ์น้อยลงหรืออาการอื่นผิดแปลกไปจากวัยหนุ่มสาว แสดงว่า เริ่มเข้าสู่วัยผู้สูงอายุแล้ว

วีรสิทธิ์ ลิทธิไตรย์ (2533 : 2) ให้ความหมายคำว่าผู้สูงอายุ ไว้ 2 ประเด็นคือ ผู้สูงอายุในสายตาของชาวบ้านและผู้สูงอายุที่ถูกกำหนดจากภายนอก คนแก่หรือผู้สูงอายุมิได้หมายถึงเฉพาะผู้ที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไปเท่านั้น เพราะชาวบ้านในชนบทมองความแก่ว่าอาจจะเริ่มจากอายุ 55 ปีขึ้นไป ก็เริ่มแก่แล้ว ถ้าเป็นผู้หญิงสุขภาพไม่ดี สังขารร่วงโรยเร็วเพราะต้องทำงานหนัก กินอยู่ลำบาก ไม่มีโอกาสใช้วิทยาการในการชะลอความแก่ ในขณะที่มาตรฐานอายุ 60 ปีที่ใช้เป็นความคิดใหม่ที่ชาวบ้านรับมาจากมาตรฐานการเกษียณอายุราชการของข้าราชการ การมองความเป็นผู้สูงอายุในสายตาของชาวบ้านน่าจะนำมาพิจารณากำหนดความเป็นผู้สูงอายุของแต่ละสังคม

ไสว พรหมณี (2538 : 15) ให้ความหมายผู้สูงอายุว่า หมายถึงบุคคลที่อยู่ในวัยสุดท้ายของวงจรชีวิต ซึ่งเริ่มตั้งแต่วัยทารก เด็ก วัยรุ่น วัยหนุ่มสาว วัยผู้ใหญ่ วัยชราหรือผู้สูงอายุ ประเทศไทยกำหนดอายุที่พ้นวัยทำงานเป็นเกณฑ์ คือ 60 ปีขึ้นไปเป็นผู้สูงอายุ ส่วนประเทศตะวันตกถือว่าบุคคลที่อายุตั้งแต่ 65 ปีขึ้นไปเป็นผู้สูงอายุ

กองนิติการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (2547 : 169-171)

กล่าวถึงคำว่า “ ผู้สูงอายุ ” ถูกบัญญัติขึ้นครั้งแรกในประเทศไทย เมื่อวันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2505 และที่ประชุมสมัชชาโลกว่าด้วยเรื่องผู้สูงอายุ (World Assembly on Aging) ที่กรุงเวียนนา ได้กำหนดให้ผู้ที่มียุ่ตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป ถือว่าเป็นผู้สูงอายุและให้ใช้เป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วโลก

ธนาบุช อภิภัทรธำรง (2540 : 9) ได้กล่าวถึง ผู้สูงอายุหมายถึง ผู้ที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป มีชีวิตอยู่ในช่วงวัยสุดท้ายของชีวิต เป็นวัยแห่งความเสื่อมถอยทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ หน้าทีการงาน และบทบาททางสังคมลดลง เป็นผู้ที่ควรได้รับการช่วยเหลือ ดูแล อุปการะเพื่อให้เกิดความสุข อาจกล่าวได้ว่า ผู้สูงอายุเป็นผู้ที่มีอายุเกินหกสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไป เป็นวัยที่มีความเปลี่ยนแปลงไปในทางเสื่อมถอยมีปัญหาเกิดขึ้นหลายๆ ด้าน ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ เศรษฐกิจ และสังคม การที่ผู้สูงอายุจะสามารถรักษาความสมดุลของชีวิตและปรับตัวให้เข้ากับ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้นั้นย่อมเกิดจากปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยภายนอกของผู้สูงอายุ

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้สูงอายุ ได้แก่ ความรู้ ทักษะ การรับรู้ และการปฏิบัติตัวของ ผู้สูงอายุ ปัจจัยภายนอก ได้แก่ สิ่งแวดล้อม ซึ่งประกอบไปด้วย ครอบครัว ชุมชน แหล่งบริการ ต่างๆ ซึ่งเป็นแหล่งที่จะช่วยส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้สูงอายุได้รับการตอบสนองความต้องการในชีวิต อันจะทำให้ผู้สูงอายุมีพฤติกรรมและแบบแผนการดำเนินชีวิตที่ดี มีความเป็นอยู่ที่ดี และจะนำไปสู่ การมีคุณภาพชีวิตที่ดีที่สุด

การเปลี่ยนแปลงวัยในผู้สูงอายุ ได้มีผู้ศึกษาและอธิบายถึงสภาพของการเปลี่ยนแปลงวัย ผู้สูงอายุที่มีผลจากการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ ส่งผลต่อการเสื่อมโทรมของร่างกาย ทั้งนี้ วันเพ็ญ วงศ์จันทร์ (2539 : 10 อ้างถึงใน ภาวิณี วร ประดิษฐ์. 2553) ได้เสนอสภาพปัญหาของผู้สูงอายุที่มีผลจากการเปลี่ยนแปลง 3 ประการใหญ่ ได้แก่

1. การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จำแนกออกตามระบบของร่างกายได้ ดังนี้

1.1 ระบบผิวหนัง ผิวหนังบางลง เพราะเซลล์ผิวหนังมีจำนวนลดลง เซลล์ที่เหลือ เจริญช้าลง อัตราการสร้างเซลล์ใหม่ลดลง

1.2 ระบบประสาทและระบบสัมผัส เซลล์สมอง และเซลล์ประสาท มีจำนวนลดลง ระบบกล้ามเนื้อและกระดูก จำนวนและขนาดเส้นใยของเซลล์กล้ามเนื้อลดลง มีเนื้อเยื่อพังพืดเข้ามา แทนที่มากขึ้น

1.3 ระบบการไหลเวียนโลหิต หลอดลม ปอดมีขนาดใหญ่ขึ้น ความยืดหยุ่นของเนื้อ ปอดลดลง

1.4 ระบบทางเดินอาหาร ฟันของผู้สูงอายุไม่แข็งแรง เคลือบฟันเริ่มบางลง เซลล์สร้างฟันลดลง ฟันผุง่ายขึ้น ผู้สูงอายุไม่ค่อยมีฟันเหลือต้องใส่ฟันปลอม ทำให้การเคี้ยวอาหารไม่ สะดวกต้องรับประทานอาหารอ่อนและย่อยง่าย

1.5 ระบบทางเดินปัสสาวะและระบบสืบพันธุ์ ผู้สูงอายุมีขนาดของไตลดลง การ ไหลเวียนโลหิตในไตลดลง ในเพศชาย ต่อมลูกหมากโตขึ้น ทำให้ปัสสาวะลำบาก ต้องถ่ายบ่อยลูก อันตะเหี่ยวเล็กลง และผลิตเชื้ออสุจิได้น้อยลง ส่วนในเพศหญิง รังไข่จะฝ่อเล็กลง ปีกมดลูกเหี่ยว มดลูก มีขนาดเล็กลง

1.6 ระบบต่อมไร้ท่อ ต่อมใต้สมองจะมีการเปลี่ยนแปลงรูปร่าง และทำงานลดลง ผู้สูงอายุจะเกิดอาการอ่อนเพลีย เบื่ออาหารและน้ำหนักลดลง

2. การเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจ การเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจและอารมณ์ จะมี ความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย และการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เนื่องจากความเสื่อม ของอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย การสูญเสียบุคคลใกล้ชิด การแยกไปของสมาชิกในครอบครัว และ การหยุดจากงานที่ทำอยู่เป็นประจำ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงทางจิตใจ

3. การเปลี่ยนแปลงทางสังคม การเปลี่ยนแปลงทางสังคมนั้นเป็นสิ่งที่ผู้สูงอายุต้องประสบ ภาระหน้าที่ และบทบาทของผู้สูงอายุจะลดลง มีข้อจำกัดทางร่างกาย ทำให้ความคล่องตัวในการคิด การกระทำ การสื่อสาร สัมพันธภาพทางสังคมมีขอบเขตจำกัด ความห่างเหินจากสังคมมีมากขึ้น ความมีเหตุผล และการคิดเป็นไปในทางลบเพราะ สังคมมักจะประเมินว่า ความสามารถในการปฏิบัติลดลง ถึงแม้ว่าจะมีผู้สูงอายุบางคนแสดงให้เห็นว่า ความมีอายุ มิได้เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินบทบาท และหน้าที่ทางสังคมก็ตาม

ผู้วิจัยสรุปความหมายของผู้สูงอายุ หมายถึง ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป มีการเปลี่ยนแปลงทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม มีความต้องการด้านต่างๆ เช่น ความต้องการรายได้ ต้องการมีงานทำ ต้องการความรักความเอาใจใส่จากลูกหลาน ต้องการการยอมรับ ต้องการมีที่อยู่อาศัยที่มั่นคง ต้องการเพื่อนฝูง ต้องการมีบทบาททางสังคมและต้องการสูงสุดที่จะมีร่างกายแข็งแรงตามสภาพ เพื่อให้มีความสุขโดยยึดภาวะการพึ่งพาผู้อื่น

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับสุขภาพ

ประเวศ วะสี (2543 : 4) ให้ความหมายของภาวะสุขภาพผู้สูงอายุว่า เป็นสุขภาพที่สมบูรณ์ทางกาย ทางจิต ทางสังคม และทางจิตวิญญาณ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. สุขภาพที่สมบูรณ์ทางกาย หมายถึง ร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง คล่องแคล่ว มีกำลัง ไม่พิการ มีเศรษฐกิจหรือปัจจัย ที่จำเป็นพอเพียง ไม่มีอุบัติเหตุหรืออันตราย มีสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมสุขภาพ คำว่า กาย ในที่นี้หมายถึง ทางกายภาพด้วย
2. สุขภาพที่สมบูรณ์ทางจิต หมายถึง จิตใจที่มีความสุข รื่นเริง คล่องแคล่ว มีความเมตตาสัมผัสกับความงามของสรรพสิ่ง มีสติ มีสมาธิ มีปัญญา รวมถึงการลดความเห็นแก่ตัวลงไปด้วย เพราะตราบไต่ที่ยังมีความเห็นแก่ตัว ก็จะมีสุขภาพที่สมบูรณ์ทางจิตไม่ได้
3. สุขภาพที่สมบูรณ์ทางสังคม หมายถึง การอยู่ร่วมกันด้วยดี มีครอบครัวที่อบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง สังคมมีความยุติธรรมเสมอภาค มีภราดรภาพ มีสันติภาพ มีระบบการบริการ ที่ดี มีความเป็นประชาสังคม
4. สุขภาพที่สมบูรณ์ทางจิตวิญญาณ (spiritual well-being) หมายถึง สุขภาพที่เกิดขึ้น เมื่อทำความดีหรือจิตสัมผัสกับสิ่งที่มีคุณค่าอันสูงส่งหรือสิ่งสูงสุด เช่น การเสียสละ การมีความเมตตา การเข้าถึงพระรัตนตรัยหรือการเข้าถึงพระเจ้า เป็นต้น สุขภาพทางจิตวิญญาณเป็นความสุขที่ไม่ระคนอยู่กับความเห็นแก่ตัว แต่เป็นสุขภาพที่เกิดขึ้นเมื่อมนุษย์หลุดพ้นจากความมีตัวตน (self transcending) จึงมีอิสรภาพ มีความผ่อนคลาย เบาสบาย มีความปิติ แผ่ซ่าน มีความสุขอันประณีตและล้าลึกหรือความสุขอันเป็นทิพย์ มีผลดีต่อสุขภาพทางกาย ทางจิต และทางสังคม

พระไพศาล วิสาโล (2551 : 8) ให้ความหมายของสุขภาวะทั้ง 4 มิติ ดังนี้

1. สุขภาวะทางกาย หมายถึง การมีสุขภาพทางกายดี มีปัจจัยสี่พอเพียงแก่การดำเนินชีวิต ไม่เป็นโรคขาดอาหาร ไม่เจ็บป่วยด้วยโรคภัยใดๆ มีสวัสดิภาพในชีวิต ตลอดจนอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี คือปราศจากมลภาวะ เป็นต้น

2. สุขภาวะทางสังคม หมายถึง การมีสวัสดิภาพที่ราบรื่น กลมกลืนทั้งในระดับครอบครัว ในระดับชุมชนไปจนถึงสังคม ได้รับการเคารพได้รับการเอื้อเฟื้อเกื้อกูล มีการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เรียกว่าอยู่ในสภาพแวดล้อมที่อบอุ่น ครอบครัวเข้มแข็ง ซึ่งเชื่อมโยงกับสุขภาวะทางจิต

3. สุขภาวะทางจิต หมายถึง การที่มีจิตปลอดพ้นจากความทุกข์ ไม่เครียด มีอารมณ์ในเชิงบวก เช่น ความเมตตา ความผาสุก ปลอดพ้นจากโรคจิต หรือว่าโรคประสาทหรือความบีบคั้นทางจิตใจ

4. สุขภาวะทางปัญญา หมายถึง การที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับชีวิต สามารถวางจิตวางใจได้อย่างถูกต้อง คิดดี คิดเป็น และเห็นตรงจนกระทั่งสามารถแก้ไขปัญหาชีวิตหรือแก้ปัญหาการทำงานได้ด้วยตัวเอง

ทั้งสี่ประการนี้ นอกจากจะเป็นปัจจัยพื้นฐานที่จะทำให้ผู้คนได้มีความสุข ความสบาย มีความสงบร่มเย็นแล้ว ก็ยังจะเป็นพลังขับเคลื่อนที่สำคัญให้สังคมมีความอยู่เย็นเป็นสุข

เยาวภา ใจรักดี (2553) กล่าวถึงการมีคุณภาพชีวิตที่ดี ก็คงหมายถึงการมีสุขภาพทางกายใจ สังคม และปัญญาที่ดี สามารถวัดได้จาก 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การมีสุขภาพดีสมวัย (health)
2. การมีฐานะพอสมควรที่สามารถดูแลตนเอง และอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม
3. เป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับจากสังคม และการมีส่วนร่วมทางสังคม

ผู้วิจัยสรุปว่าสุขภาวะของผู้สูงอายุประกอบด้วย สุขภาวะทางกาย สุขภาวะทางจิต สุขภาวะทางสังคม และสุขภาวะทางปัญญา ซึ่งทั้งสี่ประการเป็นเรื่องเชื่อมโยงถึงกัน บูรณาการกัน และสามารถพิจารณาได้ทั้งระดับสุขภาวะระดับบุคคล สุขภาวะระดับครอบครัว และสุขภาวะระดับชุมชน การจัดที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมที่เป็นมิตรกับผู้สูงอายุย่อมเป็นปัจจัยที่ช่วยให้เกิดสุขภาวะที่ดีได้

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อผู้สูงอายุ

วิฑูรย์ เหลียวรุ่งเรืองและคณะ (2552 : 37) ได้จำแนกสภาพแวดล้อมไว้ 4 ประเภท และระบุอิทธิพลของสภาพแวดล้อมว่าทำให้เกิดโรคดังนี้

1. สภาพแวดล้อมด้านกายภาพ สิ่งที่ทำให้เกิดโรค ได้แก่ เสียง แสง ความร้อน ความเย็น และรังสี

2. สภาพแวดล้อมด้านเคมี สิ่งที่ทำให้เกิดโรคได้แก่ เคมี ซึ่งมีหลายประเภททั้งที่เป็น สารพิษและยาฆ่าโรค

3. สภาพแวดล้อมด้านชีวะ สิ่งที่ทำให้เกิดโรคได้แก่ เชื้อโรคติดต่อ (Agent of Infection) หรือโรคติดต่อเชื้อ (Infection Disease)

4. สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม สิ่งที่ทำให้เกิดปัญหาสุขภาพอนามัย ได้แก่ ความหนาแน่นของพลเมือง ความแออัดยัดเยียดของที่อยู่อาศัย โครงสร้างของสังคมและรายได้ของ ประชาชน

นพวรรณ จงวัฒนา, เกื้อ วงศ์บุญสิน และรุ่งรัตน์ โกววรรณกุล (2541 อ้างถึงในวิฑูรย์ เหลียว รุ่งเรืองและคณะ. 2552 : 33) กล่าวถึงข้อจำกัดของผู้สูงอายุ ที่เกิดจากการเสื่อมของร่างกาย และ ผลกระทบต่อผู้สูงอายุด้านสภาพแวดล้อม ดังแสดงในตาราง ซึ่งผลการวิเคราะห์จะให้ประโยชน์ สำหรับเป็นแนวทางการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุต่อไป

ตารางที่ 2.1 ข้อจำกัดของผู้สูงอายุ และผลกระทบต่อผู้สูงอายุด้านสภาพแวดล้อม

ข้อจำกัดของผู้สูงอายุ		ผลกระทบต่อผู้สูงอายุด้านสภาพแวดล้อม
1	สายตายาว (presbyopia)	มองวัตถุในระยะใกล้ไม่ชัดเจน
2	กระจกตาขุ่น	ต้องการแสงสว่างมากกว่าปกติเพื่อให้การมองเห็นชัดเจน
3	ความเข้มของเปลือกตาลดลง	แสงสว่างมากขึ้น สีของวัตถุที่จะมองต้องชัดเจนและเข้มขึ้นมาก
4	เลนส์ตาเป็นสีเหลือง	การมองสีไม่ชัดเจนโดยเฉพาะสีน้ำตาล ฟ้ำ เขียว ม่วงและสีเทา
5	ต้อกระจกเลนส์ขุ่น	การจ้องมองทำได้ลำบาก
6	รูม่านตาลดขนาดลง	การปรับสายตาช้าลง
7	ลานสายตาแคบลง	การมองเห็นแคบลง
8	หูตึง	ฟังเสียงไม่ชัดเจน
9	การไต่กลิ่นช้า	การสังเกตกลิ่นควัน แก๊ส ที่ผิดปกติดลดลง
10	ญาณสัมผัสช้า	การได้รับสิ่งกระตุ้นลดลง
11	อุณหภูมิร่างกายต่ำ	มีความไวต่ออุณหภูมิแวดล้อมที่ต่ำได้รับผลกระทบง่าย
12	ประสาทรับสัมผัสช้า	การตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นการรักษาความสมดุลการป้องกันภัย
		ให้ตนเองทำได้ช้าลง

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ข้อจำกัดของผู้สูงอายุ	ผลกระทบต่อผู้สูงอายุด้านสภาพแวดล้อม
13 ความแข็งแรงตัวของกล้ามเนื้อลดลง	การเปลี่ยนอิริยาบถจากนั่งเป็นยืนช้า เดินลากเท้าและเหนื่อยง่าย
14 ข้อติด ขึ้นบันไดลำบาก	ต้องการราวบันได บันไดต้องเป็นช่วง ๆ ประตูต้องมีลูกบิด
15 ความจำสั้น	สิ่งที่จะดูสิ่งแวดล้อมให้ปลอดภัย เช่น การลี้ภัยประตู การเปิดแก๊ส
16 กลั้นปัสสาวะไม่ได้ อุจจาระยาก	ต้องการห้องน้ำที่สะดวกสบาย มีราวเกาะยึดห้องน้ำ
17 ใช้ยาหลายอย่าง	ความดันโลหิตต่ำ หน้ามืดบ่อยๆ หกล้มง่าย ต้องการพื้นบ้านที่เรียบง่าย โลง ไม่ลื่น ไม่ควรมีของเกะกะ

ที่มา : นพวรรณ จงวัฒนา, เกื้อ วงศ์บุญสิน และรุ่งรัตน์ โกวรรณะกุล : 2541 อ้างถึงใน
วิฑูรย์ เหลียวรุ่งเรืองและคณะ. 2552 : 33

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดสภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยที่เป็นมิตรกับผู้สูงอายุ

ไตรรัตน์ จารุทัศน์ และคณะ (2550 อ้างถึงใน วิฑูรย์ เหลียวรุ่งเรือง และคณะ. 2552 : 4) กล่าวว่า การจัดสภาพแวดล้อมที่เป็นมิตรสำหรับผู้สูงอายุ หมายถึง สภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยเหมาะสมกับการใช้ชีวิตประจำวัน และไม่ก่อให้เกิดอันตรายกับผู้สูงอายุ ซึ่งครอบคลุมที่อยู่อาศัย สิ่งอำนวยความสะดวกในชุมชน ได้แก่ ตลาด สวนสาธารณะ วัด สถานที่ราชการ พื้นที่สาธารณะ ระบบขนส่งมวลชน โดยเน้นการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายและการยอมรับสิทธิขั้นพื้นฐานของผู้สูงอายุ

วิฑูรย์ เหลียวรุ่งเรืองและคณะ (2552 : 19) ให้ความหมายของการจัดสภาพแวดล้อม (environmental design) ว่าหมายถึง การวางแผนและการดำเนินการแทรกแซงเพื่อก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสภาวะแวดล้อมทั้งมวลโดยมุ่งให้บุคคลเกิดการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสิ่งใหม่ขึ้น เพื่อนำไปสู่สิ่งที่ดี และเหมาะสมกว่า สภาพแวดล้อมมีอิทธิพลและมีความสำคัญต่อบุคคลทุกวัย ผู้สูงอายุนับว่าเป็นบุคคลวัยที่พึ่งพาสภาพแวดล้อมมากที่สุด ทั้งนี้เพราะว่าเมื่อสภาพร่างกายเสื่อมถอยลง โอกาสการพึ่งพาผู้อื่นจะเพิ่มมากขึ้นการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมจะช่วยให้ผู้สูงอายุสามารถพึ่งพาตนเอง และมีความรู้สึกมั่นคง ดังนั้น การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความพึงพอใจของผู้สูงอายุมีความจำเป็นอย่าง

งยิ่งที่จะต้องให้ความสนใจในสภาพแวดล้อมของผู้สูงอายุสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมจะช่วยให้ผู้สูงอายุมีชีวิตอิสระ ลดการพึ่งพาผู้อื่น สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับสถานภาพของผู้สูงอายุเป็นเครื่องกระตุ้นให้ผู้สูงอายุตระหนักและพึ่งพาตนเองรวมทั้งทำประโยชน์ต่อสังคมอย่างเต็มศักยภาพ หากการจัดสภาพแวดล้อมไม่ดี สิ่งเหล่านี้จะก่อให้เกิดความเครียด ความไม่สะดวกสบาย ความสับสนและการจำกัดการเคลื่อนไหวของผู้สูงอายุ เมื่ออายุมากขึ้น ความสามารถด้านร่างกายลดลง จะเกิดการพึ่งพามากขึ้นและผู้สูงอายุจะไวต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม ดังนั้น สภาพแวดล้อมเป็นเรื่องสำคัญมาก ต่อการดูแลผู้สูงอายุ

หน่วยปฏิบัติการวิจัยสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุและคนพิการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ม.ป.ป.: 4) เสนอหลักการออกแบบสภาพแวดล้อมและที่พักอาศัยของผู้สูงอายุ มีหลักการ 4 ข้อ คือ 1) มีความปลอดภัยทางกายภาพ ด้วยการระบายอากาศ แสงสว่าง สาธารณูปโภคสาธารณูปการที่ดีและมีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น รววจับ เครื่องช่วยพยุง ทางลาด 2) สามารถเข้าถึงได้ง่าย ด้วยการใช้ทางลาดสำหรับรถเข็น การกำหนดความสูงของสิ่งของเครื่องใช้ เครื่องเรือน หรือการจัดให้อยู่ใกล้แหล่งบริการ เช่น วัด สถานีอนามัย ห้องสมุด โรงละคร ตลาด 3) สามารถสร้างแรงกระตุ้น ด้วยการเลือกใช้สี และแสงสว่าง หรือการจัดพื้นที่ใช้สอยใกล้กับพื้นที่ที่มีกิจกรรมของคนวัยอื่น 4) ดูแลรักษาง่าย

สำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้สูงอายุ (ม.ป.ป. : 5) เสนอหลักการออกแบบสภาพแวดล้อมและที่พักอาศัยของผู้สูงอายุ มีหลักการเน้นความปลอดภัยทางกายภาพ การเข้าถึงและการใช้ประโยชน์ และดูแลรักษาง่าย ผู้สูงอายุต้องไม่เป็นบุคคลที่เป็นภาระให้ใครมาดูแลเป็นพิเศษ

วิฑูรย์ เหลียวรุ่งเรืองและคณะ (2552 : 7) ทำการวิจัยเรื่อง บ้านและชุมชนสำหรับผู้สูงอายุในชนบทภาคเหนือ เสนอแนวทางการจัดสภาพแวดล้อมบ้านและแนวทางการจัดสภาพแวดล้อมชุมชนว่า ต้องให้ผู้สูงอายุมีความปลอดภัยต่อการใช้งาน ภายใต้ความคุ้นเคยในการใช้ชีวิต

สำนักส่งเสริมศักยภาพและสิทธิ (ม.ป.ป.: 3) กล่าวถึงมาตรฐานสากลในการออกแบบอาคารสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพและคนชรา(universal design) คือ การออกแบบพื้นที่ใช้สอยและผลิตภัณฑ์ที่ทุกคนสามารถใช้ได้ดี โดยมีหลักในการออกแบบ 7 ประการ คือ 1) มีความเสมอภาคในการใช้งานสำหรับทุกคนในสังคม(equitable use) 2) ปรับเปลี่ยนการใช้งานได้ง่าย(flexibility in use) 3) ใช้ง่ายด้วยตนเอง (simple and intuitive) 4) การสื่อความหมายเป็นที่เข้าใจ(perceptible information) 5) ทนต่อการใช้งานที่ผิดพลาด(tolerance for error) เช่น ติดตั้งระบบล้างอัตโนมัติ กรณีลื่นกดชักโครก 6) เบาลแรง(low physical effort) 7) มีขนาดและพื้นที่สำหรับเข้าถึงและใช้งานเพียงพอ (size and space for approach and use)

กิตติอร ศรีสุข (2552) เสนอให้จัดสิ่งอำนวยความสะดวก 7 ประการที่จำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม (friendly) ต่อผู้สูงอายุ ได้แก่ ที่จอดรถ ทางลาด ป้ายสัญลักษณ์ ประตู ทางเดิน ทางเชื่อม บันได ห้องน้ำ ห้องส้วม

ผู้วิจัยสรุปว่า การจัดสภาพแวดล้อมที่เป็นมิตรสำหรับผู้สูงอายุ หมายถึง การวางแผนและดำเนินการเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสภาวะแวดล้อมโดยมุ่งให้บุคคลเกิดการปรับเปลี่ยนและพัฒนาเพื่อนำไปสู่สิ่งที่เหมาะสมกว่า ทำให้เกิดสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยเหมาะสมกับการใช้ชีวิตประจำวัน และไม่ก่อให้เกิดอันตรายกับผู้สูงอายุ ซึ่งครอบคลุมที่อยู่อาศัย สิ่งอำนวยความสะดวกในชุมชนได้แก่ ที่จอดรถ ทางลาด ป้ายสัญลักษณ์ ประตู ทางเดิน ทางเชื่อม บันได ห้องน้ำ ห้องส้วม โดยยึดหลักการออกแบบคือ มีความปลอดภัยทางกายภาพ สามารถเข้าถึงและใช้งานได้ง่าย สามารถสร้างแรงกระตุ้นดูแลรักษาง่าย

2.5 แนวทางการออกแบบอาคารเพื่อความปลอดภัยสำหรับผู้สูงอายุ

วิฑูรย์ เหลียวรุ่งเรืองและคณะ (2552 : 37) การออกแบบอาคารเพื่อความปลอดภัยสำหรับผู้สูงอายุ แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ ระดับบ้านและระดับชุมชน ดังนี้

1. บ้าน (home)

บ้านเป็นปัจจัยที่สำคัญในการอยู่อาศัยของผู้สูงอายุ ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ใช้เวลาประมาณร้อยละ 80-90 ของพวกเขาอยู่ที่บ้าน ผู้สูงอายุเป็นกลุ่มที่อยู่ติดบ้านมากที่สุดในสังคม แง่คิดที่แตกต่างกันของสิ่งแวดล้อมทาง ด้านที่อยู่อาศัยที่พอจะยกตัวอย่าง มีดังนี้

1.1 สิ่งเร้า (stimulation) ความรู้สึกหลายด้านที่ลดลงเมื่ออายุมากขึ้น อัน

เนื่องมาจากภาวะทางสุขภาพ ทำให้ระดับของสิ่งเร้าต่างๆ ที่ต้องการสูงขึ้นเช่น เสียง การมองเห็น กลิ่น และการสัมผัส เป็นต้น ด้วยเหตุนี้ผู้สูงอายุอาจจะเคยมีประสบการณ์ในการขาดการกระตุ้นจากสิ่งเร้า ถ้าไม่มีการกระตุ้นจากความรู้ สึกจากสิ่งเร้าก็อาจจะเกิดภาวะสิ่งแวดล้อมที่น่าเบื่อได้ สิ่งแวดล้อมที่นักพฤติกรรมวิทยาพยายามสร้างเพื่อ กระตุ้นความรู้สึกของผู้สูงอายุแต่ละคนเช่นเดียวกับการอาศัยอยู่ในสังคมและสภาพทางจิต มีหลายหนทางที่จะบรรลุเป้าหมายนี้อันเนื่องมาจากการมองเห็นที่ลดลงเพราะอายุ ที่มากขึ้น สิ่งแรกที่จะต้องปรับปรุงคือ แสงไฟ ควรจะเพิ่มจำนวนหลอดไฟ และสว่างมากขึ้น จะสามารถเปลี่ยนห้องที่มีมืดให้ดูสดใสและน่าสนใจกว่า นักพฤกษวิทยาอาจจะแนะนำให้ทำสีห้องด้วย โทนสีที่สดใสและเด่นจะสามารถกระตุ้นการมองเห็นได้ รูปแบบของการกระตุ้นสายตาคือ โมบาย ม่านสดใส รูปภาพ ปฏิทินหรือนาฬิกา

1.2 การเคลื่อนที่ (mobility) ภาพลักษณ์ อันดับที่สองของสิ่งแวดล้อมที่จะพิจารณาในบ้านที่มีผู้สูงอายุอาศัย คือ การเคลื่อนที่ เนื่องจากผู้สูงอายุส่วนใหญ่เคลื่อนที่ได้ยากลำบากทั้งในบ้าน

โดยมักจะมีอุปสรรคที่อันตรายสำหรับผู้สูงอายุ จึงต้องออกแบบให้มีความปลอดภัยและสามารถเข้าถึงได้สำหรับผู้สูงอายุ

1.3 ความปลอดภัย (safety) ควรดัดแปลงสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดความปลอดภัยสำหรับผู้สูงอายุ เช่น จัดให้มีแสงสว่างที่เพียงพอสำหรับพื้นที่ที่จะเกิดอันตราย เช่น ครัว ห้องน้ำ ส่วนทางขึ้นลงบันไดจัดให้มีราวจับที่แข็งแรงตลอดภายในบ้านโดยเฉพาะทางเดินและในห้องน้ำผู้สูงอายุ บางคนเดินไม่สะดวก ดังนั้นจึงไม่ควรมีพรมผืนเล็ก ๆ เสื่อหรือสิ่งอื่นๆ ที่อาจจะทำให้สะดุดหกล้ม ทุกบ้านควรมีสัญญาณป้องกันไฟฉุกเฉิน และเครื่องใช้สำหรับผู้สูงอายุใช้ควรมีสัญลักษณ์ ที่เห็นได้เด่นชัดในบ้านควรมี โทรศัพท์และสัญญาณฉุกเฉินที่คนภายในบ้านสามารถสังเกตเห็นได้เมื่อมีอุบัติเหตุในผู้สูงอายุ

1.4 ความเป็นส่วนตัว (privacy) เมื่ออายุมากขึ้น ข้อจำกัดทางการเงินทำให้ต้องไปอาศัยอยู่กับเพื่อน ญาติ หรือสถานสงเคราะห์คนชรา ทำให้ต้องอยู่ใกล้กับคนเป็นจำนวนมาก จึงไม่สามารถลือคประตุหรือไม่สามารถระบุได้ว่าใครเข้ามาในห้อง

1.5 ความสะดวกสบาย (comfort) หมายถึง ความรู้สึกถึงความเป็นตัวของตัวเองและสิ่งแวดล้อมไม่สร้างการบีบบังคับมากเกินไป แต่ละคนรู้สึกสะดวกสบาย นั่นคือสิ่งแวดล้อมของบ้านจะกระตุ้นความรู้สึกแต่ละคนได้ให้เคลื่อนที่ แต่ละคนรู้สึกปลอดภัย โดยปัจจัยเกี่ยวกับการจัดหาความสะดวกสบายคือ การรับรู้ของความสงบภายในจิตใจ และความสะดวกสบายในการรับรู้ทางกายภาพ เช่น ควรรักษาอุณหภูมิของสิ่งแวดล้อมของผู้สูงอายุให้อยู่ในระดับที่ดีอย่างสม่ำเสมอ และหลีกเลี่ยงสิ่งแวดล้อมที่มีเสียงรบกวน เนื่องจากผู้สูงอายุไม่ได้นอนหลับได้ดีเหมือนคนหนุ่มสาว

2. ชุมชน (community)

สิ่งแวดล้อมอันดับที่สองที่สำคัญต่อผู้สูงอายุคือ ชุมชน โดยร้อยละ 95 – 96 ของคนที่มีอายุ 65 ปีขึ้นไป อาศัยอยู่ในชุมชนมีเพียงร้อยละ 4–5 ของคนเหล่านี้อยู่ใน nursing home สำหรับ “ชุมชน” นั้น นักสังคมวิทยา หมายถึงพื้นที่และผู้คนในแต่ละคนอาศัยใกล้ๆ กันและมีปฏิสัมพันธ์กันประเภทของชุมชน ซึ่งแต่ละคนอาศัยสามารถได้รับผลกระทบที่นำกลัวในชีวิต ดังจะยกตัวอย่าง 4 รูปแบบของปัจจัยในชุมชนที่มีผลกระทบ

ต่อการอยู่อาศัยของผู้สูงอายุ ได้แก่ อาชญากรรม การขนส่ง สิ่งอำนวยความสะดวกของชุมชน

2.1 อาชญากรรม (crime) อาชญากรรมเป็นการพิจารณาที่สำคัญในการอยู่อาศัยของผู้สูงอายุ ผู้สูงอายุได้รับผลกระทบจากอาชญากรรมมากขึ้น และผู้สูงอายุอยู่อาศัยด้วยความกลัวต่ออาชญากรรมมากกว่ากลุ่มอายุอื่นๆ ความเข้าใจถึงสิ่งแวดล้อมที่มีอันตรายและน่ากลัวสามารถช่วยให้ผู้สูงอายุรู้ว่าจะอยู่อาศัยอย่างไร พวกเขาอาจอยู่ในบ้านและตัดความสัมพันธ์กับคนอื่นๆ และกลัวคนแปลกหน้า

2.2 การขนส่ง (transportation) รูปแบบของระบบการขนส่งที่เป็นเครื่องจักรกลบาง

รูปแบบเกือบจะเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดสำหรับแต่ละคน ถ้าผู้สูงอายุต้องการที่จะออกไปมีส่วนร่วมในสังคม การขาดการขนส่งที่เพียงพออาจบีบบังคับให้แต่ละคนจำกัดการดูแลสุขภาพเพราะผู้สูงอายุไม่สามารถไปหาหมอ ไปคลินิกหรือโรงพยาบาล มากไปกว่านั้นการขาดการขนส่งสามารถผลักดันให้ผู้สูงอายุ แต่ละคนแยกตัวออกจากสังคม และอยู่อย่างโดดเดี่ยวในสังคม การขนส่งสามารถเพิ่มการพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุ และควบคุมการอยู่อาศัยของพวกเขาได้

2.3 สิ่งอำนวยความสะดวกของชุมชนและแหล่งบริการ (community facilities and resources) ภาพลักษณ์อื่น ๆ ของชุมชนซึ่งมีผลกระทบต่ออยู่อาศัยของผู้สูงอายุ คือ การมีและไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกหรือแหล่งบริการสำหรับผู้สูงอายุ เช่น ศูนย์ผู้สูงอายุ แต่เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ไป เช่น ร้านขายของชำ โรงพยาบาล หรือศูนย์กลางความบันเทิง การขนส่ง ป้ายรถประจำทาง ร้านขายยา ศูนย์การแพทย์ คลินิก ธนาคาร ห้างสรรพสินค้า ไปรษณีย์ สวนสาธารณะ ศูนย์ผู้สูงอายุ เป็นต้น

2.4 การแยกตัวออกจากสังคมและการอยู่รวมในสังคมของผู้สูงอายุ (agesegregation and integration) ผู้สูงอายุควรจะอยู่ในชุมชนสำหรับผู้สูงอายุโดยเฉพาะหรืออยู่ในชุมชนที่มีกลุ่มอายุอื่นรวมอยู่ด้วย จากที่ได้กล่าวถึงว่า แหล่งบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้สูงอายุ และบางครั้งผู้สูงอายุจะอยู่อาศัยอย่างหนาแน่นในบริเวณที่มีบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้สูงอายุ และบางครั้งผู้สูงอายุจะอยู่อาศัยอย่างหนาแน่นในบริเวณที่มีบริการเหล่านั้น จากการศึกษาเรื่องสิ่งแวดล้อมของผู้สูงอายุที่อยู่อาศัยร่วมกับกลุ่มอายุอื่นและสิ่งแวดล้อมของผู้สูงอายุที่แยกตัวออกจากสังคม ซึ่งค้นพบดังต่อไปนี้

ก. ผู้สูงอายุที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่แยกตัวจากกลุ่มอายุอื่นๆ และผู้สูงอายุที่อยู่ร่วมกับกลุ่มอายุอื่นๆ ได้รับการช่วยเหลือจากลูกหลานเหมือนกัน และมีรูปแบบการช่วยเหลือจากเพื่อนบ้านที่เหมือนกัน

ข. ผู้สูงอายุที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่แยกตัวจากกลุ่มอายุอื่นๆ จะมี ความสัมพันธ์ต่อลูกหลานและญาติน้อย แต่จะมีเพื่อนใหม่และมีการมาเยี่ยมเยียนจากเพื่อนบ้านมากกว่าผู้สูงอายุที่อยู่ร่วมกับกลุ่มอายุอื่นๆ โดยมีข้อสังเกตว่าผู้สูงอายุในสิ่งแวดล้อมแบบแยกตัวจากกลุ่มอายุอื่นๆ จะมีระดับการปฏิสัมพันธ์ มีขวัญกำลังใจและความพึงพอใจในที่อยู่อาศัยสูงกว่า รวมทั้งการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรบ่อยครั้งกว่าผู้สูงอายุที่อยู่ร่วมกับกลุ่มอายุอื่นๆ

ค. ผู้สูงอายุที่อยู่ร่วมกับกลุ่มอายุอื่นๆ มีการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นค่อนข้างน้อย

Lowton, M.P (1975. อ้างถึงใน วิฑูรย์ เหลียวรุ่งเรืองและคณะ. 2552 : 43) ได้เสนอหลักการออกแบบบ้านพักสำหรับผู้สูงอายุเพื่อจุดประสงค์ในเรื่องความปลอดภัยดังนี้

1. ห้ อดรับแขกพักผ่อน เป็นจุดศูนย์กลางของการอยู่อาศัย จึงควรเป็นห้องที่ไม่มีสิ่งกีดขวางหรือมีเฟอร์นิเจอร์กีดขวาง ถ้าเป็นไปได้ควรใช้เตียงนอนเป็นพื้นที่แบ่งส่วน หน้าต่างในห้องควรมีขนาด

ใหญ่พอที่จะให้แสงสว่างและแสงแดดผ่านเข้ามาได้ พื้นที่นี้จะมีกิจกรรมต่างๆ เป็นส่วนประกอบ เช่น นันทนาการและบันเทิง อ่านหนังสือ ดูโทรทัศน์ นั่งเล่น ฯลฯ

2. ห้องครัว เตรียมอุปกรณ์ทำครัวให้ผู้สูงอายุได้มีโอกาสปรุงอาหารด้วยตัวเอง เพื่อไม่ให้เหงา และใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ อาจเป็นได้ทั้ง full-fledge kitchen และครัวแบบเปิด (open galley affair) ซึ่งพบบ่อยในอพาร์ทเมนต์ที่ไม่มีกำแพงห้องนอน ควรพิจารณาถึงข้อจำกัดในการใช้อุปกรณ์ เครื่องใช้ภายในครัว เช่น เตา ตู้เย็น อ่างล้างมือสำหรับเตาควรปลอดภัยมากที่สุดที่จะเกิดเพลิงไหม้ เตาไม่ควรอยู่ในมุม อ่างล้างมือควรเป็นแบบคู่ ด้านล่างของอ่างล้างมือควรมีพื้นที่สำหรับรถเข็น ตู้เย็นหรือ ลินชักในครัวควรอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมเพื่อที่ผู้สูงอายุจะได้ไม่ ก้มมากเกินไปทำให้เสียสุขภาพหลัง

3. ห้องน้ำ เป็นพื้นที่ที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุได้มากที่สุด ควรมีราวจับ (grab bar) ในห้องน้ำ โดยเฉพาะตรงฝักบัวและที่ อาบน้ำควรมีสัญญาณฉุกเฉินในห้องน้ำฝักบัวควรเป็นชนิดแรงดันต่ำ ก๊อก น้ำและอุปกรณ์ควรเป็นชนิดที่เปิดได้โดยไม่ต้องใช้แรงมาก ประตูห้องน้ำควรเป็นแบบที่เปิดให้คนอื่น สามารถเข้าไปได้ เมื่อเกิดอุบัติเหตุ ห้องน้ำไม่ควรแคบเกินไปจนเป็นอุปสรรคในการเคลื่อนไหวของผู้ สูงอายุ และพื้นผิวไม่ควรลื่น

4. ห้องนอน เป็นห้องที่ใช้มากที่สุดจึงควรมี ความเป็นส่วนตัวมากที่สุด ควรแยกเป็นสัดส่วน จากห้องอื่นๆ ห้องนอนไม่ควรเล็กเกินไป และควรที่จะเป็นห้องที่ส่งเสริมกำลังใจและให้ความหวังด้วย หน้าต่างและการมองเห็นทิวทัศน์ เพียงควรจะสามารถเคลื่อนย้ายได้ในบางโอกาสและไม่ควรอยู่ในมุมใดมุมหนึ่ง ห้องนอนควรมีพื้นที่สำหรับวางโทรทัศน์ ผู้ที่อยู่เป็นคู่ควรมีพื้นที่เพียงพอสำหรับเตียงคู่

5. ห้องแต่งตัว มีตู้เสื้อผ้า โต๊ะเครื่องแป้งและกระจก นักจิตวิทยาบอกว่าการที่ผู้สูงอายุได้ส่อง กระจกดูตัวเองจะทำให้สุขภาพจิตดีขึ้นโดยกระตุ้นให้ได้รับรู้ถึงสภาพปัจจุบันของตัวเอง

6. พื้นห้อง ควรเป็นพื้นที่ทำความสะอาดได้ง่ายและไม่ลื่น

การจัดการและตกแต่งภายในที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุ

การหกล้มเป็นอุบัติเหตุที่สามารถป้องกันหรือหลีกเลี่ยงได้ หากผู้สูงอายุ ครอบครัวยุติพิน้อง ผู้ดูแลให้ความสนใจเอาใจใส่ การป้องกันสามารถทำได้โดยการจัดสภาพแวดล้อม

การจัดการและการตกแต่งภายในที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุควรมีลักษณะดังนี้ (Aranyi Laszo, Larry L. Goldman, 1980 อ้างถึงใน วิฑูรย์ เหลียวรุ่งเรืองและคณะ.2552 : 42-43)

1. กำแพงและประตูตำแหน่งต่างๆ บนกำแพงที่จะติดหิ้งหรือตู้วางสิ่งของ ควรติดตั้งให้ต่ำกว่าปกติ เพราะอาจมีผู้ที่ต้องใช้รถเข็น และผู้สูงอายุโดยทั่วไปแล้วจะตัวเล็กกว่าคนปกติ ประตูและ กำแพงไม่ควรมีราคาแพงเกินไป และควรง่ายต่อการรักษา หลีกเลี่ยงพื้นผิวที่มันวาว ฉูดฉาดเกินไป

2. พื้น ควรเลือกที่มีลักษณะเฉพาะคือ เรียบ ง่ายต่อการดูแล คงสภาพเดิมได้ ดี ทนต่อน้ำ พื้น ควรแห้งไม่มีน้ำควรคำนึงถึงส่วนประกอบอื่นๆ ด้วย เช่น การใช้รถเข็นและไม่เท้าช่วยเดินสำหรับพื้น บ้านเรือนโดยทั่วไปของไทยจะนิยมเป็นพื้นไม้ เรียบ ซึ่งมีความเหมาะสมกับการอยู่อาศัยของผู้สูงอายุ

แต่อย่างไรก็ตามไม่ควรขัดมันหรือขัดพื้นให้ผิวลื่น สะท้อนหรือมันวาว จะเป็นการเพิ่มความเสี่ยงต่อการหกล้ม หากกรณีใช้พรมจำเป็นต้องพิจารณาหลายประการ เช่น การใช้ลวดลายและสีที่เหมาะสมไม่ทำให้เกิดตาบวม ควรทำเครื่องหมายแสดงให้ชัดเจนบริเวณที่พื้นมีความต่างระดับ ดูแลจัดไม่ให้มีสิ่งกีดขวางที่อาจทำให้เกิดการสะดุดล้ม

3. เพดาน ส่วนใหญ่ใช้ในการกระจายและเก็บเสียง เลือกใช้ให้เหมาะสมกับสภาพที่อยู่อาศัย ควรคำนึงถึงการป้องกันน้ำไม่ให้รั่วซึม

4. สี เป็นเรื่องต้องระมัดระวังอย่างมากในการใช้สี จำเป็นต้องคำนึงถึงทั้งทางกายภาพและด้านจิตใจ เช่น สีที่ให้ความรู้สึกต่างกัน ความอ่อนเข้มของสีที่จางลง (สีฟ้า สีเขียว จางลงเร็วกว่าสีแดง) ควรรับรู้ถึงการแบ่งเขตพื้นที่ที่อยู่ใกล้บ้าน ประตูที่มีสีต่างกันสามารถช่วยแบ่งแยกลักษณะห้องต่าง ๆ ได้ การใช้สีที่ต่างกันบนพื้นทางเดินจะช่วยในการกระเษียรการเดินทางได้ เมื่ออายุเพิ่มขึ้นผู้สูงอายุจะมีความสามารถในการเทียบสีลดลงทำให้แยกสีที่คล้ายกันยากขึ้น โดยทั่วไปผู้สูงอายุสามารถแยกสีแดง สีส้ม สีเหลือง ได้ดีกว่าสีน้ำเงิน สีม่วงและสีเขียว การใช้สีสดอาจช่วยป้องกันการเกิดอุบัติเหตุได้ แต่การนำสีสดมาใช้มากเกินไปจะเป็นการรบกวนสายตาและเมื่ออยู่นาน ๆ อาจรู้สึกไม่สบายเท่าที่ควร จึงควรเลือกสีที่ดู สบายตา เช่น สี เขียว สี ขาว สี ครีมน หรือสีจากเนื้อวัสดุธรรมชาติ เช่น ไม้ เป็นต้น สี มีผลต่อการตอบสนองทางจิตใจในหลากหลายด้าน ดังนั้นจึงควรระมัดระวังในการใช้สีสำหรับผู้สูงอายุ

5. แสง แสงจากธรรมชาติและที่ประดิษฐ์ขึ้น เช่น ไฟ โคมไฟต่าง ๆ มีความจำเป็นเพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุเนื่องจากสภาวะการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพทางตาของผู้สูงอายุ ดังนั้นการออกแบบควรให้มีบริเวณที่มี แสงธรรมชาติส่องถึง จุดประสงค์ในการให้แสงคือ การลดการเกิดเงาสะท้อนและสว่างพอที่ทำให้ผู้สูงอายุมองเห็นสิ่งแวดล้อมได้ชัด แสงสว่างในบ้านและทางเดินควรมีสว่างเพียงพอ ไม่ควรเป็นแสงจ้า แต่เป็นแสงนวลไม่ หลอกตา โดยเฉพาะบริเวณทางเดิน บันไดและห้องน้ำ การจัดวางกระจกต่าง ๆ ควรหลีกเลี่ยงไม่ให้สะท้อนแสงเข้าตา สวิตช์เปิดไฟอยู่ในที่ๆ สะดวกในการปิดเปิด

6. เก้าอี้และโต๊ะ เก้าอี้แบ่งได้เป็น 2 แบบ คือ เก้าอี้สำหรับนั่งเล่น และเก้าอี้ใช้อำนวยความสะดวกเฉพาะอย่าง เก้าอี้ควรมีความสะดวกในการนั่ง ควรมีแขนเก้าอี้ให้ผู้สูงอายุเพื่อช่วยในการลุกนั่งและลุกยืน เก้าอี้ไม่ควรสูงมากกว่า 17 นิ้ว (สำหรับคนไทยที่มีขนาดตัวเล็กกว่าควรปรับลดขนาดลงโดยเมื่อนั่งลงแล้ว เข่าควรทำมุมกับพื้น 90 องศา ฝ่าเท้าแนบพื้น) ความกว้างของเก้าอี้แบบล้อเลื่อน ส่วนโต๊ะควรพิจารณาถึงความสามารถของผู้สูงอายุที่สามารถลุกเพื่อทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้โดยทั่วไปขนาดความสูงของโต๊ะคือ 31 นิ้ว

7. ห้องน้ำ เป็นบริเวณที่พบว่าผู้สูงอายุเกิดการหกล้มมากที่สุดจึงเป็นส่วนที่ควรได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิด พื้นห้องน้ำควรมีการปูพื้นกันลื่นหรือปูด้วยกระเบื้องชนิดไม่ ลื่น และสามารถดูแลทำความสะอาด ง่าย มีการติดตั้งราวยึดจับบริเวณข้างที่นั่งขับถ่ายหรือที่อาบน้ำที่นั้งขับถ่ายควรใช้ชนิดนั้งได้ และมีความสูงพอเหมาะ มีความมั่นคง ประตูห้องน้ำควรเป็นแบบเปิดออกด้านนอกและที่ล็อคควร

เปิดออกจากภายนอกได้ เมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน กระจกควรติดตั้งในตำแหน่งที่ต่ำใกล้กับอ่างน้ำเพื่อให้ผู้ใช้ได้มองเห็นตัวเองได้ง่ายขึ้น อ่างน้ำควรลึกเกินไป ถ้ามีก๊อกน้ำร้อนควรมีมาตรการป้องกันการเกิดน้ำร้อนลวกในผู้สูงอายุ สำหรับอ่างอาบน้ำการเดินเข้า-ออก อ่างอาบน้ำในผู้สูงอายุอาจเกิดอุบัติเหตุได้ ในขณะที่ การใช้ฝักบัวจะปลอดภัยมากกว่าแต่ต้องระมัดระวังอุบัติเหตุที่เกิดจากการใช้น้ำร้อนด้วย หรือติดตั้งฝักบัวแบบปรับระดับได้ก็เป็นอีกทางเลือกหนึ่ง สำหรับบ้านแบบไทยโดยทั่วไปอาจใช้ถังหรือตุ่มน้ำตักอาบ ความสูงของถังน้ำหรือโถงควรอยู่ในระดับที่พอเหมาะไม่สูงจนเกินไป เพราะอาจทำให้ผู้สูงอายุต้องเอื้อมตักน้ำอาจเกิดการพลัดล้มได้ อุปกรณ์ของใช้ในห้องน้ำควรจัดเก็บให้เป็นระเบียบ มีเฉพาะของที่จำเป็น

8. ห้องครัว ผู้สูงอายุหญิงมักใช้ห้องครัวค่อนข้างบ่อย ห้องครัวจัดระเบียบสิ่งของต่าง ๆ ที่ใช้ประจำควรอยู่ในที่หยิบง่าย สะดวก ไม่ต้องใช้การปีนหรือใช้บันไดต่อบริเวณพัฒนาคุณภาพชีวิต ควรนำมาทำความสะอาดบ่อยๆ พื้นที่ควรกว้างขวางสำหรับผู้สูงอายุที่ใช้รถเข็น

9. เติงและพื้นที่โดยรอบ ผู้สูงอายุร้อยละ 40 มีกิจกรรมอยู่ใกล้ๆ เติง ดังนั้น เติงจึงทำหน้าที่หลาย ๆ อย่าง เช่นการพักผ่อน อ่านหนังสือ รับประทานอาหารและขนม เติงของผู้สูงอายุควรจะทำต่ำกว่าความสูงของเติงทั่วไป (สูงประมาณ 20 นิ้วจากพื้นถึงระดับสูงสุดของเติง ความสูงอาจลดลงได้ในกรณีที่ใช้ตัวเล็ก) เพื่อช่วยให้ผู้สูงอายุ ได้ขึ้นและลงเติงได้ สะดวก ขณะเดียวกันเหล็กกันข้างเติงเมื่อนำมาใช้ การเปิดออกอาจทำอันตรายผู้สูงอายุ และเจ้าหน้าที่ได้ ดังนั้นจึงควรพิจารณาการใช้เหล็กกันข้างเติง เป็นราย ๆ ไป นอกจากนี้การลุกจากเติงอาจทำให้เกิดอุบัติเหตุหกล้มได้ ดังนั้น เมื่อกำหนดขนาดแล้วควรพิจารณาราคาของเติงให้เหมาะสมกับความต้องการใช้การจัดพื้นที่บริเวณรอบ ๆ เติงควรมีโทรศัพท์ที่สามารถเอื้อมถึงเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน พื้นที่ภายในห้องควรกว้างพอสมควรโดยอาจตั้งอิงสำหรับผู้สูงอายุที่มีรถเข็น การจัดแสงไฟในห้องนอนควรให้เพียงพอ ควรมีสวิตช์ไฟฟ้าหรือไฟฉายเพื่อการมองเห็นทางหากลุกขึ้นในเวลากลางคืน ตู้เสื้อผ้าควรจัดให้อยู่ในระดับที่พอดีไม่สูงจนต้องปีนหรือเอื้อมและไม่ควรต่ำจนต้อง โค้งตัวลง

10. เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายและอุปกรณ์ ช่วยการเคลื่อนไหว เสื้อผ้าควรมีขนาดพอดีกับร่างกาย สวมสบาย ขั้นตอนการสวมไม่ ยุ่งยาก ไม่มีส่วนรุงรัง ซึ่งอาจก่อให้เกิดการสะดุดหกล้ม รองเท้ามีขนาดและรูปทรงที่เหมาะสมกับเท้า สันรองเท้าควรใช้ระดับต่ำรูปทรงกว้าง หากมีอุปกรณ์ที่ช่วยในการเคลื่อนไหว ควรมีเป็นอุปกรณ์ที่ทำจากวัสดุ ที่มีความแข็งแรงเพียงพอในการช่วยพยุงน้ำหนัก รถเข็นควรมีที่ล้อคล้อ ขนาดน้ำหนักและความสูงของอุปกรณ์มีขนาดพอเหมาะและมีการฝึกใช้ให้ชำนาญ คู่คนเคย

สมาคมสถาปนิกสยามในพระบรมราชูปถัมภ์ ปี 2549 – 2551 (2551) ได้เสนอข้อกำหนดในการออกแบบชุมชน การออกแบบสถาปัตยกรรม และการออกแบบอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เป็นมิตรกับผู้สูงอายุ ดังนี้

ข้อกำหนดในการออกแบบชุมชน (community design considerations)

การออกแบบชุมชนเมืองควรมีความเป็นมิตรกับผู้ใช้งาน สามารถอำนวยความสะดวกในการใช้งาน รวมถึงต้องส่งเสริมสวัสดิภาพและความปลอดภัยของคนในชุมชน ที่คนทุกกลุ่มจำเป็นต้องสามารถเข้าถึง และใช้งานได้อย่างสะดวกสบาย องค์ประกอบดังกล่าวได้แก่

1. สิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อผู้พิการ (obstructions)
2. ป้ายและสัญลักษณ์ (sign and symbol)
3. องค์ประกอบถนน (street furniture)
4. ทางเดิน ทางเท้า (pathways)
5. ทางลาดขอบถนน, ทางลาดตัดขอบคันหิน (curb ramps)
6. ทางข้ามถนน (pedestrian cross road)
7. ที่จอดรถ (parking)
8. ทางลาดภายนอกอาคาร(ramp)
9. ภูมิทัศน์ (landscape)

ข้อกำหนดในการออกแบบทางสถาปัตยกรรม (architectural design considerations)

การออกแบบทางสถาปัตยกรรมสำหรับทุกคน สามารถอำนวยความสะดวกในการใช้งาน รวมถึงต้องส่งเสริมสวัสดิภาพ และความปลอดภัยของผู้ใช้อาคาร องค์ประกอบต่างๆ ที่พบในงานสถาปัตยกรรม และในอาคารที่ คนทุกกลุ่มจำเป็นต้องสามารถเข้าถึง และใช้งานได้อย่างสะดวกสบาย องค์ประกอบดังกล่าวได้แก่

1. ทางลาดเข้าสู่อาคาร/ภายในอาคาร (ramp)
2. บันได (stairs)
3. ราวจับ (railings and handrails)
4. ทางเข้าอาคาร (entrances)
5. ประตู (doors)
6. หน้าต่าง (windows)
7. ทางสัญจรระหว่างอาคาร และทางเชื่อมระหว่างอาคาร (corridors)
8. ห้องน้ำ (rest rooms)
9. พื้นผิวต่างสัมผัส (textile surface)

ข้อกำหนดทางการออกแบบอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก (equipment & assistive devices design consideration)

อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกมีความสำคัญต่องานออกแบบสำหรับทุกคน เพราะอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกเสมือนเป็นสิ่งช่วยเหลือให้ผู้พิการ ผู้สูงอายุ หรือกลุ่มคนต่าง ๆ สามารถใช้ชีวิตได้อย่างปกติเช่นเดียวกับคนทั่วไป เพื่อให้สามารถดำรงชีพได้อย่างอิสระ

ไม่เป็นภาระกับสังคม อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของอาคาร เช่น สัญญาณเตือนเหตุฉุกเฉิน สวิตช์ และปลั๊กไฟฟ้า และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการใช้ชีวิต เช่น เก้าอี้ล้อ เป็นต้น

ป้ายแสดงสิ่งอำนวยความสะดวก

- ควรจัดให้มีป้ายสัญลักษณ์หรือตัวอักษรแสดงประเภทสิ่งอำนวยความสะดวกและทางไปสู่สิ่งอำนวยความสะดวก
- ป้ายควรมีสีขาวน้ำเงินหรือป้ายสีน้ำเงินพื้นขาว
- ป้ายต้องมีความชัดเจน มองเห็นง่าย ติดในตำแหน่งที่ไม่ทำให้สับสน และมีแสงส่องสว่างทั้งกลางวันและกลางคืน

ที่ว่างใต้บันไดและทางลาด

- ที่ว่างใต้บันไดและทางลาดควรมีราวปิดกั้นเพื่อห้ามเข้า หรือ มีขอบทางสัญจรกั้นอยู่
- ต้องมีระยะปลอดภัยในแนวตั้ง ที่จะเป็นอันตรายต่อผู้ที่เข้าไปในพื้นที่สูงจากระดับพื้นดินไม่ต่ำกว่า 2,000 มิลลิเมตร (สอดคล้องกับกฎกระทรวง ที่ว่าป้ายหรือสิ่งอื่นใดที่แขวนอยู่เหนือทางสัญจร ต้องมีความสูงจากพื้นทางสัญจรไม่น้อยกว่า 2,000 มิลลิเมตร)

ทางลาด

- ทางลาดควรมีระดับพื้นต่างกันไม่เกิน 20 มิลลิเมตร และใช้การปาดมุม 45 องศา
- ทางลาดควรใช้วัสดุไม่ลื่น มีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 900 มิลลิเมตร และถ้ามีความยาวตั้งแต่ 6,000 มิลลิเมตร ต้องมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 1,500 มิลลิเมตร
- ความชันของทางลาดไม่เกิน 1:12 โดยมีความยาวในแต่ละช่วงไม่เกิน 6,000 มิลลิเมตร

บันได

- บันไดควรมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 1,500 มิลลิเมตร มีชานพักทุกระยะในแนวตั้งไม่เกิน 2,000 มิลลิเมตร
- ลูกตั้งของบันไดควรสูงไม่เกิน 150 มิลลิเมตร ลูกนอนควรกว้างไม่น้อยกว่า 280 มิลลิเมตร
- ผิวบันไดควรทำด้วยวัสดุไม่ลื่น มีราวจับตามมาตรฐาน ลูกตั้งห้ามเป็นช่องโหว่
- บันไดควรมีป้ายแสดงชื่อของชั้นให้ชัดเจน

ที่จอดรถ

- ที่จอดรถควรตั้งอยู่ใกล้ทางเข้าอาคารที่สุด โดยมีสัญลักษณ์ที่พื้น และป้ายบอก
- ที่จอดรถควรมีขนาด 2,400 x 6,000 มิลลิเมตร และที่ว่างด้านข้างควรมีความกว้างไม่น้อยกว่า 1,000 มิลลิเมตร ยาวตลอดความยาวที่จอด
- สัดส่วนของที่จอดรถ 10 – 50 ควรมี 1 คัน, 51–100 ควรมี 2 คัน, 101 คันขึ้นไป ควรมี 2 คัน เพิ่ม 1 คัน ทุก ๆ 100 คัน (ถ้าเกิน 50 คันปัดเป็น 100 คัน)

ทางเข้าอาคาร ทางเดินระหว่างอาคาร และทางเชื่อมระหว่างอาคาร

– ทางเข้าอาคาร ทางเดินระหว่างอาคาร และทางเชื่อมระหว่างอาคารควรเป็นทางเดินเรียบ ไม่มีสิ่งกีดขวาง หรือส่วนของอาคารยื่นล้ำเข้ามา

– ทางเข้าอาคาร ทางเดินระหว่างอาคาร และทางเชื่อมระหว่างอาคารควรเป็นควรอยู่ระดับเดียวกับที่จอดรถ หรือมีทางลาดขึ้นลงสะดวก

– ควรจัดทางแยกทางเลี้ยวให้มีผิวต่างสัมผัส

– กรณีมีสิ่งกีดขวางจัดให้อยู่ในแนวเดียวกัน และมีผิวต่างสัมผัสก่อนถึงสิ่งกีดขวาง 300 มิลลิเมตร และป้ายอยู่สูงไม่น้อยกว่า 2,000 มิลลิเมตร

ประตู

– ประตูควรเปิดปิดง่าย ธรณีประตูควรสูงไม่เกิน 20 มิลลิเมตร และขอบสองด้านลาดเอียงไม่เกิน 45 องศา

– ประตูควรกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 900 มิลลิเมตร

– กรณีบานเปิดต้องมีพื้นที่หน้าประตูไม่น้อยกว่า 1,500 x 1,500 มิลลิเมตร

– บานเลื่อนของประตูควรมีมือจับติดตั้งสูง 800 – 1,000 มิลลิเมตร บานเปิดมือจับติดตั้งสูง 800 – 900 มิลลิเมตร ยาวไปตามความกว้างประตู

– อุปกรณ์ เปิดปิดประตูต้องเป็นชนิดก้านบิด หรือแกนผลักติดตั้งสูงจากพื้น 1,000–1,200 มิลลิเมตร

– ลูกฟักกระจกต้องติดแถบสีให้ชัดเจน

ห้องส้วม

– ควรจัดให้มีห้องส้วมสำหรับผู้พิการเข้าใช้ได้อย่างน้อย 1 ห้องในห้องส้วมนั้นหรือจะจัดแยกก็ได้

– ควรมีพื้นที่ว่างภายในห้องส้วมเพื่อให้ เก้าอี้ล้อสามารถหมุนตัวกลับได้มีศูนย์กลางไม่น้อยกว่า 1,500 มิลลิเมตร

– ประตูของห้องที่ตั้งโถส้วมเป็นแบบบานเปิดออกสู่ภายนอก โดยสามารถเปิดค้างได้ไม่น้อยกว่า 90 องศา หรือเป็นแบบบานเลื่อน ส้วมนั่งราบสูง 450 – 500 มิลลิเมตร ด้านหนึ่งชิดผนังโดยจากกึ่งกลางโถถึงผนัง 450 – 500 มิลลิเมตร ถ้าทั้งสองด้านห่างผนังเกิน 500 มิลลิเมตร ต้องมีราวจับ

– ราวจับในแนวนอนสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 650 – 700 มิลลิเมตร และให้ยื่นล้ำออกมาจากด้านหน้าโถส้วมอีกไม่น้อยกว่า 250 – 300 มิลลิเมตร ราวจับในแนวตั้งต่อจากปลายของราวจับในแนวนอน ด้านหน้าโถส้วมควรมีความยาววัดจากปลายของราวจับในแนวนอนขึ้นไปอย่างน้อย 600 มิลลิเมตร

- ราวจับติดผนังแบบพับเก็บได้ ในแนวราบ เมื่อกางออกควรมี ระบบล็อกที่ผู้ พิจารณาสามารถ ปลด ล็อกได้ง่าย มีระยะห่างจากขอบของโถส้วมไม่น้อยกว่า 150 – 200 มิลลิเมตร และมีความยาวไม่ น้อยกว่า 550 มิลลิเมตร
  - ราวจับอื่นๆ ในห้องส้วมควรสูง 800 – 900 มิลลิเมตร
  - ใต้อ่างล้างมือด้านที่ติดผนังไปจนถึงขอบอ่างควรเป็นที่ว่าง เพื่อให้เก้าอี้ล้อสามารถสอดเข้าไป ได้ โดยขอบอ่างควรอยู่ห่างจากผนังไม่น้อยกว่า 450 มิลลิเมตร และต้องอยู่ในตำแหน่งที่ผู้พิการหรือ ทูพพลภาพ และคนชราเข้าประชิดได้โดยไม่มีสิ่งกีดขวาง
  - มีความสูงจากพื้นถึงขอบบนของอ่างไม่น้อยกว่า 750 – 800 มิลลิเมตร และมีราวจับใน แนวนอนแบบพับเก็บได้ในแนวตั้งทั้งสองข้างของอ่าง
  - ก๊อกน้ำควรเป็นก๊อกชนิดก้านโยก หรือก้านกด หรือก้านหมุน หรือระบบอัตโนมัติ
  - ถ้าจัดห้องส้วมสำหรับผู้ชายและผู้หญิงแยกจากกัน ควรจัดให้มีอักษรเบรลล์แสดงให้ทราบ ว่า เป็น ห้องส้วมชายหรือห้องส้วมหญิงติดไว้ที่ผนังข้างทางเข้าในตำแหน่งที่สามารถสัมผัสได้ด้วย
  - ในกรณีที่เป็นห้องส้วมสำหรับผู้ชายที่ไม่ใช่ห้องส้วมสำหรับผู้พิการควรจัดให้มีที่ถ่ายปัสสาวะที่ มีระดับเสมอพื้นอย่างน้อย 1 ที่ โดยมีราวจับในแนวนอนอยู่ด้านบนของที่ถ่ายปัสสาวะยาวไม่น้อยกว่า 500 – 600 มิลลิเมตร มีความสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 1,200 – 1,300 มิลลิเมตร และควรจัดให้มีราวจับด้ านข้างของที่ ถ่ายปัสสาวะทั้งสองข้าง โดยมีความสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 800 – 1,000 มิลลิเมตร และยื่น ออกมาจากผนังไม่ น้อยกว่า 550 – 600 มิลลิเมตร
  - อาคารควรจัดให้มีพื้นผิวต่างสัมผัสสำหรับคนพิการทางการมองเห็นที่พื้นบริเวณต่างระดับที่มี ระดับต่างกันเกิน 200 มิลลิเมตร บริเวณ
    - ทางขึ้นและทางลงของทางลาดหรือบันได
    - ที่พื้นด้านหน้าและด้านหลังประตูทางเข้าอาคาร
    - ที่พื้นด้านหน้าของประตูห้องส้วม
    - ห้องส้วมควรมีความกว้างขนาด 300 มิลลิเมตร และมีความยาวเท่ากันโดยขนานไปกับ ความกว้างของช่องทางเดินของพื้นต่างระดับทางลาดบันไดหรือประตู และขอบของพื้นผิวต่างระดับ ควรอยู่ห่างจากจุดเริ่มต้นของทางขึ้นหรือทางลงของพื้นต่างระดับ ทางลาด บันได หรือประตูไม่น้อยกว่า 300 มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน 350 มิลลิเมตร
- ผู้วิจัยสรุปว่าคำแนะนำตามคู่มือที่นักวิจัยและสมาคมสถาปนิกแห่งประเทศไทยในพระบรม ราชูปถัมภ์จัดทำสามารถใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงที่พักอาศัยและสภาพแวดล้อมในชุมชนเพื่อให้ เป็นมิตรกับผู้สูงอายุได้

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อุทัย สุตสุข. (2552 : บทคัดย่อ) ศึกษาสถานการณ์ความสามารถในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน ความต้องการ และคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ ผลการวิจัยพบว่า คุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุไทยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 70.1) อยู่ในระดับปานกลางและร้อยละ 2.3 คุณภาพชีวิตระดับต่ำ ร้อยละ 57.1 สามารถปฏิบัติกิจวัตรประจำวันได้ตามปกติและร้อยละ 2.4 เป็นผู้สูงอายุที่อยู่ในภาวะพึ่งพา พบว่ามีความแตกต่างกันระหว่าง กลุ่มที่มีความสามารถในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ผู้สูงอายุกรุงเทพมหานครมี คุณภาพชีวิตระดับสูงร้อยละ 40.5 ซึ่งเป็นสัดส่วนที่สูงกว่าภูมิภาคอื่นๆ ผู้สูงอายุสุราษฎร์ธานีรับรู้ว่ามีปัญหามาก ร้อยละ 37.5 และต้องการการสนับสนุนในระดับสูงร้อยละ 43.5 ซึ่งเป็นสัดส่วนที่สูง กว่าพื้นที่อื่น ปัญหาที่ผู้สูงอายุต้องการความช่วยเหลือแก้ไขสูงสุด คือ เรื่องสุขภาพ (ร้อยละ 68.1) โดยโรคที่พบในผู้สูงอายุ ได้แก่ ความดันโลหิตสูง ข้อเสื่อม เบาหวาน ภาวะไขมันในเลือดสูง โรคกระเพาะอาหาร (ร้อยละ 56.4, 26.2, 23.8, 23.3 และ 15.3 ตามลำดับ) ผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีความรู้และพฤติกรรมสุขภาพระดับปานกลาง และระดับต่ำ (ร้อยละ 84.3, 65.9 และ 13.1, 15.6 ตามลำดับ) มีปัญหาด้านการเงิน ร้อยละ 40.4 โดยไม่ได้ทำงาน ร้อยละ 56.8 ค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอและเป็นหนี้ร้อยละ 24.7 จึงต้องการให้เพิ่มเบี้ย ยังชีพเป็น 1,000 บาท/เดือน และจัดสวัสดิการเพิ่มสำหรับผู้ที่มีความพิการร่วมด้วย

จากการวิเคราะห์ ทางสถิติโดย Multivariate regression analysis ด้วยวิธี Backward พบว่าการสนับสนุนทางสังคม ความสามารถในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน และภาวะสุขภาพจิต มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุโดยรวม ซึ่งสามารถอธิบายความแปรปรวนได้ ร้อยละ 52.3 และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ คือ ภาวะสุขภาพจิต จำนวนอาการผิดปกติที่พบการสนับสนุนทางสังคม การใช้บริการ การรับรู้ปัญหาและพฤติกรรมสุขภาพ ส่วนปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่สามารถช่วยเหลือตนเองได้บางส่วน คือ การสนับสนุนทางสังคม ภาวะสุขภาพจิต ความสามารถในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน พฤติกรรมสุขภาพ และการใช้บริการสุขภาพ ในขณะที่ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพา ได้แก่ การรับรู้ปัญหา และความรู้ด้านสุขภาพ

ประมวล พิรัชพันธุ์ (2543 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในสังคมไทยด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม ผู้วิจัยพบว่า สภาพทั่วไปของที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุไม่มีส่วนใด สิ่งใดที่จัดทำให้เหมาะสมกับการอยู่อาศัยในวัยสูงอายุโดยเฉพาะ ผู้สูงอายุไม่มีการเตรียมการเกี่ยวกับที่พักอาศัยเพื่อให้ชีวิตมีความสะดวกสบาย ปลอดภัย และยืดเวลาการพึ่งพา ไม่มีความรู้ว่ามี การจัดบริการสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุในเรื่องการจัดสภาพแวดล้อมที่เป็นมิตร สิ่งที่ต้องการให้รัฐ จัดบริการให้คือ บริการด้านการแพทย์ การให้คำปรึกษา สโมสร สถานดูแลผู้สูงอายุกลางวัน อาหาร

ปีนโต การซักกรดเสื้อผ้า และให้มีสวัสดิการเลี้ยงดูผู้สูงอายุที่เจ็บป่วย ยากไร้และขาดที่พึ่ง และผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการวิจัยจัดทำเป็นรูปแบบการทดลองให้ความรู้แก่ผู้สูงอายุในหัวข้อที่ผู้สูงอายุอยากทราบ โดยใช้วิธีฝึกอบรมด้วยวิทยากร ผลปรากฏว่า หลังการทดลองผู้สูงอายุมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการจัดแต่งบ้านให้อยู่สบายปลอดภัยจากอุบัติเหตุ และเรื่องบริการสวัสดิการที่รัฐจัดให้แก่ผู้สูงอายุโดยมีความรู้เพิ่มขึ้นจากก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ไตรรัตน์ จารุทัศน์และคณะ (มูลนิธิสาธารณสุขแห่งชาติ. 2551) ศึกษาวิจัยเรื่องมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับที่พักอาศัยและสภาพแวดล้อมของผู้สูงอายุ ผลวิจัยสรุปว่า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ เป็นโรคเกี่ยวกับกระดูก ข้อกล้ามเนื้อ เอ็น รองลงมา คือ โรคความดันโลหิตสูง และผู้สูงอายุส่วนใหญ่ยังประสบปัญหาการมองเห็นมากที่สุดส่วนอุบัติเหตุที่พบในรอบ 1 ปี ที่ผ่านมามีน้อยที่สุด คือการหกล้ม การใช้ชีวิตประจำวันของผู้สูงอายุพบว่า ส่วนใหญ่ใช้เวลาส่วนใหญ่ที่สุดในห้องนั่งเล่น รองลงมา คือห้องนอน ทางด้านสภาพความเป็นอยู่พบว่า ส่วนใหญ่ไม่ได้อยู่กับคู่สมรส อีกทั้งพบข้อมูลด้วยว่า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีบุตร แต่ไม่ได้อยู่กับบุตร ทางด้านที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุพบว่า อาศัยอยู่ในบ้านเดี่ยวมากที่สุด รองลงมาคือบ้านไม้ยกพื้น นอกจากนี้ยังพบว่า ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาเรื่องที่อยู่อาศัยในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นพื้นที่ใช้สอย สภาพแวดล้อม และทางด้านความสะดวกสบาย อีกทั้งไม่เคยคิดที่จะย้ายออกไปจากที่อยู่ปัจจุบัน

จากการให้ผู้สูงอายุทดลองใช้อุปกรณ์ชิ้นต่างๆ ซึ่งแยกเป็นอุปกรณ์นอกอาคารและในอาคาร คณะวิจัยพบว่า ผู้สูงอายุต้องการใช้อุปกรณ์ที่มีความปลอดภัย และไม่ยุ่งยากที่จะใช้งาน มีตัวอย่าง ดังนี้

ราวจับทั่วไป ผู้สูงอายุส่วนใหญ่เลือกราวจับที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 4.5 เซนติเมตร และมีระดับที่สูงจากพื้น 0.8 เมตร สำหรับวัสดุที่ใช้ทำราวจับส่วนใหญ่เลือกสเตนเลส

ความสูงลูกตั้งบันได ส่วนใหญ่เลือกที่ความสูง 130 มิลลิเมตร ซึ่งถือว่าต่ำกว่าที่ระบุในร่างกฎกระทรวง

กำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราในอาคารที่กำหนดให้ความสูงไม่เกิน 150 มิลลิเมตร เป็นข้อสังเกตว่ามาตรฐานที่กำหนด อาจใช้ไม่ได้กับผู้สูงอายุชาวไทยเนื่องจากความแตกต่างด้านสรีระ และความสามารถทางร่างกายของผู้สูงอายุและผู้พิการแตกต่างกัน

ราวจับในห้องน้ำบริเวณโถส้วม ผู้สูงอายุเลือกราวจับติดพื้น 2 ข้างมากที่สุด

สวิทช์ไฟฟ้า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่เลือกสวิทช์ที่มีลักษณะอย่างเดียวกับสวิทช์ที่พบเห็นได้ทั่วไป มีขนาดไม่

ใหญ่มากนัก แสดงว่าผู้สูงอายุเลือกใช้อุปกรณ์ที่คุ้นเคยอยู่แล้ว

ปลั๊กไฟฟ้า ที่เลือกมากที่สุดคือ ปลั๊กที่มีสวิทช์หลายช่อง

โถสุขภัณฑ์ จากการสำรวจพบว่า ผู้สูงอายุที่เลือกโถสุขภัณฑ์แบบสูงและแบบต่ำ มีจำนวนใกล้เคียงกัน

การใช้สี สีของตัวอักษรที่ผู้สูงอายุส่วนใหญ่มองเห็นชัดเจนมากที่สุดคือ ตัวอักษรสีน้ำเงินบนพื้นสีขาว

ส่วนการเลือกสีขาว-ดำ พบว่าความชัดเจนในการมองเห็นคือ อักษรสีดำพื้นสีขาว

ก๊อกน้ำ รูปแบบของก๊อกน้ำ ค่อนข้างจะกระจายการเลือกแบบ แต่แบบที่เลือกมากคือ แบบปิดไปด้านข้าง

ทางลาด ส่วนใหญ่เลือกความชันระดับ 9 องศา

ลูกบิดประตู ผู้สูงอายุเลือกแบบมีร่องมากที่สุด

มือจับประตู แบบที่เลือกมากที่สุด คือแบบที่มีก้านจับและมือไม่ลื่นหลุดได้ง่าย

กลอนประตู แบบที่ผู้สูงอายุเลือกมากที่สุด คือ แบบที่มีกลไกในการล็อกที่ค่อนข้างซับซ้อนมากกว่าแบบอื่น

พื้นถนนในที่พัก ส่วนใหญ่เลือกคอนกรีตตัวหนอนมากที่สุด

พื้นชานบ้านหรือระเบียง ผู้สูงอายุส่วนใหญ่เลือกทรายล้างมากที่สุด

พื้นทางเดินเท้า กรวดล้างคือวัสดุที่ผู้สูงอายุส่วนใหญ่เห็นว่าเหมาะสมกับทางเดินเท้ามากที่สุด

ลานกิจกรรม เช่น ลานกิจกรรมที่ใช้ออกกำลังกาย ผู้สูงอายุเลือกพื้นทรายล้างมากที่สุด

พื้นผิวที่ให้ความรู้สึกปลอดภัยในการเดิน ผู้สูงอายุส่วนใหญ่เลือกทรายล้าง

พื้นผิวที่ให้ความรู้สึกเดินสบาย พื้นผิวที่เหมาะสมที่สุดคือ ทรายล้าง

พื้นผิวที่ให้ความรู้สึกสวยงาม ผู้สูงอายุเลือกพื้นผิวหินอ่อนมากที่สุด

พื้นผิวที่เป็นบล็อกปูถนน ผู้สูงอายุส่วนใหญ่เลือกใช้คอนกรีตตัวหนอนมากที่สุด

รั้ว ความสูงของรั้วที่เลือกมากที่สุดอยู่ที่ 1.20 เมตร

เก้าอี้ ผู้สูงอายุเห็นว่าชุดเก้าอี้ไม้ที่มีพนักพิงเหมาะสมในการใช้ที่สุด

วิฑูรย์ เหลียวรุ่งเรือง และคณะ (2552 : 167-168) ทำการสำรวจข้อมูลพื้นฐานในชุมชนเพื่อเตรียมการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม สิ่งอำนวยความสะดวก ปลอดภัยสำหรับผู้สูงอายุกรณีศึกษาเทศบาลตำบลแม่เหียะ ผลการวิจัยสรุปว่า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีปัญหาสุขภาพเรื่อง ปวดข้อ หลัง และความดันโลหิตสามารถช่วยเหลือตนเองได้ในยามปกติแม้จะมีปัญหาเกิดขึ้นในร่างกาย ส่วนใหญ่เกิดอุบัติเหตุหกล้มในห้องน้ำ ชานบ้านหรือระเบียงบ้าน และบริเวณถนนทางสัญจร ทางเดินเข้าบ้าน บ้านพักอาศัยได้รับการปรับปรุงบ้างเพื่อใช้ประโยชน์บางจุดขึ้นอยู่กับสภาพฐานะทางการเงิน ผู้สูงอายุยังต้องพึ่งพาสถาณานิยามและอาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุประจำหมู่บ้าน แต่สภาพแวดล้อมในชุมชนยังขาดการดูแลความเหมาะสม สะดวก ปลอดภัย

สิ่งที่ควรปรับปรุงในพื้นที่สาธารณะ และในบ้านของผู้สูงอายุ คือ ราวจับ ทางลาด เครื่องช่วยพยุงตัว แสงสว่างและการระบายอากาศที่ดี ห้องน้ำห้องส้วมเป็นสิ่งที่ต้องปรับปรุงอย่างเร่งด่วน รวมถึงถนนทางสัญจร สะพานทางเดิน ในวัดและสถานานิยาม สอดคล้องกับงานวิจัยของวิฑูรย์ เหลียวรุ่งเรือง และคณะ (2552 : 168-169) ทำการสำรวจข้อมูลพื้นฐานในชุมชนเพื่อเตรียมการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม สิ่งอำนวยความสะดวก ปลอดภัยสำหรับผู้สูงอายุ(เทศบาลตำบลหนองตองพัฒนา)

วิฑูรย์ เหลียงรุ่งเรืองและคณะ (2552 : 7) ทำการวิจัยเรื่อง บ้านและชุมชนสำหรับผู้สูงอายุในชนบทภาคเหนือ ผลของการศึกษาพบว่า เมื่อผู้สูงอายุและสมาชิกในครอบครัว คนในชุมชน องค์กรในชุมชนได้เข้าใจสภาพปัญหา ผลที่ตามมาคือ ความต้องการที่จะปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมขึ้น แต่ยังมีอุปสรรคด้านค่าใช้จ่ายและแนวทางการปรับปรุง

ผู้วิจัยสามารถสรุปสิ่งที่ควรปรับปรุงเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน 5 ประการ ในพื้นที่สาธารณะ และในบ้านของผู้สูงอายุ คือ ทางลาด ห้องน้ำ ที่จอดรถ ป้ายและสัญลักษณ์ และบริการข้อมูล ห้องน้ำห้องส้วมเป็นสิ่งที่ต้องปรับปรุงอย่างเร่งด่วน รวมถึงถนนทางสัญจร สะพานทางเดิน ในวัดและสถานเอนามัย จากงานวิจัยที่ได้ศึกษาพบว่าชุมชนเมื่อได้รับรู้ข้อมูลจะเกิดความต้องการที่จะปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมขึ้น แต่ยังมีอุปสรรคด้านค่าใช้จ่ายและแนวทางการปรับปรุงที่ไม่สามารถทำให้การจัดสภาพแวดล้อมเป็นรูปธรรมได้ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าต้องอาศัยการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบลตระหนักถึงความสำคัญ เข้าใจ ริเริ่ม วางแผนและสร้างสรรค์งานจัดสภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยที่เป็นมิตรกับผู้สูงอายุให้เกิดขึ้นในชุมชนอย่างจริงจัง

2.7 กรอบแนวคิดในการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ ได้ทบทวนทฤษฎี หลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กำหนดเป็นกรอบแนวความคิดของการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

โครงการวิจัยแนวทางจัดสภาพแวดล้อมและที่พักอาศัยที่เป็นมิตรสำหรับผู้สูงอายุในพื้นที่ลำน้ำห้วยจรเข้มาก จังหวัดบุรีรัมย์ครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์การวิจัย 3 ประการ คือ 1) ศึกษาสภาพแวดล้อมของสถานที่สาธารณะในชุมชนของผู้สูงอายุพื้นที่กรณีศึกษาลำน้ำห้วยจรเข้มาก 2) ศึกษาที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุในพื้นที่กรณีศึกษาลำน้ำห้วยจรเข้มาก และ 3) เสนอแนวทางการจัดสภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยที่เป็นมิตรกับผู้สูงอายุในพื้นที่กรณีศึกษาลำน้ำห้วยจรเข้มาก โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

3.1 ขั้นตอนในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยการวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยแบบผสม (mixed methods research) โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย เป็น 9 ขั้นตอน ดังนี้

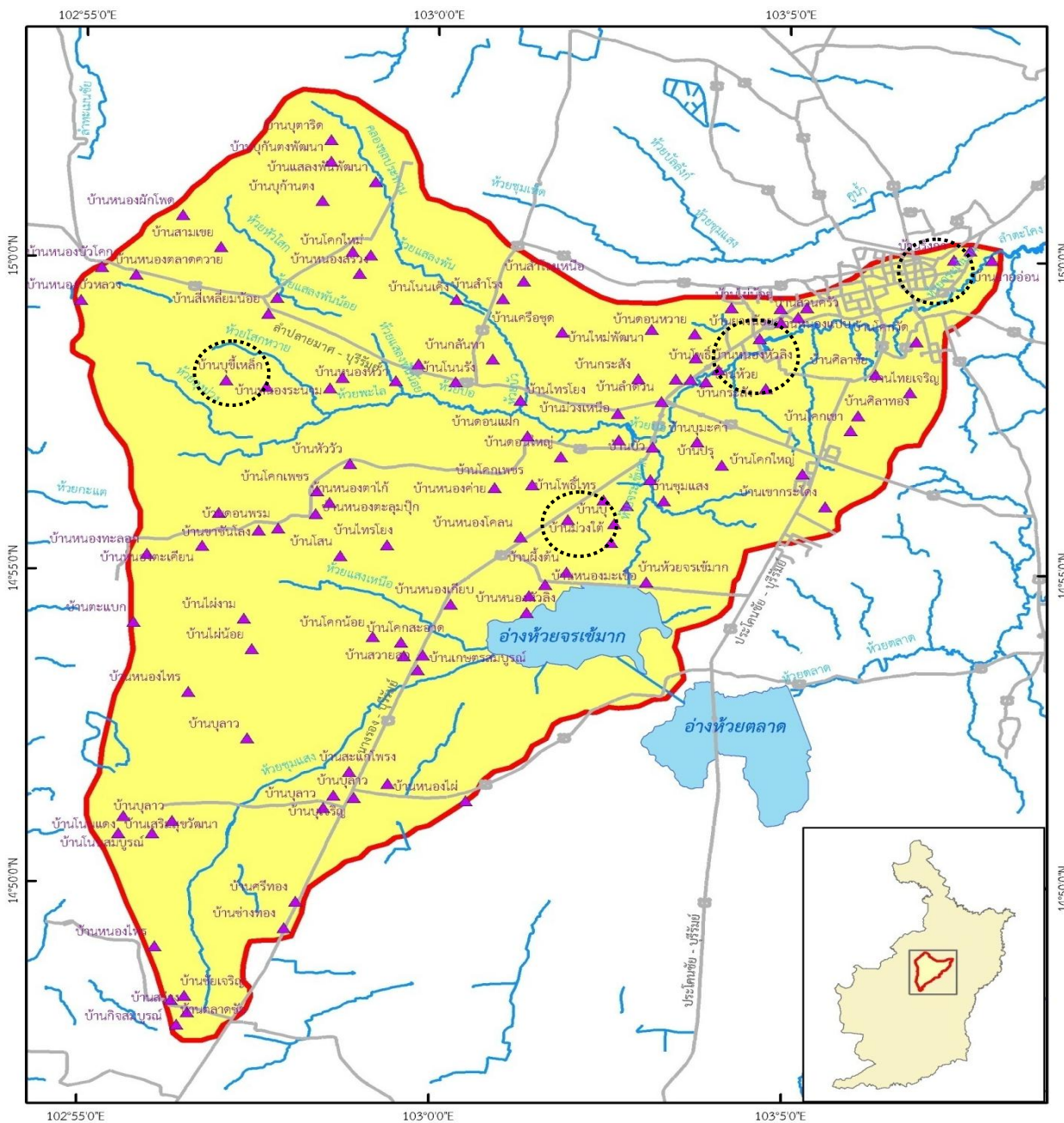
ขั้นที่ 1 คัดเลือกชุมชนกรณีศึกษาโดยอาศัยผู้เชี่ยวชาญที่ปรึกษาโครงการ และผู้บริหารโครงการ จำนวน 5 คน ได้แก่ รศ.ดร.ประสิทธิ์ ประคองศรี รศ.ดร.วารี ว่องโชติกุล ผศ.อนันต์ ลิขิต ประเสริฐ อ.พิสมัย ประชานันท์ ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา และ ผศ.ดร.สมศักดิ์ จิวพัฒนา รองผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา ร่วมกับผู้อำนวยการแผนชุดโครงการวิจัยทั้ง 6 ชุดโดยมีหลักการเลือกกลุ่มกรณีศึกษาโดยพิจารณาตามเขตที่ตั้งตามลำน้ำให้ได้พื้นที่ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ และเขตเทศบาล กำหนดได้กรณีศึกษาที่เป็นผู้สูงอายุจำนวน 136 คน ตามพื้นที่ดังนี้

1) บ้านบุชีเหล็ก ตำบลแสงพัน อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งมีสภาพเป็นชุมชนชนบทที่มีสภาพค่อนข้างแห้งแล้ง แม้จะเป็นพื้นที่ต้นน้ำอยู่ตอนบนของอ่างเก็บน้ำ ใช้น้ำฝน น้ำจากแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรกรรม ประชากรส่วนใหญ่เป็นชาวไทยลาว

2) บ้านม่วงใต้ ตำบลบ้านบัว อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งมีสภาพเป็นชุมชนกึ่งเมืองกึ่งชนบท อยู่ในพื้นที่ตอนล่างของอ่างเก็บน้ำเป็นพื้นที่เกษตรกรรมชลประทาน ประชากรส่วนใหญ่เป็นชาวไทยเขมร

3) บ้านหนองหัวลิง ตำบลอิสาน อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งมีสภาพเป็นชุมชนกึ่งเมืองกึ่งชนบท พื้นที่ตอนกลางของอ่างเก็บน้ำเป็นพื้นที่เกษตรกรรมชลประทาน ประชากรดั้งเดิมส่วนใหญ่เป็นชาวไทยลาว มีประชากรเมืองที่ขยายตัวไปตั้งถิ่นฐาน และมีประชากรแฝง

4) ชุมชนวัดอิสาน เขตเทศบาลเมืองบุรีรัมย์ อำเภอมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งมีสภาพเป็นชุมชนเมือง ถือเป็นชุมชนที่ใช้ประโยชน์จากน้ำประปาที่ผลิตจากน้ำในอ่างเก็บน้ำห้วยจรเข้มากเพื่อการอุปโภคบริโภค ประชากรปะปนกันระหว่างชาวไทยโคราช ไทยเขมร ไทยลาว

ภาพที่ 3.1 แผนที่ตั้งพื้นที่การศึกษาในกลุ่มลำน้ำห้วยจรเข้มาก

ขั้นที่ 2 ผู้วิจัยสำรวจพื้นที่จัดประชุมและสำรวจพื้นที่ ประสานความร่วมมือกับชุมชน เตรียมความพร้อม และจัดเวทีแนะนำโครงการและร่วมสร้างแนวทางการสัมภาษณ์ ใน 3 ชุมชนกรณีศึกษาในกลุ่มเป้าหมายที่เป็นแกนนำชุมชน อสม.ชุมชนละ จำนวน 20 คน

1) บ้านบุชีเหล็ก จัดเวทีแนะนำโครงการเมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ.2555 ณ ศาลากลางบ้านหมู่ที่ 6 โดยมีผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 6 หมู่ที่ 7 และหมู่ที่ 11 ประธานอสม. กรรมการหมู่บ้านเข้าร่วมประชุม จำนวน 10 คนร่วมกับที่ปรึกษาชุดโครงการวิจัย ผู้บริหารสถาบันวิจัยและพัฒนา ผู้อำนวยการแผนการวิจัย และผู้วิจัย นอกจากนี้ในวันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ.2555 ได้จัดให้มีการร่วมสร้างแนวการสัมภาษณ์กับแกนนำ อสม. ณ ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชน (ศสมช.) บ้านบุชีเหล็กใหม่พัฒนา

ภาพที่ 3.2 เวทีแนะนำโครงการ ณ บ้านบุชีเหล็ก และร่วมสร้างแนวการสัมภาษณ์ กับแกนนำ อสม.

2) บ้านหนองหัวลิง ผู้วิจัยเข้าพบนาง สุวลักษณ์ เขตมนต์ชัย ประธาน อสม. เพื่อแนะนำโครงการเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2555 โดยแนะนำวัตถุประสงค์ของโครงการ เตรียมรายชื่อแกนนำ เตรียมคัดเลือกรายชื่อสูงอายุดังกลุ่มอายุ และสัมภาษณ์บริบทเบื้องต้นของสภาพผู้สูงอายุในชุมชน นอกจากนี้ในวันที่ 23 ธันวาคม พ.ศ.2555 ได้จัดให้มีการร่วมสร้างแนวการสัมภาษณ์ กับแกนนำ อสม. ณ เทศบาลตำบลอิสาน

ภาพที่ 3.3 การร่วมสร้างแนวการสัมภาษณ์ กับแกนนำ อสม. ณ บ้านหนองหัวลิง

3) บ้านม่วงใต้ จัดเวทีแนะนำโครงการเมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ.2555 ณ บ้านผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 7 โดยมีผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 7 ที่ปรึกษากรรมการหมู่บ้าน ประธานอสม. กรรมการหมู่บ้านเข้าร่วมประชุม จำนวน 15 คนร่วมกับที่ปรึกษาชุดโครงการวิจัย ผู้บริหารสถาบันวิจัยและพัฒนา ผู้อำนวยการแผนการวิจัย และผู้วิจัย นอกจากนี้ในวันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ.2555 ได้จัดให้มีการร่วมสร้างแนวการสัมภาษณ์ กับแกนนำ อสม. ณ ศาลากลางบ้านม่วงใต้

ภาพที่ 3.4 เวทีแนะนำโครงการ ณ บ้านม่วงใต้

ภาพที่ 3.5 ร่วมสร้างแนวการสัมภาษณ์ กับแกนนำ อสม. ณ บ้านม่วงใต้

4) ชุมชนวัดอิสาน จัดเวทีแนะนำโครงการและร่วมสร้างแนวทางการสัมภาษณ์ เมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน พ.ศ.2555 ณ ที่ทำการชุมชนวัดอิสาน โดยมีประธานชุมชน นายวันชัย กาญจนการุณ นางรรรรรร เตียงสกุล นักพัฒนาชุมชน เทศบาลเมืองบุรีรัมย์ เข้าร่วมประชุมพร้อมแกนนำ อสม. ประธานอสม. และผู้สูงอายุในชุมชน รวมจำนวน 30 คน ประชุมร่วมกับคณะผู้วิจัย

ภาพที่ 3.6 เวทีแนะนำโครงการ และร่วมสร้างแนวการสัมภาษณ์ กับแกนนำ อสม. ณ ชุมชนวัดอิสาน

ขั้นที่ 3 ศึกษาข้อมูลผู้สูงอายุ โดยการสัมภาษณ์เจาะลึก และสำรวจสภาพที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมในชุมชนประกอบการถ่ายภาพ ชุมชนละ 34 ชุด รวม 136 คน โดยให้แกนนำ อสม. ร่วมเป็นผู้จัดเก็บข้อมูล สัมภาษณ์ผู้ดูแลผู้สูงอายุ และหน่วยงานสนับสนุนด้านที่อยู่อาศัยในพื้นที่ โดยดำเนินการระหว่างเดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2555 ถึง กุมภาพันธ์ พ.ศ.2556

รายชื่อแกนนำชุมชนบ้านบุชีเหล็ก

1.นาย สุขชาติ ละมุล อายุ	53 ปี
2.นาย แถว เตือนแจ้รัมย์ อายุ	52 ปี
3.นาง สุภาพร ทารากรณ์ อายุ	53 ปี
4.นาง ดารุณี เมืองลाम อายุ	42 ปี
5.นาย ประวิทย์ เมืองลाम อายุ	43 ปี
6.นาง บุญสี เนืองนิล อายุ	45 ปี
7.นาย ราไพ ศรีอำนาจ อายุ	45 ปี

รายชื่อแกนนำชุมชนบ้านม่วงใต้

1.นาง ศิริมา ละมัยนิล อายุ	39 ปี
2.นาย สุเพียง กุสะรัมย์ อายุ	39 ปี
3.นาง อุทิศ จินรัมย์ อายุ	54 ปี
4.นาง ไพฑูรย์ อูรัมย์ อายุ	53 ปี
5.นาง บุญส่ง อุรัมย์ อายุ	50 ปี

รายชื่อแกนนำชุมชนบ้านหนองหัวลิง

1.นาง สุวรักษ์ เขตมนต์ชัย อายุ	45 ปี
2.นาย สมัย คงสวัสดิ์ อายุ	57 ปี
3.นาง กัญญา คะทรัมย์ อายุ	49 ปี
4.นาง สุหาทิพย์ สวาทที อายุ	37 ปี

รายชื่อแกนนำชุมชนวัดอิสาน

1.นางสาว ศุภวรรณ สรรเพชดา อายุ	53 ปี
2.นางสาว พิมพ์ ศรีรังกูร อายุ	52 ปี
3.นาง แจ่มใส เรืองไพศาล อายุ	53 ปี
4.นางสาว สงวน พุ่มพวง อายุ	42 ปี
5.นาง สมควร นามประเสริฐ อายุ	43 ปี
6.นาง สมหวัง แผ้วพลสง อายุ	45 ปี
7.นางสาว รุ่งอรุณ บำรุงธรรม อายุ	45 ปี

8.นาง วราภรณ์ เฉยกลาง	อายุ 45 ปี
9.นาง อรุณช เสียมเพ็ชร	อายุ 45 ปี
10.นาง สุภรัตน์ สันติขานูวัตร	อายุ 45 ปี
11.นาย เจษฎา เสียมเพ็ชร	อายุ 45 ปี
12.นาง รัตนา บังสูตร	อายุ 45 ปี
13.นาง ไร ประจันบาล	อายุ 45 ปี
14.นางสาว สมจิตร ขติมานัง	อายุ 45 ปี
15.นาง สมหมาย สมอ่อน	อายุ 45 ปี
16.นาย ประสิทธิ์ พรหมภักดี	อายุ 45 ปี
17.นาง จวน ไชยรัมย์	อายุ 45 ปี
18.นาง อุไร ชิตรัมย์	อายุ 45 ปี
19.นาง สมจิตร ฉิมพลี	อายุ 45 ปี

ภาพที่ 3.7 ผู้วิจัยและแกนนำเยี่ยมบ้านและสัมภาษณ์ผู้สูงอายุ

ขั้นที่ 4 สํารวจสภาพที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมในชุมชนประกอบการถ่ายภาพ ชุมชนละ 34 หลัง รวม 136 หลัง โดยให้แกนนำ อสม.ร่วมเป็นผู้จัดเก็บข้อมูล

1) บ้านบุขี้เหล็ก ดำเนินการเมื่อวันที่ 7 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2556 และ วันที่ 16 พฤษภาคม พ.ศ. 2556

2) บ้านหนองหัวลิง ดำเนินการเมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2556

3) บ้านม่วงใต้ ดำเนินการเมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2556 และ วันที่ 16 พฤษภาคม พ.ศ. 2556

4) ชุมชนวัดอิสาน ดำเนินการเมื่อวันที่ 7-8 ธันวาคม พ.ศ.2555 และวันที่ 15-16 ธันวาคม พ.ศ.2555

ขั้นที่ 5 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ เพื่อให้ได้ค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ขั้นที่ 6 จัดเวทีคืนข้อมูลในแต่ละพื้นที่และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพและสนทนากลุ่มผู้สูงอายุ แกนนำชุมชนถึงแนวทางในการจัดสภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยที่เป็นมิตรกับผู้สูงอายุในพื้นที่ กรณีศึกษาลำน้ำห้วยจรเข้มาก ดำเนินการเมื่อวันที่ 20 กันยายน พ.ศ.2556 ณ อาคารนวัตปัญญา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ขั้นที่ 8 สรุปผลการวิจัยและเขียนร่างรายงานวิจัยแล้วตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและพิสูจน์อักษร

ขั้นที่ 9 จัดทำรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ บทความงานวิจัย และจัดทำโปสเตอร์เผยแพร่ งานวิจัย

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามร่วมกับแนวทางการสัมภาษณ์ผู้สูงอายุในแต่ละชุมชน โดยมีประเด็นคำถามจำนวน ประเด็น

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ ชื่อ-สกุลของผู้สูงอายุผู้ให้สัมภาษณ์ ที่อยู่ผู้สูงอายุ สถานที่เกิด

ส่วนที่ 2 ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ เพศ ระดับการศึกษาสูงสุด สถานภาพสมรส จำนวนบุตร ลักษณะการอยู่อาศัย จำนวนคนที่อาศัยอยู่ในบ้านเดียวกันกับผู้สูงอายุ ภูมิลำเนาเดิม การประกอบอาชีพในปัจจุบันและมีรายได้จากการประกอบอาชีพ (บาทต่อเดือน) รายได้ของผู้สูงอายุเฉลี่ยต่อเดือน การได้รับเบี้ยยังชีพ เบี้ยพิการ และรายจ่ายเฉพาะของตนเองเฉลี่ยต่อเดือน

ส่วนที่ 3 ข้อมูลด้านสุขภาวะทางกาย ได้แก่ สภาพร่างกายการเจ็บ ป่วย พิกการ โรคประจำตัว การรักษาพยาบาล การพูดสื่อสาร การรับประทานอาหาร การสภาพการเคลื่อนไหวและ

ทำกิจวัตรประจำวัน การเคลื่อนไหวและทำกิจกรรมภายใน-ภายนอกบ้าน การออกกำลังกาย การตรวจสุขภาพจากสถานพยาบาล การพักผ่อน การนอนหลับ การขับถ่าย พฤติกรรมสุขภาพ และกิจวัตรประจำวัน

ส่วนที่ 4 ข้อมูลด้านสภาพแวดล้อมในชุมชนและที่พักอาศัยของผู้สูงอายุ ได้แก่ สภาพบ้านหรือที่พัก ห้องนอนหรือบริเวณที่นอน ห้องน้ำและห้องส้วม สภาพแวดล้อมในชุมชนของผู้สูงอายุ เช่น พื้นที่สำหรับออกกำลังกาย และพักผ่อนหย่อนใจ ถนน น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค การกำจัดขยะ สถานที่ให้บริการที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน เช่น สถานพยาบาล วัด ตลาด โรงเรียน สถานเลี้ยงเด็ก ความเหมาะสมของสภาพที่พักที่เสี่ยงต่อการหกล้ม ลื่นล้ม

3.3 การรวบรวมข้อมูล

การกำหนดกรณีศึกษาใช้การเลือกอย่างเจาะจงโดยพิจารณาคุณลักษณะของชุมชนที่เป็นตัวแทนที่ตั้งตามภูมิศาสตร์ของพื้นที่ลำน้ำห้วยจรเข้มาก 4 พื้นที่ ได้แก่ พื้นที่ต้นน้ำ พื้นที่กลางน้ำ พื้นที่ปลายน้ำ และชุมชนเมือง จำลองเสมือนพื้นที่ลุ่มน้ำสำคัญของประเทศ โดย รศ.ดร.ประสิทธิ์ ประครองศรี ตำแหน่ง ที่ปรึกษาแผนงานวิจัย เข้าสำรวจความเหมาะสมของพื้นที่ในวันที่ 19 ตุลาคม พ.ศ.2555 ร่วมกับผู้บริหารสถาบันวิจัยและพัฒนา

ผู้วิจัยอาศัยการรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เจาะลึก และการสำรวจสภาพที่อยู่อาศัย โดยมีขั้นตอนการรวบรวมข้อมูลดังนี้

3.3.1 ค้นหาแกนนำของชุมชนที่จะร่วมเป็นนักวิจัยชุมชน ซึ่งส่วนใหญ่เป็น อ.ส.ม. จำนวนชุมชนละ 8-20 คน

3.3.2 ประชุมร่วมพิจารณาและทำความเข้าใจแนวการสัมภาษณ์เจาะลึกก่อนลงพื้นที่

3.3.3 แกนนำร่วมประชุมคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างชุมชนละ 34 คน โดยแบ่งเป็น 3 ช่วงอายุ โดยประมาณ ได้แก่

1) อายุตั้งแต่ 60 ปีจนถึง อายุ 70 ปี	จำนวน	12 คน
2) อายุตั้งแต่ 71 ปีจนถึง อายุ 80 ปี	จำนวน	11 คน
3) อายุตั้งแต่ 81 ปีขึ้นไป	จำนวน	11 คน

3.3.4 แกนนำประชุมกันจับคู่การลงพื้นที่ โดยมีคนที่สามารถเขียนหนังสือได้คล่องในแต่ละกลุ่ม จับคู่กับคนที่สามารถสอบถามและสัมภาษณ์ จากนั้นแบ่งพื้นที่การสอบถามและสัมภาษณ์ตามคุ่มที่อาศัย

3.3.5 แกนนำแต่ละกลุ่มดำเนินการสอบถามและสัมภาษณ์

3.3.6 แกนนำแต่ละกลุ่มนัดผู้วิจัยลงสำรวจที่พักอาศัยของผู้สูงอายุ เยี่ยมบ้านโดยมีนมพร้อมดื่มเป็นของเยี่ยมผู้สูงอายุ พร้อมถ่ายภาพที่พักอาศัย ประกอบการสัมภาษณ์

3.3.7 หัวหน้าแกนนำนัดการส่งผลการสัมภาษณ์แก่ผู้วิจัย

3.3.8 จัดเวทีคืนข้อมูลและเติมเต็มข้อมูลเชิงคุณภาพ และสนทนากลุ่มหาแนวทางในการพัฒนาสภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยที่เป็นมิตรกับผู้สูงอายุ

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เจาะลึกของผู้สูงอายุใช้การวิเคราะห์เนื้อหาตรวจสอบแบบสามเส้า ประกอบการใช้การวิเคราะห์เชิงปริมาณทางสถิติ ด้วยค่าร้อยละ จากนั้นจัดเวทีคืนข้อมูลในแต่ละพื้นที่โดยมีแกนนำเข้าร่วมประชุมเพื่อรายงานผลการวิเคราะห์ทางสถิติ และให้สะท้อนข้อมูลเชิงคุณภาพเพื่อตรวจทวนเพื่อหาความเชื่อมั่นในคำตอบจึงสรุปผลแล้วตีความ โดยจัดเวทีวันที่ 20 กันยายน พ.ศ.2556 ณ ห้องประชุมอาคารนวัตปัญญา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ภาพที่ 3.8 บรรยากาศในเวทีคืนข้อมูลเชิงปริมาณและสะท้อนข้อมูลเชิงคุณภาพ

บทที่ 4

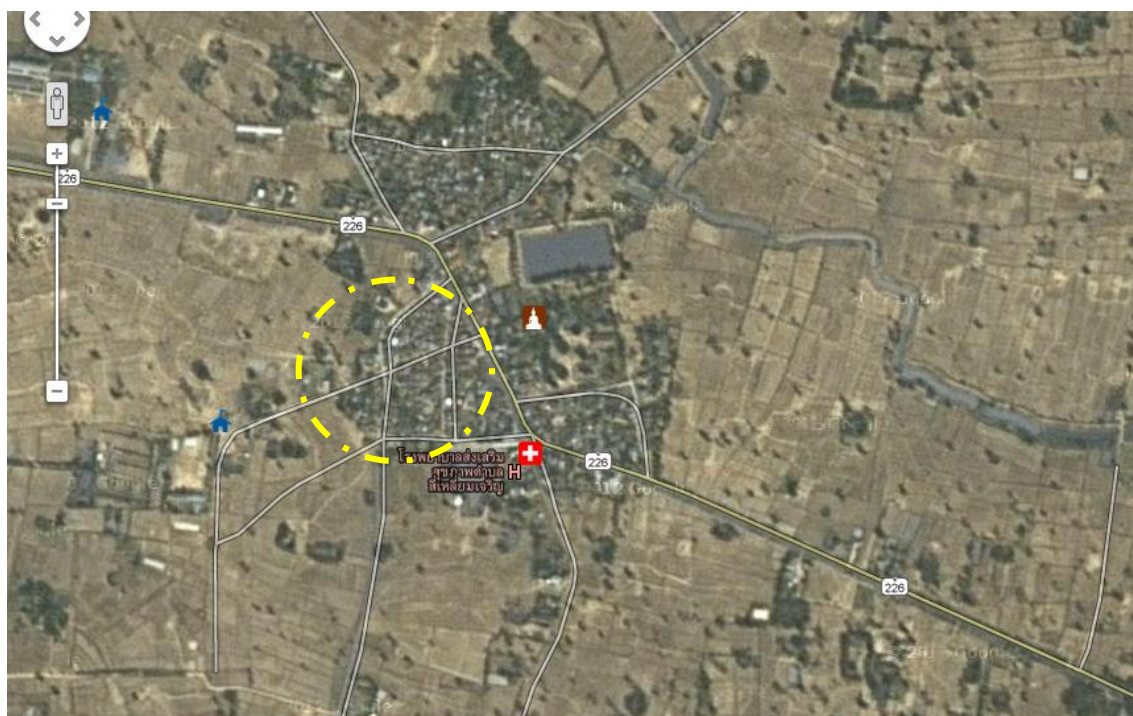
ผลการวิจัย

โครงการวิจัยแนวทางจัดสภาพแวดล้อมและที่พักอาศัยที่เป็นมิตรสำหรับผู้สูงอายุ พื้นที่ในลำน้ำห้วยจรเข้มาก จังหวัดบุรีรัมย์ ผู้วิจัยได้ข้อมูลผู้สูงอายุ โดยการสัมภาษณ์เจาะลึก และสำรวจสภาพที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมในชุมชน ชุมชนละ 36 ชุด โดยแบ่งเขตพื้นที่ศึกษา พื้นที่การวิจัยกำหนดพื้นที่ชุมชน ตามกลุ่มน้ำห้วยจรเข้มาก ของจังหวัดบุรีรัมย์ 4 ชุมชน จากการดำเนินการวิจัยดังกล่าวได้ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

4.1 สภาพแวดล้อมของสถานที่สาธารณะในชุมชนของผู้สูงอายุพื้นที่กรณีศึกษาลำน้ำห้วยจรเข้มาก

ผู้วิจัยมุ่งศึกษาสภาพสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน 5 ประการ ที่จอดรถ ทางลาด ห้องน้ำห้องส้วม ป้ายและสัญลักษณ์ และบริการข้อมูลของอาคารสาธารณะในชุมชนที่ผู้สูงอายุต้องใช้เวลาในชีวิตประจำวันเทียบกับมาตรฐาน

4.1.1 ชุมชนบ้านบุชีเหล็ก

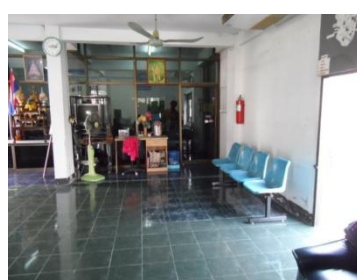

ภาพที่ 4.1 ภาพถ่ายทางอากาศแสดงที่ตั้งชุมชนบ้านบุชีเหล็ก

ชุมชนบ้านบุชีเหล็ก ตำบลแสงพัน อำเภอลำปลายมาศ เข้าถึงชุมชนโดยเส้นทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 226 เลี้ยวเข้าถนนด้านข้างขององค์การบริหารส่วนตำบลแสงพันและโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพบ้านสี่เหลี่ยมเจริญมีถนนคอนกรีตเสริมเหล็กจนถึงหมู่บ้าน ชุมชนบ้านบุชีเหล็กเป็นชุมชนขนาดใหญ่ต่อมากมีการแยกหมู่บ้าน หมู่บ้านที่ศึกษาคือ หมู่ที่ 7 ประชากรส่วนใหญ่มีเชื้อชาติไทยลาว มีสังคมแบบเครือญาติมีวิถีวัฒนธรรมแบบเกษตรกรรม ทำนาปลูกข้าว โดยอาศัยน้ำจากฝนเป็นหลัก ห่างจากนาไม่มีอาชีพเสริม แต่มีกลุ่มองค์กรของชุมชนที่เข้มแข็ง เช่น กลุ่มสัจจะออมทรัพย์ ศูนย์สาธิตทางการตลาด ร้านค้าชุมชน กองทุนหมู่บ้านที่สามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคง การศึกษาสภาพสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานของอาคารสาธารณะในชุมชน มีผลดังนี้

- 1) องค์การบริหารส่วนตำบลแสงพัน เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กขนาดชั้นเดียว ประกอบด้วย สำนักงาน ห้องประชุม

ภาพที่ 4.2 สภาพแวดล้อมองค์การบริหารส่วนตำบลแสงพัน

สิ่งอำนวยความสะดวก ขั้นพื้นฐาน 5 ประการ	สภาพ
1. ที่จอดรถ	ไม่ได้จัดไว้เฉพาะผู้พิการและผู้สูงอายุ
2. ทางลาด	ไม่มี เนื่องจากระดับพื้นอาคารไม่ได้สูงจากระดับพื้นภายนอก
3. ห้องน้ำห้องส้วม	ไม่ได้จัดไว้เฉพาะผู้พิการและผู้สูงอายุ ไม่มีป้าย ไม่มีสัญลักษณ์
4. ป้ายและสัญลักษณ์	ไม่มีป้ายและสัญลักษณ์ที่จอดรถ ห้องน้ำ จุดบริการข้อมูล
5. บริการข้อมูล	ไม่ได้จัดไว้เฉพาะผู้พิการและผู้สูงอายุ

2) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพระดับตำบล บ้านสี่เหลี่ยมเจริญ ตำบลแสงพัน เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก ขนาดสองชั้น สร้างตามแบบมาตรฐานของกระทรวงสาธารณสุข ชั้นล่างเป็นพื้นที่ส่วนรักษาพยาบาล สำนักงาน และ ชั้นบนเป็นห้องประชุม

ตารางการให้บริการ			
เวลา	08.30-12.00น.	12.00-13.00น.	13.00-16.30น.
จันทร์	ตรวจรักษาโรค คลินิกเบาหวาน	พักกลางวัน	กิจกรรมในชุมชน เยี่ยมบ้าน
อังคาร	ตรวจรักษาพยาบาล คลินิกสุขภาพเด็กดี		กิจกรรมในชุมชน เยี่ยมบ้าน
พุธ	ตรวจรักษาโรค ฝากคอหอย		กิจกรรมในชุมชน เยี่ยมบ้าน
พฤหัสบดี	ตรวจรักษาโรค วางแผนครอบครัว		กิจกรรมในชุมชน เยี่ยมบ้าน
เสาร์	ตรวจรักษาโรค		นิเทศงาน สสม. เยี่ยมบ้าน

ภาพที่ 4.3 สภาพแวดล้อมโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลแสงพัน

ภาพที่ 4.3 (ต่อ)

สิ่งอำนวยความสะดวก ขั้นพื้นฐาน 5 ประการ	สภาพ
1. ที่จอดรถ	ไม่ได้จัดไว้เฉพาะผู้พิการและผู้สูงอายุ
2. ทางลาด	ไม่มี เนื่องจากระดับพื้นอาคารไม่ได้สูงจากระดับพื้นภายนอก
3. ห้องน้ำห้องส้วม	มีห้องส้วมสำหรับผู้พิการและผู้สูงอายุ เป็นโถนั่งราบ มีราวพยุงตัว ทางลาด ประตูปานเลื่อน แต่ไม่มีอ่างล้างมือ
4. ป้ายและสัญลักษณ์	ไม่มีป้ายและสัญลักษณ์ที่จอดรถ จุดบริการข้อมูล มีป้ายห้องน้ำส้วมสำหรับผู้พิการ
5. บริการข้อมูล	ไม่ได้จัดไว้เฉพาะผู้พิการและผู้สูงอายุ

สรุป สภาพแวดล้อมของอาคารสาธารณะในชุมชน ยังไม่ได้รับการปรับปรุงให้ผู้สูงอายุเข้าใช้
สอยด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวกเท่าที่ควร

4.1.2 ชุมชนบ้านม่วงใต้

ภาพที่ 4.4 ภาพถ่ายทางอากาศแสดงที่ตั้งชุมชนบ้านม่วงใต้

บ้านม่วงใต้ หมู่ 7 ตำบลบ้านบัว อำเภอเมือง เป็นชุมชนที่มีประชากรจำนวน 594 คน หรือจำนวน 147 ครัวเรือนส่วนใหญ่เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ไทยเขมร เป็นชุมชนชนบทกึ่งเมืองที่ยังมีวิถีวัฒนธรรมแบบเกษตรกรรม ทำนาเป็นหลักโดยอาศัยน้ำจากชลประทานของลำน้ำห้วยจรเข้มากจึงมีความอุดมสมบูรณ์ มีการตั้งกลุ่มผู้ใช้ประโยชน์จากน้ำโดยได้รับการสนับสนุนจากอ่างเก็บน้ำห้วยจรเข้มาก โดยมีการรวมกลุ่มกันนำผลิตภัณฑ์ชุมชนมาจำหน่ายที่ร้านค้าของอ่างเก็บน้ำฯ เช่น ไม้กวาด ไชเปล มีผู้สูงอายุจำนวน 102 คน ที่มีรายชื่อรับเบี้ยผู้สูงอายุโดยมีศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชน (ศสมช.) ที่ศาลากลางหมู่บ้าน และมีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านบัวเป็นสถานพยาบาลของชุมชน

ผู้สูงอายุส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีสุขภาพร่างกายแข็งแรงแม้จะมีอายุมากกว่า 80 ปี ยังคงมีรายได้จากการปลูกผักสวนครัวและเก็บผักจำหน่ายแก่พ่อค้าคนกลางในหมู่บ้านทุกวัน บางยังคงรับจ้างถอนกล้า มีจำนวนไม่มากยังคงทอผ้าไหมไว้ใช้ในครัวเรือน ผู้สูงอายุเพศชายว่างจากงานนาส่วนใหญ่ยังคงเลี้ยงสัตว์ หาปูหาปลาในห้วย ปลูกผักสวนครัวและจักสานเครื่องใช้ในการจับปลา ด้วยสภาพสังคมวัฒนธรรมชนบทเพศชายส่วนใหญ่จะดื่มสุรา บางคนดื่มหนักจนติดสุราจนเป็นปัญหาใหญ่ของครอบครัว ส่วนคนวัยทำงานส่วนใหญ่จะออกจากชุมชนไปทำงานในเมืองใหญ่ ส่วนหนึ่งประมาณ 20

กว่าคนทำงานเป็นลูกจ้างของอ่างเก็บน้ำฯ โดยได้รับสวัสดิการใช้น้ำของรัฐทำนาคนละ 3 ไร่ โดยไม่ต้องเช่า (ณรงค์ มัดทองกลาง, สัมภาษณ์)

สภาพแวดล้อมของสถานที่สาธารณะในชุมชนบ้านม่วงใต้ของผู้สูงอายุ

1) ศาลากลางบ้าน

เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กขนาดชั้นเดียว ประกอบด้วย พื้นที่โถงอเนกประสงค์ และห้องเก็บอุปกรณ์ ห้องส้วม

ภาพที่ 4.5 ศาลากลางบ้าน

สิ่งอำนวยความสะดวก ขั้นพื้นฐาน 5 ประการ	สภาพ
1. ที่จอดรถ	ไม่ได้จัดไว้เฉพาะผู้พิการและผู้สูงอายุ
2. ทางลาด	ไม่มี เนื่องจากระดับพื้นอาคารไม่ได้สูงจากระดับพื้นภายนอก
3. ห้องน้ำห้องส้วม	ไม่ได้จัดไว้เฉพาะผู้พิการและผู้สูงอายุ ไม่มีป้าย ไม่มีสัญลักษณ์
4. ป้ายและสัญลักษณ์	ไม่มีป้ายและสัญลักษณ์ที่จอดรถ ห้องน้ำ จุดบริการข้อมูล
5. บริการข้อมูล	ไม่ได้จัดไว้เฉพาะผู้พิการและผู้สูงอายุ

2) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านบัว

เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก ขนาดสองชั้น สร้างตามแบบมาตรฐานของกระทรวง

สาธารณสุขุ ชั้นล่างเป็นพื้นที่ส่วนรักษาพยาบาล สำนักงาน และ ชั้นบนเป็นห้องประชุม และมีการสร้างอาคารประกอบเป็นอาคารแพทย์แผนไทย

ภาพที่ 4.6 โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านบัว

สิ่งอำนวยความสะดวก ขั้นพื้นฐาน 5 ประการ	สภาพ
1. ที่จอดรถ	ไม่ได้จัดไว้เฉพาะผู้พิการและผู้สูงอายุ
2. ทางลาด	ไม่มี เนื่องจากระดับพื้นอาคารไม่ได้สูงจากระดับพื้นภายนอก
3. ห้องน้ำห้องส้วม	ปรับปรุงจากห้องส้วมเดิมให้ผู้พิการและผู้สูงอายุสามารถเข้าใช้สอยได้ โดยมี โถชักโครก ราวพยุงตัว ทางลาดด้านหน้า ไม่มีป้าย ไม่มีสัญลักษณ์
4. ป้ายและสัญลักษณ์	ไม่มีป้ายและสัญลักษณ์ที่จอดรถ ห้องน้ำ จุดบริการข้อมูล
5. บริการข้อมูล	ไม่ได้จัดไว้เฉพาะผู้พิการและผู้สูงอายุ

ภาพที่ 4.7 ภายในอาคารโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านบัว

3. วัดทุ่งสว่างศรี

อาคารศาลาการเปรียญของวัดทุ่งสว่างศรีเป็นอาคารคอนกรีตเสริมชั้นเดียว ไม่ยกพื้น เป็นอาคารที่ผู้สูงอายุใช้สอยประกอบกิจกรรมทางศาสนา โดยมีห้องส้วมสร้างแยกเป็นอาคารต่างหาก

ภาพที่ 4.8 ศาลาการเปรียญของวัดทุ่งสว่างศรี

ภาพที่ 4.9 ภายในศาลาการเปรียญของวัดทุ่งสว่างศรี

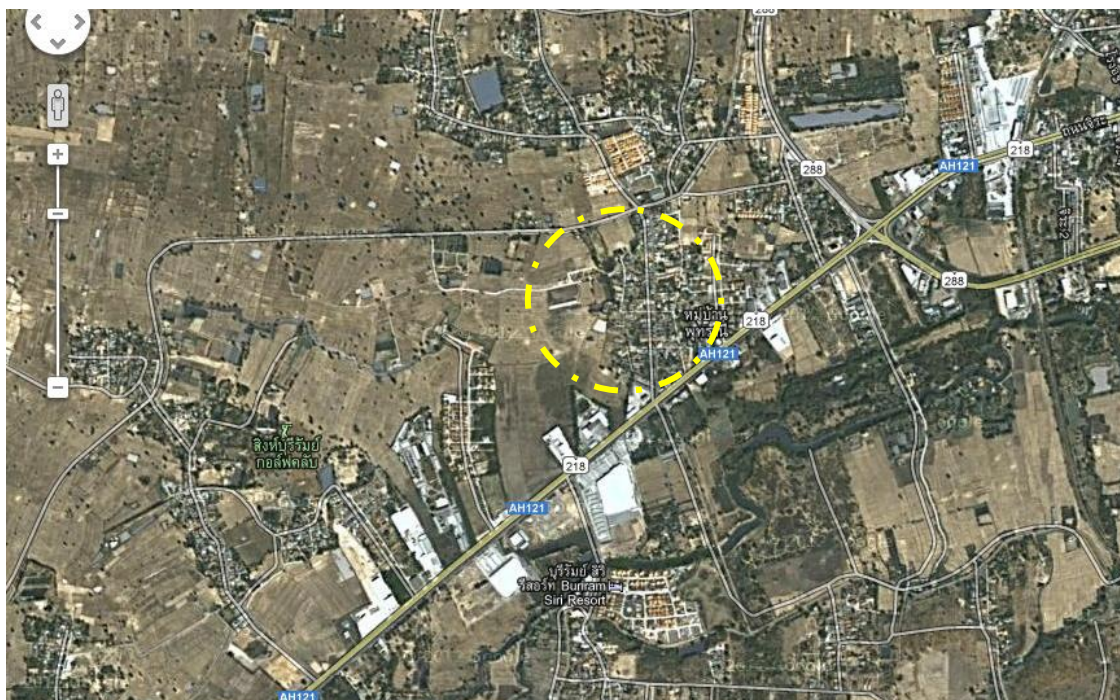

ภาพที่ 4.10 ห้องส้วมของวัดทุ่งสว่างศรี

สิ่งอำนวยความสะดวก ขั้นพื้นฐาน 5 ประการ	สภาพ
1. ที่จอดรถ	ไม่ได้จัดไว้เฉพาะผู้พิการและผู้สูงอายุ
2. ทางลาด	ไม่มี เนื่องจากระดับพื้นอาคารไม่ได้สูงจากระดับพื้นภายนอก
3. ห้องน้ำห้องส้วม	ไม่ได้จัดไว้เฉพาะผู้พิการและผู้สูงอายุ โถนั่งยอง ไม่มีป้าย ไม่มีสัญลักษณ์
4. ป้ายและสัญลักษณ์	ไม่มีป้ายและสัญลักษณ์ที่จอดรถ ห้องน้ำ จุดบริการข้อมูล
5. บริการข้อมูล	ไม่ได้จัดไว้เฉพาะผู้พิการและผู้สูงอายุ

สรุป สภาพแวดล้อมของอาคารสาธารณะในชุมชนบ้านม่วงใต้ ยังไม่ได้รับการปรับปรุงให้
 ผู้สูงอายุเข้าใช้สอยด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวกเท่าที่ควร มีเพียงโรงพยาบาลส่งเสริม
 สุขภาพตำบลบ้านบัวที่มีการปรับปรุงห้องส้วมให้ผู้สูงอายุสามารถใช้สอยได้สะดวก

4.1.3 ชุมชนบ้านหนองหัวลิง

ภาพที่ 4.11 ภาพถ่ายทางอากาศแสดงที่ตั้งชุมชนบ้านหนองหัวลิง

ชุมชนบ้านหนองหัวลิงเป็นชุมชนชนบทกึ่งเมือง เนื่องจากได้รับผลกระทบจากการขยายตัวจากเทศบาลเมืองบุรีรัมย์ ทำให้เกิดกลุ่มคนชุมชนเดิม ผสมผสานกับผู้ที่ย้ายถิ่นมาตั้งรกรากใหม่ในโครงการจัดสรร ประชากรแฝงทั้งนักเรียน นักศึกษา ผู้รับจ้างแรงงานในห้างสรรพสินค้าที่อาศัยตามห้องพัก อาคารพักอาศัยรวม เกิดธุรกิจบริการในชุมชน เช่น โรงแรม ร้านอาหาร สภาพแวดล้อมของสถานที่ สาธารณะในชุมชนบ้านหนองหัวลิงของผู้สูงอายุ

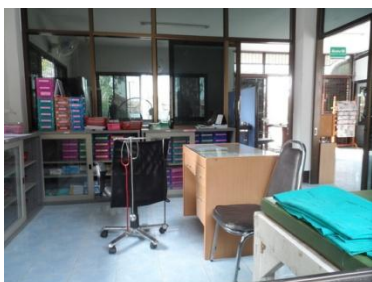
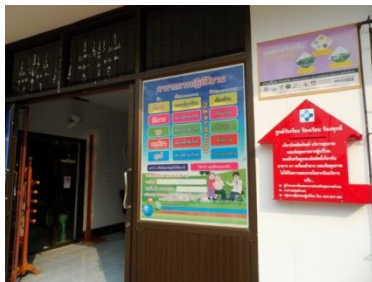
1) ที่ทำการเทศบาลตำบลอิสาน เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กขนาด 2 ชั้น ยกพื้นจึงมีการสร้างทางลาดเข้าสู่อาคารสำหรับผู้พิการและผู้สูงอายุ และมีการสร้างห้องส้วมสำหรับผู้พิการและผู้สูงอายุ

ภาพที่ 4.12 ที่ทำการเทศบาลตำบลอิสาน

สิ่งอำนวยความสะดวก ขั้นพื้นฐาน 5 ประการ	สภาพ
1.ที่จอดรถ	มีลานจอดรถ แต่ไม่ได้จัดไว้เฉพาะและไม่มีสัญลักษณ์ที่จอดรถผู้พิการหรือผู้สูงอายุ
2.ทางลาด	มี ความลาดชันเป็นไปตามกฎกระทรวง
3.ห้องน้ำห้องส้วม	โถนั่งราบ มีราวพุงตัว เป็นไปตามกฎกระทรวง
4.ป้ายและสัญลักษณ์	มีป้ายสัญลักษณ์ห้องน้ำผู้พิการ ผู้สูงอายุ
5.บริการข้อมูล	มีจุดบริการข้อมูลสำหรับผู้สูงอายุมาติดต่อโดยเฉพาะ

2) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลหนองโพรง เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กจำนวน 2 ชั้น เชื่อมติดกับอาคารชั้นเดียว

ภาพที่ 4.13 โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลหนองโพรง

สิ่งอำนวยความสะดวก ขั้นพื้นฐาน 5 ประการ	สภาพ
1. ที่จอดรถ	มีลานจอดรถ แต่ไม่ได้จัดไว้เฉพาะและไม่มีสัญลักษณ์ที่จอดรถผู้พิการหรือผู้สูงอายุ
2. ทางลาด	มี ความลาดชันเป็นไปตามกฎกระทรวง
3. ห้องน้ำห้องส้วม	โถนั่งราบ มีราวพุงตัว เป็นไปตามกฎกระทรวง
4. ป้ายและสัญลักษณ์	มีป้ายสัญลักษณ์ห้องน้ำผู้พิการ ผู้สูงอายุ
5. บริการข้อมูล	มีจุดบริการข้อมูลสำหรับผู้สูงอายุมาติดต่อโดยเฉพาะ

3) วัดบ้านหนองโพรง

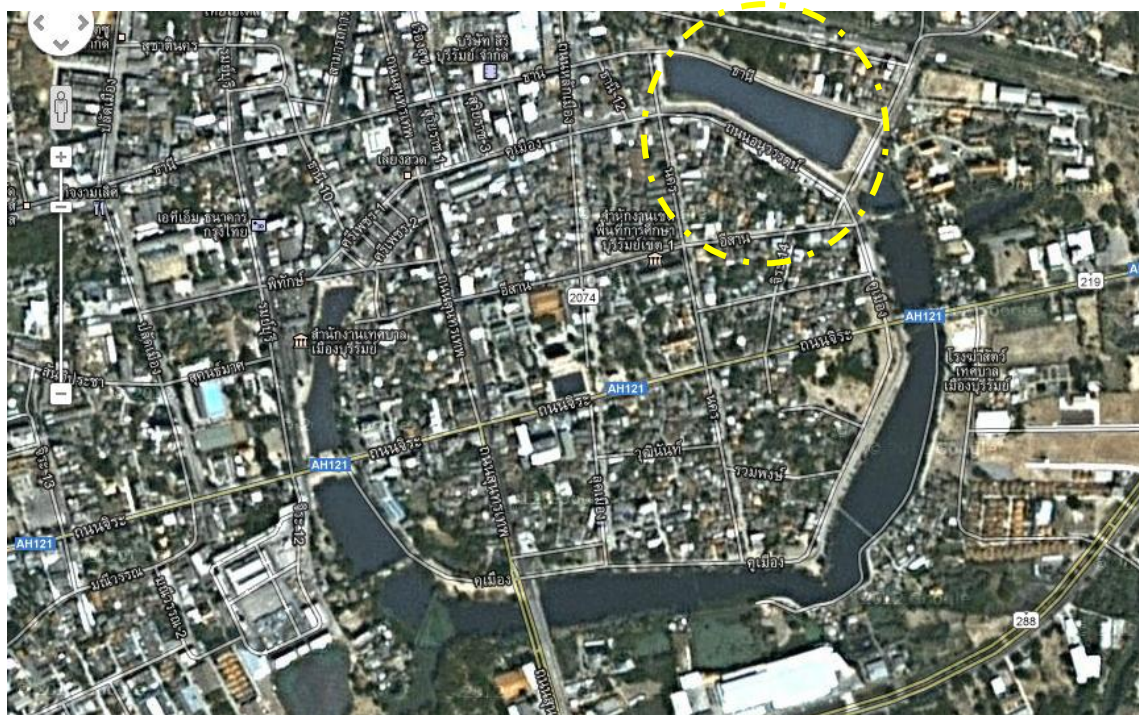

ภาพที่ 4.14 วัดบ้านหนองโพรง

สิ่งอำนวยความสะดวก ขั้นพื้นฐาน 5 ประการ	สภาพ
1. ที่จอดรถ	ลานดินอยู่บริเวณด้านหลังอาคารที่ทำการ ไม่มีที่จอดรถสำหรับผู้พิการหรือผู้สูงอายุโดยเฉพาะ
2. ทางลาด	ไม่มี
3. ห้องน้ำห้องส้วม	ไม่ได้จัดไว้เฉพาะผู้สูงอายุ โถนั่งยอง ไม่มีราวพุงตัว ไม่เป็นไปตามมาตรฐานของกฎกระทรวง
4. ป้ายและสัญลักษณ์	ไม่มี
5. บริการข้อมูล	ไม่มี

สรุป สภาพแวดล้อมของอาคารสาธารณะในชุมชนบ้านหนองหัวลิง ยังไม่ได้รับการปรับปรุงให้ผู้สูงอายุเข้าใช้สอยด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวกเท่าที่ควร มีเพียงที่ทำการเทศบาลตำบลอิสานที่มีการออกแบบให้ผู้พิการและผู้สูงอายุสามารถใช้สอยได้สะดวก

4.1.4 ชุมชนวัดอิสาน

ภาพที่ 4.15 ภาพถ่ายทางอากาศแสดงที่ตั้งชุมชนวัดอิสาน

ชุมชนวัดอิสานถือเป็นชุมชนในเก่าแก่ ในเขตละมุนน้ำโบราณของเมืองบุรีรัมย์ ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของเมืองบุรีรัมย์ จึงมีทั้งบ้านเรือนเก่าแก่ และสร้างขึ้นใหม่อย่างหนาแน่นปานกลาง สภาพแวดล้อมของสถานที่สาธารณะในชุมชนวัดอิสานของผู้สูงอายุ

1) ที่ทำการชุมชน

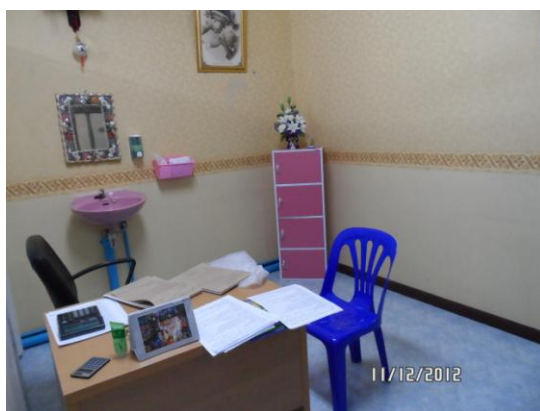

ภาพที่ 4.16 ที่ทำการชุมชน

สิ่งอำนวยความสะดวก ขั้นพื้นฐาน 5 ประการ	สภาพ
1. ที่จอดรถ	ลานดินอยู่บริเวณด้านหลังอาคารที่ทำการ ไม่มีที่จอดรถสำหรับผู้พิการหรือผู้สูงอายุโดยเฉพาะ
2. ทางลาด	ไม่มี
3. ห้องน้ำห้องส้วม	
4. ป้ายและสัญลักษณ์	ไม่มี
5. บริการข้อมูล	ไม่มี

2) ศูนย์แพทย์ชุมชนโรงพยาบาลบุรีรัมย์ สาขา 3

เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กจำนวน 2 ชั้น ซึ่งใช้เป็นอาคารชั่วคราวของศูนย์ จึงมีการปรับปรุงสภาพแวดล้อมของอาคารเดิม เช่น ทางทางลาดเข้าสู่อาคาร การเปลี่ยนโถส้วมเป็นโถชักโครก และติดตั้งราวพยุงตัวในห้องส้วม

ภาพที่ 4.17 ศูนย์แพทย์ชุมชนโรงพยาบาลบุรีรัมย์ สาขา 3

ภาพที่ 4.18 ห้องน้ำ

สิ่งอำนวยความสะดวก ขั้นพื้นฐาน 5 ประการ	สภาพ
1. ที่จอดรถ	ไม่มีที่จอดรถสำหรับผู้พิการหรือผู้สูงอายุโดยเฉพาะ
2. ทางลาด	มีแต่ลาดชันกว่า 1:12
3. ห้องน้ำห้องส้วม	โถนั่งราบ มีราวพยุงตัว
4. ป้ายและสัญลักษณ์	ไม่มีป้ายและสัญลักษณ์ที่จอดรถ ห้องน้ำผู้สูงอายุและผู้พิการ จุดบริการ ข้อมูล
5. บริการข้อมูล	ไม่มี

3. ตลาดสด เทศบาลเมืองบุรีรัมย์ เป็นตลาดสดเก่าแก่ของเทศบาลเมืองบุรีรัมย์

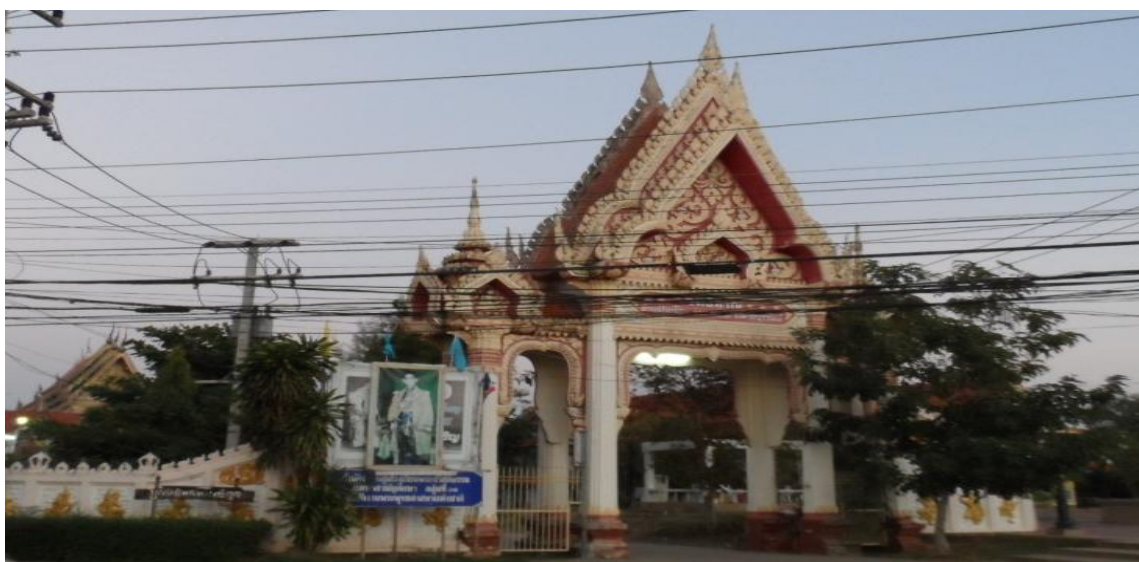
ภาพที่ 4.19 ตลาดสดเทศบาลเมืองบุรีรัมย์

ภาพที่ 4.20 ภายในตลาดสด

สิ่งอำนวยความสะดวก ขั้นพื้นฐาน 5 ประการ	สภาพ
1. ที่จอดรถ	ไม่มีที่จอดรถสำหรับผู้พิการหรือผู้สูงอายุโดยเฉพาะ
2. ทางลาด	ไม่มี
3. ห้องน้ำห้องส้วม	โถนั่งยอง สภาพห้องไม่เป็นไปตามกฎกระทรวง
4. ป้ายและสัญลักษณ์	ไม่มี
5. บริการข้อมูล	ไม่มี

4. วัดอิสาน เป็นวัดเก่าแก่ของเมืองบุรีรัมย์เป็นศูนย์รวมการประกอบพิธีของคนในชุมชน

ภาพที่ 4.21 ทางเข้าวัดอิสาน

ภาพที่ 4.22 ภายในศาลาการเปรียญวัดอิสาน

สิ่งอำนวยความสะดวก ขั้นพื้นฐาน 5 ประการ	สภาพ
1. ที่จอดรถ	ลานจอดรถ ไม่มีสัญลักษณ์ที่จอดรถสำหรับผู้พิการหรือผู้สูงอายุโดยเฉพาะ
2. ทางลาด	ไม่มี
3. ห้องน้ำห้องส้วม	โถนั่งยอง สภาพห้องไม่เป็นไปตามกฎกระทรวง
4. ป้ายและสัญลักษณ์	ไม่มี
5. บริการข้อมูล	ไม่มี

5. ละลม สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ออกกำลังกาย

ละลมเป็นแหล่งน้ำที่เป็นคูน้ำรอบเมืองเก่าตั้งแต่สมัยโบราณ ซึ่งปัจจุบันกรมศิลปากรได้ขึ้นทะเบียนเป็นโบราณสถานมีการปรับปรุงภูมิทัศน์ทางเดินเท้ารอบแหล่งน้ำ มีลานสำหรับพักผ่อนหย่อนใจและออกกำลังกาย ในแต่ละวันจะมีชาวเมืองบุรีรัมย์ทุกเพศทุกวัยเข้าใช้สอยทั้งช่วงเช้า และช่วงเย็นจนถึงหัวค่ำ รวมทั้งใช้เป็นแหล่งน้ำในประเพณีลอยกระทง สงกรานต์

ภาพที่ 4.23 ละลม

ภาพที่ 4.23 (ต่อ)

สิ่งอำนวยความสะดวก ขั้นพื้นฐาน 5 ประการ	สภาพ
1.ที่จอดรถ	ลานจอดรถแต่ไม่ได้จัดไว้เฉพาะผู้พิการและผู้สูงอายุ
2.ทางลาด	มีความลาดชัน 1:12 เป็นไปตามกฎกระทรวง มีราวจับ 1 ด้าน
3.ห้องน้ำห้องส้วม	มี แต่อยู่ในตำแหน่งที่หาได้ยาก คือ บริเวณด้านหลังอาคารที่ทำการชุมชน
4.ป้ายและสัญลักษณ์	ไม่มีป้ายและสัญลักษณ์ที่จอดรถ ห้องน้ำผู้พิการหรือผู้สูงอายุ
5.บริการข้อมูล	ไม่มี

สรุป สภาพแวดล้อมของอาคารสาธารณะในชุมชนวัดอิสาน ยังไม่ได้รับการปรับปรุงให้
ผู้สูงอายุเข้าใช้สอยด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวกเท่าที่ควร ทั้งในวัดอิสาน ที่ทำการชุมชน
และตลาดสด มีเพียงละมที่มีการออกแบบให้ผู้พิการและผู้สูงอายุสามารถใช้สอยได้สะดวก แต่ยังมีข้อ
ควรพิจารณาปรับปรุง คือ การเลือกใช้วัสดุแผ่นหินทรายที่มีผิวขรุขระปูพื้นทางเดิน ทำให้เกิดการสะดุด
ล้ม หรือการบาดเจ็บของข้อเท้ากรณีผู้สูงอายุเดิน วิ่งเหยาะ เดินแอโรบิค

4.2 สภาพที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุในพื้นที่กรณีศึกษาลำน้ำห้วยจรเข้มาก

4.2.1 ชุมชนบ้านบุชีเหล็ก

บ้านบุชีเหล็ก ตำบลแสลงพัน อำเภอลำปลายมาศ เป็นชุมชนขนาดใหญ่แบ่งเป็น 3 หมู่บ้าน ได้แก่หมู่ที่ 6 หมู่ที่ 11 และหมู่ที่ 17 ประชากรส่วนใหญ่เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ไทยลาว ร้อยละ 90 มีชาวไทย กวย ไทยเขมรเพียงร้อยละ 10 เป็นชุมชนชนบทที่มีวิถีวัฒนธรรมแบบเกษตรกรรม ทำนาและปลูก พืชผักสวนครัว เช่น พริก เพาะเห็ด ในชุมชนเป็นต้นน้ำของลำน้ำห้วยจรเข้มาก คือ ห้วยโสกหวาย ซึ่งมีสภาพต้นเขินไม่มีการลอกเลนไม่น้อยกว่า 10 ปี ในส่วนของหมู่ที่ 17 มีผู้สูงอายุจำนวน 82 คน ที่มี รายชื่อรับเบี้ยผู้สูงอายุโดยมีศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชน (ศสมช.) ที่บ้านของนาย สุชาติ ละมุล และมี โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลแสลงพันเป็นสถานพยาบาลของชุมชน

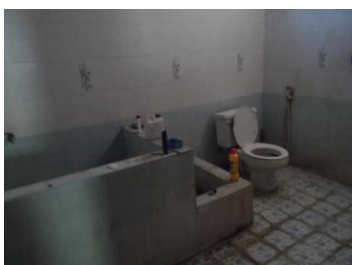
ผู้วิจัยทำการสำรวจสภาพที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุชุมชนบ้านบุชีเหล็ก จำนวน 34 คนมี รายละเอียด ดังนี้

1) บ้านพักอาศัยของนางมะลิ สุขสนิท

นาง มะลิ สุขสนิท อายุ 65 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขยับถ่าย

ชั้นล่าง

ชั้นบน

ภาพที่ 4.24 บ้านพักอาศัยของนางมะลิ สุขสนิท

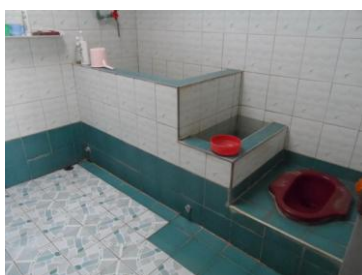
ที่ตั้ง	บ้านเลขที่ 105/1 ม.17 ต.แสงลงพัน อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	21-30 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นของคนในครอบครัว
การใช้สอยของผู้สูงอายุ ชั้นล่าง	ห้องรับแขก เติลียงหน้าบ้าน ห้องครัว ห้อง รับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
ชั้นบน	ห้องนอน ห้องพระ
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ใต้ถุนบ้าน
ผู้สูงอายุนอนตอนกลางคืนที่ชั้นใดของบ้าน	ชั้นบน
บันไดที่ใช้ชั้นลงมีลักษณะ	ชัน มีราวบันได
ผู้สูงอายุมีห้องนอนหรือบริเวณที่นอนที่มีสภาพ	สะอาด
ผู้สูงอายุมีห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อ การมองเห็น โถนั่งราบ ยืนตกอาบในอ่างน้ำ ในห้องส้วมไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้น ยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านของผู้สูงอายุมีระดับความสูงต่าง จากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้านของ ผู้สูงอายุมีลักษณะ	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมา
ภายในบ้านมีแสงสว่างที่เพียงพอต่อการ มองเห็น	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	เปลี่ยนกระเบื้องพื้นไม่ให้ลื่น
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่ อาศัยของท่านเพื่อให้ท่านอยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 2 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 3 ไม่มีความต้องการ

2) บ้านพักอาศัยของนางหม่อน แก้วกล้า

นาง หม่อน แก้วกล้า อายุ 73 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขยับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.25 บ้านพักอาศัยของนางหม่อน แก้วกล้า

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	บ้านเลขที่ 71 ม.17 ต.แสลงพัน อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	มากกว่า 51 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ใต้ถุน ห้องน้ำ
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	ห้องนอน
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ใต้ถุน
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นบน
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	บันไดไม่สูงชัน มีราวบันได
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	อยู่คนละชั้นกับห้องนอน สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งยอง ยืนตักอาบในถังน้ำร่วมกับฝักบัว ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมา
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มีการปรับปรุง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ปรับปรุงห้องน้ำ อันดับที่ 2 ความสะอาด อันดับที่ 3 -

3) บ้านพักอาศัยของนาย พัน สดใส

นาย พัน สดใส อายุ 68 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขยับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.26 บ้านพักอาศัยของนาย พัน สดใส

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	บ้านเลขที่ 36 ม.17 ต.แสงพัน อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านชั้นเดียว
อายุอาคาร	11-20 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุ ชั้นล่าง	ห้องรับแขก ห้องนอน ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ชักล้าง
ชั้นบน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ชั้นลงมีลักษณะ	-
ห้องนอนมีสภาพ	มีแสงสว่างเพียงพอ
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สะอาด ถูกสุขอนามัย ใช้โถนั่งยอง ยื่นตักอาบในถังน้ำร่วมกับฝักบัว ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับ
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่น หกล้ม	มี คือ บริเวณห้องน้ำ ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมา
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	เพิ่มแสงสว่าง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 เครื่องออกกำลังกาย อันดับที่ 2 - อันดับที่ 3 -

4) บ้านพักอาศัยของนาย สังคม ศรีอำนาจ

นาย สังคม ศรีอำนาจ อายุ 76 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.27 บ้านพักอาศัยของนาย สังคม ศรีอำนาจ

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	บ้านเลขที่ 106 ม.17 ต.แสงพัน อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	มากกว่า 51 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ใต้ถุน ห้องส้วมห้องน้ำ
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	-
สภาพบ้าน	มั่นคงแข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ใต้ถุน
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งยอง ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม ยืนตกอาบในอ่างน้ำ
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับ
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมา ภายในบ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มีการปรับปรุง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 2 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 3 ไม่มีความต้องการ

5) บ้านพักอาศัยของนาย ไสว ผาข้างเผือก

นาย ไสว ผาข้างเผือก อายุ 81 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.28 บ้านพักอาศัยของนาย ไสว ผาข้างเผือก

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	บ้านเลขที่ 212 ม.17 ต.แสงพัน อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	31-40 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ห้องรับแขก ห้องนอน ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ชักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ใต้ถุน
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	บันไดสูงชัน มีราวบันได
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการ มองเห็น ใช้โถนั่งยอง ยึดเก้าอี้ในอ่างน้ำหรือถัง น้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับ
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นต่างระดับ
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่น หกล้ม	มี คือ บริเวณห้องน้ำ ผู้สูงอายุเคยหกล้มในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมาภายใน บ้าน ที่บริเวณหน้าบ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มีการปรับปรุง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	มี คือ บริเวณรอบบ้าน
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 2 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 3 ไม่มีความต้องการ

6) บ้านพักอาศัยของนาย มอน สุขสนิท

นาย มอน สุขสนิท อายุ 63 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.29 บ้านพักอาศัยของนาย มอน สุขสนิท

ที่ตั้ง	บ้านเลขที่ 3 ม.17 ต.แสงพัน อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	21-30 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นของคนในครอบครัว
การใช้สอยของผู้สูงอายุ ชั้นล่าง	ห้องรับแขก เติลียงหน้าบ้าน ห้องนอนห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุ ชั้นบน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	เพิงหลังบ้าน
ผู้สูงอายุนอนตอนกลางคืนที่ชั้น	เพิงหลังบ้าน
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ผู้สูงอายุมีบริเวณที่นอนที่มีสภาพ	สะอาด
ผู้สูงอายุมีห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการ มองเห็น โถนั่งยอง ยืนตักอาบในอ่างหรือตุ่มน้ำ ในห้องส้วมไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืน
พื้นภายในบ้านของผู้สูงอายุมีระดับความ สูงต่างจากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้านของ ผู้สูงอายุมีลักษณะ	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น มีโอกาสลื่นหกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมา ภายในบ้าน
ภายในบ้านของผู้สูงอายุมีแสงสว่างที่ เพียงพอต่อการมองเห็น	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	เปลี่ยนกระเบื้องพื้นไม่ให้ลื่น
ภายนอกบ้าน มีพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยของท่านเพื่อให้ท่านอยู่ด้วย ความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 2 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 3 ไม่มีความต้องการ

7) บ้านพักอาศัยของนางหนูแดง สุขสนิท

นาง หนูแดง สุขสนิท อายุ 60 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขยับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.30 บ้านพักอาศัยของนางหนูแดง สุขสนิท

ที่ตั้ง	บ้านเลขที่ 3 ม.17 ต.แสงพัน อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	21-30 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นของคนในครอบครัว
การใช้สอยของผู้สูงอายุ ชั้นล่าง	เฉลียงหน้าบ้าน ห้องรับแขก ห้องครัว ห้องนอน ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุ ชั้นบน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	เพิงหลังบ้าน
ผู้สูงอายุนอนตอนกลางคืนที่ชั้นใด	เพิงหลังบ้าน
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ผู้สูงอายุมีบริเวณที่นอนที่มีสภาพ	สะอาด
ผู้สูงอายุมีห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการ มองเห็น โถนั่งยอง ยืนตกอาบในอ่างน้ำ ไม่มีราว จับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านของผู้สูงอายุมีระดับความ สูงต่างจากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้านของ ผู้สูงอายุมีลักษณะ	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่น หกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมา ภายในบ้าน
ภายในบ้านของผู้สูงอายุมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	เปลี่ยนกระเบื้องพื้นไม่ให้ลื่น
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยของท่านเพื่อให้ท่านอยู่ด้วย ความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 2 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 3 ไม่มีความต้องการ

8) บ้านพักอาศัยของนางฐี ศรีอำนาจ

นางฐี ศรีอำนาจ อายุ 87 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.31 บ้านพักอาศัยของนางฐี ศรีอำนาจ

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	บ้านเลขที่ 120 ม.17 ต.แสงพัน อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านปูนชั้นเดียว
อายุอาคาร	11-20 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นของคนในครอบครัว
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ห้องรับแขก ห้องนอน ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ชักล้าง ห้องนอน
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ห้องรับแขก
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการ มองเห็น ใช้โถนั่งยอง ยึดเก้าอี้ในอ่างน้ำ ไม่มีราว จับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับ
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่น หกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมา ภายในบ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มีการปรับปรุง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 2 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 3 ไม่มีความต้องการ

9) บ้านพักอาศัยของนาย ผุย อินทโชค

นาย ผุย อินทโชค อายุ 66 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขยับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.32 บ้านพักอาศัยของนาย ผุย อินทโชค

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	บ้านเลขที่ 170/1 ม.17 ต.แสงพัน อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านไม้ชั้นเดียว
อายุอาคาร	11-20 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ห้องรับแขก ห้องนอน ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	เฉลียงหน้าบ้าน
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ห้องนอนมีสภาพ	มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งยอง ยึดเก้าอี้ในอ่างน้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับ
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมาภายในบ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	เปลี่ยนประตู
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 สร้างบ้านใหม่ อันดับที่ 2 ติดตั้งไฟฟ้า น้ำใช้ อันดับที่ 3 -

10) บ้านพักอาศัยของนาย บุญจันทร์ ศรีอำนาจ

นาย บุญจันทร์ ศรีอำนาจ อายุ 60 ปี
สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.33 บ้านพักอาศัยของนาย บุญจันทร์ ศรีอำนาจ

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	บ้านเลขที่ 195 ม.17 ต.แสงพัน อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านไม้ชั้นเดียว
อายุอาคาร	น้อยกว่า 10 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นของคนในครอบครัว
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	นอน
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	-
สภาพบ้าน	ไม่มีความมั่นคง แข็งแรง
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ใต้ต้นไม้
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ห้องนอนมีสภาพ	ไม่สะอาด ไม่มีไฟฟ้าใช้
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	ใช้ของบ้านข้างเคียง
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับ
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่น หกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมา ภายในบ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มีการปรับปรุง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม อันดับที่ 2 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 3 ไม่มีความต้องการ

11) บ้านพักอาศัยของนาง มี สุขสนิท

นาง มี สุขสนิท อายุ 62 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขยับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.34 บ้านพักอาศัยของนาย มี สุขสนิท

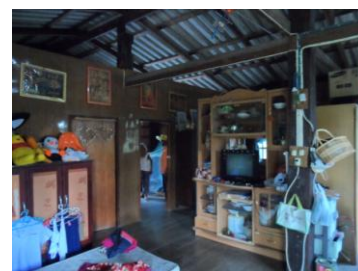
ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	บ้านเลขที่ 105 ม.17 ต.แสงพัน อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	41-50 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ห้องรับแขก ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	ห้องนอน ห้องพระ
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ใต้ถุน
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ใต้ถุน
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการ มองเห็น ใช้โถนั่งยอง ยืนตักอาบในอ่างน้ำ ไม่มีราว จับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่น หกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมา ภายในบ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มีการปรับปรุง
ภายนอกบ้านมีพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ห้องน้ำ อันดับที่ 2 ความสะอาด อันดับที่ 3 -

12) บ้านพักอาศัยของนาง ช่อ วิเศษสัตย์

นาง ช่อ วิเศษสัตย์ อายุ 66 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.35 บ้านพักอาศัยของนาง ช่อ วิเศษสัตย์

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	บ้านเลขที่ 66 ม.17 ต.แสงพัน อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	มากกว่า 51 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ห้องรับแขก ห้องนอน ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	เฉลียง
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	อยู่ใกล้กับห้องนอน สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสง สว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งยอง ยืนตักอาบในอ่างน้ำหรือตุ่มน้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับ
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น มีโอกาสลื่นหกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมา
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มีการปรับปรุง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ความปลอดภัย อันดับที่ 2 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 3 ไม่มีความต้องการ

13) บ้านพักอาศัยของนาง ชุน เนืองนิล

นาง ชุน เนืองนิล อายุ 75 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.36 บ้านพักอาศัยของนาง ชุน เนืองนิล

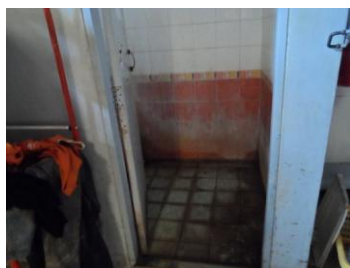
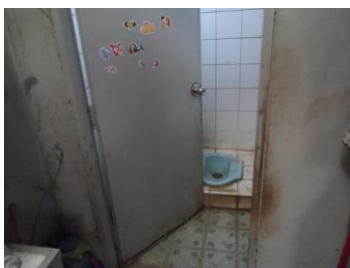
ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	บ้านเลขที่ 90 ม.17 ต.แสงพัน อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	มากกว่า 51 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ใต้ถุน ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำ ห้องส้วม ซักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	ห้องนอน ห้องพระ
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ใต้ถุน
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นบน
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	บันไดไม่สูงชัน มีราวบันได
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งราบบอง ยืนตักอาบในอ่างน้ำหรือตุ่มน้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่น หกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมาภายในบ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มีการปรับปรุง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 สิ่งแวดล้อม อันดับที่ 2 ความสะอาด อันดับที่ 3 ไม่มีความต้องการ

14) บ้านพักอาศัยของนาย ทรง สุขศรีนาค

นาย ทรง สุขศรีนาค อายุ 62 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ชั้นบน

ภาพที่ 4.37 บ้านพักอาศัยของนาย ทรง สุขศรีนาค

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	บ้านเลขที่ 44 ม.17 ต.แสงพัน อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	31-40 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ห้องรับแขก ห้องนอน ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ชักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ได้ร่มไม้
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	บันไดไม่สูงชัน มีราวบันได
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการ มองเห็น ใช้โถนั่งยอง ยืนตักอาบในอ่างน้ำหรือตุ่ม น้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นระดับเดียวกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่น หกล้ม	มี คือ บริเวณภายในบ้านถ้าพื้นเปียก ผู้สูงอายุเคย ไม่เคยหกล้มในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมา ภายในบ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	เปลี่ยนโถส้วมเป็นชักโครก
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 อันดับที่ 2 อันดับที่ 3

15) บ้านพักอาศัยของนาย แป้น เนืองนิล

นาย แป้น เนืองนิล อายุ 78 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขยับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.38 บ้านพักอาศัยของนาย แป้น เนืองนิล

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	บ้านเลขที่ 51 ม.17 ต.แสลงพัน อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	มากกว่า 51 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ใต้ถุน ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำ ห้องส้วม ซักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ใต้ถุน
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นบน
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	บันไดไม่สูงชัน มีราวบันได
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สะอาด ถูกสุขอนามัย ใช้โถนั่งยอง ยึนตักอาบในอ่างน้ำหรือตุ่มน้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่น หกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมาภายในบ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มีการปรับปรุง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ห้องน้ำ อันดับที่ 2 ความสะอาด อันดับที่ 3 -

16) บ้านพักอาศัยของนาง ทองดี เนืองนิล

นาง ทองดี เนืองนิล อายุ 80 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.39 บ้านพักอาศัยของนาง ทองดี เนืองนิล

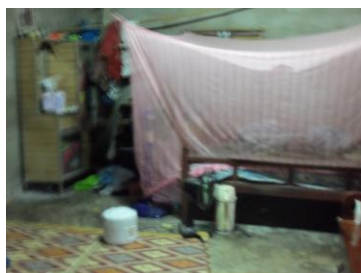
ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	บ้านเลขที่ 51 ม.17 ต.แสงพัน อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	มากกว่า 51 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ใต้ถุน ห้องนอน ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ชักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ใต้ถุน
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ห้องนอนมีสภาพ	มีแสงสว่างเพียงพอ
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการ มองเห็น ใช้โถนั่งยอง ยึดเก้าอี้ในอ่างน้ำหรือตุ่ม น้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถ ส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับ
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่น หกล้ม	มี คือ บริเวณห้องน้ำ ผู้สูงอายุเคยหกล้มใน 6 เดือน ที่ผ่านมภายในบ้าน ที่บริเวณห้องน้ำ
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มีการปรับปรุง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ห้องส้วม
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสะดวก ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 2 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 3 ไม่มีความต้องการ

17) บ้านพักอาศัยของนาย จันทร์ อินทพันธ์

นาย จันทร์ อินทพันธ์ อายุ 62 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขยับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.40 บ้านพักอาศัยของนาย จันทร์ อินทพันธ์

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	บ้านเลขที่ 57/1 ม.17 ต.แสงพัน อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	31-40 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุ
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ห้องรับแขก ห้องนอน ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	เฉลียง
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ห้องนอนมีสภาพ	มีแสงสว่างเพียงพอ
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งยอง ยืนตักอาบในอ่างน้ำหรือตุ่มน้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับ
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมาภายในบ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	มีการปรับปรุง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 สิ่งแวดล้อม อันดับที่ 2 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 3 ไม่มีความต้องการ

18) บ้านพักอาศัยของนาง จอม แก้วกล้า

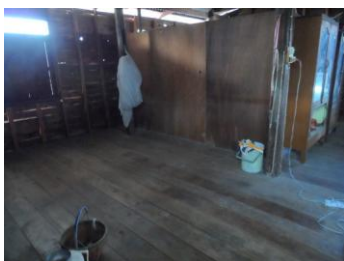

นาง จอม แก้วกล้า อายุ 77 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขยับถ่าย

ชั้นล่าง

ชั้นบน

ภาพที่ 4.41 บ้านพักอาศัยของนาง จอม แก้วกล้า

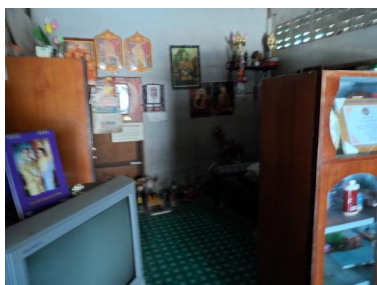
ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	บ้านเลขที่ 56/1 ม.17 ต.แสงพัน อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	31-40 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ห้องรับแขก ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	ห้องนอน โถง
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	เฉลียง
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นบน
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	บันไดไม่สูงชัน มีราวบันได
ห้องนอนมีสภาพ	มีแสงสว่างเพียงพอ
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สะอาด ถูกสุขอนามัย ใช้โถนั่งยอง ยื่นตักอาบในอ่างน้ำหรือตุ่มน้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับ
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นต่างระดับ
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่น หกล้ม	มี คือ บริเวณห้องน้ำ ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมาภายในบ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มี
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ห้องน้ำ อันดับที่ 2 สิ่งแวดล้อม อันดับที่ 3 -

19) บ้านพักอาศัยของนาง ไข่ สาราทิ

นาง ไข่ สาราทิ อายุ 61 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.42 บ้านพักอาศัยของนาง ไข่ สาราทิ

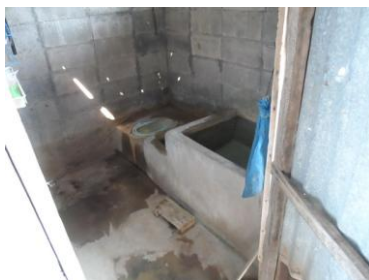
ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	บ้านเลขที่ 151 ม.17 ต.แสงพัน อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	11-20 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ใต้ถุน ห้องนอน ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ชักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ใต้ถุน
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการ มองเห็น ใช้โถนั่งยอง ยื่นตักอาบในอ่างน้ำหรือตุ่มน้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับ
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่น หกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมา ภายในบ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มีการปรับปรุง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสะดวก ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 2 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 3 ไม่มีความต้องการ

20) บ้านพักอาศัยของนาย ดำ แก้วกล้า

นาย ดำ แก้วกล้า   อายุ 77 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.43 บ้านพักอาศัยของนาย ดำ แก้วกล้า

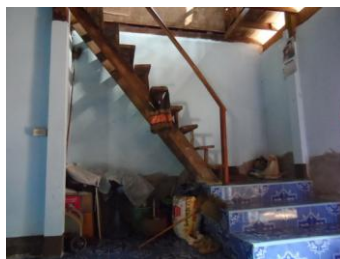
ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	บ้านเลขที่ 56/1 ม.17 ต.แสงพัน อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	31-40 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ใต้ถุน ห้องนอน ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ใต้ถุน
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งยอง ยืนตักอาบในอ่างน้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่น หกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมา ภายในบ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มีการปรับปรุง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 2 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 3 ไม่มีความต้องการ

21) บ้านพักอาศัยของนาย ยี ทนเหมาะ

นาย ยี ทนเหมาะ อายุ 73 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขยับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.44 บ้านพักอาศัยของนาย ยี ทนเหมาะ

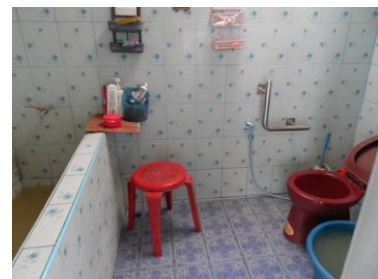
ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	บ้านเลขที่ 52/1 ม.17 ต.แสงพัน อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	มากกว่า 51 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ห้องรับแขก ห้องนอน ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ชักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	เฉลียง
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	อยู่ใกล้กับห้องนอน สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งยอง ยืนตักอาบในอ่างน้ำหรือตุ่มน้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับ
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมาภายในบ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มีการปรับปรุง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ห้องน้ำ อันดับที่ 2 พื้นบ้าน อันดับที่ 3 -

22) บ้านพักอาศัยของนาง ทองมา หลอนโพนทัน

นาง ทองมา หลอนโพนทัน อายุ 68 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.45 บ้านพักอาศัยของนาง ทองมา หลอนโพนทัน

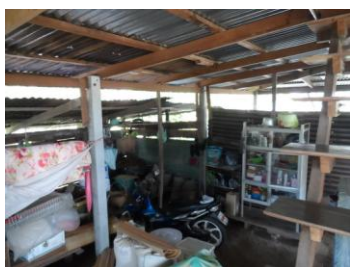
ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	บ้านเลขที่ 9 ม.17 ต.แสลงพัน อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านปูนชั้นเดียว
อายุอาคาร	น้อยกว่า 10 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของคนในครอบครัว
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ห้องรับแขก ห้องนอน ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ชักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	เฉลียง
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	อยู่ใกล้กับห้องนอน สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสง สว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งยอง ยึดเท้าราบในอ่างน้ำหรือตุ่มน้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับ
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นต่างระดับ
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่น หกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมา ภายในบ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มีการปรับปรุง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 2 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 3 ไม่มีความต้องการ

23) บ้านพักอาศัยของนาง หอม ละมุล

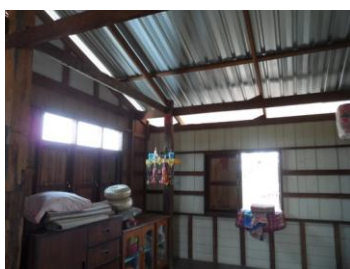

นาง หอม ละมุล อายุ 79 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ชั้นบน

ภาพที่ 4.46 บ้านพักอาศัยของนาง หอม ละมุล

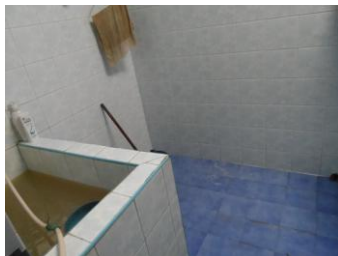
ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	บ้านเลขที่ 94 ม.17 ต.แสงพัน อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	มากกว่า 51 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ห้องรับแขก ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	ห้องนอน ห้องพระ
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	เฉลียง
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นบน
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	บันไดไม้สูงชัน มีราวบันได
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการ มองเห็น ใช้โถนั่งยอง ยืนตักอาบในอ่างน้ำหรือตุ่ม น้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่น หกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมา มาภายในบ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ทำมานั่ง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ห้องน้ำ อันดับที่ 2 ความสะอาด อันดับที่ 3 -

24) บ้านพักอาศัยของนาง ม้วย ทนเหมาะ

นาง ม้วย ทนเหมาะ อายุ 70 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขยับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.47 บ้านพักอาศัยของนาง ม้วย ทนเหมาะ

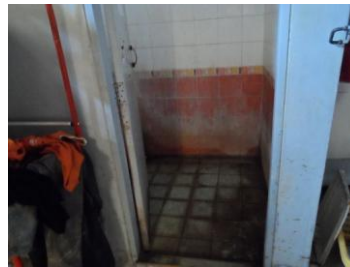
ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	บ้านเลขที่ 52/1 ม.17 ต.แสงพัน อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	มากกว่า 51 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ห้องรับแขก ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	เฉลียง
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	อยู่ใกล้ห้องนอน สะอาด ถูกสุขอนามัย ไม่มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งยอง ยืนตักอาบในอ่างน้ำหรือตุ่มน้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมาภายในบ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	ไม่เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มีการปรับปรุง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ความปลอดภัย อันดับที่ 2 ความสะอาด อันดับที่ 3 -

25) บ้านพักอาศัยของนาง เย็น สุขศรีนาค

นาง เย็น สุขศรีนาค อายุ 79 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการจับถ้าย

ชั้นล่าง

ชั้นบน

ภาพที่ 4.48 บ้านพักอาศัยของนาง เย็น สุขศรีนาค

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	บ้านเลขที่ 44 ม.17 ต.แสงพัน อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	มากกว่า 51 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ใต้ถุน ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำ ห้องส้วม ซักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	ห้องนอน โถง
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ใต้ถุน
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นบน
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	บันไดสูงชัน มีราวบันได
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการ มองเห็น ใช้โถนั่งยอง ยึดค้ำขาในอ่างน้ำ ไม่มีราว จับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่น หกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมา ภายในบ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ทำม้านั่ง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 - อันดับที่ 2 - อันดับที่ 3 -

26) บ้านพักอาศัยของนาง ทองจันทร์ สดใส

นาง ทองจันทร์ สดใส อายุ 61 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.49 บ้านพักอาศัยของนาง ทองจันทร์ สดใส

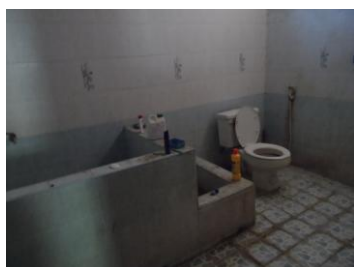
ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	บ้านเลขที่ 182 ม.17 ต.แสงพัน อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านปูนชั้นเดียว
อายุอาคาร	11-20 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ห้องรับแขก ห้องนอน ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ชักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	กระท่อมนอกบ้าน
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการ มองเห็น ใช้โถนั่งยอง ยันตักอาบในอ่างน้ำหรือตุ่ม น้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับ
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่น หกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมา ภายในบ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มีการปรับปรุง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 สิ่งแวดล้อม อันดับที่ 2 ความสะอาด อันดับที่ 3 -

27) บ้านพักอาศัยของนาย สงวน สุขสนิท

นาย สงวน สุขสนิท อายุ 63 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ชั้นบน

ภาพที่ 4.50 บ้านพักอาศัยของนาย สงวน สุขสนิท

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	บ้านเลขที่ 105 ม.17 ต.แสงพัน อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	มากกว่า 51 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ห้องรับแขก ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	ห้องนอน ห้องพระ
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ใต้ถุน
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นบน
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	บันไดไม้สูงชัน มีราวบันได
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการ มองเห็น ใช้โถนั่งยอง ยึดค้ำอาบในอ่างน้ำหรือตุ่ม น้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับ
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่น หกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมา ภายในบ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มีการปรับปรุง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 สิ่งแวดล้อม อันดับที่ 2 - อันดับที่ 3 -

28) บ้านพักอาศัยของนาง ลี บุญธรรม

นาง ลี บุญธรรม อายุ 79 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.51 บ้านพักอาศัยของนาง ลี บุญธรรม

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	บ้านเลขที่ 57 ม.17 ต.แสงพัน อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	มากกว่า 51 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ใต้ถุน ห้องนอน ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ชักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ใต้ถุน
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ห้องนอนมีสภาพ	มีแสงสว่างเพียงพอ
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งยอง ยืนตักอาบในอ่างน้ำหรือตุ่มน้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับ
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นต่างระดับ
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมาภายในบ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	เปลี่ยนกระเบื้องพื้น
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 สิ่งแวดล้อม อันดับที่ 2 - อันดับที่ 3 -

29) บ้านพักอาศัยของนาง สมพร วิเศษรัมย์

นาง สมพร วิเศษรัมย์ อายุ 69 ปี
สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
ไม่มีปัญหาเรื่องการขยับถ่าย

ชั้นล่าง

ชั้นบน

ภาพที่ 4.52 บ้านพักอาศัยของนาง สมพร วิเศษรัมย์

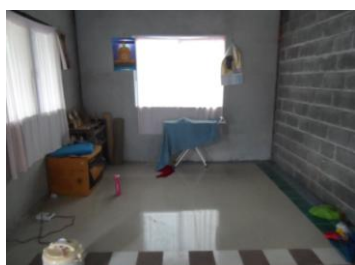
ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	บ้านเลขที่ 99 ม.17 ต.แสงพัน อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	41-50 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ใต้ถุน ห้องนอน ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ชักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ใต้ถุน เฉลียงหน้าบ้าน
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการ มองเห็น ใช้โถนั่งยอง ยันต์ก้อบในอ่างน้ำหรือตุ่ม น้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับ
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่น หกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมา ภายในบ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	เปลี่ยนกลอนประตู
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ความสะอาด อันดับที่ 2 ความปลอดภัย อันดับที่ 3 -

30) บ้านพักอาศัยของนาง บุตรีดี ทราบรัมย์

นาง บุตรีดี ทราบรัมย์ อายุ 79 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.53 บ้านพักอาศัยของนาง บุตรีดี ทราบรัมย์

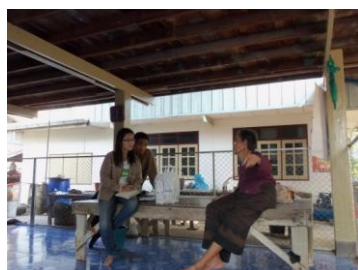
ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	บ้านเลขที่ 50 ม.17 ต.แสงพัน อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านปูนชั้นเดียว
อายุอาคาร	21-30 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ห้องรับแขก ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	เฉลียง
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการ มองเห็น ใช้โถนั่งยอง ยืนตักอาบในอ่างน้ำหรือตุ่ม น้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับ
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นต่างระดับ
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่น หกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมา ภายในบ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	เปลี่ยนกลอนประตู
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ห้องน้ำ อันดับที่ 2 - อันดับที่ 3 -

31) บ้านพักอาศัยของนาง สร้อย ฝาซ่างเผือก

นาง สร้อย ฝาซ่างเผือก อายุ 85 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ชั้นบน

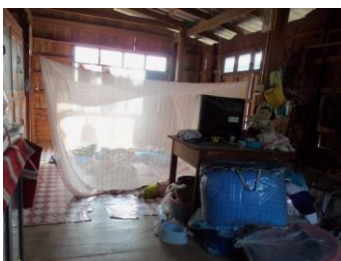
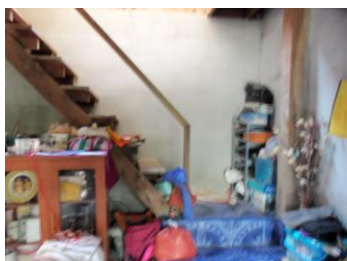
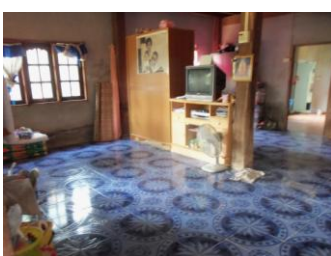
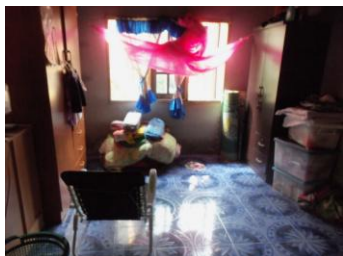
ภาพที่ 4.54 บ้านพักอาศัยของนาง สร้อย ฝาซ่างเผือก

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	บ้านเลขที่ 41/1 ม.17 ต.แสงพัน อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	31-40 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ใต้ถุน ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำ ห้องส้วม ซักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	ห้องนอน ห้องพระ
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ใต้ถุน
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นบน
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	บันไดไม้สูงชัน มีราวบันได
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งยอง ยืนตักอาบในอ่างน้ำหรือตุ่มน้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับเดียวกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมาภายในบ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	เปลี่ยนพื้นกระเบื้อง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 2 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 3 ไม่มีความต้องการ

32) บ้านพักอาศัยของนาย สามารถ หาเลากรณ์

นาย สามารถ หาเลากรณ์ อายุ 62 ปี
สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย   ชั้นล่าง

ชั้นบน

ภาพที่ 4.55 บ้านพักอาศัยของนาย สามารถ หาเลากรณ์

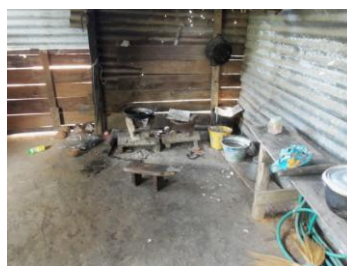
ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	บ้านเลขที่ 4/1 ม.17 ต.แสงพัน อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	21-30 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	เฉลียง ห้องรับแขก ห้องนอน ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	เฉลียง
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นบน
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	บันไดไม้สูงชัน มีราวบันได
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งยอง ยืนตักอาบในอ่างน้ำหรือตุ่มน้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมาภายในบ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวกปลอดภัย	เปลี่ยนกลอนประตู
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุขปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 บริเวณหน้าบ้าน อันดับที่ 2 ห้องน้ำ อันดับที่ 3 -

33) บ้านพักอาศัยของนาย พุทธา ปานทอง

นาย พุทธา ปานทอง อายุ 72 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขยับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.56 บ้านพักอาศัยของนาย พุทธา ปานทอง

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	บ้านเลขที่ 74 ม.17 ต.แสงพัน อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านปูน 2 ชั้น
อายุอาคาร	น้อยกว่า 10 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	เฉลียง ห้องรับแขก ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ชักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	ห้องนอน ห้องพระ
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	เฉลียง
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นบน
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	บันไดไม่สูงชัน มีราวบันได
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการ มองเห็น ใช้โถนั่งยอง ยันตักอาบในอ่างน้ำหรือตุ่ม น้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่น หกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมา ภายในบ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มีการปรับปรุง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 เพิ่มไฟแสงสว่าง อันดับที่ 2 - อันดับที่ 3 -

34) บ้านพักอาศัยของนาย อติศร วิเศษรัมย์

นาย อติศร วิเศษรัมย์ อายุ 70 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขยับถ่าย

ชั้นล่าง

ชั้นบน

ภาพที่ 4.57 บ้านพักอาศัยของนาย อติศร วิเศษรัมย์

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	บ้านเลขที่ 99 ม.17 ต.แสงพัน อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	41-50 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ใต้ถุน ห้องนอน ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ใต้ถุน
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	บันไดไม้สูงชัน มีราวบันได
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สะอาด ถูกสุขอนามัย ใช้โถนั่งยอง ยืนตักอาบใน อ่างน้ำหรือตุ่มน้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้น ยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับ
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่น หกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มในรอบ 6 เดือนที่ผ่าน มาภายในบ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	เปลี่ยนหลอดไฟ
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ความสะอาด อันดับที่ 2 ความปลอดภัย อันดับที่ 3 -

4.2.2 ชุมชนบ้านม่วงใต้

บ้านม่วงใต้ หมู่ 7 ตำบลบ้านบัว อำเภอเมือง เป็นชุมชนที่มีประชากรจำนวน 594 คน หรือจำนวน 147 ครัวเรือนส่วนใหญ่เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ไทยเขมร เป็นชุมชนชนบทกึ่งเมืองที่ยังมีวิถีวัฒนธรรมแบบเกษตรกรรม ทำนาเป็นหลักโดยอาศัยน้ำจากชลประทานของลำน้ำห้วยจรเข้มาก มีการตั้งกลุ่มผู้ใช้ประโยชน์จากน้ำโดยได้รับการสนับสนุนจากอ่างเก็บน้ำห้วยจรเข้มาก มีผู้สูงอายุจำนวน 102 คน ที่มีรายชื่อรับเบี้ยผู้สูงอายุโดยมีศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชน (ศสมช.) ที่ศาลากลางหมู่บ้าน และมีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านบัวเป็นสถานพยาบาลของชุมชน

ผู้วิจัยทำการสำรวจสภาพที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุชุมชนบ้านม่วงใต้ จำนวน 34 คนมีรายละเอียด ดังนี้

1) บ้านพักอาศัยของนาง ดัด อาญาเมือง

นาง ดัด อาญาเมือง อายุ 81 ปี
สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.58 บ้านพักอาศัยของนาง ดัด อาญาเมือง

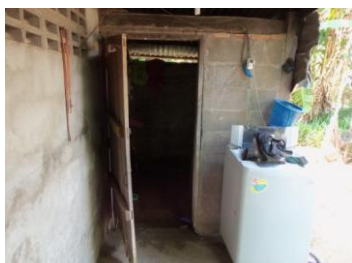
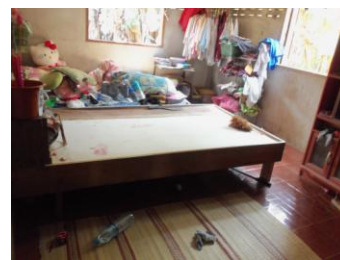
ที่ตั้ง	บ้านเลขที่ 20/1 ม.7 ต.บ้านบัว อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านไม้ชั้นเดียว
อายุอาคาร	21-30 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุ ชั้นล่าง	บริเวณที่นอน ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
ชั้นบน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	เฉลียงหน้าบ้าน
ผู้สูงอายุนอนตอนกลางคืนที่ชั้นใดของบ้าน	ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ผู้สูงอายุมีห้องนอนหรือบริเวณที่นอนที่มีสภาพ	ไม่ค่อยสะอาด เป็นแคร่ไม้วางบนพื้นดิน มีแสง สว่างไม่เพียงพอ
ผู้สูงอายุมีห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อ การมองเห็น โถนั่งยอง ยืนตักอาบในถังน้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืน
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจากพื้น บริเวณภายนอกบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุเคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมาที่ บริเวณทางเดินรอบบ้าน
ภายในบ้านของผู้สูงอายุมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มีการปรับปรุง
บริเวณภายนอกบ้านมีพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่ อาศัยของท่านเพื่อให้ท่านอยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ซ่อมแซมหลังคา อันดับที่ 2 ปรับปรุงห้องนอน อันดับที่ 3 -

2) บ้านพักอาศัยของนาง คง ประมุขรัมย์

นาง คง ประมุขรัมย์ อายุ 85 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.59 บ้านพักอาศัยของนาง คง ประมุขรัมย์

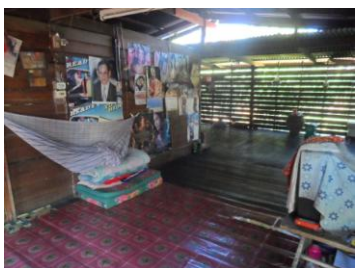
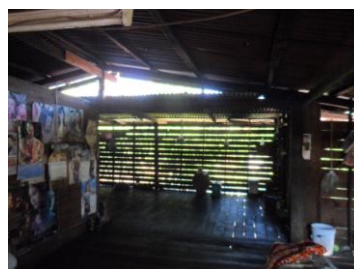
ที่ตั้ง	บ้านเลขที่ 5 ม.7 ต.บ้านบัว อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	21-30 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุ ชั้นล่าง	ใต้ถุน ห้องนอน ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
ชั้นบน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ใต้ถุน ห้องนอน
ผู้สูงอายุนอนตอนกลางคืนที่ชั้นใดของบ้าน	ชั้นล่าง
หากผู้สูงอายุนอนที่ชั้นบนของบ้าน บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ผู้สูงอายุมีห้องนอนหรือบริเวณที่นอนที่มีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ผู้สูงอายุมีห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น โถนั่งยอง ยืนตกอาบในอ่าง และฝักบัว ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้น
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้านของผู้สูงอายุมีลักษณะ	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมา
ภายในบ้านของผู้สูงอายุมีแสงสว่างที่เพียงพอต่อการมองเห็น	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ย้ายห้องนอน
บริเวณภายนอกบ้าน มีพื้นที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่อาศัยของท่านเพื่อให้ท่านอยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 2 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 3 ไม่มีความต้องการ

3) บ้านพักอาศัยของนาย แสง วอนรัมย์

นาย แสง วอนรัมย์ อายุ 73 ปี
สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.60 บ้านพักอาศัยของนาย แสง วอนรัมย์

ที่ตั้ง	บ้านเลขที่ 62 ม.7 ต.บ้านบัว อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านไม้ชั้นเดียว
อายุอาคาร	มากกว่า 51 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุ ชั้นล่าง	ใต้ถุน ร้านค้า ห้องนอน ห้องครัว ห้อง รับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
ชั้นบน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ใต้ถุน ใต้ร่มไม้
ผู้สูงอายุนอนตอนกลางคืนที่ชั้นใดของบ้าน	ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ผู้สูงอายุมีห้องนอนหรือบริเวณที่นอนที่มีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ผู้สูงอายุมีห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สร้างแยกจากตัวบ้าน สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น โถนั่งยอง ยื่นตักอาบในอ่างหรือตุ่มน้ำ ไม่มีราวจับ สำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้น
พื้นภายในบ้านของผู้สูงอายุมีระดับความสูงต่าง จากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้านของ ผู้สูงอายุมีลักษณะ	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มในรอบ 6 เดือนที่ ผ่านมาภายในบ้าน
ภายในบ้านของผู้สูงอายุมีแสงสว่างที่เพียงพอ ต่อการมองเห็น	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มีการปรับปรุง
บริเวณภายนอกบ้าน มีพื้นที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่ อาศัยของท่านเพื่อให้ท่านอยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 2 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 3 ไม่มีความต้องการ

4) บ้านพักอาศัยของนาง แถว ตะวันหะ

นาง แถว ตะวันหะ อายุ 78 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขยับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.61 บ้านพักอาศัยของนาง แถว ตะวันหะ

ที่ตั้ง	บ้านเลขที่ 59 ม.7 ต.บ้านบัว อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ชั้นเดียว
อายุอาคาร	21-30 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุ ชั้นล่าง	ห้องรับแขก ห้องนอน ห้องครัว ห้อง รับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	เฉลียงหน้าบ้าน
ผู้สูงอายุนอนตอนกลางคืนที่ชั้นใดของบ้าน	ชั้นล่าง
ผู้สูงอายุมีห้องนอนหรือบริเวณที่นอนที่มีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ผู้สูงอายุมีห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สร้างแยกจากตัวบ้าน สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น โถนั่งยอง ยื่นตักอาบในอ่าง ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ ลุกขึ้น
พื้นภายในบ้านของผู้สูงอายุมีระดับความสูงต่าง จากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้านมีลักษณะ	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	มี คือ บริเวณพื้นภายในบ้าน ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้ม ใน 6 เดือนที่ผ่านมาภายในบ้าน
ภายในบ้านของผู้สูงอายุมีแสงสว่างที่เพียงพอ ต่อการมองเห็น	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มีการปรับปรุง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	มี คือ รอบบริเวณภายนอกบ้าน
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่ อาศัยของท่านเพื่อให้ท่านอยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 2 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 3 ไม่มีความต้องการ

5) บ้านพักอาศัยของนาง ผล อุรีรัมย์

นาย ผล อุรีรัมย์ อายุ 78 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.62 บ้านพักอาศัยของนาย ผล อุรีรัมย์

ที่ตั้ง	บ้านเลขที่ 23 ม.7 ต.บ้านบัว อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านปูนชั้นเดียว
อายุอาคาร	น้อยกว่า 10 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นของคนในครอบครัว
การใช้สอยของผู้สูงอายุ ชั้นล่าง	ห้องรับแขก ห้องนอน ห้องครัว ห้อง รับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ชักล้าง
ชั้นบน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ห้องรับแขก
ผู้สูงอายุนอนตอนกลางคืนที่ชั้นใดของบ้าน	ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ผู้สูงอายุมีห้องนอนหรือบริเวณที่นอนที่มีสภาพ	มีแสงสว่างเพียงพอ
ผู้สูงอายุมีห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	อยู่ใกล้ห้องนอน มีแสงสว่างเพียงพอต่อการ มองเห็น โถนั่งราบ ยื่นตักอาบในอ่างหรือตุ่ม น้ำในห้องส้วมไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุก ขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านของผู้สูงอายุมีระดับความสูงต่าง จากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้านมีลักษณะ	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	มี คือ บริเวณห้องน้ำ ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมา ภายในบ้าน
ภายในบ้านของผู้สูงอายุมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มีการปรับปรุง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่ อาศัยของท่านเพื่อให้ท่านอยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ปรับปรุงห้องนอน อันดับที่ 2 ทำพื้นเทคอนกรีตเสริมเหล็ก อันดับที่ 3 -

6) บ้านพักอาศัยของนาง หู้ แยมประโคน

นาง หู้ แยมประโคน อายุ 87 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.63 บ้านพักอาศัยของนาง หู้ แยมประโคน

ที่ตั้ง	บ้านเลขที่ 26 ม.7 ต.บ้านบัว อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านปูนชั้นเดียว
อายุอาคาร	21-30 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุ ชั้นล่าง	ห้องรับแขก ห้องนอน ห้องครัว ห้อง รับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุ ชั้นบน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	กระท่อมหน้าบ้าน
ผู้สูงอายุนอนตอนกลางคืนที่ชั้นใดของบ้าน	ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ผู้สูงอายุมีห้องนอนหรือบริเวณที่นอนที่มีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ผู้สูงอายุมีห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สร้างห้องน้ำแยกจากตัวบ้าน สะอาด ถูก สุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการ มองเห็น โถนั่งยอง ยืนตักอาบในอ่างหรือ ตุ่มน้ำ ในห้องส้วมไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจากพื้น บริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้านมีลักษณะ	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	มี คือ บริเวณห้องน้ำ ผู้สูงอายุเคย ไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมา
ภายในบ้านของผู้สูงอายุมีแสงสว่างที่เพียงพอ ต่อการมองเห็น	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	เพิ่มไฟแสงสว่าง
บริเวณภายนอกบ้าน มีพื้นที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่ อาศัยของท่านเพื่อให้ท่านอยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 มีรั้วรอบบ้าน อันดับที่ 2 ปรับปรุงห้องน้ำ อันดับที่ 3 -

7) บ้านพักอาศัยของนาย หมื่น การณรงค์

นาย หมื่น การณรงค์ อายุ 80 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.64 บ้านพักอาศัยของนาย หมื่น การณรงค์

ที่ตั้ง	บ้านเลขที่ 23 ม.7 ต.บ้านบัว อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2ชั้น
อายุอาคาร	41-50 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุ ชั้นล่าง	ใต้ถุน ห้องรับแขก ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ห้องนอน ชักล้าง
ชั้นบน	-
สภาพบ้าน	หลังคารั่ว ฝนสาดเข้าใต้ถุนบ้าน
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ใต้ถุน
ผู้สูงอายุนอนตอนกลางคืนที่ชั้นใดของบ้าน	ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	สูงชัน มีราวบันได
ผู้สูงอายุมีห้องนอนหรือบริเวณที่นอนที่มีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ
ผู้สูงอายุมีห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	อยู่ใกล้ห้องนอน สะอาด ถูกสุขอนามัย โถนั่งราบ นั่งเก้าอี้อาบน้ำฝักบัว หรือสายยาง ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านของผู้สูงอายุมีระดับความสูงต่างจากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้านมีลักษณะ	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมา
ภายในบ้านของผู้สูงอายุมีแสงสว่างที่เพียงพอต่อการมองเห็น	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ย้ายห้องนอน
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่อาศัยของท่านเพื่อให้ท่านอยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ซ่อมหลังคา อันดับที่ 2 - อันดับที่ 3 -

8) บ้านพักอาศัยของนาง ประกอบ เรืองรัมย์

นาง ประกอบ เรืองรัมย์ อายุ 84 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขยับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.65 บ้านพักอาศัยของนาง ประกอบ เรืองรัมย์

ที่ตั้ง	บ้านเลขที่ 21 ม.7 ต.บ้านบัว อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	11-20 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุ ชั้นล่าง	ห้องรับแขก ห้องนอน ห้องครัว ห้อง รับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
ชั้นบน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	กระท่อมหน้าบ้าน
ผู้สูงอายุนอนตอนกลางคืนที่ชั้นใดของบ้าน	ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ชั้นลงมีลักษณะ	-
ผู้สูงอายุมีห้องนอนหรือบริเวณที่นอนที่มีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ผู้สูงอายุมีห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	อยู่ใกล้ห้องนอน สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสง สว่างเพียงพอต่อการมองเห็น โถนั่งยอง ยื่น ตักอาบในอ่างหรือตุ่มน้ำ ในห้องส้วมไม่มีรา จับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านของผู้สูงอายุมีระดับความสูงต่าง จากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้านมีลักษณะ	พื้นต่างระดับกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	มี คือ บริเวณหน้าห้องน้ำ ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมา
ภายในบ้านของผู้สูงอายุมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มีการปรับปรุง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่ อาศัยของท่านเพื่อให้ท่านอยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 สร้างห้องนอนให้ใหญ่กว่าเดิม อันดับที่ 2 เทหินคลุกหน้าบ้าน อันดับที่ 3 สร้างห้องครัวแยกจากตัวบ้าน

9) บ้านพักอาศัยของนางสาว ถ่วง อักษรณรงค์

นาง ถ่วง อักษรณรงค์ อายุ 71 ปี
สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ชั้นบน

ภาพที่ 4.66 บ้านพักอาศัยของถ่วง อักษรณรงค์

ที่ตั้ง	บ้านเลขที่ 24 ม.7 ต.บ้านบัว อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	31-40 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุ ชั้นล่าง	ใต้ถุน ห้องรับแขก ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
ชั้นบน	ห้องนอน
สภาพบ้าน	ไม่มีความมั่นคง แข็งแรง
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ใต้ถุน ห้องนอน ห้องรับแขก เฉลียงหน้าบ้าน
ผู้สูงอายุนอนตอนกลางคืนที่ชั้นใดของบ้าน	ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	สูงชัน มีราวบันได
ผู้สูงอายุมีห้องนอนหรือบริเวณที่นอนที่มีสภาพ	มีแสงสว่างเพียงพอ
ผู้สูงอายุมีห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สร้างห้องน้ำแยกจากตัวบ้าน สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น โถนั่งยอง ยึดเท้าอบในถังน้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืน
พื้นภายในบ้านของผู้สูงอายุมีระดับความสูงต่างจากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้านมีลักษณะ	พื้นต่างระดับกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมา
ภายในบ้านของผู้สูงอายุมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มีการปรับปรุง
บริเวณภายนอกบ้านมีพื้นที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	มี คือ บริเวณรอบบ้าน
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่อาศัยของท่านเพื่อให้ท่านอยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ปรับปรุงห้องน้ำ อันดับที่ 2 ปรับปรุงห้องนอน อันดับที่ 3 -

10) บ้านพักอาศัยของนางสาว สุข อุดลย์รัมย์

นางสาว สุข อุดลย์รัมย์ อายุ 80 ปี
สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ชั้นบน

ภาพที่ 4.67 บ้านพักอาศัยของนางสาว สุข อุดลย์รัมย์

ที่ตั้ง	บ้านเลขที่ 40 ม.7 ต.บ้านบัว อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านปูนชั้นเดียว
อายุอาคาร	น้อยกว่า 10 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นของคนในครอบครัว
การใช้สอยของผู้สูงอายุ ชั้นล่าง	เฉลียงหน้าบ้าน ห้องรับแขก ห้องนอน ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้อง ส้วม ชักล้าง
ชั้นบน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	เฉลียงหน้าบ้าน
ผู้สูงอายุนอนตอนกลางคืนที่ชั้นใดของบ้าน	ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ผู้สูงอายุมีห้องนอนหรือบริเวณที่นอนที่มีสภาพ	มีแสงสว่างเพียงพอ
ผู้สูงอายุมีห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สร้างห้องน้ำแยกจากตัวบ้าน มีแสงสว่าง เพียงพอต่อการมองเห็น โถนั่งยอง ยืนตักอาบในอ่างหรือตุ่มน้ำ ในห้องส้วมไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้น
พื้นภายในบ้านของผู้สูงอายุมีระดับความสูงต่าง จากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้านมีลักษณะ	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมา
ภายในบ้านของผู้สูงอายุมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มีการปรับปรุง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่ อาศัยของท่านเพื่อให้ท่านอยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ถนนคอนกรีต อันดับที่ 2 - อันดับที่ 3 -

11) บ้านพักอาศัยของนาง บุญมา ประโลมรัมย์

นาง บุญมา ประโลมรัมย์ อายุ 74 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

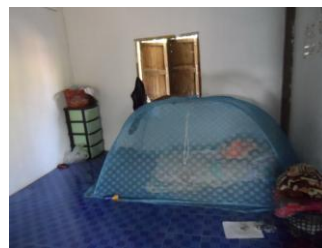
ภาพที่ 4.68 บ้านพักอาศัยของนาง บุญมา ประโลมรัมย์

ที่ตั้ง	บ้านเลขที่ 37 ม.7 ต.บ้านบัว อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	21-30 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุ ชั้นล่าง	ห้องรับแขก ห้องนอน ห้องครัว ห้อง รับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
ชั้นบน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ใต้ถุน
ผู้สูงอายุนอนตอนกลางคืนที่ชั้นใดของบ้าน	ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ผู้สูงอายุมีห้องนอนหรือบริเวณที่นอนที่มีสภาพ	มีแสงสว่างเพียงพอ
ผู้สูงอายุมีห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สร้างห้องน้ำแยกจากตัวบ้าน มีแสงสว่าง เพียงพอต่อการมองเห็น โถนั่งยอง ยื่นตักอาบในอ่างน้ำ ไม่มีราวจับ สำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านของผู้สูงอายุมีระดับความสูงต่าง จากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้านมีลักษณะ	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มในรอบ 6 เดือนที่ ผ่านมาภายในบ้าน
ภายในบ้านของผู้สูงอายุมีแสงสว่างที่เพียงพอ ต่อการมองเห็น	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มีการปรับปรุง
บริเวณภายนอกบ้าน มีพื้นที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่ อาศัยของท่านเพื่อให้ท่านอยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ถนนคอนกรีต อันดับที่ 2 ที่นอน อันดับที่ 3 เทพื้นบ้าน

12) บ้านพักอาศัยของนาย ทอง ปะลูนรัมย์

นาย ทอง ปะลูนรัมย์   อายุ 90 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย   ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.69 บ้านพักอาศัยของนาย ทอง ปะลูนรัมย์

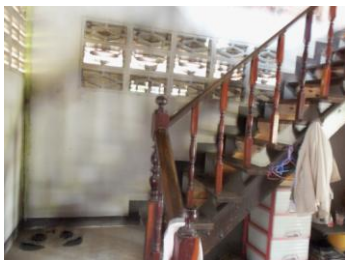
ที่ตั้ง	บ้านเลขที่ 11 ม.7 ต.บ้านบัว อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านปูนชั้นเดียว
อายุอาคาร	31-40 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุ ชั้นล่าง	ห้องรับแขก ห้องนอน ห้องครัว ห้อง รับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
ชั้นบน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ห้องรับแขก
ผู้สูงอายุนอนตอนกลางคืนที่ชั้นใดของบ้าน	ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ผู้สูงอายุมีห้องนอนหรือบริเวณที่นอนที่มีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ผู้สูงอายุมีห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	อยู่ใกล้ห้องนอน ไม่มีแสงสว่างเพียงพอต่อการ มองเห็น โถนั่งยอง ยืนตกอาบในอ่างหรือตุ่ม น้ำ ในห้องส้วมไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุก ขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านของผู้สูงอายุมีระดับความสูงต่าง จากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้านมีลักษณะ	พื้นต่างระดับกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	มี คือ บริเวณห้องน้ำ ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมาภายในบ้าน
ภายในบ้านของผู้สูงอายุมีแสงสว่างที่เพียงพอ ต่อการมองเห็น	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มีการปรับปรุง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่ อาศัยของท่านเพื่อให้ท่านอยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ถนนคอนกรีต อันดับที่ 2 - อันดับที่ 3 -

13) บ้านพักอาศัยของนาง คำ อกรรัมย์

นาง คำ อกรรัมย์ อายุ 83 ปี
สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.70 บ้านพักอาศัยของนาง คำ อกรรัมย์

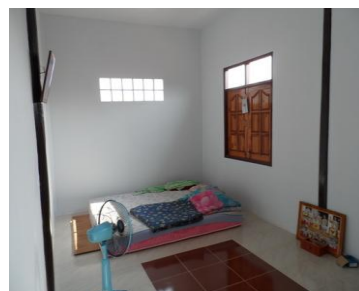
ที่ตั้ง	บ้านเลขที่ 35 ม.7 ต.บ้านบัว อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	21-30 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุ ชั้นล่าง	ห้องรับแขก ห้องนอน ห้องครัว ห้อง รับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
ชั้นบน	-
สภาพบ้าน	มีค่อมมั่นคง แข็งแรง มีปัญหาปลวก
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ห้องรับแขก
ผู้สูงอายุนอนตอนกลางคืนที่ชั้นใดของบ้าน	ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	สูงชัน มีราวบันได
ผู้สูงอายุมีห้องนอนหรือบริเวณที่นอนที่มีสภาพ	มีแสงสว่างเพียงพอ
ผู้สูงอายุมีห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น โถนั่งยอง ยืนตักอาบในอ่างหรือตุ่มน้ำ ไม่มี ราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านของผู้สูงอายุมีระดับความสูงต่าง จากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้านของ ผู้สูงอายุมีลักษณะ	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมา
ภายในบ้านของผู้สูงอายุมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มีการปรับปรุง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่ อาศัยของท่านเพื่อให้ท่านอยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ซ่อมแซมบ้าน อันดับที่ 2 ติดตั้งราวจับพยุงตัว อันดับที่ 3 -

14) บ้านพักอาศัยของนาง โต๊ะ อุไรรัมย์

นาง โต๊ะ อุไรรัมย์ อายุ 61 ปี
สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน มีปัญหาเรื่องสุขภาพจิต
ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.71 บ้านพักอาศัยของนาง โต๊ะ อุไรรัมย์

ที่ตั้ง	บ้านเลขที่ 32 ม.7 ต.บ้านบัว อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านปูนชั้นเดียว
อายุอาคาร	น้อยกว่า 10 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุ ชั้นล่าง	ห้องรับแขก ห้องนอน ห้องครัว ห้อง รับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
ชั้นบน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ห้องนอน
ผู้สูงอายุนอนตอนกลางคืนที่ชั้นใดของบ้าน	ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ชั้นลงมีลักษณะ	-
ผู้สูงอายุมีห้องนอนหรือบริเวณที่นอนที่มีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ผู้สูงอายุมีห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อ การมองเห็น โถนั่งยอง ยืนตกอาบในอ่าง
พื้นภายในบ้านของผู้สูงอายุมีระดับความสูงต่าง จากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้านมีลักษณะ	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มในรอบ 6 เดือนที่ ผ่านมาภายในบ้าน
ภายในบ้านของผู้สูงอายุมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มีการปรับปรุง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่ อาศัยของท่านเพื่อให้ท่านอยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ถนน อันดับที่ 2 ท่อระบายน้ำ อันดับที่ 3 -

15) บ้านพักอาศัยของนาย คุณ อะพรรัมย์

นาย คุณ อะพรรัมย์ อายุ 80 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.72 บ้านพักอาศัยของนาย คุณ อะพรรัมย์

ที่ตั้ง	บ้านเลขที่27/1ม.7ต.บ้านบัว อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	21-30 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุ ชั้นล่าง	ห้องรับแขก ห้องนอน ห้องครัว ห้อง รับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
ชั้นบน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ห้องรับแขก
ผู้สูงอายุนอนตอนกลางคืนที่ชั้นใดของบ้าน	ชั้นล่าง
หากผู้สูงอายุนอนที่ชั้นบนของบ้าน บันไดที่ใช้ ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ผู้สูงอายุมีห้องนอนหรือบริเวณที่นอนที่มีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ผู้สูงอายุมีห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	อยู่ใกล้ห้องนอน สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสง สว่างเพียงพอต่อการมองเห็น โถนั่งราบ/ชัก โครก ยื่นอาบน้ำฝักบัว ในห้องส้วมมีราวจับ สำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านของผู้สูงอายุมีระดับความสูงต่าง จากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้านมีลักษณะ	พื้นต่างระดับกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	มี คือ บริเวณห้องครัว ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมา
ภายในบ้านของผู้สูงอายุมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ติดตั้งราวจับพยุงตัวในห้องส้วมห้องน้ำ
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านเสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่ อาศัยของท่านเพื่อให้ท่านอยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ถนนคอนกรีต อันดับที่ 2 - อันดับที่ 3 -

16) บ้านพักอาศัยของนาง ม้วน ปักษารัมย์

นาง ม้วน ปักษารัมย์ อายุ 85 ปี
 สภาพร่างกาย มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.73 บ้านพักอาศัยของนาง ม้วน ปักษารัมย์

ที่ตั้ง	บ้านเลขที่ 31 ม.7 ต.บ้านบัว อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านปูนชั้นเดียว
อายุอาคาร	มากกว่า 51 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นของคนในครอบครัว
การใช้สอยของผู้สูงอายุ ชั้นล่าง	ห้องรับแขก ห้องนอน ห้องครัว ห้อง รับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
ชั้นบน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	เฉลียงหน้าบ้าน
ผู้สูงอายุนอนตอนกลางคืนที่ชั้นใดของบ้าน	ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ผู้สูงอายุมีห้องนอนหรือบริเวณที่นอนที่มีสภาพ	มีแสงสว่างเพียงพอ
ผู้สูงอายุมีห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น โถนั่งยอง ยืนตักอาบในอ่างหรือตุ่มน้ำ ใน ห้องส้วมไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืน จากโถส้วม
พื้นภายในบ้านของผู้สูงอายุมีระดับความสูงต่าง จากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้านมีลักษณะ	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมา
ภายในบ้านของผู้สูงอายุมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มีการปรับปรุง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่ อาศัยของท่านเพื่อให้ท่านอยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ปรับปรุงซ่อมแซมบ้าน อันดับที่ 2 - อันดับที่ 3 -

17) บ้านพักอาศัยของนาง ผึ้ง อภรณ์รัมย์

นาง ผึ้ง อภรณ์รัมย์ อายุ 92 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.74 บ้านพักอาศัยของนาง ผึ้ง อภรณ์รัมย์

ที่ตั้ง	บ้านเลขที่ 88 ม.7 ต.บ้านบัว อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านไม้ชั้นเดียว
อายุอาคาร	น้อยกว่า 10 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุ ชั้นล่าง	โถงโล่งแบ่งเป็นพื้นที่นอน ครีว รับประทานอาหาร ชักล้าง
ชั้นบน	-
สภาพบ้าน	ไม่มีความมั่นคง แข็งแรง ไม่มีห้องน้ำห้องส้วม ไม่มีไฟฟ้าใช้
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	หน้าบ้าน
ผู้สูงอายุนอนตอนกลางคืนที่ชั้นใดของบ้าน	ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ผู้สูงอายุมีห้องนอนหรือบริเวณที่นอนที่มีสภาพ	ไม่สะอาด ไม่มีแสงสว่างเพียงพอ
ผู้สูงอายุมีห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	ไม่มีห้องส้วม อาบน้ำที่ลานชักล้าง
พื้นภายในบ้านของผู้สูงอายุมีระดับความสูงต่างจากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้านมีลักษณะ	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมาภายในบ้าน
ภายในบ้านของผู้สูงอายุมีแสงสว่าง	ไม่เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มีการปรับปรุง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่อาศัยของท่านเพื่อให้ท่านอยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ปรับปรุงบ้านให้มั่นคงแข็งแรง อันดับที่ 2 ไฟฟ้าและแสงสว่างภายในบ้าน อันดับที่ 3 สร้างห้องน้ำห้องส้วม

18) บ้านพักอาศัยของนาง ตัด เอการมย์

นาง ตัด เอการมย์ อายุ 66 ปี
สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.75 บ้านพักอาศัยของนาง ตัด เอการมย์

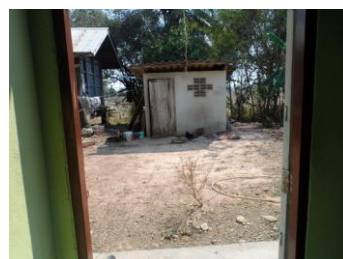
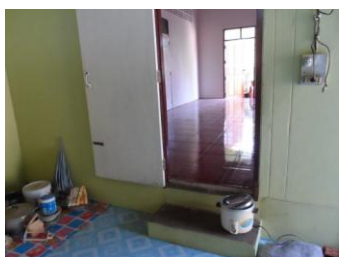
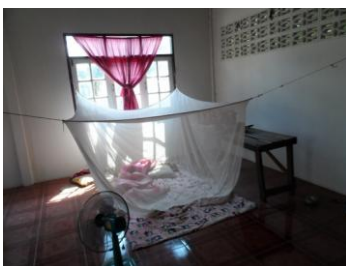
ที่ตั้ง	บ้านเลขที่ 89 ม.7 ต.บ้านบัว อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านปูนชั้นเดียว
อายุอาคาร	มากกว่า 51 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุ ชั้นล่าง	ห้องรับแขก ห้องนอน ห้องครัว ห้อง รับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
ชั้นบน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	เฉลียงหน้าบ้าน
ผู้สูงอายุนอนตอนกลางคืนที่ชั้นใดของบ้าน	ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ผู้สูงอายุมีห้องนอนหรือบริเวณที่นอนที่มีสภาพ	สะอาด
ผู้สูงอายุมีห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	ห้องน้ำแยกจากตัวบ้าน มีแสงสว่างเพียงพอต่อ การมองเห็น โถนั่งยอง ยืนตักอาบในอ่างหรือ ตุ่มน้ำ ในห้องส้วมไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านของผู้สูงอายุมีระดับความสูงต่าง จากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้านของ ผู้สูงอายุมีลักษณะ	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมา ภายในบ้าน
ภายในบ้านของผู้สูงอายุมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มีการปรับปรุง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่ อาศัยของท่านเพื่อให้ท่านอยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ซ่อมแซมบ้าน อันดับที่ 2 - อันดับที่ 3 -

19) บ้านพักอาศัยของนาง ทุก มลัสนิท

นาง ทุก มลัสนิท อายุ 68 ปี
สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.76 บ้านพักอาศัยของนาง ทุก มลัสนิท

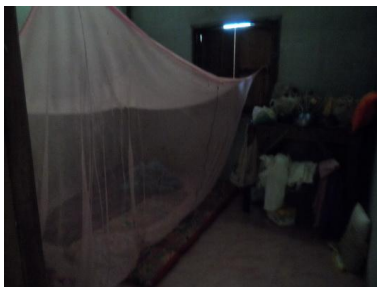
ที่ตั้ง	บ้านเลขที่ 33 ม.7 ต.บ้านบัว อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านปูนชั้นเดียว
อายุอาคาร	21-30 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุ ชั้นล่าง	ห้องรับแขก โถง ห้องนอน ห้องครัว ห้อง รับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
ชั้นบน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	เฉลียงหน้าบ้าน
ผู้สูงอายุนอนตอนกลางคืนที่ชั้นใดของบ้าน	ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ผู้สูงอายุมีห้องนอนหรือบริเวณที่นอนที่มีสภาพ	มีแสงสว่างเพียงพอ
ผู้สูงอายุมีห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สร้างแยกจากตัวบ้าน สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น โถงนั่งยอง ยื่นตักอาบในอ่างหรือตุ่มน้ำ ในห้องส้วมไม่มี ราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านของผู้สูงอายุมีระดับความสูงต่าง จากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้านมีลักษณะ	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	มี คือ บริเวณพื้นภายในบ้าน ผู้สูงอายุเคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมาภายใน บ้าน ที่บริเวณห้องครัว โถง
ภายในบ้านของผู้สูงอายุมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	เปลี่ยนกระเบื้องปูพื้นไม้ให้
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่ อาศัยของท่านเพื่อให้ท่านอยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 2 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 3 ไม่มีความต้องการ

20) บ้านพักอาศัยของนาง แดง เอกรัมย์

นาง แดง เอกรัมย์ อายุ 90 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.77 บ้านพักอาศัยของนาง แดง เอกรัมย์

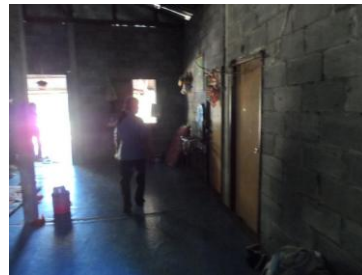
ที่ตั้ง	บ้านเลขที่ 65 ม.7 ต.บ้านบัว อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ชั้นเดียว
อายุอาคาร	21-30 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุ ชั้นล่าง	ห้องรับแขก ห้องนอน ห้องครัว ห้อง รับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ชักล้าง
ชั้นบน	-
สภาพบ้าน	ไม่ค่อยมีความมั่นคง แข็งแรงนัก
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	เฉลียงหน้าบ้าน
ผู้สูงอายุนอนตอนกลางคืนที่ชั้นใดของบ้าน	ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ผู้สูงอายุมีห้องนอนหรือบริเวณที่นอนที่มีสภาพ	สะอาด
ผู้สูงอายุมีห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สร้างแยกจากตัวบ้าน โถนั่งยอง ยืนตักอาบใน อ่างหรือตุ่มน้ำ ในห้องส้วมไม่มีราวจับสำหรับ พยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านของผู้สูงอายุมีระดับความสูงต่าง จากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้านมีลักษณะ	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	มี คือ บริเวณภายในบ้าน ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมา ภายในบ้าน
ภายในบ้านของผู้สูงอายุมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มีการปรับปรุง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่ อาศัยของท่านเพื่อให้ท่านอยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 2 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 3 ไม่มีความต้องการ

21) บ้านพักอาศัยของนาง เคย ปะลุวันรัมย์

นาง เคย ปะลุวันรัมย์ อายุ 69 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขยับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.78 บ้านพักอาศัยของนาง เคย ปะลุวันรัมย์

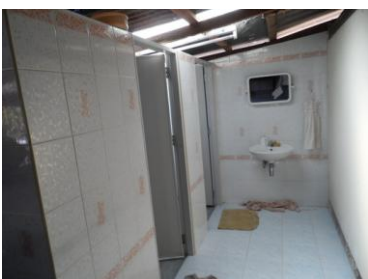
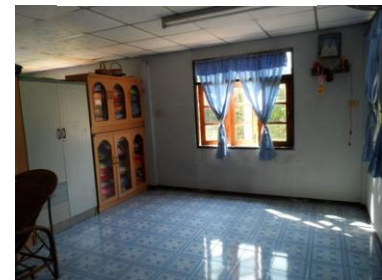
ที่ตั้ง	บ้านเลขที่ 34 ม.7 ต.บ้านบัว อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านปูนชั้นเดียว
อายุอาคาร	21-30 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นของคนในครอบครัว
การใช้สอยของผู้สูงอายุ ชั้นล่าง	ห้องรับแขก ห้องนอน ห้องครัว ห้อง รับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ชักล้าง
ชั้นบน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	เฉลียงหน้าบ้าน
ผู้สูงอายุนอนตอนกลางคืนที่ชั้นใดของบ้าน	ชั้นล่าง
หากผู้สูงอายุอยู่ที่ชั้นบนของบ้าน บันไดที่ใช้ ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ผู้สูงอายุมีห้องนอนหรือบริเวณที่นอนที่มีสภาพ	มีแสงสว่างเพียงพอ
ผู้สูงอายุมีห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น โถนั่งราบ ยื่นตักอาบในอ่างหรือตุ่มน้ำ ในห้องส้วมไม่มี ราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านของผู้สูงอายุมีระดับความสูงต่าง จากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้านของ ผู้สูงอายุมีลักษณะ	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมา
ภายในบ้านของผู้สูงอายุมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	เปลี่ยนโถส้วมเป็นโถนั่งราบ
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่ อาศัยของท่านเพื่อให้ท่านอยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 2 - อันดับที่ 3 -

22) บ้านพักอาศัยของนางสาว สว่าง การณรงค์

นางสาว สว่าง การณรงค์ อายุ 64 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.79 บ้านพักอาศัยของนางสาว สว่าง การณรงค์

ที่ตั้ง	บ้านเลขที่ 44 ม.7 ต.บ้านบัว อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	11-20 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นของคนในครอบครัว
การใช้สอยของผู้สูงอายุ ชั้นล่าง	ห้องรับแขก ห้องนอน ห้องครัว ห้อง รับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
ชั้นบน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ห้องรับแขก
ผู้สูงอายุนอนตอนกลางคืนที่ชั้นใดของบ้าน	ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ผู้สูงอายุมีห้องนอนหรือบริเวณที่นอนที่มีสภาพ	สะอาด
ผู้สูงอายุมีห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อ การมองเห็น โถนั่งยอง ยืนตักอาบในอ่าง หรือตุ่มน้ำ ในห้องส้วมไม่มีราวจับสำหรับพยุง ตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านของผู้สูงอายุมีระดับความสูงต่าง จากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้านมีลักษณะ	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ ผ่านมาภายในบ้าน
ภายในบ้านของผู้สูงอายุมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ย้ายห้องนอน
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่ อาศัยของท่านเพื่อให้ท่านอยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ซ่อมแซมหลังคาบ้าน อันดับที่ 2 - อันดับที่ 3 -

23) บ้านพักอาศัยของนาง เหม วอนรัมย์

นาง เหม วอนรัมย์ อายุ 74 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.80 บ้านพักอาศัยของนาง เหม วอนรัมย์

ที่ตั้ง	บ้านเลขที่ 76 ม.7 ต.บ้านบัว อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	11-20 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุ ชั้นล่าง	ใต้ถุน ห้องนอน ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
ชั้นบน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ใต้ถุน
ผู้สูงอายุนอนตอนกลางคืนที่ชั้นใดของบ้าน	ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ผู้สูงอายุมีห้องนอนหรือบริเวณที่นอนที่มีสภาพ	สะอาด
ผู้สูงอายุมีห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สะอาด ถูกสุขอนามัย โถนั่งยอง ยืนตัก อาบในอ่างหรือตม่น้ำ ในห้องส้วมไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านของผู้สูงอายุมีระดับความสูงต่างจากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้านมีลักษณะ	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมาภายในบ้าน
ภายในบ้านของผู้สูงอายุมีแสงสว่างที่เพียงพอต่อการมองเห็น	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มีการปรับปรุง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่อาศัยของท่านเพื่อให้ท่านอยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ซ่อมแซมฝ้าบ้าน อันดับที่ 2 - อันดับที่ 3 -

24) บ้านพักอาศัยของนาง สมร ปุ่ลันรัมย์

นาง สมร ปุ่ลันรัมย์ อายุ 70 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขยับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.81 บ้านพักอาศัยของนาง สมร ปุ่ลันรัมย์

ที่ตั้ง	บ้านเลขที่ 47 ม.7 ต.บ้านบัว อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านปูนชั้นเดียว
อายุอาคาร	น้อยกว่า 10 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุ ชั้นล่าง	ห้องรับแขก ห้องนอน ห้องครัว ห้อง รับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
ชั้นบน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	เฉลียงหน้าบ้าน
ผู้สูงอายุนอนตอนกลางคืนที่ชั้นใดของบ้าน	ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ผู้สูงอายุมีห้องนอนหรือบริเวณที่นอนที่มีสภาพ	มีแสงสว่างเพียงพอ
ผู้สูงอายุมีห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	ไม่มีห้องน้ำห้องส้วม ต้องใช้ของเพื่อนบ้าน
พื้นภายในบ้านของผู้สูงอายุมีระดับความสูงต่าง จากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้านของ ผู้สูงอายุมีลักษณะ	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมาภายในบ้าน
ภายในบ้านของผู้สูงอายุมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มีการปรับปรุง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่ อาศัยของท่านเพื่อให้ท่านอยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 เพิ่มไฟแสงสว่าง อันดับที่ 2 - อันดับที่ 3 -

25) บ้านพักอาศัยของนาง เลื่อน ดอกเดช

นาง เลื่อน ดอกเดช อายุ 80 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ชั้นบน

ภาพที่ 4.82 บ้านพักอาศัยของนาง เลื่อน ดอกเดช

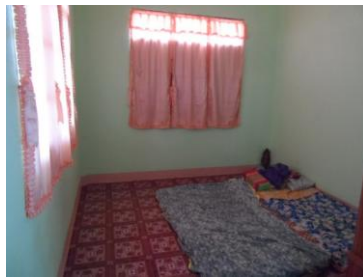
ที่ตั้ง	บ้านเลขที่ 53 ม.7 ต.บ้านบัว อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	21-30 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุ ชั้นล่าง	ใต้ถุน ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
ชั้นบน	ห้องนอน ห้องพระ
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ใต้ถุน ห้องนอน ห้องรับแขก เฉลียงหน้าบ้าน
ผู้สูงอายุนอนตอนกลางคืนที่ชั้นใดของบ้าน	ชั้นบน
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	สูงชัน มีราวบันได
ผู้สูงอายุมีห้องนอนหรือบริเวณที่นอนที่มีสภาพ	ไม่มีเสียงรบกวน
ผู้สูงอายุมีห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	ห้องน้ำสร้างแยกจากตัวบ้าน มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น โถนั่งยอง ยึดกอบในอ่างหรือตุ่มน้ำ ใน ห้องส้วมไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืน จากโถส้วม
พื้นภายในบ้านของผู้สูงอายุมีระดับความสูงต่าง จากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้านมีลักษณะ	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มในรอบ 6 เดือนที่ ผ่านมาภายในบ้าน
ภายในบ้านของผู้สูงอายุมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มีการปรับปรุง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่ อาศัยของท่านเพื่อให้ท่านอยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ต่อเติมหลังบ้าน อันดับที่ 2 ซ่อมแซมฝาบ้าน อันดับที่ 3 -

26) บ้านพักอาศัยของนาง รอม อุไรรัมย์

นาง รอม อุไรรัมย์ อายุ 70 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.83 บ้านพักอาศัยของนาง รอม อุไรรัมย์

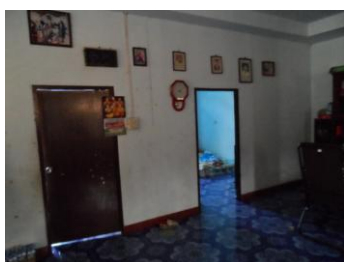
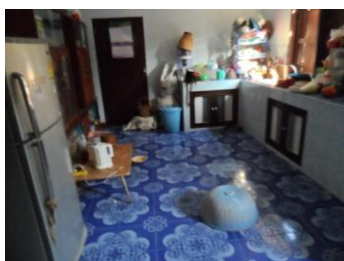
ที่ตั้ง	บ้านเลขที่ 87 ม.7 ต.บ้านบัว อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านไม้ชั้นเดียว
อายุอาคาร	น้อยกว่า 10 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นของคนในครอบครัว
การใช้สอยของผู้สูงอายุ ชั้นล่าง	ห้องนอน ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
ชั้นบน	-
สภาพบ้าน	ไม่มีความมั่นคง แข็งแรง
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	เฉลียงหน้าบ้าน
ผู้สูงอายุนอนตอนกลางคืนที่ชั้นใดของบ้าน	ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ผู้สูงอายุมีห้องนอนหรือบริเวณที่นอนที่มีสภาพ	สะอาด
ผู้สูงอายุมีห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	ห้องน้ำสร้างแยกจากตัวบ้าน มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น โถนั่งยอง ยึดกอบในอ่างน้ำ ไม่มีราวจับ สำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านของผู้สูงอายุมีระดับความสูงต่าง จากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้านของ ผู้สูงอายุมีลักษณะ	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มในรอบ 6 เดือนที่ ผ่านมาภายในบ้าน
ภายในบ้านของผู้สูงอายุมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	เพิ่มไฟแสงสว่าง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่ อาศัยของท่านเพื่อให้ท่านอยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 2 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 3 ไม่มีความต้องการ

27) บ้านพักอาศัยของนาง ทอง ปะลูนรัมย์

นาง ทอง ปะลูนรัมย์ อายุ 74 ปี
 สภาพร่างกาย มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.84 บ้านพักอาศัยของนาง ทอง ปะลูนรัมย์

ที่ตั้ง	บ้านเลขที่ 80 ม.7 ต.บ้านบัว อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านปูนชั้นเดียว
อายุอาคาร	40-51 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุ ชั้นล่าง	ห้องรับแขก ห้องนอน ห้องครัว ห้อง รับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
ชั้นบน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	เฉลียงหน้าบ้าน ห้องรับแขก
ผู้สูงอายุนอนตอนกลางคืนที่ชั้นใดของบ้าน	ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ผู้สูงอายุมีห้องนอนหรือบริเวณที่นอนที่มีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ผู้สูงอายุมีห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อ การมองเห็น โถชักโครก นั่งเก้าอี้อาบน้ำจาก ฝักบัว ในห้องส้วมไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านของผู้สูงอายุมีระดับความสูงต่าง จากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้านมีลักษณะ	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	มี คือ บริเวณพื้นภายในบ้าน ผู้สูงอายุเคยหกล้มในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมา ภายในบ้าน คือ บริเวณหน้าบ้าน
ภายในบ้านของผู้สูงอายุมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	เปลี่ยนกลอนประตู เปลี่ยนโถส้วมเป็นชักโครก ย้ายห้องนอน
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	มี คือ บริเวณหน้าบ้าน
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่ อาศัยของท่านเพื่อให้ท่านอยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 2 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 3 ไม่มีความต้องการ

28) บ้านพักอาศัยของนาง จวบ อภรณ์รัมย์

นาง จวบ อภรณ์รัมย์ อายุ 72 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.85 บ้านพักอาศัยของนาง จวบ อภรณ์รัมย์

ที่ตั้ง	บ้านเลขที่ 8 ม.7 ต.บ้านบัว อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	41-50 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นของคนในครอบครัว
การใช้สอยของผู้สูงอายุ ชั้นล่าง	เฉลียงหน้าบ้าน ห้องนอน ห้องครัว ห้อง รับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
ชั้นบน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	เฉลียงหน้าบ้าน
ผู้สูงอายุนอนตอนกลางคืนที่ชั้นใดของบ้าน	ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ชั้นลงมีลักษณะ	-
ผู้สูงอายุมีห้องนอนหรือบริเวณที่นอนที่มีสภาพ	มีแสงสว่างเพียงพอ
ผู้สูงอายุมีห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างไม่เพียงพอ ต่อการมองเห็น โถนั่งยอง ยืนตกอาบในอ่าง หรือตุ่มน้ำ ในห้องส้วมไม่มีราวจับสำหรับพยุง ตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านของผู้สูงอายุมีระดับความสูงต่าง จากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้านมีลักษณะ	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	มี คือ บริเวณภายในบ้าน ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมา
ภายในบ้านของผู้สูงอายุมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ย้ายห้องนอน
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่ อาศัยของท่านเพื่อให้ท่านอยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 2 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 3 ไม่มีความต้องการ

29) บ้านพักอาศัยของนาง ลัน อพรมย์

นาง ลัน อพรมย์ อายุ 72 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขยับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.86 บ้านพักอาศัยของนาง ลัน อพรมย์

ที่ตั้ง	บ้านเลขที่ 69 ม.7 ต.บ้านบัว อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านไม้ชั้นเดียว
อายุอาคาร	น้อยกว่า 10 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นของคนในครอบครัว
การใช้สอยของผู้สูงอายุ ชั้นล่าง	เฉลียงหน้าบ้าน ห้องนอน ห้องครัว ห้อง รับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
ชั้นบน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	เฉลียงหน้าบ้าน
ผู้สูงอายุนอนตอนกลางคืนที่ชั้นใดของบ้าน	ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ผู้สูงอายุมีห้องนอนหรือบริเวณที่นอนที่มีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ผู้สูงอายุมีห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างไม่เพียงพอ ต่อการมองเห็น โถนั่งยอง ยืนตกอาบในอ่าง หรือตุ่มน้ำ ในห้องส้วมไม่มีราวจับสำหรับพยุง ตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านของผู้สูงอายุมีระดับความสูงต่าง จากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับ
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้านมีลักษณะ	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	มี คือ บริเวณภายในบ้าน ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมา
ภายในบ้านของผู้สูงอายุมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ย้ายห้องนอน
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	มี บริเวณหน้าบ้านและหลังบ้าน
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่ อาศัยของท่านเพื่อให้ท่านอยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 สร้างห้องน้ำใกล้บ้าน อันดับที่ 2 อยากได้บ้านที่มีตึกกว่านี้ อันดับที่ 3 -

30) บ้านพักอาศัยของนางสาว อี๊ด ปล้นรัมย์

นางสาว อี๊ด ปล้นรัมย์ อายุ 87 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการจับถ้าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.87 บ้านพักอาศัยของนางสาว อี๊ด ปล้นรัมย์

ที่ตั้ง	บ้านเลขที่ 32/1 ม.7 ต.บ้านบัว อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	มากกว่า 51 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุ ชั้นล่าง	ห้องรับแขก ห้องนอน ห้องครัว ห้อง รับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
ชั้นบน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	เฉลียงหน้าบ้าน
ผู้สูงอายุนอนตอนกลางคืนที่ชั้นใดของบ้าน	ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ผู้สูงอายุมีห้องนอนหรือบริเวณที่นอนที่มีสภาพ	มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ผู้สูงอายุมีห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	ห้องน้ำสร้างแยกจากตัวบ้าน อยู่ใกล้ห้องนอน มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น โถนั่งยอง ยื่นตักอาบในอ่างหรือตุ่มน้ำ ในห้องส้วมไม่มี ราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านของผู้สูงอายุมีระดับความสูงต่าง จากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้านมีลักษณะ	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	มี คือ บริเวณห้องส้วม ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมา
ภายในบ้านของผู้สูงอายุมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มีการปรับปรุง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่ อาศัยของท่านเพื่อให้ท่านอยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 อยากรสร้างห้องส้วมภายในบ้าน อันดับที่ 2 - อันดับที่ 3 -

31) บ้านพักอาศัยของนางสาว สองเมือง อะดุนรัมย์

นางสาว สองเมือง อะดุนรัมย์ อายุ 63 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.88 บ้านพักอาศัยของนางสาว สองเมือง อะดุนรัมย์

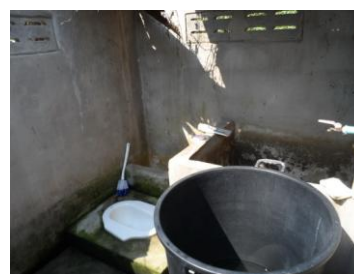
ที่ตั้ง	บ้านเลขที่ 17 ม.7 ต.บ้านบัว อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านปูนชั้นเดียว
อายุอาคาร	21-30 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุ ชั้นล่าง	โถง ห้องนอน ห้องครัว ห้องรับประทาน อาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
ชั้นบน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	เฉลียงหน้าบ้าน
ผู้สูงอายุนอนตอนกลางคืนที่ชั้นใดของบ้าน	ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ผู้สูงอายุมีห้องนอนหรือบริเวณที่นอนที่มีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ผู้สูงอายุมีห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อ การมองเห็น โถนั่งยอง ยืนตักอาบในอ่าง หรือตุ่มน้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้น
พื้นภายในบ้านของผู้สูงอายุมีระดับความสูงต่าง จากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้านของ ผู้สูงอายุมีลักษณะ	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมาภายในบ้าน
ภายในบ้านของผู้สูงอายุมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มีการปรับปรุง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่ อาศัยของท่านเพื่อให้ท่านอยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ปรับปรุงบ้านให้มิดชิดกว่านี้ อันดับที่ 2 - อันดับที่ 3 -

32) บ้านพักอาศัยของนาง เคลือบ การณรงค์

นาง เคลือบ การณรงค์ อายุ 85 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.89 บ้านพักอาศัยของนาง เคลือบ การณรงค์

ที่ตั้ง	บ้านเลขที่ 45 ม.7 ต.บ้านบัว อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านปูนชั้นเดียว
อายุอาคาร	มากกว่า 51 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นของคนในครอบครัว
การใช้สอยของผู้สูงอายุ ชั้นล่าง	เฉลียงหน้าบ้าน ห้องนอน ห้องครัว ห้อง รับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ชักล้าง
ชั้นบน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	เฉลียงหน้าบ้าน
ผู้สูงอายุนอนตอนกลางคืนที่ชั้นใดของบ้าน	ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ผู้สูงอายุมีห้องนอนหรือบริเวณที่นอนที่มีสภาพ	ไม่มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน ไม่มีการระบายอากาศ ไม่สะอาด
ผู้สูงอายุมีห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	ห้องน้ำสร้างแยกจากตัวบ้าน มีแสงสว่าง เพียงพอต่อการมองเห็น โถนั่งยอง ยืนตัก อาบในอ่างหรือตุ่มน้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุง ตัวให้ลุกขึ้น
พื้นภายในบ้านของผู้สูงอายุมีระดับความสูงต่าง จากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้านของ ผู้สูงอายุมีลักษณะ	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน6 เดือนที่ผ่านมา
ภายในบ้านของผู้สูงอายุมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มีการปรับปรุง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่ อาศัยของท่านเพื่อให้ท่านอยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 2 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 3 ไม่มีความต้องการ

33) บ้านพักอาศัยของนางสาว สะอื้น อารมรัมย์

นางสาว สะอื้น อารมรัมย์ อายุ 43 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น

ชั้นล่าง

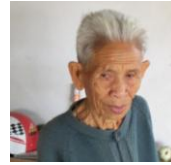

ชั้นบน

ภาพที่ 4.90 บ้านพักอาศัยของนางสาว สะอื้น อารมรัมย์

ที่ตั้ง	บ้านเลขที่ 43 ม.7 ต.บ้านบัว อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	มากกว่า 51 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุ ชั้นล่าง	ห้องรับแขก ห้องนอน ห้องครัว ห้อง รับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
ชั้นบน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	เฉลียงหน้าบ้าน
ผู้สูงอายุนอนตอนกลางคืนที่ชั้นใดของบ้าน	ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ผู้สูงอายุมีห้องนอนหรือบริเวณที่นอนที่มีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ผู้สูงอายุมีห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	อยู่ใกล้ห้องนอน สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสง สว่างเพียงพอต่อการมองเห็น โถนั่งยอง ยืนตักอาบในอ่างหรือตุ่มน้ำ ใน ห้องส้วมไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืน
พื้นภายในบ้านของผู้สูงอายุมีระดับความสูงต่าง จากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้านมีลักษณะ	พื้นต่างระดับกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	มี คือ บริเวณภายในบ้าน ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้ม ล้มในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมาภายในบ้าน
ภายในบ้านของผู้สูงอายุมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	เปลี่ยนกลอนประตู ย้ายที่นอน
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่ อาศัยของท่านเพื่อให้ท่านอยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 2 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 3 ไม่มีความต้องการ

34) บ้านพักอาศัยของนาง เหม อุไรรัมย์

นาง เหม อุไรรัมย์ อายุ 86 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขยับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.91 บ้านพักอาศัยของนาง เหม อุไรรัมย์

ที่ตั้ง	บ้านเลขที่ 34 ม.7 ต.บ้านบัว อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	41-50 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุ ชั้นล่าง	ใต้ถุน ห้องรับแขก ห้องนอน ห้องครัว ห้อง รับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
ชั้นบน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ใต้ถุน
ผู้สูงอายุนอนตอนกลางคืนที่ชั้นใดของบ้าน	ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ผู้สูงอายุมีห้องนอนหรือบริเวณที่นอนที่มีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ
ผู้สูงอายุมีห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	อยู่ใกล้ห้องนอน สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสง สว่างเพียงพอต่อการมองเห็น โถยอง ยึดตักอาบในถังน้ำ ในห้องส้วมไม่มี ราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจากพื้น บริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้านมีลักษณะ	พื้นต่างระดับกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	มี คือ บริเวณห้องน้ำ ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมา
ภายในบ้านของผู้สูงอายุมีแสงสว่างที่เพียงพอ ต่อการมองเห็น	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	เปลี่ยนโถส้วมเป็นชักโครก เปลี่ยนกระเบื้องพื้นไม้ให้ลื่น
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่ อาศัยของท่านเพื่อให้ท่านอยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ราวค้ำยันที่ใต้ถุนบ้าน อันดับที่ 2 ถนนคอนกรีตหน้าบ้าน อันดับที่ 3 -

4.2.3 ชุมชนบ้านหนองหัวลิง

บ้านหนองหัวลิง หมู่ที่ 10 ตำบลอิสาน อำเภอเมือง เป็นชุมชนขนาดใหญ่ที่มีประชากรแฝงที่เป็นนักเรียนนักศึกษา แรงงานในภาคบริการ ประชากรส่วนใหญ่เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ไทยลาว เป็นชุมชนชนบทกึ่งเมืองประชากรดั้งเดิมยังทำนาเป็นหลัก และยังมีรับจ้างทำงานตามห้างสรรพสินค้า ห้างจำหน่ายวัสดุก่อสร้าง รับจ้างทั่วไป เนื่องจากเป็นชุมชนไม่ห่างไกลจากตัวเมืองจึงมีนายทุนจ้างองที่ดินสร้างโครงการบ้านจัดสรร หอพัก โรงแรมจำนวนมาก จึงมีประชากรจากภายนอกมาตั้งรกราก และประชากรแฝงในชุมชนจำนวนมากทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ มีผู้สูงอายุจำนวน 107 คน ที่มีรายชื่อรับเบี้ยผู้สูงอายุโดยมีศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชน (ศสมช.) ที่บ้านของนาง สุวรักษ์ เขตมนต์ชัย มี อสม.ประจำหมู่บ้านจำนวน 11 คน และมีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านหนองโพรงเป็นสถานพยาบาลของชุมชน

ผู้วิจัยทำการสำรวจสภาพที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุชุมชนบ้านม่วงใต้ จำนวน 34 คนมีรายละเอียด ดังนี้

1) บ้านพักอาศัยของนาง ลำดวน มานรัมย์

นาง ลำดวน มานรัมย์ อายุ 65 ปี
สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.92 บ้านพักอาศัยของนาง ลำดวน มานรัมย์

ที่ตั้ง	บ้านเลขที่ 93 ม.10 ต.อิสาน อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านปูนชั้นเดียว
อายุอาคาร	น้อยกว่า 10 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุ ชั้นล่าง	เฉลียงหน้าบ้าน ห้องนอน ห้องน้ำ
ชั้นบน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดีแต่ยังสร้างไม่เสร็จ
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	เฉลียงหน้าบ้าน
ผู้สูงอายุนอนตอนกลางคืนที่ชั้นใดของบ้าน	ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ผู้สูงอายุมีห้องนอนหรือบริเวณที่นอนที่มีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ผู้สูงอายุมีห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	อยู่ใกล้ห้องนอน สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น โถนั่งยอง ยืนตักอาบในอ่างหรือตุ่มน้ำ ในห้องส้วมไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้น ยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านของผู้สูงอายุมีระดับความสูงต่างจากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้านของผู้สูงอายุมีลักษณะ	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ
ภายในบ้านของผู้สูงอายุมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มี
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่อาศัยของท่านเพื่อให้ท่านอยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 สร้างบ้านให้มั่นคง อันดับที่ 2 - อันดับที่ 3 -

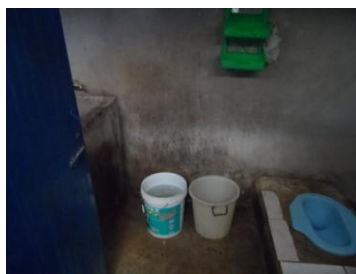
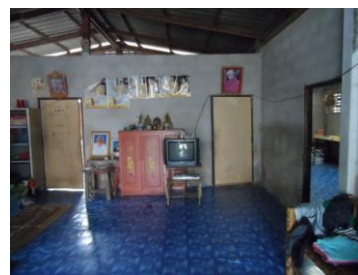

2) บ้านพักอาศัยของนาย บุ่น คะริมรัมย์

นาย บุ่น คะริมรัมย์ อายุ 80 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเอง

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.93 บ้านพักอาศัยของนาย บุ่น คะริมรัมย์

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 82 ม.10 ต.อิสาน อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	11-20 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นของคนในครอบครัว
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ห้องรับแขก ห้องนอน ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	เฉลียงหน้าบ้าน
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	อยู่ใกล้กับห้องนอน สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งยอง ยืนตักอาบในอ่างน้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น มีโอกาสลื่นหกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมา
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มี
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ปรับปรุงพื้นบ้านเป็นผิวพื้นปูนเรียบ อันดับที่ 2 - อันดับที่ 3 -

3) บ้านพักอาศัยของนาง บัว อุตะมะ

นาง บัว อุตะมะ อายุ 79 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว พิกการที่หลัง
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.94 บ้านพักอาศัยของนาง บัว อุตะมะ

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 45 ม.10 ต.อิสาน อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านไม้ชั้นเดียว มีใต้ถุนเตี้ย
อายุอาคาร	มากกว่า 51 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุ ชั้นล่าง	ห้องรับแขก ห้องนอน ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
ชั้นบน	-
สภาพบ้าน	ไม่ค่อยมั่นคง แข็งแรง
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ห้องรับแขกที่ชั้นล่าง
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	บันไดไม้สูงชัน ไม่มีราวบันได
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	อยู่ใกล้กับห้องนอน สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งยอง ยีนต์กอบในตุ่มน้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับ
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นต่างระดับ
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมา
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มี
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	มี คือ บริเวณหน้าบ้าน
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ปรับปรุงพื้นบ้านให้เรียบ อันดับที่ 2 - อันดับที่ 3 -

4) บ้านพักอาศัยของนาย สิงห์ มานรัมย์

นาย สิงห์ มานรัมย์ อายุ 82 ปี
 สภาพร่างกาย มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 มีปัญหาเรื่องการมองเห็น ตาบอด
 มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.95 บ้านพักอาศัยของนาย สิงห์ มานรัมย์

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 54 ม.10 ต.อิสาน อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านปูนชั้นเดียว
อายุอาคาร	มากกว่า 51 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นของคนในครอบครัว
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ห้องนอน ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้อง ส้วมห้องน้ำ
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	-
สภาพบ้าน	ไม่มั่นคงแข็งแรง มีโครงสร้างบ้านชำรุด
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	เฉลียงหน้าบ้าน
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	อยู่ไกลกับห้องนอนต้องลงบันได สะอาด ถูก สุขอนามัย ไม่มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งยอง กระโถน ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม ยืนตกอาบในอ่างน้ำ
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นระดับเดียวกันทั้งบ้าน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นต่างระดับ
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่น หกล้ม	มี คือพื้นบ้านต่างระดับ ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน รอบ 6 เดือนที่ผ่านมาภายในบ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มี
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	มี คือ บริเวณบ้าน
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ต้องการปูพรมที่พื้นบ้าน อันดับที่ 2 - อันดับที่ 3 -

5) บ้านพักอาศัยของนาง สี่ อุดมะ

นาง สี่ อุดมะ อายุ 66 ปี

สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว

ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน

ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น

ไม่มีปัญหาเรื่องการขยับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.96 บ้านพักอาศัยของนาง สี่ อุดมะ

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 95/1 ม.10 ต.อิสาน อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านปูนชั้นเดียว
อายุอาคาร	11-20 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นของคนในครอบครัว
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	เฉลียง ห้องรับแขก ห้องนอน ห้องครัว ห้อง รับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ห้องนอนกลางวันชั้นล่าง
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นบน
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	บันไดไม่สูงชัน มีราวบันได
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	อยู่คนละชั้นกับห้องนอน สะอาด ถูกสุขอนามัย มี แสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งยอง ยึนตักอาบในอ่างน้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยึนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นระดับเดียวกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่น หกล้ม	มี คือ บริเวณห้องน้ำ ผู้อายุไม่เคยหกล้มในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมาภายในบ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ติดตั้งไฟแสงสว่างเพิ่ม
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ทำกันลื่นที่พื้นห้องน้ำ อันดับที่ 2 - อันดับที่ 3 -

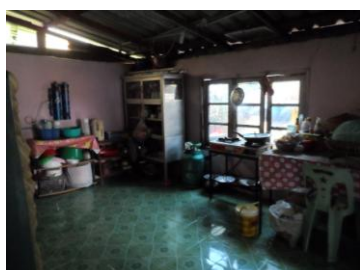

6) บ้านพักอาศัยของนาง มารดา อุดมศักดิ์

นาง มารดา อุดมศักดิ์ อายุ 81 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.97 บ้านพักอาศัยของนาง มารดา อุดมศักดิ์

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 11 ม.10 ต.อิสาน อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	11-20 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นของคนในครอบครัว
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ห้องรับแขก ห้องนอน ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ห้องรับแขกที่ชั้นล่าง
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	บันไดไม่สูงชัน มีราวบันได
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	อยู่ใกล้กับห้องนอน สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งยอง ยีนอาบน้ำฝักบัว ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับ
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	มี คือ บริเวณห้องน้ำ ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมา
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ติดตั้งไฟแสงสว่างเพิ่ม
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ปรับปรุงกันลื่นที่พื้นห้องน้ำ อันดับที่ 2 - อันดับที่ 3 -

7) บ้านพักอาศัยของนาง บัวผัน อุตมะ

นาง บัวผัน อุตมะ   อายุ 65 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.98 บ้านพักอาศัยของนาง บัวผัน อุตมะ

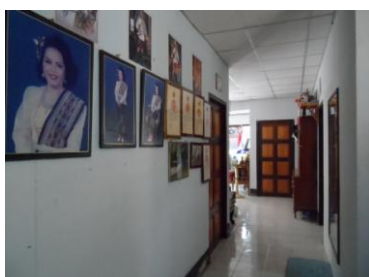
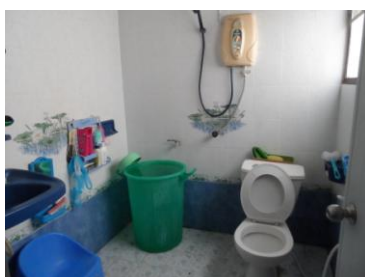
ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 103 ม.10 ต.อิสาน อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	31-40 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ห้องรับแขก ห้องนอน ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ห้องรับแขกที่ชั้นล่าง
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	บันไดไม่สูงชัน มีราวบันได
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	อยู่ใกล้กับห้องนอน สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งราบแบบชักโครก ยีนต์กอบน้ำฝักบัว ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมา ภายในบ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มี
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 2 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 3 ไม่มีความต้องการ

8) บ้านพักอาศัยของนาง ยุพิน ประดิษฐ์วงศ์

นาง ยุพิน ประดิษฐ์วงศ์ อายุ 61 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.99 บ้านพักอาศัยของนาง ยุพิน ประดิษฐ์วงศ์

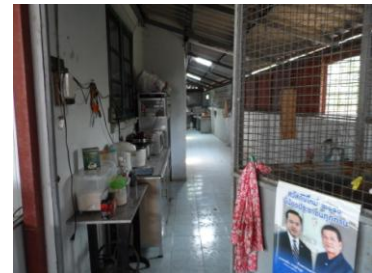
ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 322 ม.10 ต.อิสาน อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านปูนชั้นเดียว
อายุอาคาร	21-30 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ห้องรับแขก ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ชักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ห้องรับแขกที่ชั้นล่าง
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สร้างห้องน้ำแยกจากตัวบ้าน อยู่ใกล้กับห้องนอน สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการ มองเห็น ใช้โถนั่งยอง ยึดคกอบในถังน้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับ
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่น หกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมา ภายในบ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	เปลี่ยนโถส้วมเป็นชักโครก
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 2 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 3 ไม่มีความต้องการ

9) บ้านพักอาศัยของนาย ชาลี ศรีวิเศษ

นาย ชาลี ศรีวิเศษ อายุ 70 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่สามารถใช้งานได้

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.100 บ้านพักอาศัยของนาย ชาลี ศรีวิเศษ

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 237 ม.10 ต.อิสาน อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านปูนชั้นเดียว
อายุอาคาร	11-20 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ห้องรับแขก ห้องนอน ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	เฉลียงหน้าบ้านที่ชั้นล่าง
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	อยู่ใกล้กับห้องนอน สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งราบบแบบชักโครก ยึนต้กน้ำฝักบัว ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับ
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นต่างระดับ
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	มี คือ บริเวณห้องน้ำ ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมาภายในบ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	เปลี่ยนกระเบื้องปูพื้น เพิ่มไฟแสงสว่าง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 เพิ่มไฟแสงสว่าง อันดับที่ 2 ปรับปรุงความมั่นคงแข็งแรงของบ้าน อันดับที่ 3 ปรับปรุงอุปกรณ์ไฟฟ้า

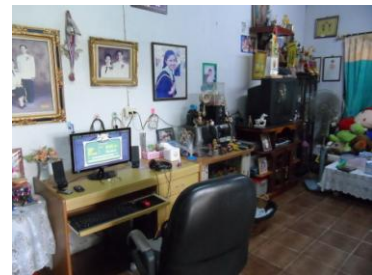
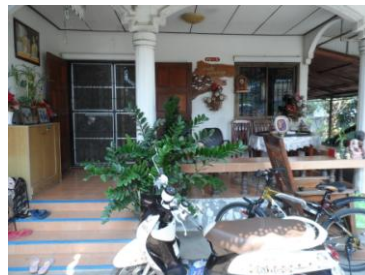

10) บ้านพักอาศัยของนาย สมหมาย สีส้ม

นาย สมหมาย สีส้ม อายุ 67 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.101 บ้านพักอาศัยของนาย สมหมาย สีส้ม

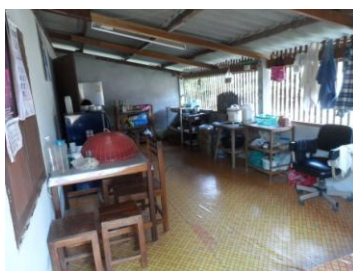
ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 212 ม.10 ต.อิสาน อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านปูนชั้นเดียว
อายุอาคาร	21-30 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ห้องรับแขก ห้องนอน ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ศาลาหน้าบ้าน
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	อยู่ใกล้กับห้องนอน สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งยอง ยื่นอาบน้ำฝักบัว ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับ
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นต่างระดับ
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	มี คือ บริเวณห้องน้ำ ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมา
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มี
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 2 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 3 ไม่มีความต้องการ

11) บ้านพักอาศัยของนาง ยุพิน มานรัมย์

นาง ยุพิน มานรัมย์ อายุ 60 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.102 บ้านพักอาศัยของนาง ยุพิน มานรัมย์

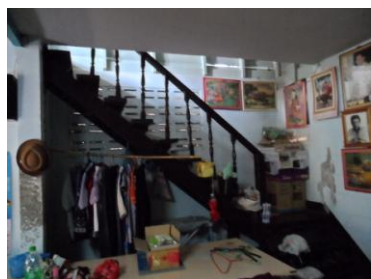
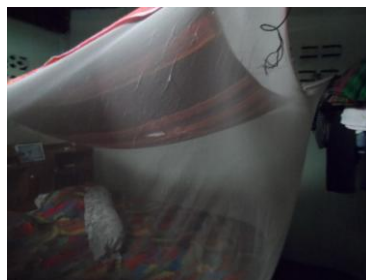
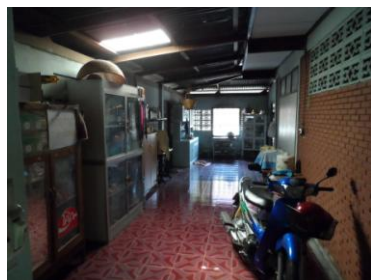
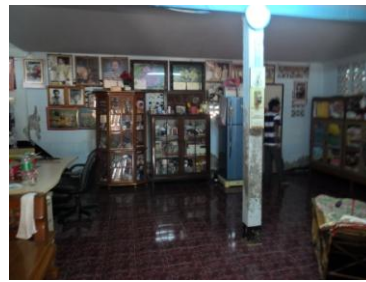
ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 136 ม.10 ต.อิสาน อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านปูนชั้นเดียว
อายุอาคาร	31-40 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ห้องรับแขก ห้องนอน ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ชักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	เฉลียงหน้าบ้านที่ชั้นล่าง
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	อยู่ไกลกับห้องนอน สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งราบแบบชักโครก ยึนตักอาบในอ่างน้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยึนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับ
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นต่างระดับ
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมา ภายในบ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	เปลี่ยนโถส้วมเป็นชักโครก
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสะดวก ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ปรับปรุงความสะอาด อันดับที่ 2 - อันดับที่ 3 -

12) บ้านพักอาศัยของนาย สง่า จันทา

นาย สง่า จันทา อายุ 64 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ชั้นบน

ภาพที่ 4.103 บ้านพักอาศัยของนาย สง่า จันทา

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 71 ม.10 ต.อิสาน อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	21-30 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	เฉลียงหน้าบ้าน ห้องรับแขก ห้องนอน ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	เฉลียงหน้าบ้าน ห้องรับแขกที่ชั้นล่าง
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	บันไดสูงชัน มีราวบันได
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	อยู่ใกล้กับห้องนอน สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสง สว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งราบบแบบชักโครก ยีนอาบนํ้าฝักบัว มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับ
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นต่างระดับ
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่น หกล้ม	มี คือ บริเวณห้องรับแขก ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมาภายในบ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ติดตั้งราวจับพยุงตัวในห้องส้วม ปูกระเบื้องพื้น
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	มี คือ บริเวณพื้นรอบบ้าน
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 2 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 3 ไม่มีความต้องการ

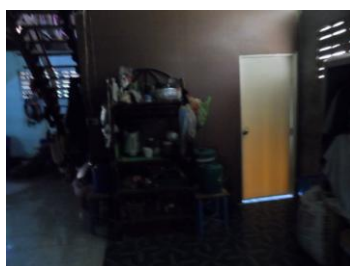
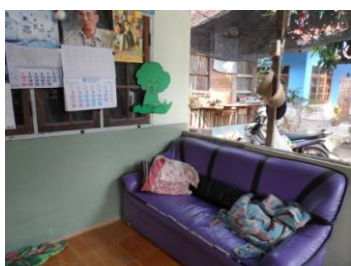

13) บ้านพักอาศัยของนาง สุพี จินเกา

นาง สุพี จินเกา อายุ 72 ปี
สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
มีปัญหาเรื่องการขยับถ่าย

ชั้นล่าง

ชั้นบน

ภาพที่ 4.104 บ้านพักอาศัยของนาง สุพี จินเกา

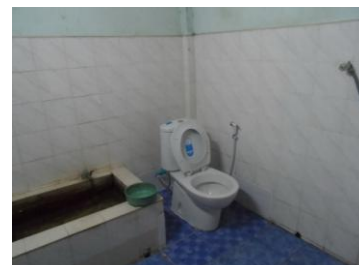
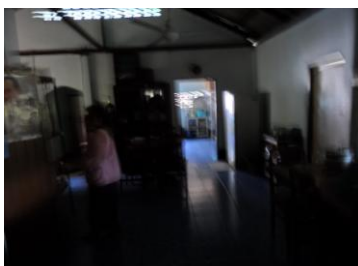
ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 87 ม.10 ต.อิสาน อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	21-30 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นของคนในครอบครัว
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	เฉลียงหน้าบ้าน ห้องรับแขก ห้องนอน ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	เฉลียงหน้าบ้านที่ชั้นล่าง
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	บันไดไม่สูงชัน มีราวบันได
ห้องนอนมีสภาพ	มีแสงสว่างเพียงพอ
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	อยู่ไกลห้องนอน สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่าง เพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งยอง ยึดค้ำอาบในอ่างน้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับ
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นต่างระดับ
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่น หกล้ม	มี คือ บริเวณห้องน้ำ ผู้สูงอายุเคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมาภายในบ้าน ที่บริเวณห้องน้ำ
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	เพิ่มไฟแสงสว่าง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	มี คือ บริเวณหน้าบ้าน
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ปรับปรุงกันลื่นในห้องน้ำ อันดับที่ 2 - อันดับที่ 3 -

14) บ้านพักอาศัยของนาง ลำไย ชัยมั่ง

นาง ลำไย ชัยมั่ง อายุ 68 ปี
สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.105 บ้านพักอาศัยของนาง ลำไย ชัยมั่ง

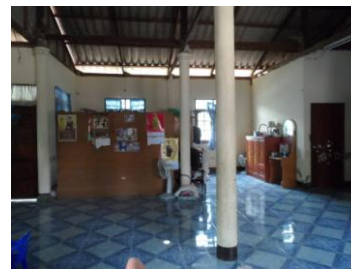
ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 1 ม.10 ต.อิสาน อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านปูนชั้นเดียว
อายุอาคาร	11-20 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นของคนในครอบครัว
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	เฉลียงหน้าบ้าน ห้องรับแขก ห้องนอน ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	เฉลียงหน้าบ้านที่ชั้นล่าง
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ห้องนอนมีสภาพ	มีแสงสว่างเพียงพอ
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการ มองเห็น ใช้โถนั่งยอง ยึดคกอาบในอ่างน้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับ
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่น หกล้ม	มี คือ บริเวณห้องน้ำ ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมาภายใน บ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	เพิ่มไฟแสงสว่าง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	มี คือ ทางไปเข้าห้องน้ำ
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ปรับปรุงกันลื่นพื้นห้องน้ำ อันดับที่ 2 - อันดับที่ 3 -

15) บ้านพักอาศัยของนาง บัวลี คະຣຸ້ມຍ໌

นาง บัวลี คະຣຸ້ມຍ໌   อายุ 79 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขยับถ่าย

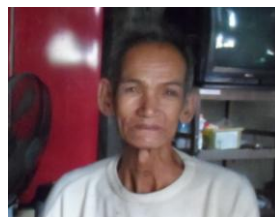
ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.106 บ้านพักอาศัยของนาง บัวลี คະຣຸ້ມຍ໌

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 58 ม.10 ต.อิสาน อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านปูนชั้นเดียว
อายุอาคาร	11-20 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นของคนในครอบครัว
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	เฉลียงหน้าบ้าน ห้องรับแขก ห้องนอน ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	เฉลียงหน้าบ้านที่ชั้นล่าง
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งยอง ยืนตักอาบน้ำจากอ่างน้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับ
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่น หกล้ม	มี คือ ภายในบ้าน ผู้สูงอายุเคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมาภายในบ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มีการปรับปรุง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ปรับปรุงผิวพื้นบ้านเป็นพื้นปูนเรียบ อันดับที่ 2 - อันดับที่ 3 -

16) บ้านพักอาศัยของนาย อารมณฺ์ พินันพร

นาย อารมณฺ์ พินันพร อายุ 85 ปี
 สภาพร่างกาย มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว ขาบวม
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการข้บถ่าย

ชั้นล่าง

ชั้นบน

ภาพที่ 4.107 บ้านพักอาศัยของนาย อารมณฺ์ พินันพร

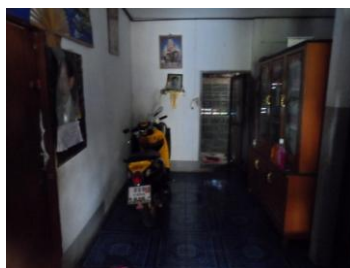
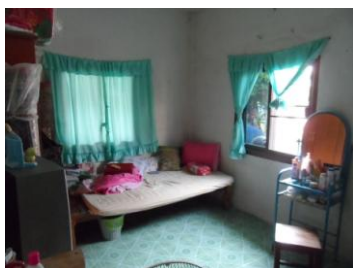
ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 138 ม.10 ต.อิสาน อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	31-40 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	โถง ห้องนอน ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	โถง
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	อยู่ใกล้กับห้องนอน สะอาด ถูกสุขอนามัย ไม่มีแสง สว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งยอง ยืนตักอาบในอ่างน้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับ
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่น หกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมา
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	สร้างห้องน้ำได้บันได
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ปรับปรุงพื้นไม่ให้ลื่น อันดับที่ 2 เปลี่ยนประตู อันดับที่ 3 ปรับปรุงห้องน้ำ ห้องนอน

17) บ้านพักอาศัยของนาง เพียร สุขแสน

นาง เพียร สุขแสน อายุ 64 ปี
สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
ไม่มีปัญหาเรื่องการขยับเขยื้อน

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.108 บ้านพักอาศัยของนาง เพียร สุขแสน

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 117 ม.10 ต.อิสาน อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านปูนชั้นเดียว
อายุอาคาร	11-20 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นของคนในครอบครัว
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ห้องรับแขก ห้องนอน ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	เฉลียงหน้าบ้าน
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ห้องนอนมีสภาพ	มีแสงสว่างเพียงพอ
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สะอาด ถูกสุขอนามัย ใช้โถนั่งยอง ยืงตักอาบในอ่างน้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับ
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลิ้น หรือมีโอกาสลื่น หกล้ม	มี คือ บริเวณห้องน้ำ ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมา
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	เพิ่มไฟแสงสว่าง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	มี คือ ห้องน้ำ
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ปรับปรุงพื้นกันลื่นในห้องน้ำ อันดับที่ 2 - อันดับที่ 3 -

18) บ้านพักอาศัยของนาง คุณ คะเรรัมย์

นาง คุณ คะเรรัมย์ อายุ 74 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ใจแจ่มใสหาเรื่องการดำรงกาย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.109 บ้านพักอาศัยของนาง คุณ คะเรรัมย์

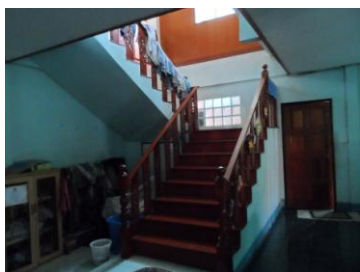
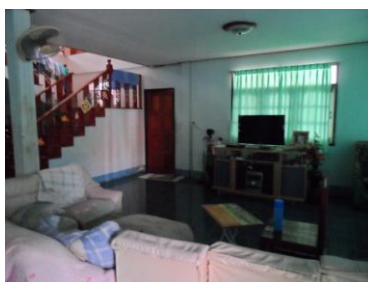
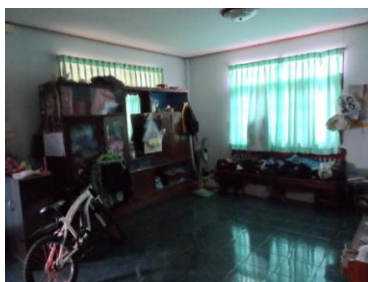
ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 76 ม.10 ต.อิสาน อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านปูนชั้นเดียว
อายุอาคาร	น้อยกว่า 10 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นของคนในครอบครัว
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	เฉลียงหน้าบ้าน ห้องรับแขก ห้องนอน ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	เฉลียงหน้าบ้านที่ชั้นล่าง
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ห้องนอนมีสภาพ	ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สะอาด ถูกสุขอนามัย ใช้โถนั่งยอง ยึนตักอาบในอ่างน้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับ
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่น หกล้ม	มี คือ บริเวณห้องน้ำ ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมาภายในบ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มีการปรับปรุง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 2 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 3 ไม่มีความต้องการ

19) บ้านพักอาศัยของนาง สมร คะรัมย์รัมย์

นาง สมร คะรัมย์รัมย์ อายุ 64 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่ใส่แว่นตาที่มองเห็นด้วย

ชั้นล่าง

ชั้นบน

ภาพที่ 4.110 บ้านพักอาศัยของนาง สมร คะรัมย์รัมย์

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 89 ม.10 ต.อิสาน อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	น้อยกว่า 10 ปี
กรรมสิทธิ์	เช่า
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ห้องรับแขก ห้องนอน ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ห้องรับแขกที่ชั้นล่าง
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	บันไดไม่สูงชัน มีราวบันได
ห้องนอนมีสภาพ	ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สะอาด ถูกสุขอนามัย ใช้โถนั่งยอง ยึดก๊อกอาบน้ำอ่างน้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นระดับเดียวกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่น หกล้ม	มี คือ บริเวณห้องน้ำ ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมาภายใน บ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มีการปรับปรุง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ปรับปรุงพื้นห้องน้ำกันลื่น อันดับที่ 2 - อันดับที่ 3 -

20) บ้านพักอาศัยของนาย ประจวบ ชุตเขียนสืบ

นาย ประจวบ ชุตเขียนสืบ   อายุ 68 ปี
สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
ไม่มีปัญหาเรื่องการช่วยเหลือ

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.111 บ้านพักอาศัยของนาย ประจวบ ชุตเขียนสืบ

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 18 ม.10 ต.อิสาน อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านไม้ชั้นเดียว
อายุอาคาร	41-50 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นของคนในครอบครัว
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ห้องนอน ห้องครัว ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	-
สภาพบ้าน	ไม่มีความมั่นคง แข็งแรง
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ข้างคอกเป็ด
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ห้องนอนมีสภาพ	ไม่สะอาด ใต้ถุนบ้านเป็นดินมีน้ำขังจากการระบายน้ำของหอพักข้างเคียง
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	ไม่มั่นคงแข็งแรง ไม่มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งยอง ยืนตักอาบในตุ่มน้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับ
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นต่างระดับ
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุเคยไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมาภายในบ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มีการปรับปรุง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสะดวก ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ซ่อมแซมบ้านให้มั่นคงแข็งแรง อันดับที่ 2 ซ่อมแซมห้องน้ำ อันดับที่ 3 -

21) บ้านพักอาศัยของนาง เขียน เขตมนต์ชัย

นาง เขียน เขตมนต์ชัย อายุ 80 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ชั้นบน

ภาพที่ 4.112 บ้านพักอาศัยของนาง เขียน เขตมนต์ชัย

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 29 ม.10 ต.อิสาน อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านไม้ชั้นเดียว มีใต้ถุน
อายุอาคาร	น้อยกว่า 10 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ใต้ถุน
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	ห้องนอน
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ใต้ถุน
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นบน
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	บันไดไม่สูงชัน ไม่มีราวบันได
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สะอาด ถูกสุขอนามัย ใช้โถนั่งยอง ยื่นตักอาบในตุ่มน้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับ
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่น หกล้ม	ไม่มี
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มีการปรับปรุง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	มี คือ บริเวณบ้าน ผู้สูงอายุเคยหกล้มตามถนน ทางเข้าบ้านในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมา
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ปรับปรุงพื้นบ้านให้ไม่ลื่น อันดับที่ 2 - อันดับที่ 3 -

22) บ้านพักอาศัยของนาง ชื่น โจงรัมย์

นาง ชื่น โจงรัมย์ อายุ 73 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ชั้นบน

ภาพที่ 4.113 บ้านพักอาศัยของนาง ชื่น โจงรัมย์

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 97 ม.10 ต.อิสาน อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	31-40 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ใต้ถุน
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	ห้องนอน
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ใต้ถุนที่ชั้นล่าง
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	บันไดไม่สูงชัน มีราวบันได
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	อยู่ไกลกับห้องนอน ใช้โถนั่งยอง ยืนตักอาบในตุ่มน้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับ
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่น หกล้ม	มี คือ บริเวณภายในห้อง ผู้สูงอายุเคยหกล้มในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมาภายในบ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	เปลี่ยนกระเบื้องปูพื้นภายในบ้าน
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	มี คือ พื้นภายในบ้าน
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสะดวก ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 เปลี่ยนกระเบื้องปูพื้นที่ไม่ลื่น อันดับที่ 2 - อันดับที่ 3 -

23) บ้านพักอาศัยของนาง เปี่ยม ชิวรัมย์

นาง เปี่ยม ชิวรัมย์ อายุ 75 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ชั้นบน

ภาพที่ 4.114 บ้านพักอาศัยของนาง เปี่ยม ชิวรัมย์

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 29 ม.10 ต.อิสาน อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	11-20 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นของคนในครอบครัว
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ใต้ถุน
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	ห้องนอน
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดีแต่ยังสร้างไม่เสร็จ
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ใต้ถุน
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นบน
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	บันไดไม้สูงชัน มีราวบันได
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สร้างห้องน้ำแยกจากตัวบ้าน สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งยอง ยืนตักอาบในอ่างน้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับ
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นต่างระดับ
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่น หกล้ม	มี คือ บริเวณห้องน้ำ และบันได ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมาภายใน บ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ถมดินที่ใต้ถุนบ้านเพื่อไม่ให้น้ำท่วมขังเวลาฝนตก
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	มี เนื่องจากบริเวณบ้านเป็นดินที่ไม่เรียบ
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ห้องน้ำ อันดับที่ 2 ปรับปรุงพื้นด้านล่างของบ้านให้เรียบ อันดับที่ 3 -

24) บ้านพักอาศัยของนาย พรมมา สาริยะ

นาย พรมมา สาริยะ อายุ 71 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไร้ที่พึ่งพาเรื่องการช่วยเหลือ

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.115 บ้านพักอาศัยของนาย พรมมา สาริยะ

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 135 ม.10 ต.อิสาน อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านไม้ชั้นเดียว
อายุอาคาร	31-40 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	โถง ห้องนอน
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	-
สภาพบ้าน	ไม่ค่อยมีความมั่นคง แข็งแรง
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	นอกบ้าน
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ห้องนอนมีสภาพ	มีแสงสว่างเพียงพอ
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	หลังคาห้องส้วมชำรุด ใช้โถนั่งยอง ยึดก๊อabin อ่างน้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจาก โถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมา ภายในบ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มีการปรับปรุง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ปรับปรุงพื้นบ้านให้เรียบ อันดับที่ 2 - อันดับที่ 3 -

25) บ้านพักอาศัยของนาย บุญมี เต็มมี

นาย บุญมี เต็มมี อายุ 72 ปี
 สภาพร่างกาย มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว ขาไม่แข็งแรง
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.116 บ้านพักอาศัยของนาย บุญมี เต็มมี

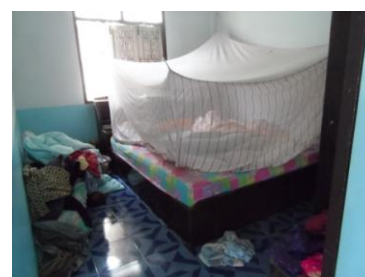
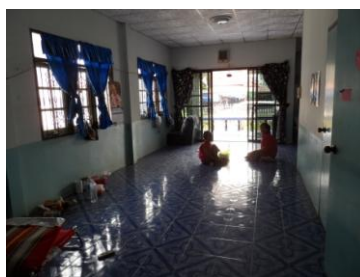
ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 16 ม.10 ต.อิสาน อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านปูนชั้นเดียว
อายุอาคาร	มากกว่า 51 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ห้องนอน
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	-
สภาพบ้าน	ไม่มีความมั่นคง แข็งแรง
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	อยู่ที่สาธารณะ
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	บันไดไม่สูงชัน มีราวบันได
ห้องนอนมีสภาพ	ไม่สะอาด แสงสว่างไม่เพียงพอ
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	ไม่สะอาด ไม่ถูกสุขอนามัย ไม่มีแสงสว่างเพียงพอ ต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งยอง ยืนตักอาบในตุ่มน้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นระดับเดียวกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหก ล้น	มี คือ ห้องน้ำ ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมาภายในบ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มีการปรับปรุง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	มี เคยหกล้มตามถนนในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมา
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ปรับปรุงบ้าน อันดับที่ 2 - อันดับที่ 3 -

26) บ้านพักอาศัยของนาง พุท มารรัมย์

นาง พุท มารรัมย์ อายุ 81 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

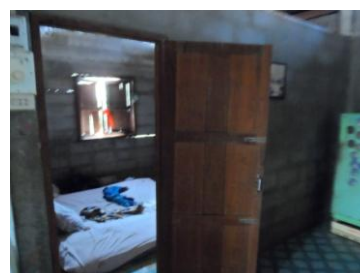
ภาพที่ 4.117 บ้านพักอาศัยของนาง พุท มารรัมย์

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 25 ม.10 ต.อิสาน อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านปูนชั้นเดียว
อายุอาคาร	21-30 ปี
กรรมสิทธิ์	เช่า
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	เฉลียงหน้าบ้าน
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	ห้องนอน
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	เฉลียงหน้าบ้าน
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งยอง ยึดเก้าอี้ในอ่างน้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นระดับเดียวกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	มี คือ บริเวณภายในบ้าน ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมาภายในบ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มีการปรับปรุง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความปลอดภัย ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 เปลี่ยนโถส้วมเป็นชักโครก อันดับที่ 2 ติดตั้งราวพยุงตัวในห้องน้ำ อันดับที่ 3 -

27) บ้านพักอาศัยของนาง แจ่ม ครูรัมย์

นาง แจ่ม ครูรัมย์ อายุ 80 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 มีปัญหาเรื่องการขยับถ่าย

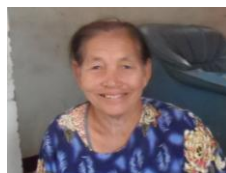

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.118 บ้านพักอาศัยของนาง แจ่ม ครูรัมย์

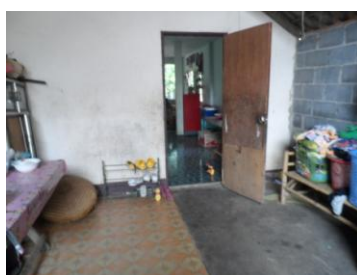
ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 47 ม.10 ต.อิสาน อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านปูนชั้นเดียว
อายุอาคาร	มากกว่า 51 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	เฉลียงหน้าบ้าน ห้องนอน
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	-
สภาพบ้าน	ไม่ค่อมมั่นคง แข็งแรง
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	เฉลียงหน้าบ้าน
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ห้องนอนมีสภาพ	มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	ไม่สะอาด ไม่ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งยอง ยืนตากอาบในอ่างน้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับ
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมา
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มีการปรับปรุง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	มี เนื่องจากบริเวณบ้านเป็นดินที่ไม่เรียบ
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความปลอดภัย ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 2 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 3 ไม่มีความต้องการ

28) บ้านพักอาศัยของนาง นารี ชาญวาทิก

นาง นารี ชาญวาทิก อายุ 75 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขยับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.119 บ้านพักอาศัยของนาง นารี ชาญวาทิก

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 57 ม.10 ต.อิสาน อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านปูนชั้นเดียว
อายุอาคาร	มากกว่า 51 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ห้องนอน
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ห้องรับแขก
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างไม่เพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งยอง ยื่นตักอาบในอ่างน้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับ
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	มี คือ ภายในบ้าน ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมาภายในบ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	ไม่เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มีการปรับปรุง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ห้องน้ำ อันดับที่ 2 - อันดับที่ 3 -

29) บ้านพักอาศัยของนาง สุข คะทรัมย์

นาง สุข คะทรัมย์ อายุ 85 ปี
 สภาพร่างกาย มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.120 บ้านพักอาศัยของนาง สุข คะทรัมย์

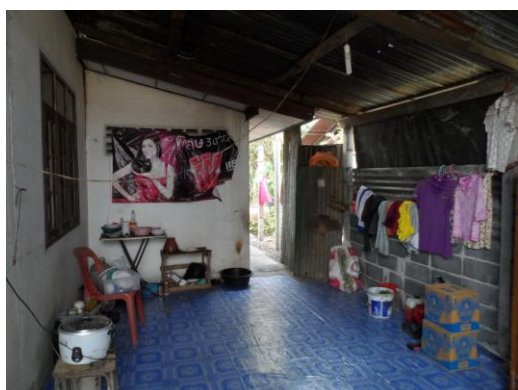
ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 20 ม.10 ต.อิสาน อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านปูนชั้นเดียว
อายุอาคาร	มากกว่า 51 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	เฉลียงหน้าบ้าน ห้องนอน
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	เฉลียงหน้าบ้าน
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งราบ ยึนตักอาบในอ่างน้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยึนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับ
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมาภายในบ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มีการปรับปรุง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ติดตั้งราวจับพยุงตัวในห้องน้ำ อันดับที่ 2 - อันดับที่ 3 -

30) บ้านพักอาศัยของนาย เริน ยุทธสุนทร

นาย เริน ยุทธสุนทร อายุ 62 ปี
 สภาพร่างกาย มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.121 บ้านพักอาศัยของนาย เริน ยุทธสุนทร

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 62 ม.10 ต.อิสาน อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านปูนชั้นเดียว
อายุอาคาร	11-20 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นของคนในครอบครัว
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	โถง ห้องนอน
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	ห้องนอน
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	โถง
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ห้องนอนมีสภาพ	มีแสงสว่างเพียงพอ
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งยอง ยื่นตักอาบในอ่างน้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับ
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมาภายในบ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มีการปรับปรุง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 อยากรื้อที่นอน อันดับที่ 2 สร้างห้องน้ำใหม่ อันดับที่ 3 -

31) บ้านพักอาศัยของนาย พรหม สุขเกษม

นาย พรหม สุขเกษม อายุ 89 ปี
 สภาพร่างกาย มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 มีปัญหาเรื่องการพูด
 มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.122 บ้านพักอาศัยของนาย พรหม สุขเกษม

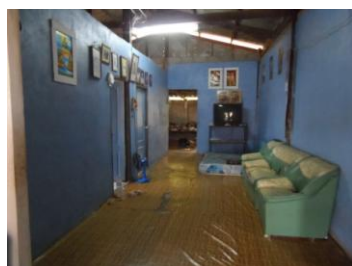
ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 5 ม.10 ต.อิสาน อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านปูนชั้นเดียว
อายุอาคาร	11-20 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นของคนในครอบครัว
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ห้องนอน เป็นผู้ป่วยติดเตียง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	-
สภาพบ้าน	ชำรุด
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ห้องนอน เป็นผู้ป่วยติดเตียง
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ห้องนอนมีสภาพ	มีเสียงรบกวนเพราะใกล้ถนน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	ที่พักของผู้สูงอายุไม่มีห้องน้ำ ต้องร่วมกับบ้านอื่น ชำระ ใช้โถนั่งยอง ยืนตากอาบในอ่างน้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นระดับเดียวกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลิ้น หรือมีโอกาส ลิ้น หกล้ม	มี คือ บริเวณภายในบ้าน ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมาภายในบ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มีการปรับปรุง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ปรับปรุงพื้นของห้องนอน อันดับที่ 2 - อันดับที่ 3 -

32) บ้านพักอาศัยของนาง วันดี คุณรัมย์

นาง วันดี คุณรัมย์ อายุ 79 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.123 บ้านพักอาศัยของนาง วันดี คุณรัมย์

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 84 ม.10 ต.อิสาน อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านปูนชั้นเดียว
อายุอาคาร	มากกว่า 51 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	เฉลียงหน้าบ้าน ห้องนอน
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	เฉลียงหน้าบ้าน
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งยอง ยื่นตักอาบในอ่างน้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับ
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	มี คือ บริเวณห้องน้ำ ผู้สูงอายุเคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมภายในบ้าน ที่ห้องน้ำ
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ต่อเติมบ้านใหม่
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ห้องน้ำ อันดับที่ 2 ปรับปรุงห้องครัว อันดับที่ 3 -

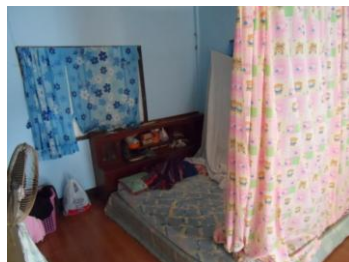
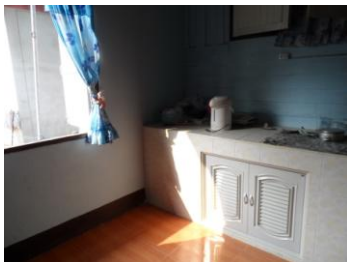

33) บ้านพักอาศัยของนาย กง ตรีธีรประภา

นาย กง ตรีธีรประภา อายุ 82 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.124 บ้านพักอาศัยของนาย กง ตรีธีรประภา

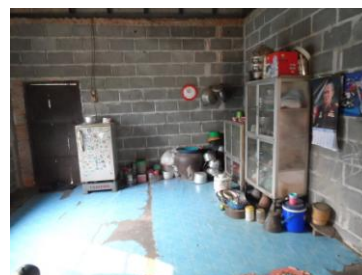
ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 38 ม.10 ต.อิสาน อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านไม้ชั้นเดียว
อายุอาคาร	21-30 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	เฉลียงหน้าบ้าน ห้องนอน
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	เฉลียงหน้าบ้าน
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ห้องนอนมีสภาพ	ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	อยู่ใกล้ห้องนอน มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งยอง ยื่นตักอาบในอ่างน้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นระดับเดียวกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นต่างระดับ
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่น หกล้ม	มี คือ บริเวณภายในบ้าน เพราะพื้นปูกระเบื้อง ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมาภายใน บ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ติดตั้งราวจับพยุงตัวในห้องน้ำ
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ราวจับพยุงตัวในห้องน้ำ อันดับที่ 2 - อันดับที่ 3 -

34) บ้านพักอาศัยของนาง สมบูรณ์ ศิวาอาจ

นาง สมบูรณ์ ศิวาอาจ อายุ 77 ปี
 สภาพร่างกาย มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.125 บ้านพักอาศัยของนาง สมบูรณ์ ศิวาอาจ

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 104 ม.10 ต.อิสาน อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านปูนชั้นเดียว
อายุอาคาร	น้อยกว่า 10 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	เฉลียงหน้าบ้าน ห้องนอน ห้องน้ำ
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	เฉลียงหน้าบ้าน
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	อยู่ใกล้ห้องนอน สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งยอง ยื่นตักอาบในอ่างน้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับ
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นราบระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมาภายในบ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มีการปรับปรุง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความปลอดภัย ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ฉาบผนัง อันดับที่ 2 ปรับปรุงพื้นด้านล่างของบ้านให้เรียบ อันดับที่ 3 ทำฝ้าเพดาน ปูกระเบื้องพื้น

4.2.4 ชุมชนวัดอิสาน

ชุมชนวัดอิสาน ตั้งอยู่ทางตะวันออกเฉียงเหนือของเขตเทศบาลเมืองบุรีรัมย์ เป็นชุมชนเก่าแก่ขนาดใหญ่ ประชากรส่วนใหญ่เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ไทยลาว ร้อยละ 90 มีชาวไทยกวย ไทยเขมรเพียงร้อยละ 10 เป็นชุมชนเมือง ใช้ประโยชน์จากน้ำประปาที่ผลิตจากน้ำในลำน้ำห้วยจรเข้มาก มีผู้สูงอายุจำนวน 146 คน ที่มีรายชื่อรับเบี้ยผู้สูงอายุ โดยมีศูนย์แพทย์ชุมชน และมีโรงพยาบาลบุรีรัมย์เป็นสถานพยาบาลของชุมชน

ผู้วิจัยทำการสำรวจสภาพที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุชุมชนวัดอิสาน จำนวน 34 คนมีรายละเอียดดังนี้

1) บ้านพักอาศัยของนาง กงสี ชินรัตน์

นาง กงสี ชินรัตน์ อายุ 62 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 เนื่องจากน้ำหนักตัว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น

ชั้นล่าง

ชั้นบน

ภาพที่ 4.126 บ้านพักอาศัยของนาง กงสี ชินรัตน์

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 19/6 ถ.นคร ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	31-40 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ห้องรับแขก ส่วนนอน ส่วนรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ห้องครัว ซักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	ไม่ได้ขึ้นไปใช้สอย
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ส่วนนอนที่ชั้นล่าง
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ส่วนนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	บันไดสูงชัน ไม่มีราวบันได
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	อยู่ใกล้กับห้องนอน สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสง สว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งราบแบบชักโครก ไม่มีราวจับสำหรับพยุง ตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม ยื่นตัวกอบในโถ่งน้ำ
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมา ภายในบ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	เปลี่ยนโถส้วมเป็นชักโครก จัดที่นอนของผู้สูงอายุไว้ที่ห้องโถง ชั้นล่าง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ห้องส้วม อันดับที่ 2 - อันดับที่ 3 -

2) บ้านพักอาศัยของนาง บุญช่วย สาทะรัมย์

นาง บุญช่วย สาทะรัมย์ อายุ 62 ปี
สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ชั้นบน

ภาพที่ 4.127 บ้านพักอาศัยของนาง บุญช่วย สาทะรัมย์

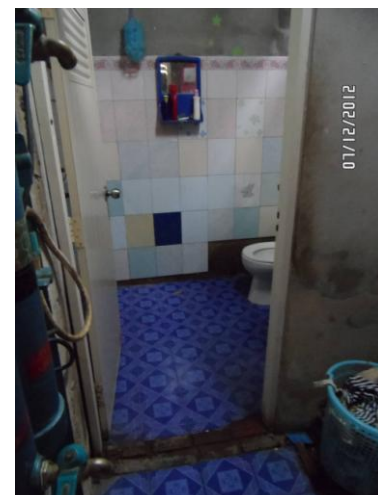
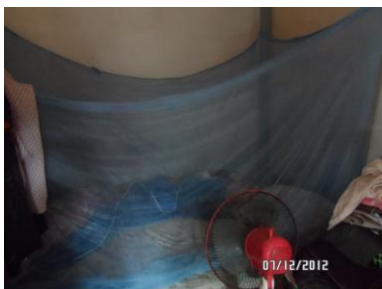

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 19/1 ถ.นคร ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	มากกว่า 51 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ห้องรับแขก ห้องนอนกลางวัน ห้องครัว ห้อง รับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	ห้องนอน ห้องพระ
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ห้องนอนกลางวันที่ชั้นล่าง
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นบน
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	บันไดไม่สูงชัน มีราวบันได
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	อยู่คนละชั้นกับห้องนอน สะอาด ถูกสุขอนามัย มี แสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งราบบแบบชักโครก ไม่มีราวจับสำหรับพยุง ตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม ยื่นตักอาบในถังน้ำร่วมกับฝักบัว
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	มี คือ บริเวณห้องรับแขก ห้องนอนกลางวัน ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมา
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ทาสีบ้านใหม่ ทำรั้วบ้านใหม่
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	มี คือ ทางเดินข้างบ้านหน้าห้องน้ำข้างนอกบ้าน
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ไม่มีความต้องการที่จะปรับปรุง อันดับที่ 2 ไม่มีความต้องการที่จะปรับปรุง อันดับที่ 3 ไม่มีความต้องการที่จะปรับปรุง

3) บ้านพักอาศัยของนาง สິงวาล บำรุงธรรม

นาง สິงวาล บำรุงธรรม อายุ 83 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.128 บ้านพักอาศัยของนาง สິงวาล บำรุงธรรม

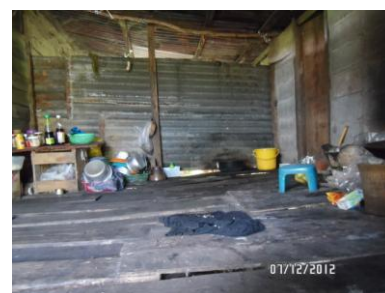
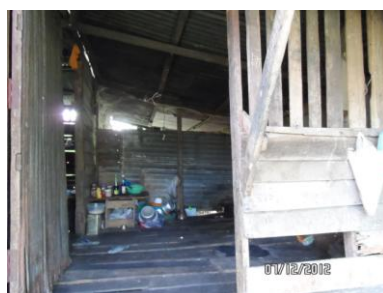
ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 17 ถนนคร ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	11-20 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นของคนในครอบครัว
การใช้สอยของผู้สูงอายุ ชั้นล่าง	ห้องรับแขก โถง ส่วนนอน ห้องครัว ห้อง รับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
ชั้นบน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ห้องนอนกลางวันชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ชั้นลงมีลักษณะ	บันไดไม่สูงชัน มีราวบันได
ห้องนอนมีสภาพ	ไม่สะอาด ไม่มีการหน้าต่างระบายอากาศ ไม่มีแสง สว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	อยู่ใกล้กับห้องนอน สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสง สว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งราบแบบราด น้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืน ยืนตก อาบในถังน้ำร่วมกับฝักบัว
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก
ภายในบ้านมีพื้นที่ลิ้น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	มี คือ บริเวณห้องน้ำ โถง ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมา
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	ไม่เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวกปลอดภัย	จัดที่นอนของผู้สูงอายุไว้ที่ห้องโถง ชั้นล่าง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ทางเดินไปบ้านเพื่อนบ้านมีความสูงชันสภาพขรุขระ
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสะดวก ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ปรับปรุงประตูบ้านให้มั่นคงแข็งแรง อันดับที่ 2 เพิ่มไฟแสงสว่าง อันดับที่ 3 ห้องน้ำห้องส้วม

4) บ้านพักอาศัยของนาง นวน บำรานนท์

นาง นวน บำรานนท์ อายุ 65 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.129 บ้านพักอาศัยของนาง นวน บำรานนท์

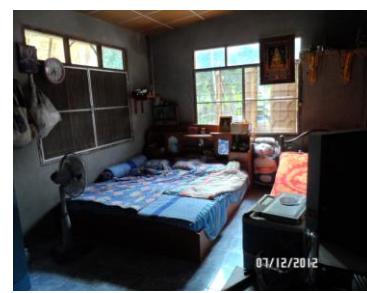
ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 98 ถ.อิสาน ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านไม้ชั้นเดียวยกพื้น
อายุอาคาร	มากกว่า 51 ปี
กรรมสิทธิ์	เช่า
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ใต้ถุนของบ้าน	นอนกลางวัน
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	ห้องนอน ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้อง ส้วมห้องน้ำ
สภาพบ้าน	ไม่มั่นคงแข็งแรง มีโครงสร้างพื้นบ้านชำรุด
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ใต้ถุน
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นบน
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	บันไดไม่สูงชัน ไม่มีราวบันได
ห้องนอนมีสภาพ	ไม่สะอาด มีแสงสว่างไม่เพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	อยู่คนละด้านกับห้องนอนต้องลงบันได สะอาด ถูก สุขอนามัย ไม่มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งยอง ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืน จากโถส้วม ยืนตกขาในอ่างน้ำ
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นระดับเดียวกันทั้งบ้าน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นต่างระดับ
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	มี คือ บริเวณห้องทางขึ้นห้องน้ำ และภายในห้องน้ำ ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมาภายใน บ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	ไม่เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มี
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ทางเดินเข้าบ้านมีสภาพขรุขระ ใต้ถุนบ้านมีน้ำขัง ตลอดเวลา
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ถมดินบริเวณใต้ถุนบ้าน อันดับที่ 2 ปรับทางเดินเข้าบ้านให้เรียบ อันดับที่ 3 -

5) บ้านพักอาศัยของนาง สง่า กุมภรัตน์

นาง สง่า กุมภรัตน์ อายุ 70 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

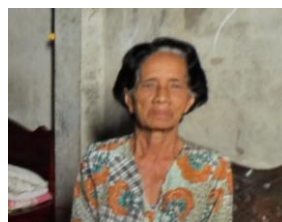

ชั้นบน

ภาพที่ 4.130 บ้านพักอาศัยของนาง สง่า กุมภรัตน์

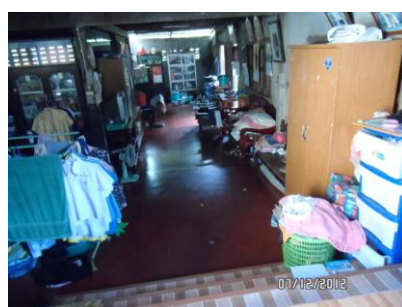
ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 39 ถ.อิสาน ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	21-30 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ห้องรับแขก โถง ห้องนอน ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	ไม่ได้ใช้สอยด้านบน
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ห้องรับแขก โถงที่ชั้นล่าง
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	บันไดไม่สูงชัน มีราวบันได
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	อยู่ใกล้กับห้องนอน สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งราบบแบบชักโครก ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัว ให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม ย็นตักอาบในอ่างน้ำ
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก
ภายในบ้านมีพื้นที่ลิ้น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	มี คือ บริเวณพื้นภายในบ้านชั้นล่าง ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมา
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มี
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ซ่อมหน้าต่าง อันดับที่ 2 - อันดับที่ 3 -

6) บ้านพักอาศัยของนาง สงวน ชุนรัมย์

นาง สงวน ชุนรัมย์ อายุ 69 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ชั้นบน

ภาพที่ 4.131 บ้านพักอาศัยของนาง สงวน ชุนรัมย์

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 96 ถ.อนุวรรตน์ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	11-20 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ห้องรับแขก โถง ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ส่วนนอนของตา ชักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	ห้องนอนของยาย ห้องพระ
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ห้องรับแขก โถงที่ชั้นล่าง
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นบน
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	บันไดไม้สูงชัน มีราวบันได
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	อยู่คนละชั้นกับห้องนอน สะอาด ถูกสุขอนามัย มี แสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งยอง ไม่มี ราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม ยื่นตักอาบในอ่างน้ำ
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับมากในส่วนของบ้านเดิมกับระดับ ทางเข้าหน้าบ้าน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นต่างระดับมากในส่วนโถงที่ต่อเติมใหม่เพื่อกันน้ำ ท่วมเข้าบ้านเดิมที่ต่ำกว่าระดับทางเข้าหน้าบ้าน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	มี คือ บริเวณที่พื้นทางเข้าห้องน้ำมีท่อพีวีซีขวาง ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมา
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มี
บริเวณภายนอกบ้านมีพื้นที่เสี่ยงต่อการ หกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ซ่อมฝ้าบ้าน อันดับที่ 2 - อันดับที่ 3 -

7) บ้านพักอาศัยของนาง ส่วย สุขโข

นาง ส่วย สุขโข อายุ 76 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว หลังงอมาก
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4. 132 บ้านพักอาศัยของนาง ส่วย สุขโข

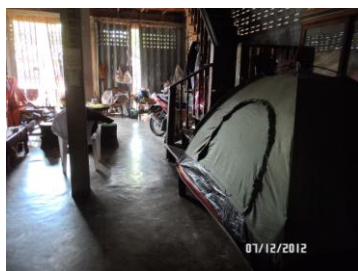
ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 96/1 ถ.อนุวรรตน์ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านปูนชั้นเดียว
อายุอาคาร	41-50 ปี
กรรมสิทธิ์	เช่า
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	โถงนอนกลางวัน ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องนอน ห้องน้ำห้องส้วม ลานซักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	กระท่อมหน้าบ้าน
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ส่วนนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	อยู่คนละหลังกับตัวบ้าน สะอาด ถูกสุขอนามัย มี แสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งยอง ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืน จากโถส้วม นั่งตักอาบในอ่างน้ำ
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลิ้น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	มี คือ บริเวณห้องน้ำ ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมา
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	ไม่เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มี
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ห้องน้ำห้องส้วม อันดับที่ 2 - อันดับที่ 3 -

8) บ้านพักอาศัยของนาง เฉลียว สลอบพล

นาง เฉลียว สลอบพล อายุ 70 ปี
 สภาพร่างกาย มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว ใช้ไม้เท้า
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น

ชั้นล่าง

ชั้นบน

ภาพที่ 4.133 บ้านพักอาศัยของนาง เฉลียว สลอบพล

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 47/1 ถ.อิสาน ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	21-30 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ห้องรับแขก โถง ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ห้องนอน ชักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	ห้องพระ
สภาพบ้าน	สร้างอย่างมั่นคงแต่มีความชำรุดที่ผนัง พื้น (ปลวก)
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	โถงที่ชั้นล่าง และห้องพระที่ชั้นบน
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ส่วนนอนที่ชั้นล่าง (ในกระโจม)
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	บันไดไม้สูงชัน มีราวบันได
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	ใกล้กับส่วนนอน สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่าง เพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งราบแบบราดน้ำ ไม่ มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม ยืนตักอาบในอ่างน้ำ
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	มี คือ บริเวณหน้าและในห้องน้ำ ผู้สูงอายุเคยหกล้มในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมาภายใน บ้าน ที่บริเวณห้องน้ำ
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มี
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ซ่อมบ้านที่ชำรุดจากปลวก อันดับที่ 2 สายไฟมีความเก่า อันดับที่ 3 ทางลาดลงถนนใหญ่

9) บ้านพักอาศัยของนาง สมยวง จงรัมย์

นาง สมยวง จงรัมย์ อายุ 67 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.134 บ้านพักอาศัยของนาง สมยวง จงรัมย์

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 58 ถ.อิสาน ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านไม้ชั้นเดียว
อายุอาคาร	มากกว่า 51 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ห้องรับแขก ห้องนอนกลางวัน ห้องครัว ห้อง รับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	-
สภาพบ้าน	ชั่วคราว ไม่ค่อยมั่นคง แข็งแรง
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	นอนกลางวันที่ชั้นล่าง
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ส่วนนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	อยู่ใกล้กับห้องนอน สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสง สว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งยอง ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืน จากโถส้วม ยืนตักอาบในอ่างน้ำ
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	มี คือ บริเวณห้องน้ำ ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมาภายใน บ้าน ที่บริเวณห้องน้ำ
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มี
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ต้องการมีบ้านที่มั่นคงถาวร อันดับที่ 2 - อันดับที่ 3 -

10) บ้านพักอาศัยของนาง เกียน นิงรัมย์

นาง เกียน นิงรัมย์ อายุ 69 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.135 บ้านพักอาศัยของนาง เกียน นิงรัมย์

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 29/12 ถนนนคร ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านปูนชั้นเดียว
อายุอาคาร	31-40 ปี
กรรมสิทธิ์	เช่า
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	เพิงพักนอกบ้าน หน้าบ้าน ห้องครัว ห้อง รับประทานอาหาร ส่วนนอน ห้องน้ำห้องส้วม ซัก ล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	-
สภาพบ้าน	ไม่ค่อยมั่นคงแข็งแรง หลังคารั่ว
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	เพิงพักนอกบ้าน
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ส่วนนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	อยู่ใกล้กับส่วนนอน สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสง สว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งยอง ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืน จากโถส้วม ยื่นและนั่งเก้าอี้ชักอาบในอ่างน้ำ
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	มี คือ บริเวณห้องส้วม ผู้สูงอายุเคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมาภายในบ้าน ที่บริเวณหน้าบ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มี
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 เปลี่ยนกระเบื้องหลังคา อันดับที่ 2 ใสราวจับในห้องส้วม อันดับที่ 3 เทพื้นที่บดของเดิมบริเวณห้องนอน

11) บ้านพักอาศัยของนาง เพียรจิต ยอดปิ่นไกร

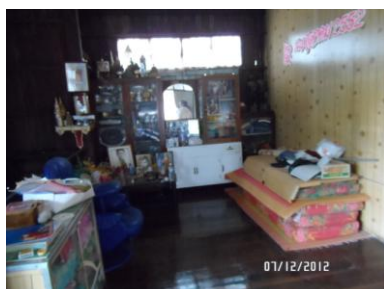

นาง เพียรจิต ยอดปิ่นไกร อายุ 69 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขยับถ่าย

ชั้นล่าง

ชั้นบน

ภาพที่ 4.136 บ้านพักอาศัยของนาง เพียรจิต ยอดปิ่นไกร

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 66/3 ถ.อิสาน ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	21-30 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ห้องรับแขก โถง ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ชักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	ห้องนอน ห้องพระ
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ห้องรับแขก โถงที่ชั้นล่าง
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นบน
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	บันไดไม้สูงชัน มีราวบันได
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	อยู่คนละชั้นกับห้องนอน สะอาด ถูกสุขอนามัย มี แสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งราบบน ชักโครก ยึดตักอาบในอ่างน้ำร่วมกับฝักบัว ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุเคยหกล้มในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมาภายใน บ้าน ที่บริเวณห้องนอน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มี
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสะดวก ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ไม่มีความต้องการที่จะปรับปรุง อันดับที่ 2 ไม่มีความต้องการที่จะปรับปรุง อันดับที่ 3 ไม่มีความต้องการที่จะปรับปรุง

12) บ้านพักอาศัยของนาง เพ็ชร ชั่งรัมย์

นาง เพ็ชร ชั่งรัมย์ อายุ 72 ปี
 สภาพร่างกาย มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว ใช้ไม้เท้าช่วยเดิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.137 บ้านพักอาศัยของนาง เพ็ชร ชั่งรัมย์

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 5 ถ.นคร ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านปูน 2 ชั้น
อายุอาคาร	31-40 ปี
กรรมสิทธิ์	อาศัยคนอื่นอยู่
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ห้องรับแขก ห้องนอน ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	ไม่ได้ขึ้นไปใช้สอย
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ห้องรับแขก
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	บันไดไม่สูงชัน มีราวบันได
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	ใกล้เคียงกับห้องนอน สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งราบบแบบชักโครก ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัว ให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม ย็นตักอาบในถังน้ำ
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก ชั้นใต้ดินมีน้ำขัง
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	มี คือ บริเวณลานซักล้าง ครัว ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมา
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มี
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	พื้นถนนลาดยางต่างระดับ
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ติดตั้งราวจับในห้องส้วม อันดับที่ 2 อันดับที่ 3

13) บ้านพักอาศัยของนาง บุญร่วม โปธิ์เจียม

นาง บุญร่วม โปธิ์เจียม อายุ 74 ปี
 สภาพร่างกาย มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว ใช้ไม้เท้า
 มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.138 บ้านพักอาศัยของนาง บุญร่วม โปธิ์เจียม

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 1 ถ.หลักเมือง ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	31-40 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ส่วนนอน ห้องน้ำห้องส้วม
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	ไม่ได้ใช้สอยชั้นบน
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ส่วนนอนที่ชั้นล่าง
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ส่วนนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน จุกยากันยุงนอน เปิดพัดลม ไม่กางมุ้ง
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	อยู่คนละชั้นกับห้องนอน สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งราบแบบราดน้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม ยืนตักอาบในอ่างน้ำ
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นบ้านต่ำกว่าบริเวณภายนอกมีปัญหา น้ำท่วมภายในบ้าน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	มี คือ บริเวณห้องน้ำห้องส้วม ผู้สูงอายุเคยหกล้มในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมาภายในบ้าน ที่บริเวณหน้าห้องน้ำ
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	เปลี่ยนโถส้วมเป็นชักโครก
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	จัดที่นอนของผู้สูงอายุไว้ที่ห้องโถง ชั้นล่าง
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่อาศัยเพื่อให้ผู้ช่วยด้วยความปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ถมดินบริเวณบ้านกันน้ำท่วม อันดับที่ 2 เปลี่ยนโถชักโครก เพิ่มราวจับ อันดับที่ 3 -

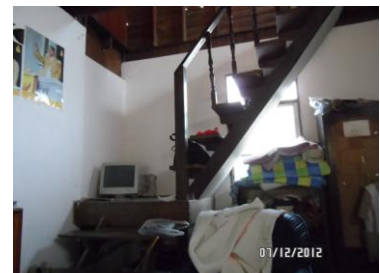

14) บ้านพักอาศัยของนาย เพ็ชร เรืองไพศาล

นาย เพ็ชร เรืองไพศาล อายุ 92 ปี
 สภาพร่างกาย มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว อัมพาต
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.139 บ้านพักอาศัยของนาย เพ็ชร เรืองไพศาล

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 3 ถ.หลักเมือง ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	มากกว่า 51ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นของคนในครอบครัว
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ส่วนนอน (ผู้ป่วยติดเตียง)
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	ไม่ได้ใช้สอยชั้นบน
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ส่วนนอนที่ชั้นล่าง
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ส่วนนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	ใช้กระโถนบนที่นอนมีบุตรดูแล
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก
ภายในบ้านมีพื้นที่ลิ้น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	มี คือ บริเวณห้องส้วม
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	จัดที่นอนของผู้สูงอายุไว้ที่ห้องโถง ชั้นล่าง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ไม่มีความต้องการปรับปรุง อันดับที่ 2 ไม่มีความต้องการปรับปรุง อันดับที่ 3 ไม่มีความต้องการปรับปรุง

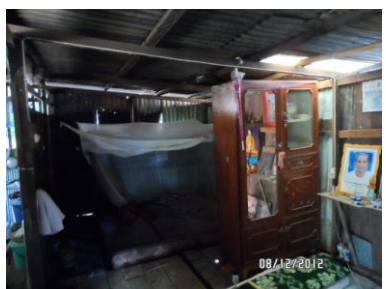
ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 3/3 ถ.อนุวรรณ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านปูนชั้นเดียว
อายุอาคาร	11-20 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นของคนในครอบครัว
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ห้องรับแขก ห้องนอน ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ชักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ห้องนอนกลางวันที่ชั้นล่าง เฉลียง
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนกลางวันที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	อยู่ใกล้กับห้องนอน สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งยอง ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืน ยืนตกอาบในอ่างน้ำร่วมกับฝักบัว
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก
ภายในบ้านมีพื้นที่ลิ้น หรือมีโอกาสหกล้ม	มี คือ บริเวณหน้าห้องน้ำ ห้องครัว ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมา
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มี
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 2 ไม่มีความต้องการ อันดับที่ 3 ไม่มีความต้องการ

16) บ้านพักอาศัยของนาย ทอน พุทธพงษ์

นาย ทอน พุทธพงษ์ อายุ 81 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 มีปัญหาเรื่องการมองเห็น ตาเป็นต้อ 1 ข้าง
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.141 บ้านพักอาศัยของนาย ทอน พุทธพงษ์

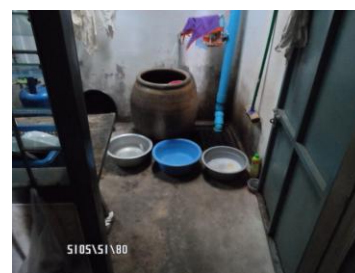
ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 9/1 ถ.หลักเมือง ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านไม้ชั้นเดียว
อายุอาคาร	41-50 ปี
กรรมสิทธิ์	เช่า
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	เฉลียง ส่วนนอน ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ชักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	-
สภาพบ้าน	ไม่มีความมั่นคง แข็งแรง มีโครงสร้างบ้านชำรุด
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	เฉลียง
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ส่วนนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	อยู่คนละหลังกับห้องนอน สะอาด ถูกสุขอนามัย มี แสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งยอง ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืน จากโถส้วม ยึดเก้าอี้ในอ่างน้ำ
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับ
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมาภายใน บ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มี
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	มี คือ ทางเดินไปห้องน้ำห้องส้วม
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ต้องการบ้านเป็นของตนเอง อันดับที่ 2 - อันดับที่ 3 -

17) บ้านพักอาศัยของนาง พรทิพย์ สุขประสพโชค

นาง พรทิพย์ สุขประสพโชค อายุ 62 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย
 มีปัญหาเรื่องจิตเวช

ชั้นล่าง

ชั้นบน

ภาพที่ 4.142 บ้านพักอาศัยของนาง พรทิพย์ สุขประสพโชค

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 67/16 ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	อาคารพาณิชย์ปูน 2 ชั้นครึ่ง
อายุอาคาร	11-20 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นของคนในครอบครัว
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ห้องรับแขก ห้องนอนกลางวัน ห้องครัว ห้อง รับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ชักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	ห้องนอน ห้องน้ำห้องส้วม
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ห้องรับแขก โถงที่ชั้นล่างมีเสียงรบกวนจากข้างบ้าน
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นบน
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	บันไดสูงชัน มีราวบันได
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	อยู่ใกล้กับห้องนอน สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสง สว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งราบบนราดน้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุง ตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม ยื่นตักอาบในถังน้ำ อ่างน้ำร่วมกับฝักบัว
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก
ภายในบ้านมีพื้นที่ลิ้น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	มี คือ บริเวณภายในบ้าน โถง ห้องน้ำ ผู้สูงอายุเคยหกล้มในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมาภายใน บ้าน ที่บริเวณห้องน้ำห้องส้วม
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มี
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	มี คือ พื้นหน้าบ้าน
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ราวจับในห้องน้ำห้องส้วม อันดับที่ 2 อันดับที่ 3

18) บ้านพักอาศัยของนาง เปลี๊ยน ขติฉานนัง

นาง เปลี๊ยน ขติฉานนัง อายุ 92 ปี
 สสภาพร่างกาย มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.143 บ้านพักอาศัยของนาง เปลี๊ยน ขติฉานนัง

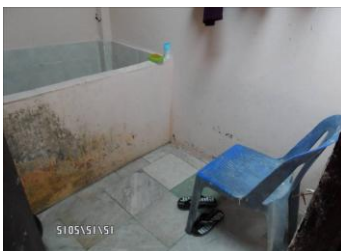
ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 57 ถ.อิสาน ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	31-40 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นของคนในครอบครัว
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ห้องนอน ชักล้าง (อาบน้ำ)
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	ไม่ได้ใช้สอย
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	ใช้กระโถน
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหก ล้น	ผู้สูงอายุเคยหกล้มในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมาภายใน บ้าน ที่บริเวณห้องนอน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	จัดส่วนนอนไว้ที่ชั้นล่าง ต่อเติมปรับปรุงบ้านใหม่
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	มี คือ บริเวณชักล้างหน้าบ้าน ผู้สูงอายุใช้อาบน้ำ
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ไม่มีความต้องการปรับปรุง อันดับที่ 2 ไม่มีความต้องการปรับปรุง อันดับที่ 3 ไม่มีความต้องการปรับปรุง

19) บ้านพักอาศัยของนาย ล้อม บำริรัมย์

นาย ล้อม บำริรัมย์ อายุ 74 ปี
 สภาพร่างกาย มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย ใส่ผ้าอ้อมสำเร็จรูป

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.144 บ้านพักอาศัยของนาย ล้อม บำริรัมย์

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 27/2 ถ.จิระ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	มากกว่า 51 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ห้องรับแขก โถง ห้องนอน ห้องครัว ห้อง รับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ชักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	ไม่ได้ขึ้นไปใช้สอย
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	โถงที่ชั้นล่าง
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	บันไดสูงชัน ไม่มีราวบันได
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	อยู่ไกลกับห้องนอน สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสง สว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งยอง ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืน จากโถส้วม ยืนตักอาบในอ่างน้ำ
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมา ภายในบ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	เปลี่ยนโถส้วมเป็นชักโครก ปูกระเบื้องพื้นไม้ให้ลื่น เพิ่มไฟแสงสว่าง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ปรับปรุงบ้านให้ดีกว่าที่เป็นอยู่ อันดับที่ 2 - อันดับที่ 3 -

20) บ้านพักอาศัยของนาง จัด เชิดสุข

นาง จัด เชิดสุข อายุ 72 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.145 บ้านพักอาศัยของนาง จัด เชิดสุข

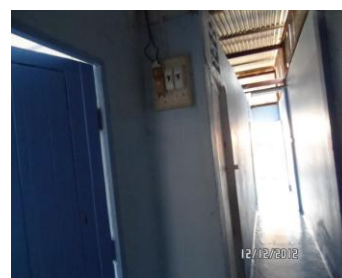
ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 2/16 ถ.จिरะ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านปูนชั้นเดียว
อายุอาคาร	11-20 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	เฉลียง ห้องรับแขก ห้องนอน ห้องครัว ห้อง รับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	-
สภาพบ้าน	ไม่ค่อยมั่นคง แข็งแรง ผุพัง
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	เฉลียงที่ชั้นล่าง
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ห้องนอนมีสภาพ	ไม่ค่อยสะอาด ไม่มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียง รบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	อยู่ใกล้กับห้องนอน สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสง สว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งยอง ไม่มีราว จับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม ยื่นตักอาบในอ่างน้ำ
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก เป็นดิน มีน้ำท่วมขัง
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก
ภายในบ้านมีพื้นที่ลิ้น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	มี คือ บริเวณห้องน้ำห้องส้วม ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมา
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	ไม่เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มี
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ซ่อมแซมบ้าน อันดับที่ 2 ปรับพื้นบ้านให้เรียบ อันดับที่ 3 -

21) บ้านพักอาศัยของนาง เจริญ ดินธรรมย์

นาง เจริญ ดินธรรมย์ อายุ 76 ปี
 สภาพร่างกาย มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย ใช้กระโถน

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.146 บ้านพักอาศัยของนาง เจริญ ดินธรรมย์

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 27/3 ถ.จิระ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนชั้นเดียว
อายุอาคาร	21-30 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นของคนในครอบครัว
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ห้องนอน ห้องน้ำห้องส้วม
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	-
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ห้องนอนที่ชั้นล่าง (ผู้ป่วยติดเตียง)
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	-
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	อยู่ใกล้กับห้องนอน สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งราบแบบชักโครก ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม ยื่นตักอาบในถังน้ำร่วมกับฝักบัว
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	มี คือ พื้นบ้านกระเบื้องปูพื้นมีผิวลื่น ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมา
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ทาสี
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 มีบ้านของตนเองที่มั่นคง อันดับที่ 2 - อันดับที่ 3 -

22) บ้านพักอาศัยของนาง สิ้น นามพุตชา

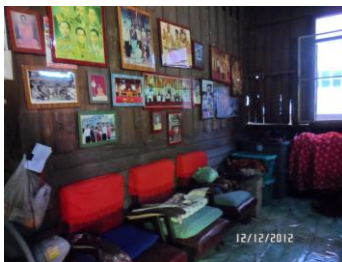

นาง สิ้น นามพุตชา อายุ 80 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ชั้นบน

ภาพที่ 4.147 บ้านพักอาศัยของนาง สิ้น นามพุตชา

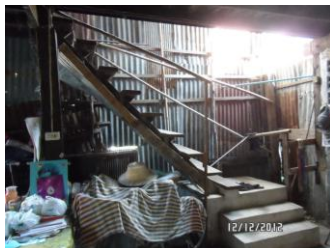
ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 76/2 ถ.อิสาน ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านไม้ชั้นเดียวยกพื้น
อายุอาคาร	41-50 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	โรงทำขนม ครั้ว รับประทานอาหาร ห้องน้ำห้อง ส้วม ซักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	ห้องนอน ห้องรับแขก
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	โรงทำขนมชั้นล่าง
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นบน
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	บันไดไม้สูงชัน มีราวบันได
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	อยู่คนละหลังกับตัวบ้าน เดินไกล สะอาด ถูก สุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งยอง ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืน จากโถส้วม ยืนตกอาบในอ่างน้ำ
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับ
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นต่างระดับมาก
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมา ภายในบ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มี
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	มี คือ บริเวณทางเดินไปเข้าห้องส้วม
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ถมดินใต้ถุนบ้านแก้ปัญหาน้ำท่วมขังช่วงฤดูฝน อันดับที่ 2 ทำทางเดินให้เรียบ อันดับที่ 3 -

23) บ้านพักอาศัยของนาย น้อย เชื่อมรัมย์

นาย น้อย เชื่อมรัมย์ อายุ 88 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ชั้นบน

ภาพที่ 4.148 บ้านพักอาศัยของนาย น้อย เชื่อมรัมย์

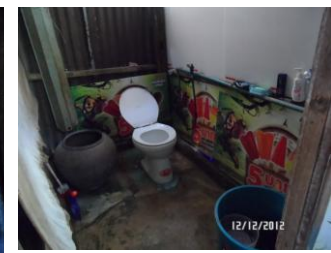
ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 86 ถ.อิสาน ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	31-40 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ใต้ถุน นอนกลางวัน ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ชักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	ห้องรับแขก ห้องนอน ห้องพระ
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ใต้ถุน นอนกลางวันชั้นล่าง
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นบน
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	บันไดสูงชัน มีราวบันได
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	อยู่คนละชั้นกับห้องนอน สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งยอง ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม ยืนตักอาบในอ่างน้ำ
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	มี คือ บริเวณทางเดิน หน้าห้องน้ำ ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมา
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มี
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ปรับปรุงห้องน้ำ อันดับที่ 2 ปรับปรุงพื้นชั้นล่าง อันดับที่ 3 ซ่อมไฟฟ้า

24) บ้านพักอาศัยของนาย ปล้อง เชื่อมรัมย์

นาย ปล้อง เชื่อมรัมย์ อายุ 90 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 มีปัญหาเรื่องการได้ยิน ใส่เครื่องช่วยฟัง
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น

ชั้นล่าง

ชั้นบน

ภาพที่ 4.149 บ้านพักอาศัยของนาย ปล้อง เชื่อมรัมย์

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 84 ถ.อิสาน ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านไม้ชั้นเดียวยกพื้น
อายุอาคาร	41-50 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ใต้ถุน รับแขก นอนกลางวัน ห้องครัว ห้อง รับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ชักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	ห้องนอน ห้องพระ โถงออกกำลังกาย
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ใต้ถุนที่ชั้นล่าง
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นบน
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	บันไดไม้สูงชัน ไม่มีราวบันได
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	อยู่ใกล้กับห้องนอน สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสง สว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งราบบาบราดน้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุง ตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม ย็นตักอาบในตุ่มน้ำ
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับ
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นต่างระดับ
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมา ภายในบ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	เปลี่ยนโถส้วมเป็นชักโครก
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ซ่อมหลังคาบ้าน อันดับที่ 2 เปลี่ยนสายไฟฟ้าภายในบ้าน อันดับที่ 3 แกะไขน้ำท่วมใต้ถุนบ้านช่วงฤดูฝน

25) บ้านพักอาศัยของนาง อรดี วงศ์วีระชัย

นาง อรดี วงศ์วีระชัย อายุ 87 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขยับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.150 บ้านพักอาศัยของนาง อรดี วงศ์วีระชัย

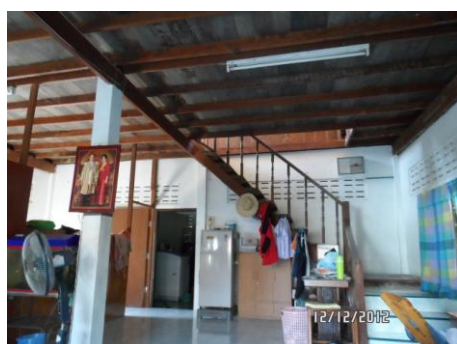
ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 76/3 ถนนคร ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	ห้องแถวครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	31-40 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของคนในครอบครัว
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ห้องรับแขก ห้องนอนกลางวัน ห้องครัว ห้อง รับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	ไม่ได้ชั้นใช้สอย
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ห้องนอนกลางวันที่ชั้นล่าง
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นบน
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	บันไดสูงชัน มีราวบันได
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างไม่เพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	อยู่คนละชั้นกับห้องนอน สะอาด ถูกสุขอนามัย มี แสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งราบบแบบชักโครก ไม่มีราวจับสำหรับพยุง ตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม ยื่นตักอาบในถังน้ำร่วมกับฝักบัว
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นระดับเดียวกัน
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	มี คือ บริเวณหน้าห้องน้ำ ห้องน้ำ ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมา
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	เปลี่ยนโถส้วมเป็นชักโครก
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 เพิ่มแสงสว่างในห้องนอน อันดับที่ 2 - อันดับที่ 3 -

26) บ้านพักอาศัยของนาย โฟธิ์ หงษ์นคร

นาย โฟธิ์ หงษ์นคร อายุ 86 ปี
 สภาพร่างกาย มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหวต้องมีผู้ช่วยอย่างมาก
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย ใช้ผ้าอ้อมสำเร็จรูป

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.151 บ้านพักอาศัยของนาย โฟธิ์ หงษ์นคร

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 86 ถนนคร ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	21-30 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ห้องรับแขก โถง ส่วนนอน
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	ไม่ได้ขึ้นชั้นบน มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหวต้องมีผู้ช่วยในการประกอบกิจวัตรอย่างมาก
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ส่วนนอนที่ชั้นล่าง
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ส่วนนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	บันไดไม่สูงชัน มีราวบันได
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	ใกล้เคียงกับห้องนอน สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งยอง ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม ยืนตกอาบในอ่างน้ำ
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นระดับเดียวกัน
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมาภายในบ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	จัดส่วนนอนไว้ชั้นล่าง
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความปลอดภัย ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ทำมุ้งลวดในส่วนนอนชั้นล่าง อันดับที่ 2 ติดตั้งเครื่องทำน้ำอุ่น อันดับที่ 3 -

27) บ้านพักอาศัยของนาง เจือ ไชยบุระ

นาง เจือ ไชยบุระ อายุ 63 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ชั้นบน

ภาพที่ 4.152 บ้านพักอาศัยของนาง เจือ ไชยบุระ

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 42/13 ถ.จิระ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	อาคารพาณิชย์ ค.ส.ล. 2 ชั้น
อายุอาคาร	11-20 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นของคนในครอบครัว
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ห้องรับแขก ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ชักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	ห้องนอน
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ห้องรับแขกที่ชั้นล่าง
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นบน
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	บันไดไม่สูงชัน มีราวบันได
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	อยู่คนละชั้นกับห้องนอน สะอาด ถูกสุขอนามัย มี แสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งราบแบบราดน้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัว ให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม ยื่นตักอาบในอ่างน้ำร่วมกับฝักบัว
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	มี คือ บริเวณห้องครัว ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมา
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	เปลี่ยนโถส้วมเป็นชักโครก
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ไม่มีความต้องการปรับปรุง อันดับที่ 2 ไม่มีความต้องการปรับปรุง อันดับที่ 3 ไม่มีความต้องการปรับปรุง

28) บ้านพักอาศัยของนาง ละเอียด สุจริตน์

นาง ละเอียด สุจริตน์ อายุ 73 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขยับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.153 บ้านพักอาศัยของนาง ละเอียด สุจริตน์

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 44/8 ถ.จिरระ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	มากกว่า 51 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ห้องรับแขก ห้องนอนกลางวัน ห้องครัว ห้อง รับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ชักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	ห้องนอน ห้องพระ
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ส่วนนอนกลางวันที่ชั้นล่าง
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ส่วนนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	บันไดสูงชัน ไม่มีราวบันได
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	อยู่คนละชั้นกับห้องนอน สะอาด ถูกสุขอนามัย มี แสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งราบบแบบชักโครก ยึนตักอาบในถังน้ำร่วมกับฝักบัว ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	มี คือ บริเวณบันได ห้องน้ำ ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมา
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	เปลี่ยนโถส้วมเป็นชักโครก
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ปรับปรุงซ่อมบ้านที่ปลวกกิน อันดับที่ 2 - อันดับที่ 3 -

29) บ้านพักอาศัยของนาง อยู่ นาคหาม

นาง อยู่ นาคหาม อายุ 99 ปี
สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ชั้นบน

ภาพที่ 4.154 บ้านพักอาศัยของนาง อยู่ นาคหาม

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 27/2 ถ.นคร ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านไม้ชั้นเดียวยกพื้น
อายุอาคาร	มากกว่า 51 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ใต้ถุน ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	ห้องนอน ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร
สภาพบ้าน	ไม่มีความมั่นคงแข็งแรง มีปัญหาด้านโครงสร้างอาคาร
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ใต้ถุน
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นบน
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	บันไดไม้สูงชัน ไม่มีราวบันได ขึ้นบันไดลำบาก
ห้องนอนมีสภาพ	ไม่ค่อยสะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	อยู่คนละชั้นกับห้องนอน สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งยอง ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม ยืนตกอาบในอ่างน้ำ
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับ
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	มี คือ บริเวณทางเดินไปห้องน้ำ ห้องน้ำ ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมา
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มี
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ซ่อมแซมโครงสร้างบ้าน อันดับที่ 2 ซ่อมแซมห้องน้ำ อันดับที่ 3 -

30) บ้านพักอาศัยของนาง บุญถึง แวนรัมย์

นาง บุญถึง แวนรัมย์ อายุ 75 ปี
สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.155 บ้านพักอาศัยของนาง บุญถึง แวนรัมย์

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 56/1-2 ถ.จิระ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	31-40 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ห้องรับแขก ห้องนอนกลางวัน ห้องครัว ห้อง รับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง ห้องนอน
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	ไม่ได้ขึ้นใช้สอย
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ห้องนอนกลางวันที่ชั้นล่าง
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นบน
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	บันไดไม่สูงชัน มีราวบันได
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	อยู่คนละชั้นกับห้องนอน สะอาด ถูกสุขอนามัย มี แสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งราบบน ราดน้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจาก โถส้วม ยืนตักอาบในอ่างน้ำ
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมา
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	เปลี่ยนโถส้วมเป็นนั่งราบบน
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสะดวก ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ไม่มีความต้องการปรับปรุง อันดับที่ 2 ไม่มีความต้องการปรับปรุง อันดับที่ 3 ไม่มีความต้องการปรับปรุง

31) บ้านพักอาศัยของนาง เทียร เจริมย์

นาง เทียร เจริมย์ อายุ 72 ปี
สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ชั้นบน

ภาพที่ 4.156 บ้านพักอาศัยของนาง เทียร เจริมย์

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 19 ถ.จิระ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	มากกว่า 51 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	โถง ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้อง ส้วม ซักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	ห้องนอน ห้องพระ
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ห้องนอนกลางวันชั้นล่าง
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นบน
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	บันไดไม้สูงชัน มีราวบันได
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	อยู่คนละชั้นกับห้องนอน สะอาด ถูกสุขอนามัย มี แสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งยอง ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืน จากโถส้วม ยืนตักอาบในอ่างน้ำ
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น มีโอกาสลื่นหกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุเคยหกล้มในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมา
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มี
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ไม่มีความต้องการปรับปรุง อันดับที่ 2 ไม่มีความต้องการปรับปรุง อันดับที่ 3 ไม่มีความต้องการปรับปรุง

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 34/2 ถ.จิระ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	31-40 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ห้องรับแขก ห้องนอนกลางวัน ห้องครัว ห้อง รับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ชักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	ห้องนอน ห้องพระ
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ห้องนอนกลางวันที่ชั้นล่าง
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นบน
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	บันไดไม่สูงชัน มีราวบันได
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	อยู่คนละชั้นกับห้องนอน สะอาด ถูกสุขอนามัย มี แสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งราบบแบบราดน้ำ ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัว ให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม ยื่นตักอาบในถังน้ำร่วมกับฝักบัว
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	ไม่มีผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมา
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	เปลี่ยนโถส้วม
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ไม่มีความต้องการปรับปรุง อันดับที่ 2 ไม่มีความต้องการปรับปรุง อันดับที่ 3 ไม่มีความต้องการปรับปรุง

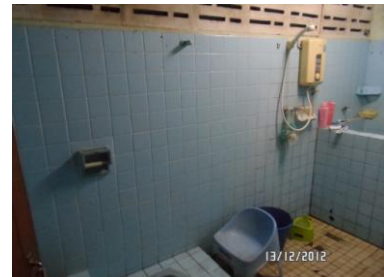

33) บ้านพักอาศัยของนาง สำราญ จะยิรัมย์

นาง สำราญ จะยิรัมย์ อายุ 63 ปี
 สภาพร่างกาย มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขับถ่าย

ชั้นล่าง

ภาพที่ 4.158 บ้านพักอาศัยของนาง สำราญ จะยิรัมย์

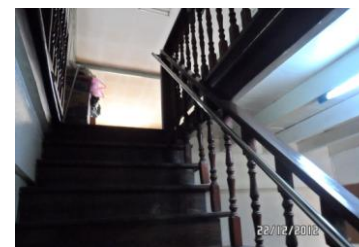
ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 10/3 ถ.จิระ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	21-30 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ห้องรับแขก ส่วนนอนกลางวัน ห้องครัว ห้อง รับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ซักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	ไม่ได้ใช้สอย
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ส่วนนอนที่ชั้นล่าง
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ส่วนนอนที่ชั้นล่าง
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	บันไดไม่สูงชัน มีราวบันได
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	ใกล้เคียงกับห้องนอน สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่าง เพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งยอง ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืน จากโถส้วม ยื่นตักอาบในถังน้ำร่วมกับฝักบัว
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจาก พื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	มี คือ บริเวณหน้าห้องน้ำ ผู้สูงอายุเคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมาภายในบ้าน ที่บริเวณประตูหน้าบ้าน
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็นแต่หน้าห้องน้ำไม่มีแสงสว่าง
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	ไม่มี
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มี พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	ไม่มี
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุง ที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ติดตั้งราวจับในห้องน้ำ อันดับที่ 2 - อันดับที่ 3 -

34) บ้านพักอาศัยของนายบุรินทร์ สกุลรัชตะ

นาย บุรินทร์ สกุลรัชตะ อายุ 81 ปี
 สภาพร่างกาย ไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหว
 ไม่มีปัญหาเรื่องการได้ยิน
 ไม่มีปัญหาเรื่องการมองเห็น
 ไม่มีปัญหาเรื่องการขยับถ่าย

ชั้นล่าง

ชั้นบน

ภาพที่ 4.159 บ้านพักอาศัยของนาย บุรินทร์ สกุลรัชตะ

ที่ตั้งของบ้านพักอาศัย	เลขที่ 70 ถ.อิสาน ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
ลักษณะอาคาร	บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น
อายุอาคาร	41-50 ปี
กรรมสิทธิ์	เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นล่างของบ้าน	ห้องรับแขก โถงค้าขาย ห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ชักล้าง
การใช้สอยของผู้สูงอายุที่ชั้นบนของบ้าน	ห้องนอน ห้องพระ
สภาพบ้าน	มีความมั่นคง แข็งแรงดี
ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่	ห้องรับแขก โถงค้าขายที่ชั้นล่าง
ช่วงกลางคืนผู้สูงอายุนอนที่ชั้นใดของบ้าน	ห้องนอนที่ชั้นบน
บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะ	บันไดสูงชัน มีราวบันไดและติดตั้งราวจับเพิ่ม
ห้องนอนมีสภาพ	สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน
ห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ	อยู่คนละชั้นกับห้องนอน สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ใช้โถนั่งราบบแบบชักโครก ไม่มีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม ยืนตักอาบในถังน้ำร่วมกับฝักบัว
พื้นภายในบ้านมีระดับความสูงต่างจากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก
ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้าน	พื้นต่างระดับไม่มาก
ภายในบ้านมีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้ม	ไม่มี ผู้สูงอายุไม่เคยหกล้มใน 6 เดือนที่ผ่านมา
ภายในบ้านมีแสงสว่าง	เพียงพอต่อการมองเห็น
ภายในบ้านมีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร	ไม่มีสิ่งของวางกีดขวางการสัญจร
บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย	เพิ่มราวจับกับราวบันได
พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม	มีถ้าพื้นเปียกน้ำ
ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่อาศัยเพื่อให้อยู่ด้วยความปลอดภัย ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก คือ	อันดับที่ 1 ติดตั้งราวบันไดและราวจับในห้องส้วม อันดับที่ 2 ซื่อกระบอกลบปัสสาวะชายไว้ในห้องนอน อันดับที่ 3 -

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

โครงการวิจัยแนวทางจัดสภาพแวดล้อมและที่พักอาศัยที่เป็นมิตรสำหรับผู้สูงอายุ พื้นที่ในลำน้ำห้วยจรเข้มาก จังหวัดบุรีรัมย์ สืบเนื่องจากแนวความคิดการจัดสภาพแวดล้อมที่เป็นมิตรสำหรับผู้สูงอายุเป็นสิ่งสำคัญ เป็นการวางแผนและดำเนินการทำให้สภาพแวดล้อมปลอดภัยเหมาะสมกับการใช้ชีวิตประจำวัน และไม่ก่อให้เกิดอันตรายกับผู้สูงอายุ ซึ่งครอบคลุมที่อยู่อาศัย สิ่งอำนวยความสะดวกในชุมชน ได้แก่ ตลาด สวนสาธารณะ วัด สถานที่ราชการ พื้นที่สาธารณะ ระบบขนส่งมวลชน โดยเน้นการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายและการยอมรับสิทธิขั้นพื้นฐานของผู้สูงอายุ โดยโครงการระยะที่ 1 เป็นการศึกษาสถานการณ์ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลของผู้สูงอายุ โดยการสัมภาษณ์เจาะลึก และสำรวจสภาพที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมในชุมชน เลือกสุ่มกรณีศึกษาโดยพิจารณาตามเขตที่ตั้งตามลำน้ำให้ได้พื้นที่ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ และเขตเทศบาล กำหนดได้กรณีศึกษาที่เป็นผู้สูงอายุจำนวน 136 คนตามพื้นที่ดังนี้ 1) บ้านบุชีเหล็ก ตำบลแสลงพัน อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ 2) บ้านม่วงใต้ ตำบลบ้านบัว อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ 3) บ้านหนองหัวลิง ตำบลอิสาน อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ และ 4) ชุมชนวัดอิสาน เขตเทศบาลเมืองบุรีรัมย์ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัย 3 ประการ ได้แก่ 1) ศึกษาสภาพแวดล้อมของสถานที่สาธารณะในชุมชนของผู้สูงอายุพื้นที่กรณีศึกษาลำน้ำห้วยจรเข้มาก 2) ศึกษาที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุในพื้นที่กรณีศึกษาลำน้ำห้วยจรเข้มาก และ 3) เสนอแนวทางการจัดสภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยที่เป็นมิตรกับผู้สูงอายุในพื้นที่กรณีศึกษาลำน้ำห้วยจรเข้มาก จากการดำเนินการวิจัยดังกล่าวสามารถสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.1 สรุปผล

ผู้สูงอายุที่ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีอายุ 60 – 70 ปี สำเร็จการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษา มีสถานภาพสมรสแล้วและยังอยู่กับคู่สมรส ในสัดส่วนใกล้เคียงกับการเป็นหม้าย มีภูมิลำเนาเดิมในพื้นที่ที่ศึกษา มีบุตร 4-6 คน ปัจจุบัน ผู้สูงอายุส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบุตรหลาน จำนวนสมาชิกที่อาศัยอยู่ในบ้าน 3-6 คน ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ไม่ได้ประกอบอาชีพ โรคประจำตัวที่พบมากที่สุด ได้แก่ โรคเบาหวาน โรคหัวใจ และโรคความดันโลหิต และส่วนใหญ่ยังสามารถเคลื่อนไหวและทำกิจวัตรประจำวันได้ด้วยตนเอง แต่ไม่สามารถขึ้นลงบันไดจากชั้นล่างของอาคารไปยังชั้นบนได้เองเพราะมีอาการปวดขา ปวดเข่า ทำให้เดินลำบากต้องอาศัยคนช่วยพยุง ส่วนใหญ่ยังคงกินปัสสาวะอุจจาระได้ตามปกติ นอนหลับน้อยกว่า 7 ชั่วโมงต่อวัน ครั้งหนึ่งมีการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ คือ 3 ครั้งต่อ

สัปดาห์ ครึ่งละ 30 นาที โดยการทำงานบ้าน รองลงมาใช้การเดินช้าๆ เข้ารับการตรวจสุขภาพจากสถานพยาบาลอย่างสม่ำเสมอที่โรงพยาบาลบุรีรัมย์โดยเฉพาะผู้สูงอายุในเขตเมืองและเขตกิ่งเมืองกิ่งชนบท

ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ทั้งในเขตเมือง เขตกิ่งเมืองกิ่งชนบท เขตชนบท มีบ้านพักอาศัยที่สร้างมานานกว่า 30 ปี กรรมสิทธิ์เป็นของผู้สูงอายุและสร้างบนที่ดินของตนเอง สภาพบ้านเรือนของผู้สูงอายุส่วนใหญ่เป็นบ้านเดี่ยว เป็นบ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ จำนวนชั้นเดียวสัดส่วนใกล้เคียงกับบ้านสองชั้น โดยในพื้นที่ชุมชนเทศบาลบ้านของผู้สูงอายุส่วนใหญ่เป็นบ้านสองชั้น แต่ในชุมชนชนบทเป็นบ้านสองชั้นได้ถูกล้าง และมักสร้างห้องน้ำห้องส้วมแยกจากตัวบ้าน สภาพบ้านมีความสัมพันธ์กับสถานะทางเศรษฐกิจ (รายได้) และสถานะทางสังคมแต่โดยรวมสภาพบ้านมีความมั่นคง แข็งแรงดี ช่วงกลางวันผู้สูงอายุส่วนใหญ่ใช้เวลาอยู่กับพื้นที่เฉลียงหน้าบ้านหรือใต้ถุนบ้าน นอนตอนกลางคืนที่ชั้นล่างของบ้าน ส่วนผู้สูงอายุที่นอนตอนกลางคืนที่ชั้นบนของบ้าน ส่วนใหญ่ต้องใช้บันไดขึ้นลงที่มีลักษณะสูงชัน แต่มีราวบันได พื้นภายในบ้านของผู้สูงอายุส่วนใหญ่ มีระดับความสูงต่างจากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน พื้นภายในบ้านส่วนใหญ่มีระดับเดียวกัน สภาพห้องนอนหรือบริเวณที่นอน และห้องน้ำห้องส้วมของผู้สูงอายุ ครึ่งหนึ่งมีสภาพที่สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ไม่มีเสียงรบกวน หรือมีการระบายอากาศที่ดี ห้องน้ำห้องส้วมอยู่ไกลจากห้องนอน และส่วนใหญ่ใช้โถส้วมแบบนั่งยอง อาบน้ำด้วยการยืนตักน้ำในอ่างหรือตุ่มน้ำ ไม่มีการติดตั้งราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม พื้นที่ภายในบ้านของผู้สูงอายุที่มีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้มส่วนใหญ่เป็นห้องน้ำ แต่ใน 6 เดือนที่ผ่านมาผู้สูงอายุส่วนใหญ่ไม่เคยหกล้มภายในบ้าน สำหรับผู้ที่เคยหกล้มในบ้านส่วนใหญ่หกล้มที่ห้องน้ำ กับทางเดินหน้าห้องน้ำ เนื่องจากเมื่อน้ำเปียกที่พื้น ผิวพื้นจะลื่นมากกว่าปกติ ผู้สูงอายุจึงมีโอกาสลื่นหกล้มได้ง่าย ภายในบ้านมีแสงสว่างที่เพียงพอต่อการมองเห็นสอดคล้องกันทุกพื้นที่ แต่ยังคงมีบ้านของผู้สูงอายุจำนวน 2 คน ไม่มีไฟฟ้าใช้ จำนวน 4 คน ไม่มีห้องน้ำห้องส้วมใช้

จากสภาพบ้านดังกล่าว ส่วนใหญ่ไม่มีการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวกปลอดภัย สอดคล้องกันทุกพื้นที่ มีเพียงประมาณ 1 ใน 3 ที่มีการเพิ่มไฟแสงสว่าง และเปลี่ยนโถส้วมแบบนั่งยองเป็นแบบนั่งราบ ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ไม่เรียกร้องให้มีการปรับปรุงบ้านเพื่อให้ตนเองอยู่อย่างสะดวกปลอดภัย แต่อาศัยความเคยชิน การปรับตัว และการระมัดระวังตัวเอง เช่น การเลือกนอนที่ชั้นล่างของบ้าน การเดิน ลุก นั่งด้วยความระมัดระวัง หากมีการปรับปรุงจะเป็นไปตามความต้องการของบุตรหลานที่มีรายได้ที่ต้องการปรับปรุงบ้านเพื่อให้บิดามารดาอยู่อย่างสะดวกปลอดภัย พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุส่วนใหญ่ในเขตชนบทและเขตกิ่งเมืองกิ่งชนบทไม่มีพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม แต่ผู้สูงอายุพื้นที่ชุมชนเมืองส่วนใหญ่ระบุว่าพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้มที่บริเวณภายนอกบ้านเช่นที่ตลาด วัด ทางเดินเท้า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ไม่มีความต้องการของการปรับปรุงที่อยู่อาศัยเพื่อให้ท่านอยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก แต่สำหรับผู้ที่ต้องการปรับปรุงส่วนใหญ่ ต้องการเปลี่ยน

วัสดุผิวพื้นบ้านที่เป็นกระเบื้องเคลือบไม้ให้ลื่น รองลงมา ต้องการติดตั้งราวพยุงตัวในห้องส้วมห้องน้ำ
หน่วยงานสนับสนุนด้านที่อยู่อาศัย ใช้งบประมาณสำหรับบ้านคนยากไร้ แต่ด้วยจำนวนเงินที่จำกัดทำให้
ได้บ้านที่ไม่ถูกสุขลักษณะ เช่น ไม่มีห้องน้ำห้องส้วม หรือขนาดช่องแสงและช่องระบายอากาศหรือ
หน้าต่างมีปริมาณน้อยเกินไป พื้นภายในตัวบ้านเป็นพื้นดิน เป็นต้น

สภาพแวดล้อมในชุมชน สภาพอากาศในชุมชนของผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีอากาศบริสุทธิ์ เป็น
ธรรมชาติ ไม่มีมลภาวะ มีน้ำกินน้ำใช้ที่สะอาดและเพียงพอ มีพื้นที่สำหรับออกกำลังกาย และพักผ่อน
หย่อนใจ ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ไม่ทราบสภาพถนนในชุมชนเพราะไม่ได้ออกจากบ้าน มีการกำจัดขยะที่ดี มี
ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินสอดคล้องกันทุกพื้นที่ สำหรับสถานที่สาธารณะในชุมชนที่ผู้สูงอายุ
ส่วนใหญ่เห็นว่ามีจำเป็นต้องใช้สอยในชีวิตประจำวัน 3 อันดับแรก ได้แก่ วัด สถานพยาบาล
พื้นที่ออกกำลังกาย ใน 6 เดือนที่ผ่านมา ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ไม่เคยหกล้มนอกรั้วบ้าน สอดคล้องกันทุก
พื้นที่ สำหรับผู้ที่เคยหกล้มนั้นเคยหกล้มที่วัด ตลาด และทางเดินเท้า เนื่องจากพื้นขรุขระและพื้นลื่น
สถานที่ในชุมชนที่ผู้สูงอายุเดินทางไปทำกิจกรรมแล้วเห็นว่ามีสภาพเสี่ยงต่อการหกล้ม พื้นลื่น หรือเข้า
ใช้สอยไม่สะดวก ไม่ปลอดภัย อันดับ 1 คือ วัด เพราะพื้นต่างระดับเสี่ยงต่อการหกล้ม เมื่อมีฝนตกทำ
ให้พื้นลื่น เข้าไปใช้สอยไม่สะดวก ไม่ปลอดภัย สอดคล้องกันทุกพื้นที่ โดยสถานที่ภายในชุมชนของ
ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ไม่ได้มีการปรับปรุงสภาพแวดล้อมเพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย มีความ
ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน แต่ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ไม่ได้เสนอความคิดเห็นแสดงความต้องการในการ
ปรับปรุงสภาพแวดล้อมในชุมชน มีเพียงส่วนน้อยที่ต้องการห้องน้ำห้องส้วมสำหรับผู้สูงอายุ และทาง
ลาดขึ้นอาคารสาธารณะ

จากการศึกษาสถานการณ์ของผู้สูงอายุทั้ง 4 พื้นที่ทั้งข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ แสดง
ให้เห็นว่า ผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อยในสังคมไทยดำรงชีวิตอยู่ในบ้านที่อยู่อาศัยเดิมของตนเอง และส่วน
ใหญ่พึ่งพาบุตรหลานและเครือญาติได้มากบ้างน้อยบ้าง แต่ผู้สูงอายุดำเนินชีวิตอย่างพอเพียงจึงมี
ความสุขและพึงพอใจที่จะอยู่ในบ้านเดิมของตนเองเพราะมีความคุ้นเคยและอาศัยการปรับตัว
ดังนั้น แนวทางการจัดสภาพแวดล้อมในชุมชนและที่อยู่อาศัยที่เป็นมิตรสำหรับผู้สูงอายุ เป็นส่วนหนึ่ง
ของระบบการดูแลผู้สูงอายุอยู่บน**ฐานคิดของการให้ผู้สูงอายุอยู่ในบ้านและชุมชนเดิมของตนเองให้**
นานที่สุดซึ่งมีความเป็นไปได้และเหมาะสมกับวิถีวัฒนธรรมไทย แต่จะพบว่าผู้สูงอายุที่ต้องอาศัยอยู่
คนเดียวในบ้านหรือมีภาวะเสี่ยงดูแลและเฝ้าระวังมีจำนวนสูงขึ้น เนื่องจากบุตรย้ายไปทำงานต่างถิ่น
แล้วส่งให้หลานมาอยู่กับปู่ย่าตายาย ทำให้ผู้สูงอายุเผชิญกับปัญหาและสถาบันครอบครัวไม่อาจดูแล
ผู้สูงอายุได้อย่างเต็มที่ ประกอบกับผู้สูงอายุไม่มีเงินออมเพราะในช่วงที่ทำงานได้จะมีภาระเลี้ยงตัวเอง
และครอบครัว เมื่อเข้าสู่วัยสูงอายุจึงไม่มีงานไม่มีรายได้ บุตรหลานก็ขาดแคลนเงินทองเช่นกันจึงไม่อาจ
ซ่อมแซมหรือปรับปรุงบ้านที่อยู่อาศัยได้ จึงต้องอาศัยองค์กรทางสังคม เช่น องค์กรบริหารส่วนตำบล

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จะได้ริเริ่มดำเนินการซ่อมแซมหรือปรับปรุงบ้านที่อยู่อาศัยที่เป็นมิตรกับผู้สูงอายุ และอาศัยคนในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมดูแลผู้สูงอายุ

5.2 อภิปรายผล

เพศ อายุ สถานภาพของผู้สูงอายุ ผู้สูงอายุที่ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีอายุ 60 – 70 ปี สำเร็จการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษา มีสถานภาพสมรสแล้วและยังอยู่กับคู่สมรส ในสัดส่วนใกล้เคียงกับการเป็นหม้าย สอดคล้องกับรายงานสถานการณ์ผู้สูงอายุไทย พ.ศ.2554 (สถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย. 2554 : 1) ผู้หญิงสูงอายุมีจำนวนและสัดส่วนมากกว่าผู้ชายสูงอายุโดยเฉพาะกลุ่มผู้สูงอายุตอนปลาย พบว่าผู้สูงอายุหญิงจะมีสัดส่วนที่เป็นโสด หย่าร้าง และเป็นหม้ายสูงกว่าผู้ชายสูงอายุ นอกจากนี้การลดลงของภาวะเจริญพันธุ์ การเพิ่มขึ้นของสัดส่วนผู้สูงอายุที่เป็นโสดและการย้ายถิ่นของบุตรส่งผลให้แบบแผนการอยู่อาศัยกับบุตรมีแนวโน้มลดลงในขณะที่การอยู่ตามลำพังหรืออยู่กับคู่สมรสเท่านั้นเพิ่มขึ้น การลดลงของการอยู่กับบุตรส่วนหนึ่งน่าจะเนื่องมาจากผู้สูงอายุในรุ่นหลังๆ มีบุตรน้อยลงกว่าในอดีต ทั้งยังปรากฏว่าผู้สูงอายุมีแนวโน้มที่จะเป็นโสดสูงขึ้นกว่าในอดีต อย่างไรก็ตามการที่ไม่ได้อาศัยอยู่ในบ้านเดียวกับบุตรนั้นไม่ได้หมายความว่าผู้สูงอายุจะอยู่ตามลำพังหรืออยู่กันเองเสมอไป เพราะในสังคมไทยโดยเฉพาะในชนบทจะพบว่าในหลายกรณีผู้สูงอายุยังมีบุตรอยู่ในละแวกบ้านหรืออยู่ในหมู่บ้านเดียวกัน เมื่อแยกพิจารณาตามเขตที่อยู่อาศัย แนวโน้มก็เป็นเช่นเดียวกับภาพรวมของประเทศ แต่ผู้สูงอายุที่อยู่ในชนบทมีสัดส่วนของผู้ที่อยู่กับบุตรน้อยกว่าในเขตเมือง รวมทั้งมีแนวโน้มอยู่ตามลำพังกับคู่สมรสสูงกว่าในเขตเมือง ทั้งนี้เนื่องจากบุตรของผู้สูงอายุในชนบทน่าจะมีการย้ายถิ่น ออกจากภูมิลำเนาสูงกว่าบุตรในเขตเมือง (สถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย. 2554 : 17) แต่อย่างไรก็ตามผู้สูงอายุส่วนใหญ่ยังต้องพึ่งพาอาศัยสมาชิกในครอบครัว ครอบครัวยังคงเป็น “สถาบัน” ที่มีบทบาทสำคัญในการเกื้อหนุนทางสังคมแก่สมาชิกเมื่อยามสูงอายุ กระนั้น สถาบันนี้ก็อยู่ในช่วงการเปลี่ยนแปลงหรือเปลี่ยนผ่านด้วยเช่นกัน จากการที่ผู้สูงอายุมีจำนวนมากขึ้นและหลายคนพักอาศัยอยู่กับลูกหลาน ทำให้ปัจจุบันสัดส่วนของครัวเรือนที่เป็น “ครัวเรือนขยาย” มีเพิ่มมากขึ้น โดยคิดเป็นกว่า 1 ใน 3 ของครัวเรือนทั้งหมดในขณะที่ “ครัวเรือนเดี่ยว” มีสัดส่วนลดลง อย่างไรก็ตาม ครัวเรือนไทยโดยเฉลี่ยกลับพบว่าลดลงอย่างต่อเนื่องอยู่ที่เพียง 3 คน ในปี 2553 คำถามที่ตามมา คือ ใน 3 คนนั้น หาก 1 หรือ 2 คน เป็นผู้สูงอายุ สมาชิกที่เหลือในครอบครัวจะสามารถดูแลและเกื้อหนุนผู้สูงอายุได้เหมือนในอดีตได้อย่างไร (สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดลและคณะ. 2555 : 24) และในกรณีที่ไม่สามารถพึ่งพาได้ เกิดภาวะสุขภาพที่ถดถอยลงตามวัย การเจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อรังและการอยู่ในภาวะทุพพลภาพหรือมีข้อจำกัดในการดำเนินกิจกรรมประจำวันและการตกอยู่ในภาวะความยากจนในสัดส่วนที่สูงกว่าประชากรวัยอื่นเนื่องจากไม่มีรายได้ ผู้สูงอายุจำต้องเผชิญกับ

ความยากลำบากและไม่มีคุณภาพชีวิตและความสุขในบั้นปลายของชีวิต สาเหตุหนึ่งน่าจะมาจาก การขยายตัวของ “ความเป็นเมือง” ในประเทศไทยที่มีลักษณะเป็น “การขยายเมืองไปหาคน” เพิ่มมากขึ้นกว่าในอดีตที่เป็น “คนย้ายถิ่นไปหาเมือง” ผลกระทบจากการย้ายถิ่นต่อสุขภาพ ทั้งทางกายและทางจิตใจของตัวผู้ย้ายถิ่นรวมถึงสมาชิกในครอบครัวต้นทาง โดยเฉพาะเด็กและคนชรา เป็นเรื่องที่สังคมไทยต้องเฝ้าระวังและให้การเกื้อหนุน (สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล. 2555 : 1)

ผู้สูงอายุต้องทำงานเลี้ยงตนเองเพิ่มมากขึ้นกว่าแต่ก่อนที่มักจะคาดหวังจากลูกหลานในกำลังแรงงานไทยทั้งสิ้นกว่า 38 ล้านคนมีเพียงไม่ถึง 1 ใน 3 เท่านั้นที่มีหลักประกันทางรายได้เมื่อเข้าสู่วัยชรา (หากไม่นับรวมการได้เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ 500 บาท) ในจำนวนนี้ 9.7 ล้านคน อยู่ภายใต้กองทุนประกันสังคม ซึ่งให้สิทธิประโยชน์ กรณีชราภาพและ 1.2 ล้านคน ภายใต้กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ เมื่อความสามารถในการเกื้อหนุนจากครัวเรือนมีแนวโน้มลดลง อีกทั้ง ความครอบคลุมของการคุ้มครองทางสังคมในกรณีนี้ก็ยังมีค่อนข้างต่ำ ในอนาคตผู้สูงอายุจะคาดหวังการเกื้อหนุนทางสังคมจากแหล่งอื่นใดแต่เมื่อพิจารณา “ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย” ได้ชี้ให้เห็นถึงความเข้มแข็งของชุมชนไทยที่ปรับตัวดีขึ้นอย่างมากในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา อาจเป็นไปได้ว่ารูปแบบการดูแลผู้สูงอายุโดยชุมชนอาจเป็นรูปแบบที่สำคัญและจำเป็นในอนาคต โดยวรรณภา ศรีธีรัตนและผ่องพรรณ อรุณแสง (2545 อ้างใน ยุวดี ไวทยะโชติ. 2555 : 138) ฉายภาพผู้สูงอายุไทยว่ามีอายุเฉลี่ยของประชากรทุกประเทศเพิ่มขึ้น ประเทศไทยอายุเฉลี่ย 72 ปี และผู้หญิงมีอายุยืนยาวกว่าชาย ผู้สูงอายุไทยเกือบทั้งหมดอยู่ในชุมชนและในครัวเรือน มีเพียงร้อยละ 2 ที่อยู่ในสถาบัน เช่น วัด หรือสถานสงเคราะห์ ซึ่งในประเทศออสเตรเลีย อังกฤษ และสหรัฐอเมริกา มีผู้สูงอายุอยู่ในสถานสงเคราะห์ในจำนวนที่สูงกว่าประเทศไทยหลายเท่า ผู้สูงอายุไทยมีรายได้ต่ำมากไม่พอที่จะจุนเจือตนเองและครอบครัว ส่วนใหญ่ร้อยละ 87 ได้รับการเกื้อหนุนด้านการเงินจากบุตรและ 1 ใน 3 ของผู้สูงอายุในชนบทยังคงทำงานมากกว่าผู้สูงอายุในเขตเมือง ซึ่งงานส่วนใหญ่จะอยู่ในภาคเกษตรกรรมและเป็นงานของตนเอง ในขณะที่ประเทศญี่ปุ่นมีนโยบายให้ผู้สูงอายุคงอยู่ในอาชีพเดิมที่มีความถนัดทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อให้ผู้สูงอายุมีหลักประกันด้านรายได้ที่ต่อเนื่องและยังคงเป็นประโยชน์ต่อสังคม ประเทศออสเตรเลียและอังกฤษมีแนวทางการจ้างงานผู้สูงอายุตามความต้องการทำงาน สอดคล้องกับสำนักงานพัฒนาความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดบุรีรัมย์ (2556 : 3) ที่ศึกษาผู้สูงอายุในจังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า เมื่อผู้สูงอายุอายุครบ 60 ปีแล้ว จำนวนผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรรมกลับเพิ่มสูงขึ้นแสดงให้เห็นว่าผู้ที่เคยมีอาชีพอื่นเมื่อเกษียณอายุราชการหรือเอกชนจะเข้าสู่อาชีพเกษตรกรรม

ผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาเดิมในพื้นที่ที่ศึกษา มีชีวิตในที่อยู่เดิม (Aging-in-Place) มีบุตร 4-6 คน ปัจจุบัน ผู้สูงอายุส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบุตรหลานยังคงลักษณะครอบครัวของสังคมไทย สอดคล้องกับการศึกษาของวิฑูรย์ เหลียงรุ่งเรืองและคณะ (2552 : 44) ที่ศึกษาผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในเทศบาลตำบลแม่เหียะ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวนสมาชิกที่อาศัยอยู่ในบ้าน 3-6 คน ซึ่งจากการ

สัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้สูงอายุในชุมชนแสดงว่าจำนวนสมาชิกในบ้านไม่สามารถอธิบายการดูแลสนับสนุนผู้สูงอายุได้เนื่องจากในชนบทวิธีการสร้างที่อยู่อาศัยของบุตรที่สมรสแล้วจะมีการแยกเรือนเป็นของตนเองอยู่ใกล้ๆ กับบ้านบิดามารดา และมีการตั้งเรือนเป็นกลุ่มของเครือญาติเดียวกันทำให้ผู้สูงอายุแม้จะอยู่ในบ้านเดิมของตนเพียงลำพังก็ยังได้รับการดูแลสนับสนุนจากบุตรหลานและญาติพี่น้องในยามจำเป็นได้สอดคล้องกับการศึกษาของนภภรณ์ หะวานนท์ และธีรวัลย์ (2552 : 82)

อาชีพ รายได้ ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ไม่ได้ประกอบอาชีพ ได้รับเบี้ยยังชีพที่ไม่เพียงพอต่อการใช้จ่ายสอดคล้องกับยุวดี ไหวทยะโชติ (2555 : 138) รัฐบาลกำหนดนโยบายและมาตรการดูแลผู้สูงอายุโดยการจ่ายเบี้ยยังชีพแบบขั้นบันได ตั้งแต่ 600 ถึง 1,000 บาทเป็นประจำทุกเดือน เป็นการให้ความช่วยเหลือผู้สูงอายุที่ยากจน ไม่สามารถทำงานได้ ไม่มีลูกหลานดูแลหรือช่วยเหลือตนเองไม่ได้และถ้าเกิดความรับผิดชอบให้เป็นหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งที่ปัจจุบันเบี้ยยังชีพต่อคนต่อเดือนยังต่ำกว่าเกณฑ์เส้นความยากจนประมาณ 1,678 บาทต่อเดือน เงินจำนวนดังกล่าวไม่ได้สะท้อนความต้องการพื้นฐานของผู้สูงอายุ ขณะเดียวกันจำนวนผู้สูงอายุที่มีอยู่ในครัวเรือนที่ยากจนมีอยู่ล้านกว่าคน แต่มีผู้ได้รับเบี้ยยังชีพเพียงร้อยละ 31.6 ของผู้สูงอายุทั่วประเทศ

สุขภาพทางกาย ผู้สูงอายุที่ศึกษาส่วนใหญ่ร่างกายแข็งแรงยังสามารถเคลื่อนไหวและทำกิจกรรมประจำวันได้ด้วยตนเอง เช่น ทำกับข้าว กินข้าว เข้าห้องส้วม อาบน้ำ แปรงฟัน ใส่เสื้อผ้า สอดคล้องกับการศึกษาของนภภรณ์ หะวานนท์ และธีรวัลย์ (2552 : 95) แต่ส่วนใหญ่ไม่สามารถขึ้นลงบันไดจากชั้นล่างของอาคารไปยังชั้นบนได้เองเพราะมีอาการปวดขา ปวดเข่า ทำให้เดินลำบากต้องอาศัยคนช่วยพยุง แตกต่างกับการศึกษาของนภภรณ์ หะวานนท์ และธีรวัลย์ (2552 : 97) ที่ระบุว่าผู้สูงอายุส่วนใหญ่ยังคงขึ้นลงบันไดทุกวันได้ด้วยตนเอง อาจเป็นเพราะพื้นที่เพชรบุรีเป็นชุมชนน้ำท่วมถึงห้องนอนของผู้สูงอายุอยู่ชั้นบนทำให้ผู้สูงอายุยังมีความจำเป็นต้องขึ้นลงบันไดแต่ชุมชนห้วยจรเข้มากจังหวัดบุรีรัมย์ ไม่มีน้ำท่วมถึง ผู้สูงอายุส่วนใหญ่นอนที่ชั้นล่างของบ้านและเคยชินกับพื้นที่จึงไม่ค่อยได้ขึ้นไปชั้นบนของบ้านกรณีบ้านสองชั้น ผู้สูงอายุที่ศึกษาส่วนใหญ่เข้ารับการรักษาสุขภาพจากสถานพยาบาลอย่างสม่ำเสมอที่โรงพยาบาลบุรีรัมย์โดยเฉพาะผู้สูงอายุในเขตเมืองและเขตกิ่งเมืองกิ่งชนบท โรคประจำตัวที่พบมากที่สุด ได้แก่ โรคเบาหวาน โรคหัวใจ และโรคความดันโลหิต สอดคล้องกับ วรณภา ศรีธีรรัตน์และผ่องพรรณ อรุณแสง (2545 อ้างใน ยุวดี ไหวทยะโชติ. 2555 : 138) ที่ระบุว่าโรคเรื้อรังที่เป็นปัญหาสำคัญของผู้สูงอายุไทยมีลักษณะไม่แตกต่างจากประเทศอื่น คือ โรคหลอดเลือดสมอง โรคความดันโลหิตสูง โรคหัวใจและหลอดเลือด โรคระบบกล้ามเนื้อและกระดูก โรคเบาหวาน โรคเมะเร็ง หกล้มและอุบัติเหตุ แต่ประเทศไทยความชุกของโรคเรื้อรังของผู้สูงอายุสูงกว่าประเทศอื่น

ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ยังคง กลั้นปัสสาวะอุจจาระได้ตามปกติ นอนหลับน้อยกว่า 5 ชั่วโมงต่อวัน ครั้งหนึ่งมีการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ คือ 3 ครั้งต่อสัปดาห์ ครั้งละ 30 นาที โดยการทำงานบ้าน

รองลงมาใช้การเดินช้าๆ สอดคล้องกับงานวิจัยการประเมินสถานสงเคราะห์คนชราของรัฐ 3 แห่งที่พบว่าผู้สูงอายุในอัตราที่สูง ไม่เข้าร่วมกิจกรรมใดๆ เลยในทั้ง 3 สถานสงเคราะห์ด้วยเหตุผลสำคัญที่สุดคือ ปัญหาสุขภาพ เช่น เหนื่อยง่าย เดินไม่ไหว การได้ยินไม่ดี ปวดขา นั่งนานไม่ได้ ร่างกายไม่อำนวย ต้องเข้าห้องน้ำบ่อย (วิฑูรย์ เหลียวรุ่งเรืองและคณะ. 2552 : 29)

สภาพที่พักอาศัย ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ทั้งในเขตเมือง เขตกึ่งเมืองกึ่งชนบท เขตชนบท มีบ้านพักอาศัยเป็นบ้านที่สร้างมานานกว่า 30 ปีโดยเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้สูงอายุและสร้างบนที่ดินของตนเอง สอดคล้องกับการศึกษาของวิฑูรย์ เหลียวรุ่งเรืองและคณะ (2552 : 44) ที่ศึกษาผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในเทศบาลตำบลแม่เหียะ จังหวัดเชียงใหม่ และการศึกษาของนภภรณ์ หะวานนท์ และธีรวัลย์ (2552 : 81) ที่ศึกษาการอยู่อาศัยของผู้สูงอายุในเทศบาลตำบลบางตะบูน จังหวัดเพชรบุรี พบว่าบ้านพักอาศัยเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้สูงอายุ และเห็นได้ว่าผู้สูงอายุที่เป็นเจ้าของบ้านได้ลดลงในกลุ่มผู้สูงอายุตอนต้น ร้อยละ 87 เป็นร้อยละ 65.2 ในกลุ่มผู้สูงอายุตอนปลายอาจเกิดจากการที่ผู้สูงอายุยกบ้านให้บุตร หรือการย้ายจากบ้านเดิมเข้ามาพักอยู่ร่วมกับบุตร สภาพบ้านเรือนของผู้สูงอายุส่วนใหญ่เป็นบ้านเดี่ยว เป็นบ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ จำนวนชั้นเดียวสัดส่วนใกล้เคียงกับบ้านสองชั้น โดยในพื้นที่ชุมชนเทศบาลบ้านของผู้สูงอายุส่วนใหญ่เป็นบ้านสองชั้น แต่ในชุมชนชนบทเป็นบ้านสองชั้นใต้ถุนโล่ง และมักสร้างห้องน้ำแยกจากตัวบ้าน สภาพบ้านมีความสัมพันธ์กับสถานะทางเศรษฐกิจ (รายได้) และสถานะทางสังคมแต่โดยรวมสภาพบ้านมีความมั่นคง แข็งแรงดี ช่วงกลางวันผู้สูงอายุส่วนใหญ่ใช้เวลาอยู่กับพื้นที่เฉลียงหน้าบ้านหรือใต้ถุนบ้าน นอนตอนกลางคืนที่ชั้นล่างของบ้าน สอดคล้องกับการศึกษาของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (2552 : 7) ที่สังเคราะห์และถอดบทเรียนโครงการพัฒนารูปแบบการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับสังคมผู้สูงอายุในชุมชน พบว่า ผู้สูงอายุในชนบทใช้ชีวิตอย่างพอเพียง เมื่ออายุมากขึ้นพื้นที่การใช้งานในบ้านน้อยลง ส่วนใหญ่จะเป็นที่เดิม ๆ และใช้มาในระยะเวลาช้านาน ๆ และขาดการดูแลบำรุงรักษา ส่วนผู้สูงอายุที่นอนตอนกลางคืนที่ชั้นบนของบ้านส่วนใหญ่ต้องใช้บันไดขึ้นลงที่มีลักษณะสูงชัน กล่าวคือ มีระยะลูกตั้งมากกว่า 15 เซนติเมตร ระยะลูกนอนน้อยกว่า 30 เซนติเมตร และมีขั้นบันไดมากกว่า 10 ขั้นโดยไม่มีชานพักบันได และบางบ้านไม่มีราวบันได ผู้สูงอายุต้องใช้วิธีการนั่งถัดขึ้นลงบันได พื้นภายในบ้านของผู้สูงอายุส่วนใหญ่ มีระดับความสูงต่างจากพื้นบริเวณภายนอกบ้าน พื้นภายในบ้านส่วนใหญ่มีระดับเดียวกัน สภาพห้องนอนหรือบริเวณที่นอน และห้องน้ำห้องส้วมของผู้สูงอายุ ครึ่งหนึ่งมีสภาพที่สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น ไม่มีสิ่งกีดขวางการสัญจร ไม่มีเสียงรบกวน หรือมีการระบายอากาศที่ดี ห้องน้ำห้องส้วมอยู่ไกลจากห้องนอน แต่ส่วนใหญ่ใช้โถส้วมแบบนั่งยอง อาบน้ำด้วยการยืนตักน้ำในอ่างหรือตุ่มน้ำ ไม่มีการติดตั้งราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วม พื้นภายในบ้านของผู้สูงอายุที่มีพื้นที่ลื่น หรือมีโอกาสลื่นหกล้มส่วนใหญ่เป็นห้องน้ำ แต่ใน 6 เดือนที่ผ่านมาผู้สูงอายุส่วนใหญ่ไม่เคยหกล้มภายในบ้านสำหรับผู้ที่เคยหกล้มในบ้าน ส่วนใหญ่หกล้มที่ห้องน้ำสอดคล้องกับการศึกษาของวิฑูรย์ เหลียวรุ่งเรือง

และคณะ (2552 : 48) ที่พบว่าผู้สูงอายุส่วนใหญ่ไม่เคยหกล้มภายในบ้านใน 6 เดือนที่ผ่านมา มีเพียงร้อยละ 5 เนื่องจากวัสดุกระเบื้องเคลือบมีผิวมันลื่น หรือเมื่อมีน้ำเปียกที่พื้น ผิวพื้นจะลื่นมากกว่าปกติ ผู้สูงอายุจึงมีโอกาสลื่นหกล้มได้ง่าย ณรงค์ สหเมธาพัฒน์. (2556 : 12) กล่าวว่า จากการศึกษาในสหรัฐอเมริกา สาเหตุการบาดเจ็บในผู้สูงอายุที่มีอายุมากกว่า 75 ปี ที่พบบ่อยและอาจเป็นการบาดเจ็บรุนแรงและเสียชีวิต ร้อยละ 70 มีสาเหตุจากการหกล้ม และร้อยละ 90 ของปัญหากระดูกสะโพกหักในผู้สูงอายุที่มีอายุมากกว่า 70 ปี เป็นผลจากการหกล้มเช่นกัน ดังนั้นการหกล้มในผู้สูงอายุจึงเป็นปัญหาทางสุขภาพที่ต้องมีมาตรการป้องกันอย่างชัดเจนโดยเฉพาะที่พวกอาศัยควรดัดแปลงให้ปลอดภัยต่อผู้สูงอายุ

จากสภาพบ้านดังกล่าว ส่วนใหญ่ไม่มีการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย สอดคล้องกันทุกพื้นที่ และสอดคล้องกับงานวิจัยของประมวล พิรัชพันธ์ (2543 : ข) ที่ศึกษาที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุใน 8 จังหวัดทั่วประเทศ พบว่า สภาพทั่วไปของที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุไม่มีส่วนใดสิ่งใดที่จัดทำให้เหมาะสมกับการอยู่อาศัยในวัยสูงอายุโดยเฉพาะ ที่อยู่อาศัยมีความสะดวกสบายตามอรรถภาพของผู้อยู่อาศัยในวัยแข็งแรง ไม่มีการเตรียมการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย ขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดทำและตกแต่งบ้านเรือนให้เหมาะสมกับการอยู่อาศัย ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ไม่เรียกร้องให้มีการปรับปรุงบ้านเพื่อให้ตนเองอยู่อย่างสะดวก ปลอดภัย แต่อาศัยความเคยชิน การปรับตัว และการระมัดระวังตัวเอง เช่น การเลือกนอนที่ชั้นล่างของบ้าน การเดิน ลูก นั่งด้วยความระมัดระวัง หากมีการปรับปรุงจะเป็นไปตามความต้องการของบุตรหลานที่มีรายได้ สอดคล้องกับการศึกษาของวิฑูรย์ เหลียวรุ่งเรืองและคณะ (2552 : 171) ที่พบว่าความต้องการที่จะปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมขึ้นมีอุปสรรคด้านค่าใช้จ่าย มาตรการของรัฐอาจดำเนินการไม่ครอบคลุม ภารกิจนี้ผู้มีบทบาทสำคัญได้แก่ สมาชิกในครอบครัวผู้สูงอายุ คนในชุมชน และผู้นำท้องถิ่นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ ส่วนใหญ่ในเขตชนบทและเขตกึ่งเมืองกึ่งชนบทไม่มีพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม ยกเว้นพื้นที่ชุมชนเมืองที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้ม ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ ไม่มีความต้องการของในการปรับปรุงที่อยู่อาศัยเพื่อให้ท่านอยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย ใช้สอยได้สะดวก สอดคล้องกับการศึกษาของนภภรณ์ หะวานนท์ และธีรวัลย์ (2552 : 91) ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ไม่ได้มองว่าเมื่อแก่ตัวลงจะต้องมีการปรับปรุงบ้านเพื่อรองรับสภาวะร่างกายที่เปลี่ยนแปลงไป เพราะไม่มีเงินเพียงพอ ขอแค่บ้านที่คุ้มแดดคุ้มฝนได้เป็นพอ สอดคล้องกับการศึกษาของนนท์ศักดิ์ ธรรมานวัชร (2556 : 12) ที่พบว่าปัจจุบันปัจจัยสิ่งแวดล้อมภายในบ้านที่ผู้สูงอายุอยู่ได้อย่างปลอดภัยยังไม่ได้ได้รับความสนใจเท่าที่ควรเพื่อให้ผู้สูงอายุอยู่ได้อย่างปลอดภัย และการศึกษาของวิฑูรย์ เหลียวรุ่งเรืองและคณะ (2552 : 134) ที่ได้ข้อค้นพบว่าแม้ว่าจะเกิดความเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย ทั้งตาเริ่มฝ้าฟาง กล้ามเนื้ออ่อนล้า ระบบขับถ่ายและขับถ่ายเสื่อมลง แต่ผู้สูงอายุมักจะไม่ปรับปรุงที่อยู่อาศัยของตนเอง เพราะการเปลี่ยนแปลงสภาพจิตใจและการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่รู้สึกว่าคุณทอหดหู่ อยู่อย่างโดดเดี่ยว

ไม่มีใครสนใจประกอบกับสภาพทางเศรษฐกิจที่ไม่มีรายได้ประจำถึงแม้จะมีทรัพย์สินที่สะสมไว้แต่จะดำรงชีวิตแบบสมถะจึงมักจะไม่มี การปรับปรุงหรือย้ายที่อยู่แตกต่างจากสังคมตะวันตกที่ส่วนใหญ่จะ ได้รับเงินสวัสดิการสังคมจนสามารถปรับปรุงหรือย้ายที่อยู่ใหม่ได้

จากการศึกษาสถานการณ์ของผู้สูงอายุทั้ง 4 พื้นที่ทั้งข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ แสดงให้เห็นว่า ผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อยในสังคมไทยดำรงชีวิตอยู่ในบ้านที่อยู่อาศัยเดิมของตนเอง และส่วนใหญ่พึ่งพาบุตรหลานและเครือญาติได้มากบ้างน้อยบ้าง แต่ผู้สูงอายุดำเนินชีวิตอย่างพอเพียงจึงมีความสุขและพึงพอใจที่จะอยู่ในบ้านเดิมของตนเองเพราะมีความคุ้นเคยและอาศัยการปรับตัว ดังนั้นแนวทางการจัดสภาพแวดล้อมในชุมชนและที่อยู่อาศัยที่เป็นมิตรสำหรับผู้สูงอายุ อยู่บนฐานคิดของการให้ผู้สูงอายุอยู่ในบ้านและชุมชนเดิมของตนเองให้นานที่สุดซึ่งมีความเป็นไปได้และเหมาะสมกับวิถีวัฒนธรรมไทย แต่จะพบว่าผู้สูงอายุที่ต้องอาศัยอยู่คนเดียวในบ้านหรือมีภาวะเสี่ยงดูแลและเยาวชนมีจำนวนสูงขึ้น เนื่องจากบุตรย้ายไปทำงานต่างถิ่นแล้วส่งให้หลานมาอยู่กับปู่ตายาย ทำให้ผู้สูงอายุเผชิญกับปัญหาและสถาบันครอบครัวไม่อาจดูแลผู้สูงอายุได้อย่างเต็มที่ ประกอบกับผู้สูงอายุไม่มีเงินออมเพราะในช่วงที่ทำงานได้จะมีภาระเลี้ยงตัวเองและครอบครัว เมื่อเข้าสู่วัยสูงอายุจึงไม่มีงานไม่มีรายได้ บุตรหลานก็ขาดแคลนเงินทองเช่นกันจึงไม่อาจซ่อมแซมหรือปรับปรุงบ้านที่อยู่อาศัยได้ จึงต้องอาศัยองค์กรทางสังคม สอดคล้องกับการศึกษาของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (2552 : 7) ที่ระบุว่า ผู้สูงอายุและสมาชิกในครอบครัว คนในชุมชน องค์กรในชุมชนได้เข้าใจสภาพปัญหา ผลที่ตามมาคือ ความต้องการที่จะปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมขึ้นแต่ยังมีอุปสรรคด้านค่าใช้จ่าย และแนวทางการปรับปรุง และสอดคล้องกับการศึกษาของวิฑูรย์ เหลียงรุ่งเรืองและคณะ (2552 : 171) ที่พบว่าความต้องการที่จะปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมขึ้นมีอุปสรรคด้านค่าใช้จ่าย มาตรการของรัฐอาจดำเนินการไม่ครอบคลุม ภารกิจนี้ผู้ที่มิบทบาทสำคัญได้แก่ สมาชิกในครอบครัว ผู้สูงอายุ คนในชุมชน และผู้นำท้องถิ่น

สภาพแวดล้อมในชุมชน สภาพอากาศในชุมชนของผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีอากาศบริสุทธิ์ เป็นธรรมชาติ ไม่มีมลภาวะ มีน้ำกินน้ำใช้ที่สะอาดและเพียงพอ มีพื้นที่สำหรับออกกำลังกาย และพักผ่อนหย่อนใจ ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ไม่ทราบสภาพถนนในชุมชนเพราะไม่ได้ออกจากบ้าน มีการกำจัดขยะที่ดี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินสอดคล้องกันทุกพื้นที่ สำหรับสถานที่สาธารณะในชุมชนที่ผู้สูงอายุส่วนใหญ่เห็นว่ามีความจำเป็นต้องใช้สอยในชีวิตประจำวัน 3 อันดับแรก ได้แก่ วัด สถานพยาบาล พื้นที่ออกกำลังกาย สอดคล้องกับการศึกษาของวิฑูรย์ ทัดตากร อ่างในวิฑูรย์ เหลียงรุ่งเรืองและคณะ (2552 : 27) ที่ได้ผลการศึกษากลุ่มผู้สูงอายุเป็นกลุ่มที่อยู่ติดบ้าน ดังนั้นพื้นที่ในละแวกบ้านจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ควรมีการจัดเตรียมให้เหมาะสมกับการใช้ของผู้สูงอายุตั้งแต่บริเวณรอบบ้าน สวน และพื้นที่ภายนอกในระยะที่สามารถเดินถึง เช่น ร้านค้า ตลาด วัด สวนสาธารณะ ใน 6 เดือนที่ผ่านมา ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ไม่เคยหกล้มนอกรั้วบ้าน สอดคล้องกันทุกพื้นที่ สำหรับผู้ที่เคยหกล้มนั้นเคยหกล้มที่

วัด ตลาด และทางเดินเท้า เนื่องจากพื้นขรุขระและพื้นลื่น สถานที่ในชุมชนที่ผู้สูงอายุเดินทางไปทำกิจกรรมแล้วเห็นว่ามีสภาพเสี่ยงต่อการหกล้ม พื้นลื่น หรือเข้าใช้สอยไม่สะดวก ไม่ปลอดภัย อันดับ 1 คือ วัด เพราะพื้นต่างระดับเสี่ยงต่อการหกล้ม เมื่อมีฝนตกทำให้พื้นลื่น เข้าไปใช้สอยไม่สะดวก ไม่ปลอดภัยสอดคล้องกันทุกพื้นที่ สอดคล้องกับข้อมูลการสำรวจสุขภาพประชาชนไทยครั้งที่ 4 เมื่อปี พ.ศ.2552 โดยสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พบว่า ผู้สูงอายุเคยหกล้มร้อยละ 19 ในรอบ 6 เดือนก่อนสำรวจ ผู้สูงอายุเพศหญิงมีความชุกการหกล้ม ร้อยละ 22 ขณะที่ผู้ชายหกล้มร้อยละ 14 เกิดได้ทั้งผู้ที่อาศัยในเมืองและในชนบท ผู้สูงอายุชายหกล้มนอกบ้านมากถึง ร้อยละ 60 ในขณะที่ผู้สูงอายุหญิงมักหกล้มภายในบ้านร้อยละ 55 สาเหตุของการหกล้มเกิดจากพื้นลื่น พบร้อยละ 42 รองลงมาคือ การสะดุด สิ่งกีดขวางพบถึงร้อยละ 35 พื้นต่างระดับร้อยละ 24 และตกบันได พบร้อยละ 4 การอยู่ในพื้นที่ที่มีพื้นลื่นทำให้เสี่ยงต่อการหกล้ม 1.7 เท่า (ณรงค์ สหเมธาพัฒน์. 2556 : 12) โดยปัจจัยที่ผู้สูงอายุหกล้ม ร้อยละ 75 เกิดจากปัจจัยภายในที่เกี่ยวข้องกับทุกระบบของร่างกายอันเนื่องจากความสูงอายุของผู้สูงอายุเอง และร้อยละ 25 เกิดจากปัจจัยภายนอก เช่น ทางเดินที่มีสิ่งกีดขวาง พื้นพื้นลื่น แสงสว่างไม่เพียงพอ สวมรองเท้าที่ไม่เหมาะสม เป็นต้น (ผ่องพรรณ อรุณแสง 2554: 254)

สถานที่ภายในชุมชนของผู้สูงอายุส่วนใหญ่ไม่ได้มีการปรับปรุงสภาพแวดล้อมเพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัย มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน แต่ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ไม่ได้เสนอความคิดเห็นแสดงความต้องการในการปรับปรุงสภาพแวดล้อมในชุมชน มีเพียงส่วนน้อยที่ต้องการห้องน้ำ ห้องส้วมสำหรับผู้สูงอายุ และทางลาดขึ้นอาคารสาธารณะ อันอาจเป็นเพราะผู้สูงอายุส่วนใหญ่ไม่ได้ออกจากบ้านสอดคล้องกับการศึกษาของนภภรณ์ หะวานนท์ และธีรวัลย์ (2552 : 96) ที่ระบุว่าในรอบปีที่ผ่านมา มีผู้สูงอายุ 1 ใน 3 โดยเฉพาะผู้สูงอายุตอนปลายไม่ได้ออกจากบ้านไปไหนเลยหรือออกไปได้เพียงละแวกบ้านเท่านั้น จึงทำให้ไม่สามารถรับรู้สภาพแวดล้อมของชุมชนได้ สะท้อนถึงข้อจำกัดของพื้นที่สาธารณะและระบบการให้บริการสาธารณะที่เป็นมิตรกับผู้สูงอายุ หากชุมชนใดมีพื้นที่และจัดระบบบริการที่เอื้อต่อการเดินทางของผู้สูงอายุเปิดโอกาสให้ผู้สูงอายุออกนอกบ้านไปทำกิจกรรมหรือสังสรรค์กับผู้สูงอายุด้วยกันย่อมมีผลต่อคุณภาพชีวิตและความสุขของผู้สูงอายุ ซึ่งการติดต่อกับสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการในละแวกบ้าน การเดินทางที่สะดวกปลอดภัย มีข่าวสารเกี่ยวกับบริการ กิจกรรมของชุมชนและงานเทศกาลต่าง ๆ แก่ผู้สูงอายุเหล่านี้สำคัญต่อความพึงพอใจในชีวิต การใช้ชีวิตที่เป็นปกติ และการมองโลกในแง่ดี (วิฑูรย์ เหลียงรุ่งเรืองและคณะ. 2552 : 26) สอดคล้องกับประมวล พิรัชพันธุ์ (2543 : ข-ค) ที่กล่าวว่าชุมชนที่มีสภาพแวดล้อมที่ดี ซึ่งจะทำให้ผู้คนทุกเพศทุกวัยไม่เฉพาะผู้สูงอายุได้อยู่อาศัยอย่างมีความสุข ชุมชนที่ผู้สูงอายุต้องการคือ ชุมชนที่มีบริการทำให้ชีวิตสะดวกสบายขึ้น รวมถึงบริการทางสังคม เช่น การศึกษา อนามัย และการพักผ่อนหย่อนใจ มีความปลอดภัยจากภัยธรรมชาติและภัยจากมนุษย์

5.3 ข้อเสนอแนะ

1.การจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมช่วยให้ผู้สูงอายุมีชีวิตอิสระ สามารถพึ่งพาตนเอง ลดการพึ่งพาผู้อื่นและมีความรู้สึกมั่นคง การจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับสภาพของผู้สูงอายุจึงเป็นเครื่องกระตุ้นให้ผู้สูงอายุตระหนักและพึ่งพาตนเอง รวมทั้งทำประโยชน์ต่อสังคมอย่างเต็มศักยภาพ ในการออกแบบหรือปรับปรุงที่พักอาศัยที่เป็นมิตรกับผู้สูงอายุควรอาศัยคู่มือการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและปลอดภัยสำหรับผู้สูงอายุที่สำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้สูงอายุ สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาสและผู้สูงอายุ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) โดยคำแนะนำสำหรับการปรับปรุงบ้านพักอาศัยของผู้สูงอายุให้มีความสะดวก ปลอดภัย ดังนี้

1) **ทางลาดเข้าบ้าน** ถ้าความสูงของทางลาดระหว่าง 0.50-2.00 เมตร ใช้อัตราความชันต่อความสูงของทางลาดเป็น 1 : 10 ความกว้างอย่างน้อย 1.50 เมตร วัสดุไม่ลื่นและมีราวจับ ประตูทางเข้าบ้านกว้าง 0.90-1.50 เมตร ใช้มือจับแบบก้านโยก

2) **ห้องน้ำห้องส้วม** ควรมีความกว้างประมาณ 1.50-2.00 เมตร พื้นไม่ลื่น มีพื้นที่ว่างภายในห้องมีเส้นผ่าศูนย์กลางไม่น้อยกว่า 1.50 เมตรสำหรับรถเข็นเคลื่อนที่แบบหมุนรอบ มีราวจับพยุงตัวลุกขึ้นจากโถนั่งราบ และราวจับที่สามารถเดินได้ทั่วห้อง เฉพาะตรงฝักบัวและที่อาบน้ำควรมีที่นั่งอาบน้ำและมีสัญญาณฉุกเฉินในห้องน้ำ ฝักบัวควรเป็นชนิดแรงดันต่ำ มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น และประตูควรเป็นแบบที่เปิดให้คนอื่นสามารถเข้าไปช่วยเหลือได้เมื่อเกิดอุบัติเหตุ

3) **ห้องนอน** หากผู้สูงอายุมีปัญหาเรื่องการเดินหรือการทรงตัวควรหลีกเลี่ยงการขึ้นลงบันได หากเป็นไปได้ควรจัดห้องนอนอยู่ชั้นล่างและปรับพื้นบ้านให้ใช้วัสดุที่ไม่ลื่น เพื่อลดความเสี่ยงต่อการหกล้ม ห้องนอนควรเป็นพื้นที่ที่มีความเป็นส่วนตัวโดยมีขนาดพื้นที่ประมาณ 12-16 ตารางเมตร ไม่รวมห้องน้ำ มีพื้นที่ว่างภายในห้องมีเส้นผ่าศูนย์กลางไม่น้อยกว่า 1.50 เมตรสำหรับรถเข็นเคลื่อนที่แบบหมุนรอบ ระดับของเตียงสูง 0.40 เมตรควรเคลื่อนย้ายได้ ไม่ควรวางมุมห้องให้วางให้มีพื้นที่รอบเตียงทั้งสามด้านกว้าง 0.90 เมตร และตำแหน่งของเตียงให้สามารถมองเห็นห้องน้ำและบรรยากาศภายนอกได้ เพื่อกระตุ้นให้ผู้สูงอายุได้รับรู้ถึงสภาพแวดล้อมในครอบครัวและชุมชน โดยมีระดับหน้าต่างสูงจากพื้น 0.50 เมตร มีการระบายอากาศที่ดี สวิตซ์ไฟสูงไม่เกิน 0.90 เมตร เพื่อหลีกเลี่ยงการเอื้อม มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น เตารับสูงจากพื้นอย่างน้อย 0.45 เมตร เพื่อหลีกเลี่ยงการก้ม มีส่วนแต่งตัวติดกระดุมเงาเพื่อกระตุ้นให้ผู้สูงอายุได้รับรู้ถึงสภาพปัจจุบันของตนเองทำให้สุขภาพจิตดี ประตูห้องกว้าง 0.90-1.20 เมตร

4) **บันได** ความกว้างของบันไดอย่างน้อย 0.90 เมตร มีระยะลูกตั้ง 0.15 เมตร ลูกนอนกว้าง 0.30 เมตร มีราวจับขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 3-4 เซนติเมตร ทั้งสองข้างสูงจากพื้น 0.80 เมตร

5) **เสียง** ผู้สูงอายุมักใช้เวลาในอาคารมากกว่านอกอาคาร ควรออกแบบพื้นที่ภายนอกอาคารให้คล้ายคลึงกับส่วนประกอบของพื้นที่ภายในอาคารโดยตอบสนองความต้องการกิจกรรม ทำเลที่ตั้ง โดยสร้างความเชื่อมโยงระหว่างพื้นที่ภายในและภายนอกโดยการทำระเบียงที่มีร่มเงา เนื่องจากผู้สูงอายุมีความอ่อนไหวในเรื่องผิวและการมองเห็นเมื่อโดนแสงแดดมากเกินไป พื้นที่ควรมีมุมมองที่กว้างไกลเห็นสภาพแวดล้อมของชุมชน ธรรมชาติหรือสวน ทำให้เกิดความผ่อนคลาย เสริมสร้างกำลังใจที่ดี กระตุ้นจิตใจให้ตื่นตัวเปิดโอกาสให้เกิดปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ครอบครัวและชุมชนซึ่งสำคัญอย่างยิ่งสำหรับผู้สูงอายุที่เคลื่อนไหวได้ลำบากและใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่บนเตียง อีกทั้งต้องสร้างความปลอดภัยโดยการเข้าถึง

6) **สวนและพื้นที่ภายนอกสำหรับผู้สูงอายุ** ควรมีจุดนั่งพักที่มีหลังคากันแดดกันฝน มีอากาศถ่ายเทสะดวก พื้นทางเดินเรียบ ไม่ลื่นและไม่มีสิ่งกีดขวาง มีพื้นที่สำหรับกิจกรรมในสวน ตกแต่งพืชพรรณไม้ดอกหรือไม้หอม หลีกเลี้ยงไม้ผล ไม้หนามหรือไม้มียาง

2. **สภาพแวดล้อมของอาคารสาธารณะในชุมชนที่ควรทำการปรับปรุงให้ผู้สูงอายุเข้าใช้ได้**
สะดวก ปลอดภัย ได้แก่ วัด สถานพยาบาล พื้นที่ออกกำลังกาย สถานที่ราชการโดยอาศัยคู่มือการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและปลอดภัยสำหรับผู้สูงอายุที่สำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้สูงอายุ สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาสและผู้สูงอายุ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) ที่ครอบคลุมสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน 5 ประการ ได้แก่

1) **ที่จอดรถสำหรับผู้สูงอายุ** มีพื้นที่กว้าง 2.40 เมตรยาว 6.00 เมตรโดยมีพื้นที่ว่างด้านข้างกว้าง 1.00 เมตรสำหรับรถเข็นขึ้นลง ตรงกลางช่องจอดมีป้ายสัญลักษณ์กว้าง 0.90x0.90 เมตร และด้านบนช่องจอดมีทางลาดขอบถนนสำหรับเข็นรถขึ้นบนทางเดินเท้า

2) **ทางลาดขึ้นอาคาร** วัสดุผิวพื้นต้องไม่ลื่น พื้นผิวของจุดต่อเนื่องระหว่างพื้นที่กับทางลาดต้องเรียบไม่สะดุด ความกว้างสุทธิ 0.90-1.50 เมตร มีพื้นที่หน้าทางลาดเป็นที่ว่างยาวไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร ต้องมีความลาดชันไม่เกิน 1 : 12 และมีความยาวช่วงละไม่เกิน 6.00 เมตร ทางลาดที่มีความยาวตั้งแต่ 2.50 เมตรต้องมีราวจับทั้งสองด้าน

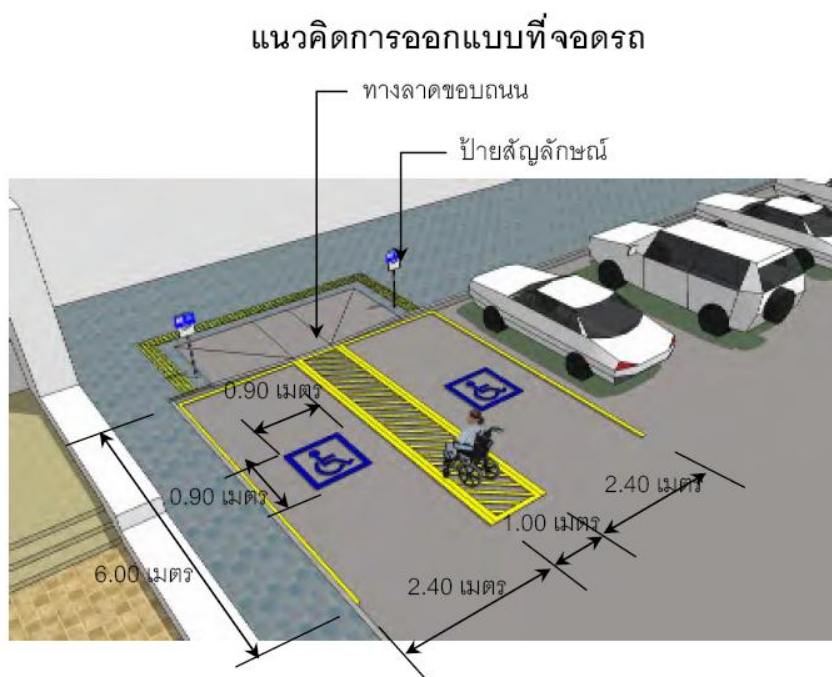
3) **ห้องน้ำห้องส้วมสำหรับผู้สูงอายุ** ควรมีความกว้างประมาณ 1.50-2.00 เมตร พื้นไม่ลื่น มีพื้นที่ว่างภายในห้องมีเส้นผ่าศูนย์กลางไม่น้อยกว่า 1.50 เมตรสำหรับรถเข็นเคลื่อนที่แบบหมุนรอบมีราวจับพยุงตัวลุกขึ้นจากโถนั่งราบ และราวจับที่สามารถเดินได้ทั่วห้อง เฉพาะตรงฝักบัวและที่อาบน้ำ ควรมีที่นั่งอาบน้ำและมีสัญญาณฉุกเฉินในห้องน้ำ ฝักบัวควรเป็นชนิดแรงดันต่ำ มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น และประตูควรเป็นแบบที่เปิดให้คนอื่นสามารถเข้าไปช่วยเหลือได้เมื่อเกิดอุบัติเหตุ มีป้ายสัญลักษณ์

4) **ป้ายและสัญลักษณ์** ป้ายสัญลักษณ์ผู้สูงอายุ ผู้พิการมีขนาดกว้าง 0.60 เมตร สูง 0.40 เมตรให้ติดตั้งในตำแหน่งของที่จอดรถสำหรับผู้สูงอายุ ห้องน้ำห้องส้วมสำหรับผู้สูงอายุ

5)บริการข้อมูลที่อำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ ในการรับบริการสาธารณะ ผู้ให้บริการควรอำนวยความสะดวกแก่ผู้สูงอายุเป็นกรณีพิเศษ เช่น มีจุดบริการแบบเบ็ดเสร็จ (One stop service) การละเว้นการเข้าแถวสำหรับผู้สูงอายุ เป็นต้น

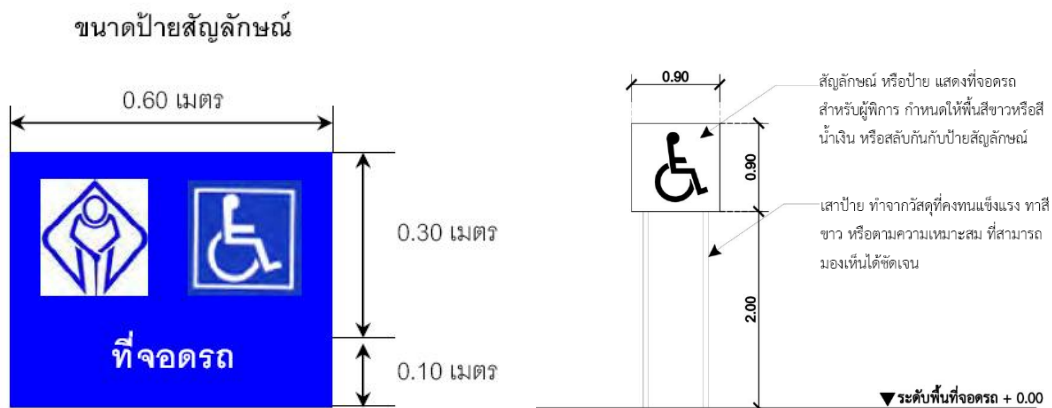
คำแนะนำดังกล่าวถือเป็นแนวปฏิบัติเพราะการปรับสภาพแวดล้อมและที่พักอาศัยที่เป็นมิตรกับผู้สูงอายุจะลดอุบัติเหตุ ลดการพึ่งพา ทำให้ใช้ชีวิตได้อย่างมีความสุข และเสนอให้มีศูนย์ผู้สูงอายุหรือศูนย์สามวัยสานใยรักแห่งครอบครัว เพื่อให้มีพื้นที่ให้ผู้สูงอายุและคนในชุมชนได้มีโอกาสพบปะทำกิจกรรมทางสังคม นันทนาการ กิจกรรมฝึกอาชีพเสริม พักผ่อน ออกกำลังกาย กิจกรรมอบรมให้ความรู้ด้านการดูแลรักษาสุขภาพ เป็นต้น เพื่อลดปัญหาผู้สูงอายุที่เก็บตัวอยู่ในบ้าน สะสมความเหงาหรือความเครียดจนกลายเป็นบุคคลที่แยกตัวออกจากชุมชนและสังคม

การสร้างระบบให้คนในละแวกเดียวกันและคนในชุมชนมีความเอื้ออาทรในการที่จะมีส่วนร่วมในการดูแลผู้สูงอายุ และมีบริการต่างๆ ในระดับท้องถิ่นที่มีความหลากหลายครอบคลุมเรื่องที่เป็นต่อความต้องการของผู้สูงอายุ การให้ผู้สูงอายุอยู่ในชุมชนเดิมที่เคยอาศัยอยู่มาเป็นเวลานานย่อมทำให้ผู้สูงอายุเกิดความพึงพอใจและหากชุมชนนั้นได้รับการออกแบบสภาพแวดล้อมที่เรียกว่า การออกแบบสำหรับคนทุกกลุ่ม (Universal design หรือ Design for all) ย่อมทำให้สภาพแวดล้อมเปิดโอกาสให้คนในกลุ่มอายุต่างๆ ทุกเพศ ทุกวัย ทุกสภาพร่างกายได้มีปฏิสัมพันธ์กันทางสังคม ส่งผลต่อสภาพจิตใจและจิตวิญญาณที่ดีของคนในชุมชนและสังคม

ภาพที่ 5.1 แนวคิดการออกแบบที่จอดรถ

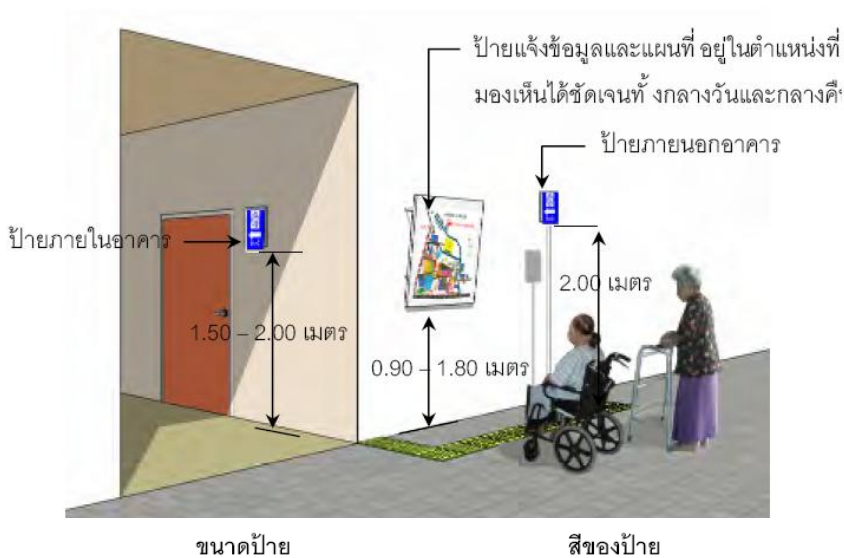
ที่มา : สำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้สูงอายุ. 2554 : 9

ภาพที่ 5.2 แนวคิดการออกแบบที่จอดรถ

ที่มา : สำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้สูงอายุ. 2554 : 9 ภาพโดย วิทยา ดวงไธสง

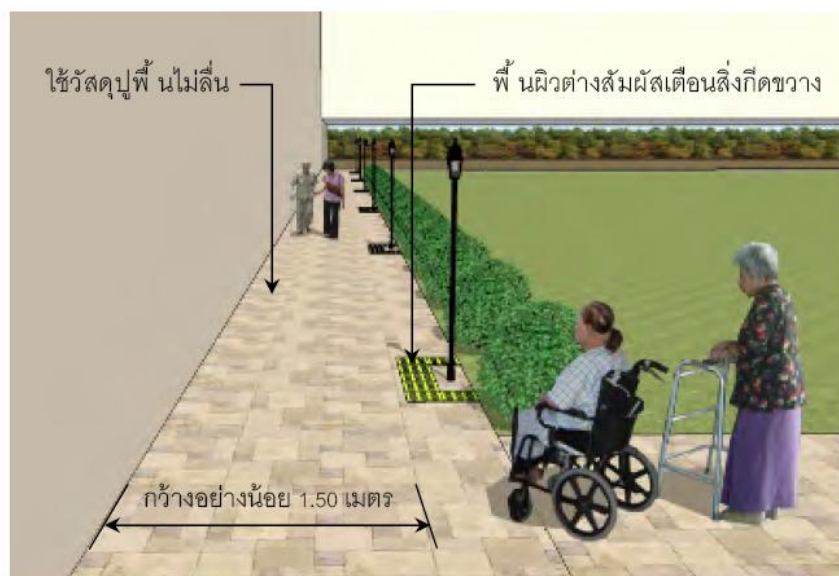
แนวคิดการออกแบบป้ายและสัญลักษณ์

ภาพที่ 5.3 แนวคิดการออกแบบป้ายและสัญลักษณ์

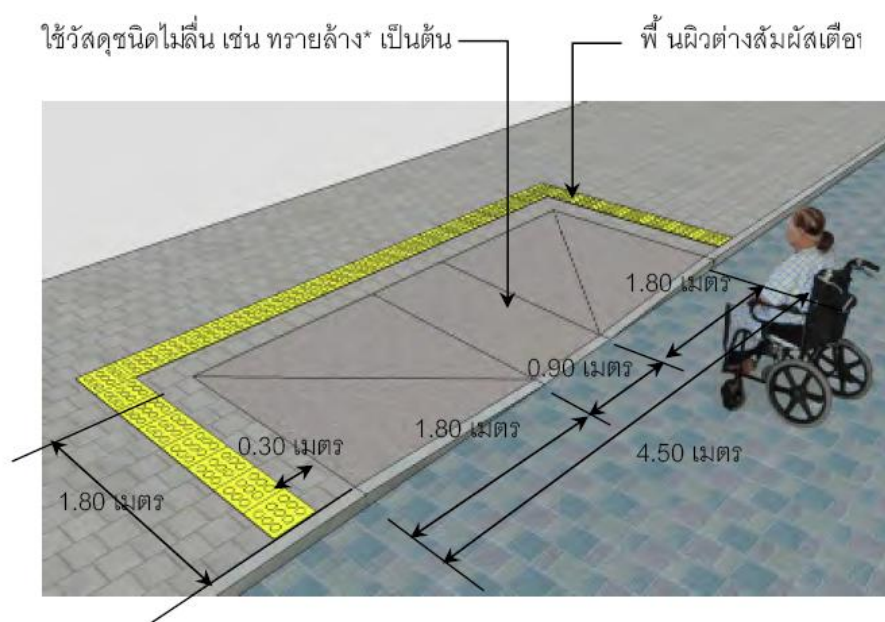
ที่มา : สำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้สูงอายุ. 2554 : 5

แนวความคิดการออกแบบทางสัญจร ทางเท้า

ภาพที่ 5.4 แนวความคิดการออกแบบทางสัญจร ทางเท้า
ที่มา : สำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้สูงอายุ. 2554 : 6

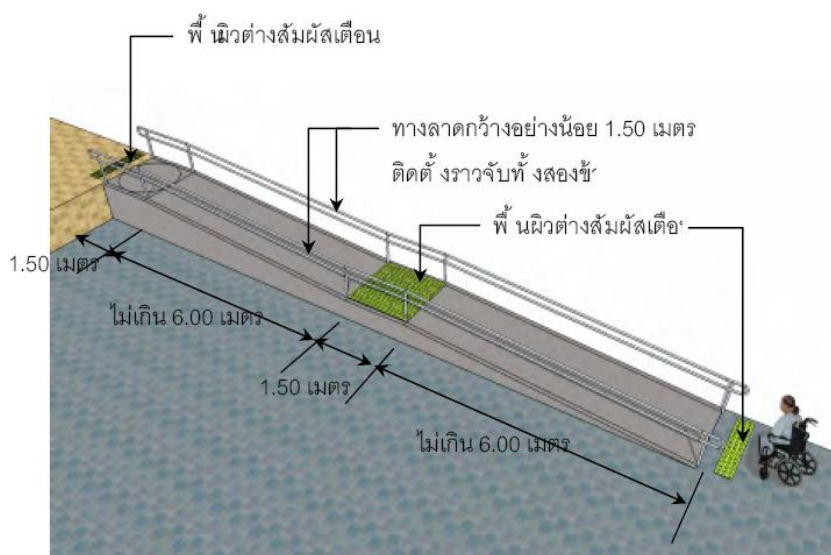
แนวความคิดการออกแบบทางลาดขอบถนน, ทางลาดตัดขอบคันหิน

“ความชันของทางลาดขอบถนนไม่น้อยกว่า 1 : 12 หรือประมาณ 5 องศา ”

ภาพที่ 5.5 แนวความคิดการออกแบบทางลาดขอบถนน ทางลาดตัดขอบคันหิน
ที่มา : สำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้สูงอายุ. 2554 : 7

แนวความคิดการออกแบบทางลาดภายนอกอาคาร

ภาพที่ 5.6 แนวความคิดการออกแบบทางลาดภายนอกอาคาร

ที่มา : สำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้สูงอายุ. 2554 : 10

แนวความคิดการออกแบบทางลาดเข้าสู่อาคาร/ภายในอาคาร

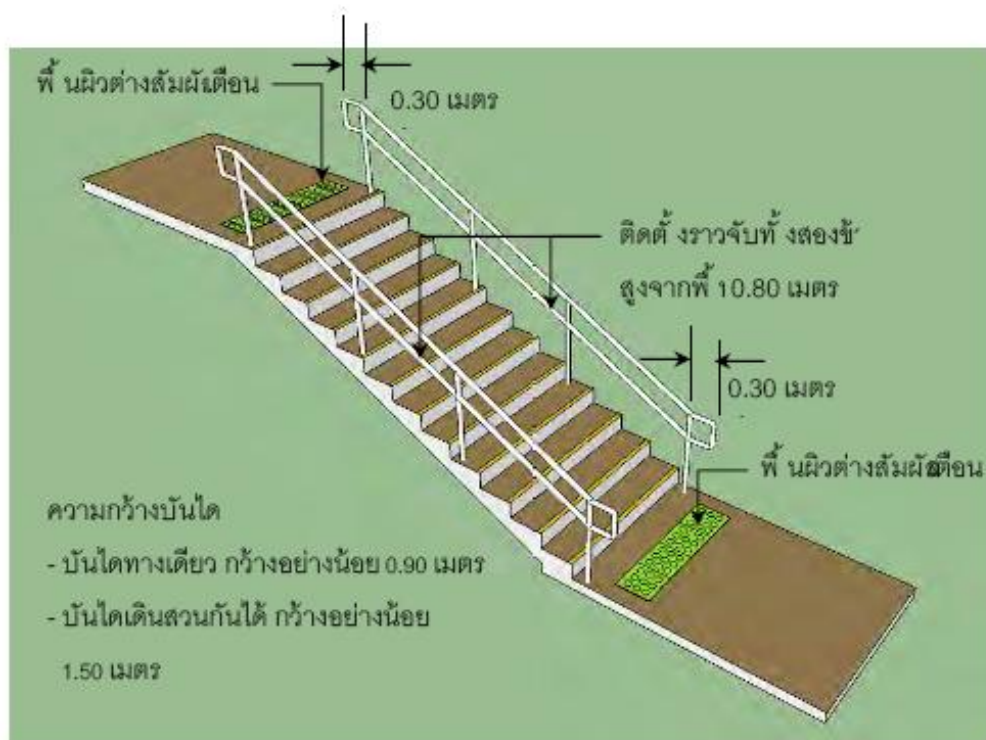
ความชันของทางลาดที่ผู้สูงอายุใช้เก้าอี้รถเข็นสามารถใช้งานได้

ความชันสูงสุด	ความสามารถในการใช้ทางลาดของผู้สูงอายุที่ใช้เก้าอี้รถเข็น
ทางราบ	สามารถช่วยเหลือตนเองได้
1:20 ถึง 1:12	สามารถช่วยเหลือตนเองได้
1:10	จำเป็นต้องมีผู้ช่วยเหลือช่วยเข็นเก้าอี้รถเข็น
>1:10	ก่อให้เกิดอันตราย

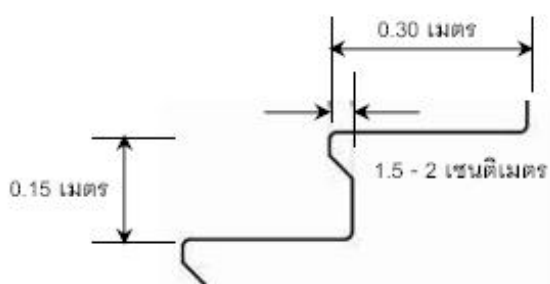
ภาพที่ 5.7 แนวความคิดการออกแบบทางลาดเข้าสู่อาคาร ทางลาดภายในอาคาร

ที่มา : สำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้สูงอายุ. 2554 : 12

แนวคิดการออกแบบบันได

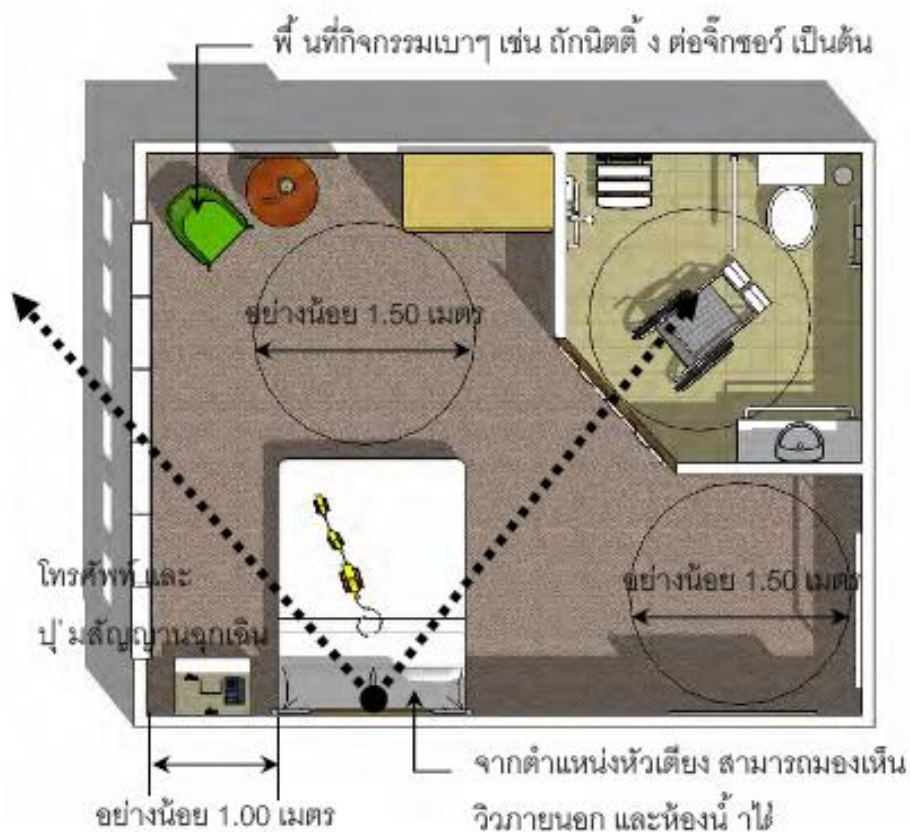
ระยะของลูกตั้งและลูกนอน

ภาพที่ 5.8 แนวคิดการออกแบบบันได

ที่มา : สำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้สูงอายุ. 2554 : 14

แนวคิดการออกแบบห้องนอน

การออกแบบห้องนอน

- มีความเป็นส่วนตัวมากที่สุด
  - ไม่ควรใหญ่ หรือเล็กเกินไป ประมาณ 12-16 ตารางเมตร ไม่รวมห้องน้ำ
  - เพียงควรจะสามารถเคลื่อนย้ายได้ในบางโอกาส และไม่ควรอยู่ในมุมใดมุมหนึ่ง
  - มีส่วนแต่งตัว มีตู้เสื้อผ้าโต๊ะเครื่องแป้งและกระจก
- (การส่องกระจกดูตัวเองจะทำให้สุขภาพจิตดีขึ้น โดยกระตุ้นให้ผู้สูงอายุได้รับรู้ถึงสภาพปัจจุบันของตัวเอง)

ภาพที่ 5.9 แนวคิดการออกแบบห้องนอน

ที่มา : สำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้สูงอายุ. 2554 : 18

แนวคิดการออกแบบห้องน้ำ

หลักการออกแบบ

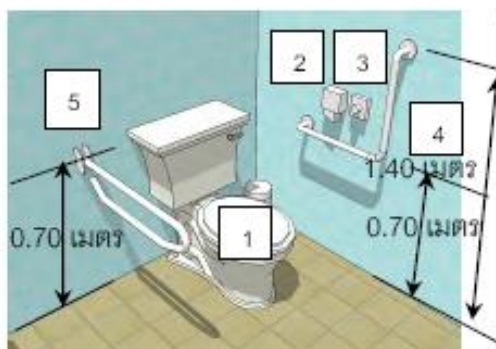
- พื้นไม่ลื่น และมีราวจับที่สามารถเดินได้ทั่วห้องน้ำ
- มีราวจับจากภายนอกห้อง เช่น ห้องนอน หรือห้องรับแขก ที่ต่อเนื่องมาที่ห้องน้ำได้
- เฉพาะตรงฝักบัว และที่อาบน้ำ ควรมีที่นั่งและสัญญาณฉุกเฉินในห้องน้ำ
- ฝักบัวควรเป็นชนิดแรงดันต่ำ
- ประตูห้องน้ำ ควรเป็นแบบที่เปิดให้คนอื่นสามารถเข้าไปได้เมื่อเกิดอุบัติเหตุ
- ห้องน้ำ ควรกว้างประมาณ 1.50 - 2.00 เมตร (ไม่กว้างและไม่แคบเกินไป)
- มีพื้นที่ว่างภายในห้องล้อมมีเส้นผ่าศูนย์กลางไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร

ภาพที่ 5.10 แนวคิดการออกแบบห้องน้ำ

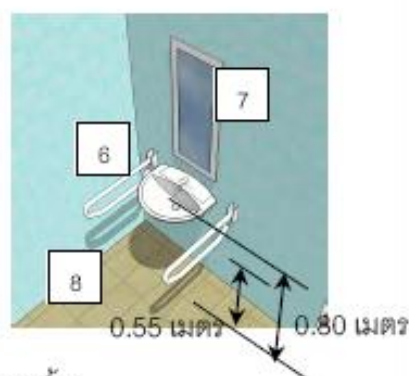
ที่มา : สำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้สูงอายุ. 2554 : 20

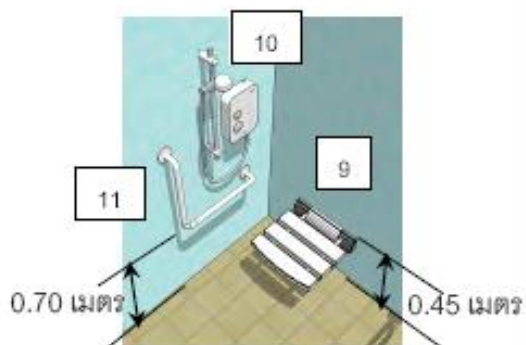
โถส้วม

อ่างล้างมือ

ที่นั่งอาบน้ำ

สัญลักษณ์

1	โถส้วมแบบนั่งราบ ความสูง 40-45 เซนติเมตร
2	ที่ใส่กระดาษชำระ
3	ปุ่มกดสัญญาณฉุกเฉิน
4	ราวจับติดผนังรูปตัวแอล
5	ราวจับติดผนังพับขึ้น-ลงได้
6	อ่างล้างมือ
7	กระจกเงา
8	ราวจับพวยงตัว
9	ที่นั่งอาบน้ำ ติดผนัง
10	เครื่องทำน้ำอุ่น ผักบัว
11	ราวจับติดผนังรูปตัวแอล

“ ราวจับ ควรมีขนาดเส้นผ่าน
ศูนย์กลาง 3 - 4 เซนติเมตร ”

ภาพที่ 5.11 การติดตั้งอุปกรณ์ในห้องน้ำผู้สูงอายุ
ที่มา : สำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้สูงอายุ. 2554 : 21

5.4 การนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

สืบเนื่องจากการดำเนินการจัดอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมที่เป็นมิตรสำหรับผู้สูงอายุในปี พ.ศ.2552 ของมูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุ (มส.ผส.) ได้ริเริ่มให้มีการประกวดอาคารสถานที่ที่เป็นมิตรกับผู้สูงอายุ อาคารสถานที่ดังกล่าว ได้แก่ วัด สวนสาธารณะและตลาด การประกวดครั้งนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างกระแสสังคมให้หันมาสนใจและให้ความสำคัญในการปรับปรุงสภาพแวดล้อมที่เป็นมิตรและปลอดภัยกับผู้สูงอายุ อาคารที่ชนะการประกวดถือเป็นอาคารต้นแบบที่เป็นมิตรกับผู้สูงอายุ และกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ก็ได้ดำเนินการขับเคลื่อนชุมชนต้นแบบที่เป็นมิตรกับผู้สูงอายุ ทำการรณรงค์ให้สาธารณชนตระหนัก และสนใจการจัดสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้สูงอายุ และยังได้ร่วมมือกับคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่จัดอบรมเผยแพร่ความรู้เรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในบ้านพักผู้สูงอายุ ผลิตภัณฑ์ และคู่มือต่างๆ เพื่อเผยแพร่ให้ความรู้แก่ประชาชนทั่วไปและผู้สูงอายุในเรื่องการออกแบบก่อสร้าง ปรับปรุงสถานที่ให้สะดวกและเหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุ เช่น ติดตั้งราวจับในบ้าน ปรับปรุงห้องน้ำที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุ การมีไฟแสงสว่างเพียงพอ ฯลฯ (คณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ. 2554) ในช่วงเวลาใกล้เคียงกัน กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้ดำเนินการระดมความร่วมมือจากชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถานศึกษา รวมทั้งภาคประชาชนให้มีส่วนร่วมในการระดมทรัพยากรต่างๆ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาและปรับปรุงที่อยู่อาศัยให้แก่ผู้สูงอายุ โดยเน้นที่ความมั่นคง แข็งแรง ปลอดภัย ไม่เป็นอันตรายต่อวัยและสภาพทางกายของผู้สูงอายุ และยังจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่สอดคล้องเหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุในสถานที่สาธารณะต่างๆ เช่น วัด อบต. ศูนย์ประจำหมู่บ้าน ฯลฯ โดยใช้งบประมาณในการปรับปรุงบ้านหลังละไม่เกิน 10,000 บาท สถานที่สาธารณะไม่เกิน 15,000 บาท ในการดำเนินการจะขอความร่วมมือจากทุกภาคส่วน มาช่วยกันซ่อมแซม ปรับปรุงที่พักอาศัยและสถานที่สาธารณะสำหรับผู้สูงอายุในชุมชน ทำให้โครงการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงร่วมกับแกนนำทั้งสี่พื้นที่ ร่วมกันคัดเลือกผู้สูงอายุจากกลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์เจาะลึกที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งในการซ่อมแซมปรับปรุงที่อยู่อาศัยเพื่อให้สามารถอาศัยอยู่ได้อย่างสะดวก ปลอดภัยโดยจัดส่งประวัติและภาพถ่ายที่พักอาศัยประสานขอความอนุเคราะห์จากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดบุรีรัมย์ ในวันที่ 28 กันยายน พ.ศ.2556 จำนวน 12 คน ดังรายนามต่อไปนี้

- 1.นาง ผึ้ง อภรณ์รัมย์ บ้านเลขที่ 88 ม.7 ต.บ้านบัว อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
- 2.นางสาว สุข อดุลย์รัมย์ บ้านเลขที่ 40 ม.7 ต.บ้านบัว อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
- 3.นาง สมร ปุณัรัมย์ บ้านเลขที่ 47 ม.7 ต.บ้านบัว อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
- 4.นาง แถว ตะวันหะ บ้านเลขที่ 59 ม.7 ต.บ้านบัว อ.เมือง จ.บุรีรัมย์

5. นาย บุญจันทร์ ศรีอำนาจ บ้านเลขที่ 195 ม.17 ต.แสงพัน อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์
6. นางสาว มี เนืองนิล บ้านเลขที่ 105 ม.17 ต.แสงพัน อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์
7. นาง บุตรีดี ทราบรัมย์ บ้านเลขที่ 50 ม.17 ต.แสงพัน อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์
8. นาง เฉลียว สลูปพล บ้านเลขที่ 47/1 ถ.อิสาน ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
9. นาย เริน ยุทธสุนทร บ้านเลขที่ 62 ม.10 ต.อิสาน อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
10. นาง ลำดวน มานรัมย์ บ้านเลขที่ 93 ม.10 ต.อิสาน อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
11. นาย พรหมมา สาริยะ บ้านเลขที่ 135 ม.10 ต.อิสาน อ.เมือง จ.บุรีรัมย์
12. นาง จัด เชิดสุข บ้านเลขที่ 2/16 ถ.จิระ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์

แนวการสัมภาษณ์ชุดโครงการวิจัยแนวทางพัฒนาสภาพแวดล้อมและที่พักอาศัยที่เป็นมิตร
ของผู้สูงอายุในกลุ่มน้ำท่วมขังมาก จังหวัดบุรีรัมย์

วันที่สัมภาษณ์ วันที่...../...../2555 เวลา.....น.

ชื่อ-สกุลแกนนำผู้สัมภาษณ์ นาย/นาง/นางสาว.....อายุ.....ปี โทร.....

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ชื่อ-สกุล ผู้ให้ข้อมูล นาย/นาง/นางสาว.....

ที่อยู่ผู้สูงอายุ บ้านเลขที่.....หมู่..... ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด บุรีรัมย์

สถานที่เกิด บ้าน.....อำเภอ.....จังหวัด.....

ส่วนที่ 2 ข้อมูลส่วนบุคคล

1. อายุ.....ปี 60-70 ปี 71-80 ปี 81 ปีขึ้นไป

2. เพศ ชาย หญิง

3. ระดับการศึกษาสูงสุด

ไม่ได้รับการศึกษาภาคบังคับ ประถมศึกษา มัธยมศึกษา

อนุปริญญา ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี

4. สถานภาพสมรส

โสด มีคู่ หม้าย หย่า/แยก

5. จำนวนบุตรทั้งหมด.....คน จำนวนบุตรที่มีชีวิตอยู่ในปัจจุบัน.....คน

6. ลักษณะการอยู่อาศัย

อาศัยอยู่คนเดียว อาศัยอยู่กับคู่สมรส อาศัยอยู่กับบุตรหลาน

อาศัยอยู่กับคู่สมรสและบุตร อาศัยอยู่กับญาติ

อาศัยอยู่กับบุตรหลานและญาติ อาศัยอยู่กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ญาติ

รวมจำนวนคนที่อาศัยอยู่ในบ้านเดียวกันกับผู้สูงอายุ มีจำนวน.....คน

7. ภูมิลำเนาเดิม

อาศัยที่หมู่บ้านนี้ตั้งแต่เกิด อยู่ที่นี้เป็นเวลา.....ปี

ย้ายถิ่นฐานมาจากบ้าน.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....อยู่ที่นี้เป็นเวลา.....ปี

สาเหตุที่ย้ายมาอยู่ที่นี้เพราะ.....

8. การประกอบอาชีพในปัจจุบัน

 ไม่ประกอบอาชีพ ประกอบอาชีพ ระบุ.....

และมีรายได้จากการประกอบอาชีพ ..... บาทต่อเดือน

ส่วนที่ 3 มิติด้านสุขภาวะทางกาย

9. ผู้สูงอายุมีร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง ไม่มีการเจ็บ ป่วย พิกการ

 ใช่ ไม่ใช่ ระบุความเจ็บ ป่วย พิกการ.....

10. ผู้สูงอายุมีโรคประจำตัว

 มี ระบุโรค 1).....สาเหตุ.....ระยะเวลาที่เป็นมา.....ปี

การรักษาพยาบาลโดยวิธี.....

2).....สาเหตุ.....ระยะเวลาที่เป็นมา.....ปี

การรักษาพยาบาลโดยวิธี.....

3).....สาเหตุ.....ระยะเวลาที่เป็นมา.....ปี

การรักษาพยาบาลโดยวิธี.....

4).....สาเหตุ.....ระยะเวลาที่เป็นมา.....ปี

การรักษาพยาบาลโดยวิธี.....

 ไม่มี ไม่เคยเข้ารับการตรวจสุขภาพ

11. การพูดสื่อสารของผู้สูงอายุกับบุคคลอื่นในระดับที่เข้าใจ

 พูดสื่อสารได้ พูดสื่อสารพอได้บ้าง พูดสื่อสารไม่ได้

12. ผู้สูงอายุรับประทานอาหารเช้าบ้างต่อวัน (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

 เช้า กลางวัน เย็น ไม่เป็นเวลา

13. สภาพการเคลื่อนไหวและทำกิจวัตรประจำวัน เช่น ทำกับข้าว กินข้าว เข้าห้องส้วม อาบน้ำ แปรงฟัน

ใส่เสื้อผ้า เป็นต้น ของผู้สูงอายุ

 ต้องมีคนอื่นช่วยอย่างมาก ช่วยเป็นบางครั้ง เช่น..... ผู้สูงอายุสามารถเคลื่อนไหวและทำกิจกรรมได้ด้วยตนเอง

14. ผู้สูงอายุสามารถเคลื่อนไหวและทำกิจกรรมภายนอกบ้านได้โดยไม่ต้องใช้รถเข็น ไม้เท้า หรืออุปกรณ์ช่วยในการเดินต่างๆ หรือมีคนช่วยพยุง

 ต้องมีคนอื่นช่วยอย่างมาก ช่วยเป็นบางครั้ง เช่น..... ผู้สูงอายุสามารถเคลื่อนไหวและทำกิจกรรมได้ด้วยตนเองไม่ต้องใช้อุปกรณ์หรือคนช่วย

15. ผู้สูงอายุสามารถขึ้นลงบันไดจากชั้นล่างของอาคารไปยังชั้นบนได้เอง
 ไม่ใช่ อย่างไร..... ใช่
16. ผู้สูงอายุมีการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ (3 ครั้งต่อสัปดาห์ ครั้งละ 30 นาที)
 ไม่ใช่ เพราะ..... ใช่ วิธีการ1).....ครั้งต่อสัปดาห์
 2).....ครั้งต่อสัปดาห์
17. ผู้สูงอายุพักผ่อนด้วยวิธีการ 1) นอนหลับ ประมาณ.....ชั่วโมงต่อวัน
 วิธีการ 2) ดูโทรทัศน์ ประมาณ.....ชั่วโมงต่อวัน
 วิธีการ 3) พบปะพูดคุยกับเพื่อนบ้าน ประมาณ.....ชั่วโมงต่อวัน
 อื่นๆ ระบุ..... ประมาณ.....ชั่วโมงต่อวัน
18. โดยปกติ ผู้สูงอายุมีกิจวัตรประจำวัน ประกอบด้วย
- 01.00 น. ระบุกิจกรรม.....
- 02.00 น. ระบุกิจกรรม.....
- 03.00 น. ระบุกิจกรรม.....
- 04.00 น. ระบุกิจกรรม.....
- 05.00 น. ระบุกิจกรรม.....
- 06.00 น. ระบุกิจกรรม.....
- 07.00 น. ระบุกิจกรรม.....
- 08.00 น. ระบุกิจกรรม.....
- 09.00 น. ระบุกิจกรรม.....
- 10.00 น. ระบุกิจกรรม.....
- 11.00 น. ระบุกิจกรรม.....
- 12.00 น. ระบุกิจกรรม.....
- 13.00 น. ระบุกิจกรรม.....
- 14.00 น. ระบุกิจกรรม.....
- 15.00 น. ระบุกิจกรรม.....
- 16.00 น. ระบุกิจกรรม.....
- 17.00 น. ระบุกิจกรรม.....
- 18.00 น. ระบุกิจกรรม.....
- 19.00 น. ระบุกิจกรรม.....
- 20.00 น. ระบุกิจกรรม.....
- 21.00 น. ระบุกิจกรรม.....
- 22.00 น. ระบุกิจกรรม.....

23.00 น. ระบุกิจกรรม.....

24.00 น. ระบุกิจกรรม.....

ส่วนที่ 4 มิติด้านสภาพแวดล้อมในชุมชนและที่พักอาศัยของผู้สูงอายุ

สภาพบ้านเรือนของผู้สูงอายุ

19. จำนวนชั้น บ้านชั้นเดียว บ้านสองชั้น บ้านสามชั้น อื่นๆ ระบุ.....ชั้น
20. วัสดุ บ้านไม้ บ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ บ้านปูน
21. ลักษณะบ้าน บ้านเดี่ยว บ้านแฝด (2หลังติดกัน) บ้านแถว (มากกว่า2หลังติดกัน)
- ตึกแถว อาคารพาณิชย์ อาคารสูง
22. กรรมสิทธิ์ เป็นบ้านของผู้สูงอายุเอง เป็นของคนในครอบครัว เช่า อาศัยคนอื่นอยู่
23. อายุของบ้าน
- น้อยกว่า 10 ปี 11-20 ปี 21-30 ปี 31-40 ปี 41-50 ปี มากกว่า 51 ปี
24. บ้านหรือที่พักของผู้สูงอายุมีความมั่นคง แข็งแรงดี
- ใช่ ไม่ใช่ ระบุ.....
25. ช่วงกลางวันผู้สูงอายุใช้เวลาอยู่กับพื้นที่ใดในบ้าน
- ใต้ถุน ห้องนอน ห้องรับแขก เฉลียงหน้าบ้าน
- อื่นๆ ระบุ.....
26. ผู้สูงอายุนอนตอนกลางคืนที่ชั้นใดของบ้าน
- ชั้นล่าง ชั้นบน
27. หากผู้สูงอายุนอนที่ชั้นบนของบ้าน บันไดที่ใช้ขึ้นลงมีลักษณะใด
- สูงชัน ไม่ชัน
- ไม่มีราวบันได มีราวบันได

28. ผู้สูงอายุมีห้องนอนหรือบริเวณที่นอนที่มีสภาพ

สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน

ไม่ใช่ ระบุ.....

29. ผู้สูงอายุมีห้องน้ำและห้องส้วมที่มีสภาพ

อยู่ใกล้ห้องนอน สะอาด ถูกสุขอนามัย มีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น

ไม่ใช่ ระบุ.....

30. โถส้วมที่ผู้สูงอายุใช้ในบ้านเป็นแบบใด

โถนั่งยอง โถนั่งราบ/ชักโครก กระโถน อื่นๆ.....

31. ที่อาบน้ำของผู้สูงอายุใช้ในบ้านเป็นแบบใด

ยืนตักอาบในอ่างหรือตุ่มน้ำ ยืนอาบน้ำฝักบัว หรือสายยาง

นั่งเก้าอี้อาบน้ำในอ่างหรือตุ่มน้ำ นั่งเก้าอี้อาบน้ำฝักบัว หรือสายยาง

32. ในห้องส้วมมีราวจับสำหรับพยุงตัวให้ลุกขึ้นยืนจากโถส้วมหรือไม่

มี วัสดุ..... ไม่มี

33. ในห้องน้ำห้องส้วมมีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็น

ไม่ใช่ ใช่

34. พื้นภายในบ้านของผู้สูงอายุมีระดับความสูงต่างจากพื้นบริเวณภายนอกบ้านใช่หรือไม่

ไม่ใช่ ใช่

35. ระดับพื้นของห้องต่างๆ ภายในบ้านของผู้สูงอายุมีลักษณะใด

พื้นต่างระดับกัน พื้นราบระดับเดียวกัน

36. ภายในบ้านมีพื้นที่ลิ้น หรือมีโอกาสลื่นหกล้มหรือไม่

ไม่มี มี คือ บริเวณห้อง.....

37. ผู้สูงอายุเคยหกล้มในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมาภายในบ้านหรือไม่

- ไม่เคย เคย ที่บริเวณห้อง.....

38. ภายในบ้านของผู้สูงอายุมีแสงสว่างที่เพียงพอต่อการมองเห็นหรือไม่

- เพียงพอต่อการมองเห็น ไม่เพียงพอต่อการมองเห็น

39. บ้านของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพเพื่อให้ท่านใช้สอยได้สะดวก ปลอดภัยหรือไม่

- ไม่มีการปรับปรุง

มีการปรับปรุง (เช่น เปลี่ยนกลอนประตู เปลี่ยนโถส้วมเป็นชักโครก ย้ายห้องนอน เปลี่ยนกระเบื้องพื้นไม้ให้ลื่น เพิ่มไฟแสงสว่าง ติดตั้งราวจับพยุงตัวในห้องส้วมห้องน้ำ ทำทางลาดขึ้นบ้าน)

ระบุ.....

40. พื้นที่บริเวณภายนอกบ้านของผู้สูงอายุ มีพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการหกล้มหรือไม่

- ไม่มี มี ระบุ .....

41. ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่อาศัยของท่านเพื่อให้ท่านอยู่ด้วยความสุข ปลอดภัย

ใช้สอยได้สะดวก คือ อันดับ 1.....

อันดับ 2.....

อันดับ 3.....

อันดับ 4.....

42. ในชุมชนของผู้สูงอายุมีถนนที่มีสภาพ

- สภาพดี ไม่ชำรุด สำญจรได้สะดวกปลอดภัย ถนนมีแสงสว่างเพียงพอ

ไม่ใช่ ระบุ.....

43. ในชุมชนของผู้สูงอายุมีอากาศบริสุทธิ์ เป็นธรรมชาติ ไม่มีมลภาวะ

- ใช่ ไม่ใช่ ระบุ.....

44. ในชุมชนของผู้สูงอายุมีพื้นที่สำหรับออกกำลังกาย และพักผ่อนหย่อนใจ
 ใช่ ระบุ..... ไม่ใช่ ระบุ.....
45. ในชุมชนของผู้สูงอายุน้ำกินที่สะอาด เพียงพอ
 ใช่ ไม่ใช่ ระบุ.....
46. ในชุมชนของผู้สูงอายุน้ำใช้ที่สะอาด เพียงพอ
 ใช่ ไม่ใช่ ระบุ.....
47. ในชุมชนของผู้สูงอายุมีการกำจัดขยะที่ดี
 ใช่ ไม่ใช่ ระบุ.....
48. ในชุมชนของผู้สูงอายุมีสถานที่ให้บริการที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน ได้แก่
 สถานพยาบาล วัด ตลาด โรงเรียน สถานเลี้ยงเด็กเล็ก ธนาคาร
 พื้นที่สำหรับออกกำลังกาย และพักผ่อนหย่อนใจ
49. ในชุมชนของผู้สูงอายุมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
 ใช่ ไม่ใช่ ระบุปัญหาด้าน.....
50. สถานที่ในชุมชนใดที่ผู้สูงอายุต้องเดินทางไปทำกิจกรรมเป็นประจำ และมีวัตถุประสงค์เดินทางไปทำอะไร

สถานที่	วัตถุประสงค์ที่ไป	ความถี่ (ทุกวัน ก็วันต่อเดือน)
วัด		
ตลาด		
สถานพยาบาล		
บ้านของเพื่อนบ้าน		
อบต./เทศบาล / อำเภอ		
โรงเรียน		
สำนักงานที่ดิน		
สวนสาธารณะ สถานที่ออกกำลังกาย		
ธนาคาร		

ไปรษณีย์		
ห้างสรรพสินค้า		
อื่นๆระบุสถานที่.....		

51. ในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมา ผู้สูงอายุเคยหกล้มนอกรั้วบ้านของท่านหรือไม่

ไม่เคย เคย ที่.....

52. สถานที่ในชุมชนใดตามข้อ 50 ที่ผู้สูงอายุเดินทางไปทำกิจกรรมแล้วเห็นว่ามีสภาพเสี่ยงต่อการหกล้ม
พื้นลื่น หรือเข้าใช้สอยไม่สะดวก ไม่ปลอดภัย

	สถานที่	เพราะ
อันดับ 1		
อันดับ 2		
อันดับ 3		

53. สถานที่ภายในชุมชนของผู้สูงอายุได้มีการปรับปรุงสภาพแวดล้อมเพื่อให้ผู้สูงอายุใช้สอยได้สะดวก
ปลอดภัยหรือไม่ (เช่น ทำที่จอดรถสำหรับผู้สูงอายุ ทางลาดขึ้นอาคาร ห้องน้ำห้องส้วมสำหรับผู้สูงอายุ
ป้ายและสัญลักษณ์ การบริการข้อมูลที่อำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ)

ไม่มีการปรับปรุง

มีการปรับปรุง สถานที่.....ปรับปรุงเรื่อง.....

สถานที่.....ปรับปรุงเรื่อง.....

สถานที่.....ปรับปรุงเรื่อง.....

54. ความต้องการของผู้สูงอายุในการปรับปรุงสภาพแวดล้อมในชุมชนของท่านเพื่อให้ท่านเข้าถึงได้ง่าย ใช้สอยได้สะดวก ด้วยความปลอดภัย สร้างแรงกระตุ้น ดูแลรักษาง่าย (เช่น ทำที่จอดรถสำหรับผู้สูงอายุ ทางลาดขึ้นอาคาร ห้องน้ำห้องส้วมสำหรับผู้สูงอายุ ป้ายและสัญลักษณ์ การบริการข้อมูลที่อำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ)

คือ   อันดับ 1.....

          อันดับ 2.....

          อันดับ 3.....

ขอบพระคุณในความร่วมมือในการให้สัมภาษณ์

ขอบพระคุณในจิตอาสาทำงานเพื่อชุมชน

บรรณานุกรม

- กรรณิกา ชมดี. (2524). การศึกษาแนวทางการมีส่วนร่วมในการการพัฒนาท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- กลุ่มนโยบายและวิชาการ, สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดบุรีรัมย์. (2555). รายงานการสำรวจข้อมูลความเสี่ยงของผู้สูงอายุในด้านการมีงานทำและมีรายได้ ประจำปี 2555. บุรีรัมย์ : ถ่ายสำเนา.
- กฤษณา วงษาสันต์ และคนอื่น ๆ. (2542). วิถีไทย. กรุงเทพฯ: บริษัทเจริญทรัพย์ เอ็ดดูเคชั่นจำกัด.
- กองนิติการ สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2548). คำอธิบายพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546. กรุงเทพฯ: เทพเพ็ญวานิสัย.
- การละมุล โนดประโคน (2556). การวิจัยเพื่อศึกษาความต้องการสวัสดิการทางสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตอบต.ชุมแสง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์. สารนิพนธ์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- กิตติอร ศรีสุข. (2553). สรุปการจัดเวทีสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การจัดการสิ่งแวดล้อมสำหรับผู้สูงอายุ. สืบค้นเมื่อ 29 กันยายน 2553. เข้าถึงจาก <http://www.oppo.opp.go.th>.
- กุสุมา ธรรมธำรง.(2550). การออกแบบอาคารสถานที่เพื่อคนทุกคน. วารสารวิจัยและสาระสถาปัตยกรรม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (2552). การสังเคราะห์และถอดบทเรียนโครงการพัฒนารูปแบบการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุในชุมชน บ้านและชุมชนสำหรับผู้สูงอายุในชนบทภาคเหนือ. เชียงใหม่ : คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จารีรัตน์ ปรกแก้ว และคนอื่น ๆ. (2546). ศึกษาและพัฒนาเครือข่ายการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการทำงานร่วมกันระหว่างโรงเรียนในระบบกับชุมชนเพื่อสร้างเสริมความเข้มแข็งของชุมชน : กรณีศึกษาพื้นที่ภูมิปัญญาท้องถิ่นบุรีรัมย์ในเขตการเคลื่อนไหวของโรงเรียนชุมชนอีสาน . บุรีรัมย์: สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์.
- จักรกฤษณ์ หลักหนองบัว. (2556). รายงานวิจัยเพื่อศึกษาความต้องการสวัสดิการทางสังคมของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลแคนดง อำเภอแคนดง จังหวัดบุรีรัมย์. สารนิพนธ์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- จารุวรรณ ธรรมวัตร. (2538). ภูมิปัญญาอีสาน. มหาสารคาม: โรงพิมพ์นางนวลออฟเซต.
- จีระศักดิ์ เจริญพันธ์และคณะ(บก.). (2551). รายงานสุขภาพะคนอีสาน ปี 2551. อุบลราชธานี: วีแคนเซอร์วิส เอ็กซ์เพรส.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ชินุทัตย์ กาญจนะจิตรา และคณะ. (2550). **สุขภาพคนไทย**. นครปฐม : สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ณรงค์ สหเมธาพัฒน์. (2556). “สธ.ห่วงผู้สูงอายุหกล้มจำนวนมากขึ้น”. **ไทยรัฐ**, (15 เมษายน 2556).
- ดิเรก ฤกษ์ห่วย. (2527). **การพัฒนาชนบท : เน้นการพัฒนาสังคมและแนวความคิดความจำเป็นพื้นฐาน**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ไตรรัตน์ จารุทั ศน์ และคณะ. (2548). **มาตรฐานขั้นต่ำสำหรับที่พักอาศัย และสภาพแวดล้อมของผู้สูงอายุ**. รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ . สำนักงานสนับสนุนการวิจัย (สกว.). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- . (2552). **คู่มือการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและปลอดภัยสำหรับผู้สูงอายุ**. กรุงเทพฯ : สำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้สูงอายุ.
- ธนาบุช อภิภัทรธำรง. (2540). **การจัดการศึกษาแนววิถีชีวิตของผู้สูงอายุในสถานสงเคราะห์คนชรา บ้านบางแค**. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ธีรดา นามไธ และ ศยามล ไกยูรวงศ์. (2546). **ทิศทางการปฏิรูปการจัดการทรัพยากรธรรมชาติโดยชุมชนในภาคอีสาน**. อุบลราชธานี : ศิริธรรมออฟเซ็ท.
- ธีระพงษ์ แก้วหาวงษ์. (2543). **กระบวนการเสริมสร้างชุมชนเข้มแข็ง**. พิมพ์ครั้งที่ 2. ขอนแก่น: คลังนานา.
- ธีระพงษ์ มหาวีโร. (2550). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550 – 2554**. กรุงเทพฯ: เดอะบุคส์.
- นภาพรณ์ หะวานนท์ และธีรวัลย์ วรรณโณทัย. (2552). **ทิศทางใหม่ในการพัฒนาการอยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุในสังคมไทย**. กรุงเทพฯ : การเคหะแห่งชาติ.
- นภาพร โสภณ. (2556). **รายงานวิจัยเพื่อศึกษาความต้องการสวัสดิการทางสังคมของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลบ้านกรวด อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์**. สารานิพนธ์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- นันทศักดิ์ ธรรมานวัฒน์. (2556). “สธ.ห่วงผู้สูงอายุหกล้มจำนวนมากขึ้น”. **ไทยรัฐ**, (15 เมษายน 2556).
- นันทสาร สีสลับ. (2541, พฤษภาคม-มิถุนายน). **ภูมิปัญญาไทย**. วารสารมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒศิลปวัฒนธรรม, 41(2), 17-20.
- นิตี เอี้ยวศรีวงศ์. (2536). **การศึกษาของชาติกับภูมิปัญญาท้องถิ่น**. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้ง.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- นวลละอ อสุภผล. (2527). **ทฤษฎีบุคลิกภาพ** กรุงเทพฯ ภาควิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- บัญญัติ แก้วส่อง. (2536). **มนุษย์สัมพันธ์กับการมีส่วนร่วม**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ประนอม โอทกานนท์. (2554). **ชีวิตที่สุขสมบูรณ์ของผู้สูงอายุไทย หลักการ งานวิจัย และบทเรียนจากประสบการณ์**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประมวล พิรัชพันธุ์. (2543). **การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในสังคมไทยด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม**. สืบค้นเมื่อ 29 กันยายน 2553 เข้าถึงจาก <http://www.stou.ac.th>.
- ประเวศ วะสี. (2530). **นิเวศวิทยา วิกฤติพัฒนาชนบท**. กรุงเทพฯ: พัฒนาสาสิน.
- . (2542) . **เศรษฐกิจชุมชน : ทางเลือกเพื่อทางรอดของสังคมไทย**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- . (2543) . **สุขภาพในฐานะอุดมการณ์ของมนุษย์**. กรุงเทพฯ : พิมพ์ดี.
- . (2551). “**สุขภาวะทางปัญญา**”. **มติชน**. (14 มิถุนายน 2551).
- ปาริชาติ วลัยเสถียร และคนอื่นๆ. (2543). **กระบวนการและเทคนิคการทำงานของนักพัฒนา**. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- พระไพศาล วิสาโล. (2551). **ธรรมเพื่อสุขภาวะบนวิถีความพอเพียง**. ขอนแก่น : โครงการพัฒนาความร่วมมือเพื่อเสริมสร้างกระบวนการนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาวะ ภาคอีสาน(พสส.) สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ไพรัตน์ เตชะรินทร์. (2537). **นโยบายและกลวิธีการมีส่วนร่วมของชุมชนในยุทธศาสตร์การพัฒนาปัจจุบันของประเทศไทย**. กรุงเทพฯ: ศักดิ์โสภการพิมพ์.
- ภาวิณี วรประดิษฐ์. (2553). **ผู้สูงอายุและภาวะสุขภาพผู้สูงอายุ**. สืบค้นเมื่อ 23 กันยายน 2553. เข้าถึงจากhttp://trat.nfe.go.th/trat/topic5_old.php?page=10.
- มาลี จุฑา. (2544). **การประยุกต์จิตวิทยาเพื่อการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ: อักษรกิจการพิมพ์.
- มูลนิธิสาธารณสุขแห่งชาติ. (2551). **มาตรฐานที่พักอาศัยของผู้สูงอายุไทย**. สืบค้นเมื่อ 29 กันยายน 2553. เข้าถึงจาก <http://www.thainhf.org>.
- ยุพา ทรัพย์อุไร. (2537). **การใช้ภูมิปัญญาชาวบ้านในการศึกษานอกระบบภาคตะวันออก**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ยุพาทิ ไวทยะโชติ. (2555). “ผู้สูงอายุ: คุณภาพชีวิตกับนโยบายเปี้ยยังชีพ.” วารสารปัญญาภิวัฒน์. 4 (1 กรกฎาคม-ธันวาคม), 133-140.
- เยาวภา ใจรักดี. (2553). **สุขภาวะผู้สูงอายุไทยในทศวรรษหน้า**. สืบค้นเมื่อ 29 กันยายน 2553. เข้าถึงจาก <http://www.pt.mahidol.ac.th>.
- รพีพรรณ กลิ่นเจริญ และคณะ.(ม.ป.ป.). รายงานการศึกษาวิจัยความต้องการมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมของผู้สูงอายุ กรณีเฉพาะศึกษา ศูนย์อเนกประสงค์สำหรับผู้สูงอายุในชุมชน. กรุงเทพฯ : สำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้สูงอายุ.
- รัตนา โตสกุล และคณะ. (2548). **เดินทีละก้าว กินข้าวทีละคำ : ภูมิปัญญาในการจัดการความรู้ของชุมชน**. ขอนแก่น : ขอนแก่นการพิมพ์.
- วรรณภา ศรีชัยรัตน์ และผ่องพรรณ อรุณแสง. (2545). **การสังเคราะห์องค์ความรู้เพื่อจัดทำข้อเสนอการปฏิรูประบบบริหารสุขภาพและการสร้างหลักประกันสุขภาพสำหรับผู้สูงอายุไทย**. ขอนแก่น : คลังนานาวิทยา.
- วิฑูรย์ เหลียวรุ่งเรือง และคณะ. (2552). รายงานการศึกษาสำรวจข้อมูลพื้นฐานในชุมชนเพื่อเตรียมการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม สิ่งอำนวยความสะดวก ปลอดภัยสำหรับผู้สูงอายุ(เทศบาลตำบลแม่เหียะ). เชียงใหม่ : คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- .(2552). รายงานการศึกษาสำรวจข้อมูลพื้นฐานในชุมชนเพื่อเตรียมการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม สิ่งอำนวยความสะดวก ปลอดภัยสำหรับผู้สูงอายุ(เทศบาลตำบลหนองตองพัฒนา). เชียงใหม่ : คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศุภเจตน์ จันทรสาส์น. (2556). “ความอยู่ดีมีสุขของผู้สูงอายุในครอบครัวสูงวัยในประเทศไทย.” วารสารปัญญาภิวัฒน์. 4 (2). หน้า 92-103.
- ศศิพัฒน์ ยอดเพชร. (2553). **ขับเคลื่อนสุขภาวะของผู้สูงอายุด้วยงานวิจัย**. สืบค้นเมื่อ 29 กันยายน 2553. เข้าถึงจาก <http://ppvoice.thainhf.org>.
- สมาคมสถาปนิกสยามในพระบรมราชูปถัมภ์ ปี 2549 – 2551. (2551). “คู่มือปฏิบัติวิชาชีพ” Code of Practice. กรุงเทพฯ : สำนักงาน.
- สมชาย ปฐมศิริ และคณะ. (2555). **การเดินทางของผู้สูงอายุไทย**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สถาบันสถาปนิกสยาม. (2552). **คู่มือปฏิบัติวิชาชีพ ข้อมูลสัดส่วนร่างกายประชากรไทย เพื่อการออกแบบทางสถาปัตยกรรม = Thai anthropometry handbook for architectural design**. กรุงเทพฯ : สมาคมสถาปนิกสยามในพระบรมราชูปถัมภ์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.(2553). **ปฏิญญาผู้สูงอายุไทย**. สืบค้นเมื่อ 28 กันยายน 2556. เข้าถึงจาก <http://www.thaicentarian.mahidol.ac.th>.
- สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.(2553). **แผนผู้สูงอายุแห่งชาติ ฉบับที่ 2**. สืบค้นเมื่อ 29 กันยายน 2556. เข้าถึงจาก <http://www.thaicentarian.mahidol.ac.th>.
- สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล และคณะ. (2556). **สุขภาพคนไทย 2555**. สืบค้นเมื่อ 12 สิงหาคม 2556. เข้าถึงจาก <http://www.thaicentarian.mahidol.ac.th>.
- สถานสงเคราะห์คนชราบ้านธรรมปกรณ์วัดม่วง นครราชสีมา. (2553). **ดัชนีวัดสุขภาพผู้สูงอายุไทย**. สืบค้นเมื่อ 29 กันยายน 2556. เข้าถึงจาก <http://www.koratpao.go.th>.
- สัมพันธ์ เตชะอธิก. (2552). **การสร้างนโยบาย ยุทธศาสตร์ ยุทธวิธีและแผนสุขภาพระดับตำบล**. เอกสารประกอบการอบรมเชิงปฏิบัติการ ณ โรงแรมราชพฤกษ์ แกรนด์ นครราชสีมา.
- สามารถ จันทรสूरย์. (2535). **ภูมิปัญญาชาวบ้านนครราชสีมา**. นครราชสีมา: ศูนย์ข้อมูลท้องถิ่น วิทยาลัยครูนครราชสีมา.
- สามารถ จันทรสूरย์. (2536). **ภูมิปัญญาชาวบ้าน. ภูมิปัญญาชาวบ้านกับการพัฒนาชนบท เล่ม 1**. กรุงเทพฯ: อัมรินทร์พรินต์ติ้งกรุ๊ป.
- สุมนทนา พรหมบุญ และคนอื่นๆ. (2541). **การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ ไอเดีย สแควร์ .
- สุรเดช สำราญจิตต์ และพนัชกร ภวภูตานนท์ ณ มหาสารคาม. (2554). **สุขภาพผู้สูงอายุ**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2544). **จิตวิทยาเพื่อการฝึกอบรมผู้ใหญ่**. กรุงเทพฯ: อีระป้อมวรรณกรรม.
- เสรี พงศ์พิศ. (2536). **คืนสู่รากเหง้า**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เทียนวรรณ.
- (2543). **เศรษฐกิจชุมชนทางเลือกเพื่อทางรอดของสังคมไทยพิมพ์ครั้งที่ 2**. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2544). **รายงานการสำรวจ ประชากรผู้สูงอายุในประเทศไทย**. กรุงเทพฯ : สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดบุรีรัมย์. (2556). รายงานการสำรวจข้อมูล
ความเสี่ยงของผู้สูงอายุในด้านการมีงานทำและมีรายได้ ประจำปี 2555. บุรีรัมย์ :
ม.ป.พ.
- สำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. (2556). บทสังเคราะห์งานวิจัยคุณภาพชีวิตของคน
ไทย 2553-2555. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้สูงอายุ. (2552 ก). การจัดสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยที่เหมาะสมสำหรับ
ผู้สูงอายุ. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- (2552 ข). คู่มือการออกแบบสภาพแวดล้อมที่เป็นมิตรกับ
ผู้สูงอายุ. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- สำนักส่งเสริมศักยภาพและสิทธิ. (2552). คู่มือการออกแบบสภาพแวดล้อมสำหรับคนพิการและคน
ทุพพลภาพ. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- หน่วยปฏิบัติการวิจัยสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย. (2552). ข้อเสนอแนะการออกแบบสภาพแวดล้อมและที่พักอาศัยของ
ผู้สูงอายุ. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- อดิน รพีพัฒน์. (2527). การวิจัยเพื่อคุณภาพเพื่องานพัฒนาชุมชน. ขอนแก่น: สถาบันวิจัยและ
พัฒนา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อัศนีย์ รัตนมาลัย. (2537). คู่มือการศึกษาชนบทโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน. นครสวรรค์ :
องค์การพัฒนาชนบทเซฟเดอะไชลด์เร็น.
- เอกวิทย์ ณ ถลาง. (2536). ภูมิปัญญาสี่ภาค. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- อุทัย สุดสุข. (2552). โครงการศึกษาสถานการณ์ความสามารถในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันความ
ต้องการและคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- Johnson, T.(1995). "Aging well in contemporary society." *American Behavioral
Scientist*, 39(2), 120-130.
- Gilmor, G.D. & Campbell, M.D. (1996). *Need Assessment Strategies for Health
Education and Health Promotion*. 2nd ed. Sudbury, MA: Jones & Bartlett
Learning.
- Mill, S.S., et al. (1986). *Life Span Plus: The Definitive Guide to Health and Well
Being for the Rest of you life*. New York: Macmillan.
- Powell, B.H. (1983). *Understanding Human Adjustment Normal Adaptation
through the Life Cycle*. Boston: Little Brown.

บุคคลานุกรม

- กันยา คะทอรัมย์. (2556, กุมภาพันธ์ 20). อสม., บ้านหนองหัวลิง. สัมภาษณ์.
- จวน ไชยรัมย์. (2555, ธันวาคม 8). อสม., ชุมชนวัดอิสาน. สัมภาษณ์.
- เจษฎา เสียมเพชร. (2555, ธันวาคม 7). อสม., ชุมชนวัดอิสาน. สัมภาษณ์.
- แจ่มใส เรื่องไพศาล. (2555, ธันวาคม 16). ข้าราชการบำนาญ, ชุมชนวัดอิสาน. สัมภาษณ์.
- เฉลิมพล อาณาเขต. (2555, ธันวาคม 9). ประธาน อสม., บ้านม่วงใต้. สัมภาษณ์.
- แถว เดือนแจ่มรัมย์. (2556, กุมภาพันธ์ 7). อสม., บ้านบุชีเหล็ก. สัมภาษณ์.
- ณรงค์ มัดทองกลาง. (2556, กุมภาพันธ์ 17). หัวหน้าฝ่ายส่งน้ำ, อ่างเก็บน้ำห้วยจรเข้มาก. สัมภาษณ์.
- ดารุณี เมืองลาม. (2556, กุมภาพันธ์ 7). อสม., บ้านบุชีเหล็ก. สัมภาษณ์.
- บุญสี เนื่องนิล. (2556, กุมภาพันธ์ 7). อสม., บ้านบุชีเหล็ก. สัมภาษณ์.
- บุญส่ง อุรัมย์. (2556, กุมภาพันธ์ 11). อสม., บ้านม่วงใต้. สัมภาษณ์.
- พิมพ์ ศรีรุ่ง. (2555, ธันวาคม 7). อสม., ชุมชนวัดอิสาน. สัมภาษณ์.
- ไพฑูรย์ อุรัมย์. (2556, กุมภาพันธ์ 11). อสม., บ้านม่วงใต้. สัมภาษณ์.
- ประสิทธิ์ พรหมภักดี. (2555, ธันวาคม 8). อสม., ชุมชนวัดอิสาน. สัมภาษณ์.
- รัตนา บังสุตร. (2555, ธันวาคม 8). แกนนำ, ชุมชนวัดอิสาน. สัมภาษณ์.
- รุ่งอรุณ บำรุงธรรม. (2555, ธันวาคม 16). อสม., ชุมชนวัดอิสาน. สัมภาษณ์.
- ไร ประจันบาล. (2555, ธันวาคม 8). แกนนำ, ชุมชนวัดอิสาน. สัมภาษณ์.
- วารภรณ์ เฉยกลาง. (2555, ธันวาคม 15). อสม., ชุมชนวัดอิสาน. สัมภาษณ์.
- ศิริมา ละมัยนิล. (2556, กุมภาพันธ์ 11). รองผู้ใหญ่บ้าน, บ้านม่วงใต้. สัมภาษณ์.
- ศุภวรรณ สรรเพชุดา. (2555, ธันวาคม 7). รองประธานชุมชน, ชุมชนวัดอิสาน. สัมภาษณ์.
- สงวน พุ่มพวง. (2555, ธันวาคม 15). อสม., ชุมชนวัดอิสาน. สัมภาษณ์.
- สุชาติ ละมุล. (2556, กุมภาพันธ์ 7). ประธาน อสม.ตำบลแสงพัน, บ้านบุชีเหล็ก. สัมภาษณ์.
- สุชาติพิทย์ สวาทที. (2556, กุมภาพันธ์ 20). อสม., บ้านหนองหัวลิง. สัมภาษณ์.
- สุเพียง กุสะรัมย์. (2556, กุมภาพันธ์ 11). อสม., บ้านม่วงใต้. สัมภาษณ์.
- สมัย คงสวัสดิ์. (2556, กุมภาพันธ์ 20). อสม., บ้านหนองหัวลิง. สัมภาษณ์.
- สมควร นามประเสริฐ. (2555, ธันวาคม 16). ข้าราชการบำนาญ, ชุมชนวัดอิสาน. สัมภาษณ์.
- สมจิตร ขติมานัง. (2555, ธันวาคม 7). แกนนำ, ชุมชนวัดอิสาน. สัมภาษณ์.
- สมจิตร ฉิมพลี. (2555, ธันวาคม 8). แกนนำ, ชุมชนวัดอิสาน. สัมภาษณ์.
- สมหมาย สมอ่อน. (2555, ธันวาคม 15). แกนนำ, ชุมชนวัดอิสาน. สัมภาษณ์.

บุคคลานุกรม (ต่อ)

- สมหวัง แฝ้วพลสง. (2555, ธันวาคม 8). อสม., ชุมชนวัดอิสาน. สัมภาษณ์.
- สุภาพร ทารากรณ์. (2556, กุมภาพันธ์ 7). อสม., บ้านบุขี้เหล็ก. สัมภาษณ์.
- สุภรัตน์ สันติขานวัตร. (2555, ธันวาคม 7). อสม., ชุมชนวัดอิสาน. สัมภาษณ์.
- สุวรัักษ์ เขตมนต์ชัย. (2556, กุมภาพันธ์ 20). รองประธานอสม., บ้านหนองหัวลิง. สัมภาษณ์.
- อุทิศ จินรัมย์. (2556, กุมภาพันธ์ 11). อสม., บ้านม่วงใต้. สัมภาษณ์.
- อรนุช เสียมเพ็ชร. . (2555, ธันวาคม 7). อสม., ชุมชนวัดอิสาน. สัมภาษณ์.
- อุไร ชิดรัมย์. (2555, ธันวาคม 8). อสม., ชุมชนวัดอิสาน. สัมภาษณ์.

ภาคผนวก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย